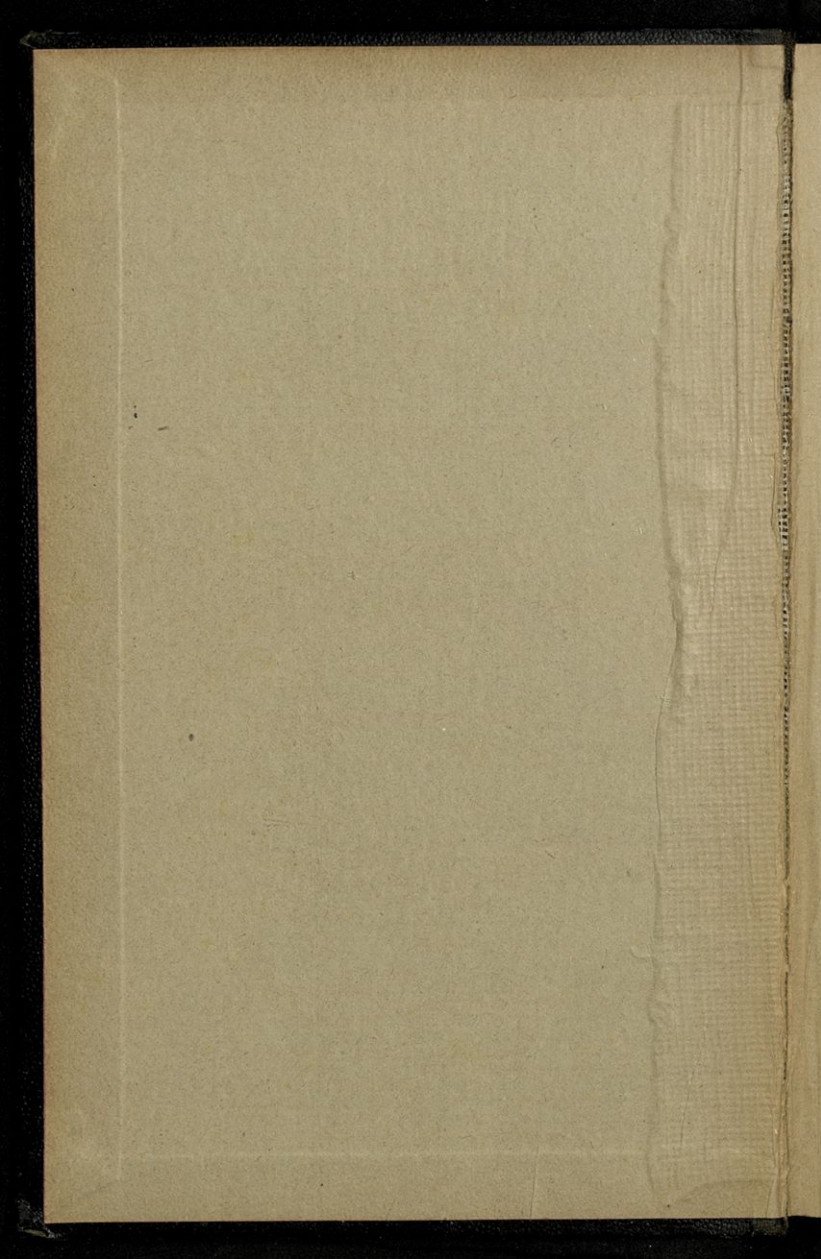
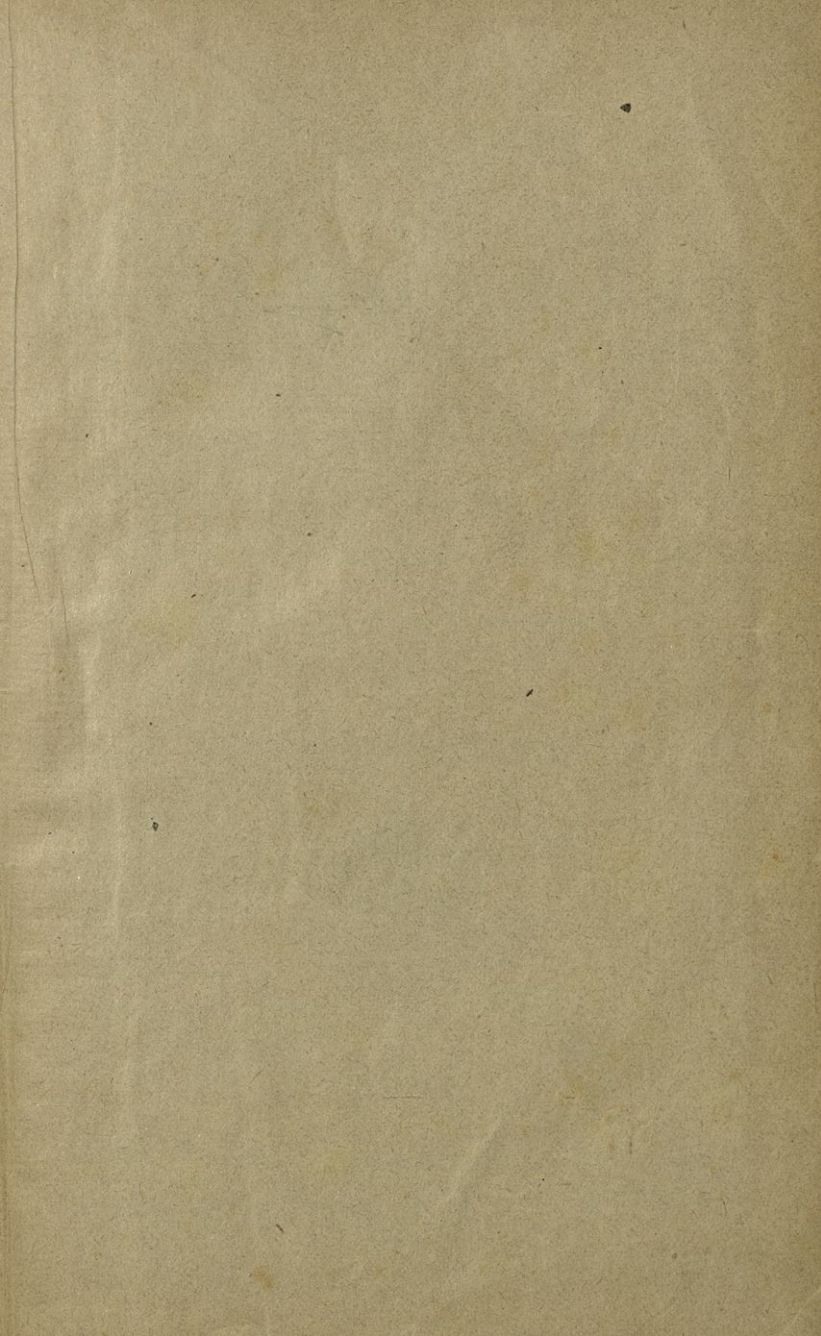
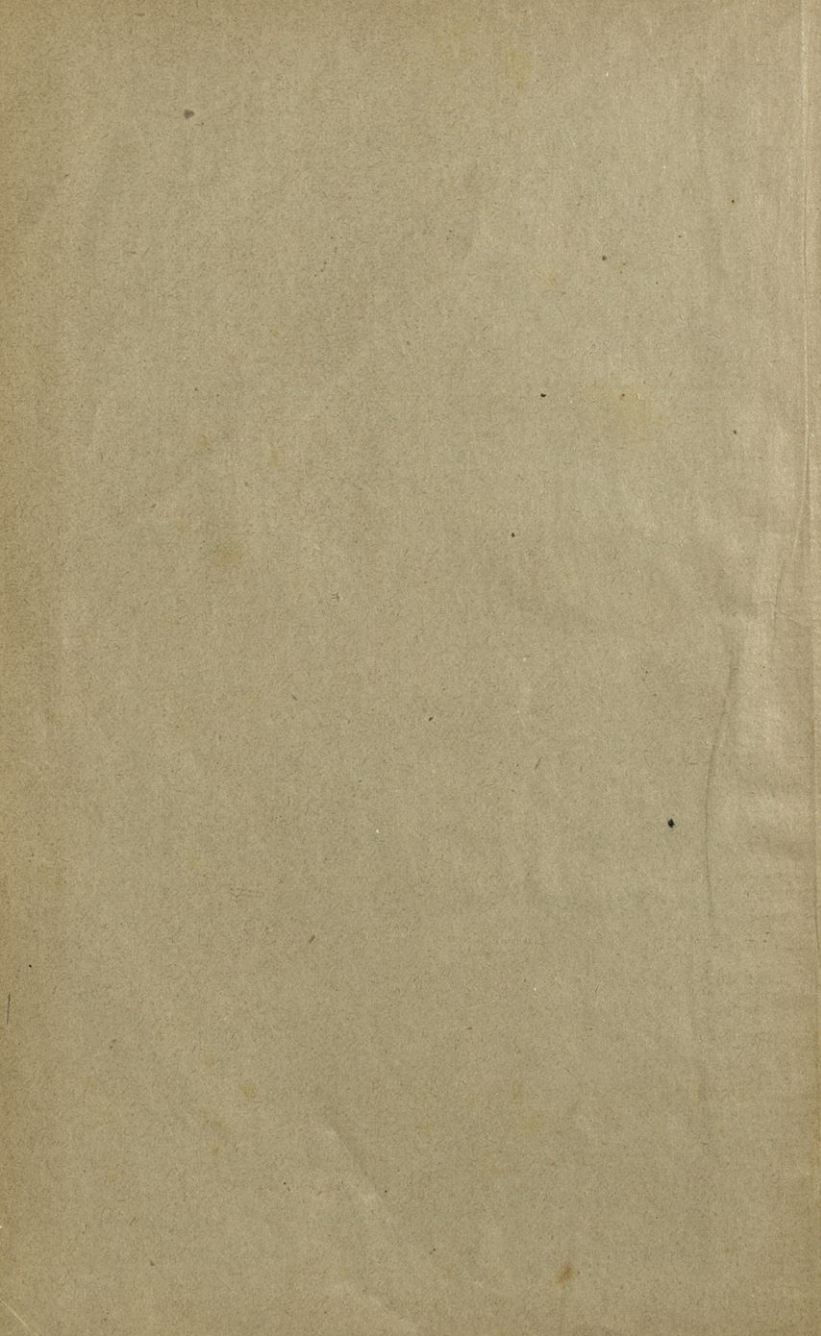

63675

新亞細亞時報

Sveti Listi, Berila
in
E V A N G E L I J I

za
nedélje in praznike celega leta
in vse dni svetega posta.

Z navadnimi molitvami pri službi božji.

(Pregledana in popravljena izdaja.)

Veljá 1 krono.

Na Dunaju.

V cesarski kraljevi založbi šolskih knjig.
1898.

63675

Šolske knjige, v ces. kr. zalógi šolskih knjig na svetlo dane, ne smejo draže prodajati se, kot je na čelni strani postavljeno.

14. VI. 1941

Prvi del.

Berila in Evangeliji

za nedélje celega leta in vse dni svetega posta.

Prvo nedéljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom v 13. poglavju od 11. do 14. vrste.

Bratje! vemo, da je že ura, da vstanemo od spanja. Zakaj naše zveličanje je bližje, kakor takrat, ko smo postali véрни. Noč je prešla, dan pa se je približal. Vrzimo torej od sebe dela temè, in oblecimo orožje svetlobe. Kakor po dnevi pošteno hodímo, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in nehvaležnosti, ampak oblecite Gospóda Kristusa.

Evangelij svetega Luka 21, 25—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Znamenja bodo na solncu, in luni in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavoljo strašnega šumenja morjá in valóv. In ljudje bodo koprnéli od strahú in čakanja tistega, kar ima črez ves

svet priti; zakaj nebeške moči se bodo gibale. In tedaj bodo videli Sinú človekovega priti na oblaku z veliko oblastjo in častjo. Kadar se bo pa to začelo goditi, pogledajte in povzdignite svoje glave, ker vaše odrešenje se približuje. In povedal jim je priliko: Pogledajte figovo drevo in vsa drevesa; kadar že poganjajo brst, veste, da je leto blizu. Takó tudi vi, kadar boste videli, da se to godí, vedite, da je blizu božje kraljestvo. Resnično vam pravim, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse ne zgodi. Nebó in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugo nedéljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 15, 4—13.

Bratje! kar koli je pisanega, je v naše podučenje pisano, da po potrpežljivosti in poveseljenju pisem upanje imámo. Bog potrpežljivosti in poveseljenja pa vam daj, da boste med sebój ene misli po Jezusu Kristusu, da z enim srcem, in z enimi ustmi čast dajete Bogú in Očetu Gospóda našega Jezusa Kristusa. Zató sprejemajte se med seboj, kakor je tudi Kristus vas sprejel, Bogú v čast. Pravim namreč, da je bil Kristus Jezus služabnik obreze zavoljo resnice božje, da bi potrdil obljube očakov, in pa, da bi nevérniki Boga častili zavoljo milosti, kakor je pisano: „Zato te bom, Gospód, hvalil med nevérniki, in pel tvojemu imenu!“ In zopet reče: „Veselite se, nevérniki, z njegovim ljudstvom!“ In zopet! „Hvalite Gospoda vsi nevérniki, in povišujte ga vsa ljudstva!“ In zopet reče Izaija: „Bo korenina Jesejeva, in kateri bo vstal nevér-

nikom kraljevat, vanj bodo upali nevérniki.“ Bog upanja pa naj vas napolni z vsem veseljem in mirom v verovanju, da obogatite v upanju in moči svetega Duha.

Evangelij svetega Matevža 11, 2—10.

Tisti čas je Janez, ko je slišal v ječi Kristusova dela, poslal dva svojih učencev, in mu je rekel: Ali si ti, kateri ima priti, ali naj drugega čakamo? In Jezus je odgovoril in jima rekel: Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala in videla. Slepí izpregledujejo, hromi hodijo, gobovi se očiščajo, gluhi izpreslišujejo, mrtvi vstajajo, in ubogim se evangelij oznanja. In blagor mu, kateri se ne bo pohujšal nad menój. Kadar sta pa odšla, začel je Jezus množicam govoriti o Janezu: Koga ste šli v puščavo gledat? trsta, katerega veter maje? Ali koga ste šli gledat? Človeka v mehko oblečenega? Glejte! kateri se oblačijo v mehko, so v kraljévihi hišah. Ali koga ste šli gledat? preroka? Prav, pravim vam, več kakor preroka. Zakaj ta je, za katerega je pisano: Glej! jaz pošljem svojega angela pred tvojim obličjem, kateri bo pred tebjó pripravljal tvoj pot.

Tretjo nedéljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Filipljanom 4, 4—7.

Bratje! veselite se vselej Gospódu; še rečem: Veselite se. Vaša pohlevnost bodi znana vsem ljudem; Gospód je blizu. Nič naj vas ne skrbi; ampak v vsaki reči naj

z molitvijo in priorpočanjem in zahvaljevanjem vaše prošnje znane bodo pred Bogom. In mir Božji, kateri preseza ves um, varuj vaša srca in vašo pamet v Kristusu Jezusu.

Evangelij svetega Janeza 1, 19—28.

Tisti čas so Judje iz Jeruzalema duhovnov in levitov poslali do Janeza, da so ga vprašali: Kdo si ti? In povedal je, in ni tajil, in je povedal: Jaz nisem Kristus. In so ga vprašali: Kaj torej? Ali si ti Elija? In rekel je: Nisem. Rekli so mu torej: Kdo si pa, da jim odgovor damo, kateri so nas poslali? Kaj praviš sam o sebi? Reče: Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospódov, kakor je rekel Izaija prerok. In kateri so bili poslani, bili so izmed Farizejev. In so ga vprašali, in mu rekli: Zakaj torej krščuješ, ako nisi ti ne Kristus, ne Elija, ne prerok? Janez jim je odgovoril, rekóč: Jaz krščujem v vodi; v sredi med vami pa stojí, ki ga vi ne poznate. On je, kateri pride za menój, kateri je bil pred menoj, kateremu jaz nisem vreden odvezati jermenov od črevljev. To se je godilo v Betaniji na oni strani Jordana, kjer je Janez krščeval.

Četrto nedéljo v adventu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 4, 1—5.

Bratje! imejte nas za Kristusove služabnike in delivce skrivnosti Božjih. Tukaj med delivci pa se išče, da je kdo

zvest najden. Meni pa je celó malo mari, da sem po vas ali po drugem človeku sojen: pa tudi sam se ne sodim. Zakáj nič sicer nimam na vesti: toda v tem nisem opravičen; Gospód pa je, kateri me sodi. Ne sodite torej pred časom, dokler Gospód ne pride, kateri bo razsvetlil, kar je v temi skritega, in bo misli src razodel, in takrat bo vsak imel hvalo od Bogá.

Evangelij svetega Luka 3, 1—6.

Petnajsto leto cesarstva cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat oblastnik v Judeji, Herod pa četrti oblastnik v Galileji, Filip njegov brat pa četrti oblastnik v Itureji in Trahoniški deželi, in Lizanija četrti oblastnik v Abileni, pod velikima duhovnoma Anom in Kajfom, govoril je Gospód Janezu, Zaharijevemu sinu, v puščavi. In prišel je na vso stran Jordansko, in je oznanjal krst pokore v odpuščenje grehov, kakor je pisano v bukvah govorov Izaija preroka: Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodovo, ravne storite njegove steze; vsaka dolina naj se napolni, in vsaka gora in vsak grič naj se poniža; in kar je krivega, bódi ravno, in kar ostrega, gladka pota. In vse človeštvo bo videlo zveličanje Božje.

Predbožični dan.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 1, 1—6.

Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostol, odločen v evangelij Božji, katerega je bil Bog prej obljubil po svojih prerokih v svetih pismih o svojem Sinu (ki mu

je bil rojen po mesu iz Davidovega zaróda), kateri je bil Sin Božji izkazan v moči, po Duhu posvečujočem, iz vstajenja od mrtvih, Jezusu Kristusu Gospódu našem, po katerem smo prejeli milost in apostolstvo, da vse narode zavoljo njegovega imena pod pokorščino vere spravimo, med katerimi ste tudi vi, poklicani Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Matevža 1, 18–21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena, znašla se je, preden sta vkup prišla, noseča od svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Kadar je pa to mislil, glej! prikazal se mu je angel Gospodov v spanju, rekóč: Jožef, Davidov sin! ne boj se (k sebi) vzeti Marije, svoje žene! zakaj kar je v njej rojeno, je od svetega Duha. Rodíla pa bo sina, in imenuj ime njegovo Jezus; on bo namreč odrešil svoje ljudstvo njih grehov.

Sveti božični praznik.

(Pri maši o polnoči.)

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Titu 2, 11–15.

Preljubi! prikazala se je milost Bogá Zveličarja našega vsem ljudem, kateri nas učí, da se odpovejmo hudobiji in posvetnim željam, ter trezno, pravično in bogaboječe živimo na tem svetu, čakajoč zveličanskega upanja in častitljivega prihoda velicega Bogá in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, ki je dal sebe za nas, da bi

nas rešil vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo, vneto za dobra dela. To govóri in opominjaj, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Luka 2, 1—14.

Tisti čas je povelje prišlo od cesarja Avgusta, da naj se popiše ves svet. (To popisovanje je bilo prvo pod Cirinom, oblastnikom v Siriji.) In vsi so šli, da so se popisali, vsak v svoje mesto. Šel je pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, zato ker je bil iz hiše in rodovine Davidove, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Prigodilo se je pa, ko sta bila tam, dopolnili so se dnevi, da bi porodila. In porodila je svojega prvorojenega Sina, in ga je v plenice povila, in položila v jasli, ker zanje ni bilo prostora v hiši. In pastirji so v tisti strani čuli, in na ponočnih stražah bili pri svoji čredi. In glej! angel Gospodov je stal pri njih, in svetloba božja jih je obsvetila, in silno so se bali. In angel jim je rekel: Ne bojte se; zakaj glejte! oznanjam vam veliko veselje, katero bo vsemu ljudstvu; ker danes vam je rojen Zveličar, kateri je Kristus Gospód, v mestu Davidovem. In to vam bodi znamenje: Našli boste dete v plenice povito in v jasli položeno. In zdajci jih je bilo pri angelu množica nebeške vojske, kateri so Bogá hvalili in rekli: Čast Bogú na visokosti, in mir na zemlji ljudem svete volje.

Sveti božični praznik.

(Pri zorni maši.)

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Tita 3, 4—7.

Preljubi! kadar se je prikazala dobrota in ljubezen Zveličarja našega Bogá, nas je, ne iz del pravičnosti, katera smo mi storili, ampak po svojem usmiljenju zveličal v kopeli prerojenja in ponovljenja svetega Duha, katerega je v nas obilno vlil po Jezusu Kristusu Zveličarju našem; da bomo z njegovo milostjo opravičeni deležniki po upanju večnega življenja, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Luka 2, 15—20.

Tisti čas so pastirji rekli med seboj: Pojdimo do Betlehema, in poglejmo to reč, katera se je zgodila, ki nam jo je Gospód na znanje dal. In hité so prišli in našli Marijo in Jožefa, in dete v jasli položeno. Ko so pa videli, spoznali so, kar jim je bilo rečeno o tem detetu. In vsi, kateri so slišali, so se čudili temu, kar so jim pravili pastirji. Marija pa je ohranila vse te besede, in pre-mišljala v svojem srcu. In pastirji so se vrnili in Bogá častili in hvalili za vse, kar so slišali in videli, kakor jim je bilo provedano.

Sveti božični praznik.

(Pri veliki maši.)

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 1, 1—12.

Velikokrat in po mnogih potih je nekdam Bog govoril očakom po prerokih, in zadnjič tiste dni nam je govoril

po Sinu, katerega je postavil deležnika vseh reči; po katerem je ustvaril tudi svet; kateri, ko je svetloba časti, in podoba bitja njegovega, in nosi vse z besedo svoje moči, opravil je očiščenje od grehov, in sedi na desnici veličastva na visokosti in je toliko boljši od angelov, kolikor višje ime je dobil mimo njih. Zakaj kateremu izmed angelov je kdaj rekel: Ti si moj Sin, danes sem te rodil? In zopet: Jaz bom njemu Oče, in on bo meni Sin? In zopet, kadar vpelje Prvorojenega na svet, reče: In vsi angeli Božji naj ga molijo. In o angelih sicer pravi: Duhove storí svoje angele, in plamen ognja svoje služabnike. Sinu pa: Tvoj sedež, Bog, je od vekomaj do vekomaj; palica pravice je palica tvojega kraljestva; pravico ljubiš, in sovražiš krivico; zavoljo tega je Bog, tvoj Bog, tebe z oljem veselja bolj pomazilil, ko tvoje sodeležne. In: Ti, Gospód, si v začetku zemljo utrdil, in nebó je delo tvojih rok. Ona bosta prešla, ti pa ostaneš: in kakor oblačilo se bosta postarala, in kakor ogrinjalo jih boš premenil, in bosta premenjena; ti pa si zmeraj ravno tisti in tvoja leta ne bodo minila.

Evangeliji svetega Janeza 1, 1–14.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, in tema je ni razumela. Bil je človek poslan od Bogá, kateremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričanje, da bi pričal o luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi

pričal o luči. Bila je prava luč, katera razsvetljuje vsakega človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor jih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda je mesó postala, in je med nami prebivala (in smo videli njeno čast, kakor čast edinorojenega od Očeta), polna milosti in resnice.

V praznik s. Štéfana, prvega mučenika.

Berilo iz dejanja apostólskega 6, 8—10 in 7, 54—59.

Tiste dni je Štefan, poln milosti in moči, delal velike čudeže in znamenja med ljudmi. Vstalo pa jih je nekaj iz shodnice, katera se imenuje Libertincev, in Cirencev in Aleksandrijcev, in tistih, ki so bili iz Cilicije in Azije, prepirat se s Štefanom; in niso mogli obstati pred modrostjo in duhom, kateri je govoril. — Kadar so pa to slišali, so se togotili v svojih srcih, in so z zobmi škripali zoper njega. Ker je bil pa poln svetega Duha, ozrl se je v nebó, in je videl Božje veličastvo, in Jezusa stati na desnici Božji. In je rekel: Glejte, vidim nebesa odprta, in Sinú človekovega stati na desnici Božji. Tedaj so zavpili z velikim glasom, in zatisnili svoja ušesa, in vsi kmalu planili nanj. In so ga pehnili iz mesta, in s kamenjem pobijali; in priče so položile svoja oblačila k nogam mladeniča, kateremu je bilo ime Savel. In so

kamenali Štéfana, kateri je klical, rekóč: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo! In je pokleknil in na ves glas vpil, rekóč: Gospód, ne prištevaj jim tega greha. In ko je to izrekel, zaspal je v Gospódu.

Evangelij svetega Matevža 23, 34—39.

Tisti čas je rekel Jezus pismoukom in farizejem: Glejte! jaz vam pošiljam preroke in modre in pismarje, in izmed njih boste nekatere umorili, in križali, in nekatere bičali v svojih shodnicah in preganjali od mesta do mesta, da pride nad vas vsa pravična kri, katera je prelita na zemlji, od krvi pravičnega Abelja do krvi Zaharija, sinú Barahijevega, katerega ste umorili med templjem in oltarjem. Resnično vam pravim, vse to bo prišlo nad ta rod. Jeruzalem! Jeruzalem! ki moriš preroke, in kamenaš njih, kateri so poslani k tebi; kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbira svoja piščeta pod peroti, in nisi hotel! Glejte! vaša hiša vam bo pusta puščena. Zakaj pravim vam, ne boste me videli odslej, dokler ne porečete: Česčen bodi, kateri gré v imenu Gospódovem!

V dan svetega Janeza apóstola in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—7.

Kdor se Bogá bojí, bo dobro storil, in kdor se drži pravičnosti, bo jo dosegel, in mu bo prišla naproti, ko častita mati. S kruhom življenja in razuma ga bo pasla, in z vodo zveličanske modrosti ga napajala; in bo se

v njem utrdila, in se ne bo genila. In ohranila ga bo, in ne bo osramoten. In bo ga povišala pri njegovih sosedi, in v sredi zbirališča bo odprla njegova usta, in Gospód ga bo napolnil z duhom modrosti in razumnosti, in ga bo oblekel s častitljivim oblačilom. Z veseljem in dobrovoljnostjo ga bo obogatil, in mu v del dal večno ime Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 21, 19—24.

Tisti čas je Jezus rekel Petru: Pojdi za menój. Peter se je pa obrnil, in je videl tistega učenca, katerega je Jezus ljubil, kateri je pri večerji tudi slonel na njegovih prsih, in je bil rekel: Gospód! kdo je, kateri te bo izdal? Ko je torej Peter tega videl, rekel je Jezusu: Gospód, kaj pa tá? Jezus mu reče: Hočem, da ostane tako, dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menój. Razšlo se je torej to govorjenje med brati, da tisti učenec ne umrje. Pa Jezus mu ni rekel: Ne umrje; ampak: Hočem, da ostane tako, dokler ne pridem, kaj tebi za to? To je tisti učenec, kateri priča o tem, in je to pisal, in vemo, da je resnično njegovo pričanje.

V dan nedolžnih otročičev.

**Berilo iz skrivnega razodenja sv. Janeza apóstola 14,
1—5.**

Tiste dni sem videl, in glej, Jagnje je stalo na gori Sijonu, in ž njim njih sto štiri in štirideset tisoč, kateri so imeli njegovo ime in ime njegovega Očeta zapisano

na svojih čelih, in slišal sem glas z neba, kakor šum veliko vodá, in kakor glas velicega groma: in glas, katerega sem slišal, bil je kakor citrarjev, kateri na svoje citre citrajo. In peli so nekako novo pesem pred sedežem, in pred četverimi živalmi in pred staršimi in nihče ni mogel peti pesmi razen onih sto štiri in štirideset tisoč, kateri so bili odkupljeni z zemlje. Ti so, kateri se niso ognusili z ženami; device namreč so. Ti hodijo za Jagnjetom, kamor koli gre. Ti so odkupljeni izmed ljudi prvine Bogú in Jagnjetu, in v njih ustih se ni našla laž; zakaj brez madeža so pred stolom Božjim.

Evangelij svetega Matevža 2, 13—18.

Tisti čas se je angel Gospodov prikazal Jožefu v spanju, rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo mater, in béži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herod bo deteta iskal, da bi ga končal. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater po noči, in se je napotil v Egipt. In bil je ondi do Herodove smrti; da se je dopolnilo, kar je Gospód govoril po preroku, ki pravi: Iz Egipta sem poklical svojega Sina. Ko je torej Herod videl, da je po modrih zapeljan, se je silno razsrdil, in je poslal in pomoril vse dečke, kar jih je bilo v Betlehemu in v vseh njegovih pokrajinah po dve leti in manj starih, po času, ki ga je bil izprašal od modrih. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremiji preroku, ki pravi: Glas se je slišal v Rami, jok in velik krik, Rahela je jokala po svojih otrocih, in se ni dala utolažiti, ker jih ni več.

V nedéljo pred novim letom.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Galačanom 4, 1—7.

Bratje! dokler je naslednik majhen, ne loči se od sužnjega, dasiravno je gospodar vsega, ampak je pod varuhi in oskrbniki do časa, kateri je postavljen od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni, sužnji pod prvim ukom sveta. Kadar je pa prišlo izpolnjenje časa, poslal je Bog svojega Sina, rojenega iz žene, in podvrženega postavi, da bi jih odrešil, kateri so bili pod postavo, da prejmemo posinovljenje. Ker ste pa sinovi, poslal je Bog Duha svojega Sina v vaša srca, kateri vpije: Aba, Oče! Zavoljo tega zdaj ni več suženj, ampak sin: ako je pa sin, je tudi deležnik po Bogu.

Evangelij svetega Luka 2, 33—40.

Tisti čas sta se Jožef in Marija, Jezusova mati, čudila temu, kar se je govorilo o njem. In Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: Glej! ta je postavljen v padec, in v vstajenje mnogih v Izraelu; in v znamenje, zoper katero se bo govorilo. In tvojo lastno dušo bo meč presunil, da se misli razodenejo iz mnogih src. In bila je prerokinja, Ana, Fanuelova hči, iz Aserjevega roda; ta je bila zeló v letih, in je po svojem devištvu živela s svojim možem sedem let. In ta vdova je bila pri štiri in osemdesetih letih, katera ni šla od templja, in je s postom in molitvami noč in dan Bogú služila. In ona je ravno tisto uro tja prišla, in je Gospóda častila, in o njem

govorila vsem, kateri so čakali Izraelovega odrešenja. In ko so vse dopolnili po zapovedi Gospódo, vrnili so se v Galilejo v svoje mesto Nazaret. Dete pa je rastlo, in močno prihajalo, polno mo drosti, in Božja milost je bila v njem.

V dan svetega Silvestra papeža.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Timoteju 4, 1—8.

Preljubi! zapričujem pred Bogom in Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in mrtve o svojem prihodu in v svojem kraljestvu: oznanjuj besedo, ne jenjaj, bodi si priložno, ali nepriložno, prepričuj, prosi, svàri z vsem potrpljenjem in ukom. Zakáj prišel bo čas, ko zdravega uka ne bodo trpeli, ampak si bodo po svojih željah izbirali učeníke, kakor jih bodo srbela ušesa; in bodo od resnice ušesa odvràčali, k basnim pa se obračali. Ti pa čuj, vse pretrpi, opravi delo evangelista, izpolnjuj svojo službo, bodi trezen. Jaz namreč sem že darovan, in čas moje razveze je blizu. Dobro vojskovanje sem vojskoval, tek dokončal, ohranil vero. Zdaj mi je prihranjena krona pravice, katero mi bo dal Gospód, pravični sodnik, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

Evangelij svetega Luka 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreča v vaših rokah: in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospóda, kdaj se bo vrnil od ženitnine, da mu, kadar pride in potrka, zdajci odpró!

Blagor tistim hlapcem, katere gospód, kadar pride, najde, da čujejo! Resnično vam pravim, da se bo opasal, in jih bo posadil za mizo, in bo pristopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži in ako ob tretji straži pride, in jih najde tako, blagor tistim, hlapcem! To pa vedite, da, ko bi hišni gospodár vedel, katero uro pride tat, čul bi gotovo, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Tudi vi bodite pripravljeni, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo prišel Sin človekov.

Berilo in evangelij osmega dne po Kristusovem rojstvu sta tista, kakor božični praznik pri zorni maši, str. 10.

V novega leta dan

ali v praznik obrezovanja Jezusa Krista Gospóda našega.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Titu 2, 11–15.

Preljubi! prikazala se itd. (kakor sveti božični praznik, pri maši o polnoči, stran 8.)

Evangelij svetega Luka 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih, da je bil otrok obrezan, dano mu je bilo ime Jezus, katero je bilo imenovano po angelu, preden je bil spočet v materinem telésu.

V nedéljo pred razglašenjem Gospódovim.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Galačanom 4, 1–7.

Bratje! dokler je naslednik majhen itd. (kakor v nedéljo pred novim letom, stran 16.)

Evangelij svetega Matevža 1, 19—23.

Tisti čas, ko je bil Herod umrl, glej! se je angel Gospódov Jožefu v spanju prikazal v Egiptu, rekóč: Vstani, in vzemi dete in njegovo mater, in pojdi na izraelsko zemljo; zakaj pomrli so, kateri so detetu po življenju stregli. In vstal je, in vzel dete in njegovo mater, in je prišel na izraelsko zemljo. Ko je pa slišal, da Arhelaj kraljuje v Judeji namesto Heroda, svojega očeta, bal se je tja iti: in v spanju opomnjen je krenil na Galilejsko. In je prišel in prebival v mestu, kateremu je ime Nazaret, da se je dopolnilo, kar je govorno po prerokih, da bode Nazarečan imenovan.

V praznik častitega razglašanja Gospódovega
ali v svetih kraljev god.

Berilo iz Izaija preroka 60, 1—6.

Vstani Jeruzalem! bodi razsvetljen: ker prišla je tvoja luč, in čast Gospódova vzhaja nad tebój. Zakaj glejte, tema bo pokrivala zemljo, in noč ljudstva; nad tebój pa bo Gospód izšel, in njegova čast se bo videla v tebi. Narodi bodo hodili v tvoji luči, in kralji v svetlobi tvojega vzhoda. Vzdigni svoje oči okoli sebe, in poglej, vsi tí so se zbrali in prišli so k tebi; tvoji sinovi bodo prišli od delec, in tvoje hčere bodo na (tvoji) strani vzrejene. Takrat boš videl in boš poln veselja; tvoje srce se bó čudilo in razširilo, kadar se preobrne množica primorcev k tebi, in moč narodov pride k tebi. Kamele te bodo, kakor povodenj, zagrnile, hitre kamele iz Madjana in Efe; vsi bodo prišli iz Sabe, ter zlatá in kadila prinesli, in oznanjali hvalo Gospódovo.

Evangelij svetega Matevža 2, 1—12.

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu na Judejskem v dnevih kralja Heroda, glej! prišli so modri iz Jutrovega v Jeruzalem, rekóč: Kje je kralj Judov, ki je rojen? Zakaj videli smo njegovo zvezdo na Jutrovem, in smo ga prišli molit. Herod kralj pa, ko je to slišal, se je prestrašil, in ves Jeruzalem ž njim. In sklical je vse vélike duhovne in pismarje ljudstva, in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu na Judejskem; zakaj tako je pisano po preroku: In ti, Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor najmanjši med vojvodi Judovimi: zakaj iz tebe bo prišel vojvoda, kateri bo vladal moje ljudstvo Izrael. Tedaj je Herod modre skrivaj poklical, in jih je skrbno izpraševal za čas, v katerem se jim je prikazala zvezda. In poslal jih je v Betlehem, ter je rekel: Pojdite, in skrbno poprašujte po detetu, in kadar ga najdete, pridite mi nazaj povedat, da tudi jaz grem in ga molim. In ko so bili zaslišali kralja, so šli: in glej! zvezda, katero so videli na Jutrovem, šla je pred njimi, dokler ni prišla in zgoraj obstala, kjer je bilo dete. Kadar so pa ugledali zvezdo, so se silno obveselili. In šli so v hišo, in so našli dete z Marijo, njegovo materjo, ter so (predenj) padli in ga molili (*tukaj se poklekne*); in so odprli svoje zaklade, in mu darovali zlatá, kadila in mire. In ko so v spanju prejeli odgovor, ne vračati se k Herodu, vrnili so se po drugem potu v svojo deželo.

Prvo nedéljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 12, 1—5.

Bratje! prosim vas pri usmiljenju Božjem, da svoje telesa daste v živ, svet in Bogú dopadljiv dar, da bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, ampak ponovite se s ponovljenjem svojega uma, da spoznate, kaj je dobra, dopadljiva in popolna volja Božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, pravim vsem, kateri so med vami: Nikár bolj modrovati, kakor se spodobi modrovati, ampak modrovati, kar je prav, kakor je Bog slehernemu podelil mero vere. Zakaj, kakor imamo v enem telesu veliko udov, vsi udje pa nimajo ravno tistega opravila; tako nas je veliko eno telo v Kristusu, sleherni pa smo eden družega udje v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Luka 2, 42—52.

Ko je bil Jezus dvanajst let star, šli so njegovi starši v Jeruzalem po navadi praznika. In ko so pretekli dnevi, in so šli nazaj, ostal je mladenič Jezus v Jeruzalemu, in njegovi starši tega niso vedeli. Menili so pa, da je pri družini, in so šli dan hodá, in so ga iskali med sorodniki in znanci. In ko ga niso našli, vrnili so se v Jeruzalem, in so ga iskali. In prigodilo se je, da so ga tretji dan našli v templju sedečega v sredi učenikov, ki jih je poslušal in popraševal. Vsi pa, kateri so ga slišali, so se čudili njegovemu umu in njegovim odgovorom. In ko so ga ugledali, so se zavzeli; in njegova mati mu je rekla: Sin,

zakaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala. In reče jima: Kaj je, da sta me iskala? Nista-li vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta? In ona nista umela besede, katero jima je govoril. In šel je ž njima in prišel v Nazaret, in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te reči v svojem srcu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti, in v milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Drugo nedeljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 12, 6—16.

Bratje! po milosti, katera nam je dana, imamo razne darove: ali perokovanje, po meri vere; ali službo, v služenju; ali kdor uči, v učenju; kdor opominja, v opominjanju; kdor podeljuje, v preprostosti; kdor je čez druge postavljen, v skrbi; kdor usmiljenje izkazuje, v veselju. Ljubezen bodi brez hinavščine, sovražite hudo, držite se dobrega. Z bratovsko ljubeznijo se med seboj ljubite. S spoštovanjem pridite eden drugemu naproti. Ne bodite leni v oskrbovanju; bodite goreči v duhu; služite Gospódu; v upanju bodite veseli, v nadlógi potrpežljivi, v molitvi stanovitni; v potrebah svetim podeljujte; tuje radi sprejemajte. Dobro jim voščite, kateri vas preganjajo; blagoslovite, in nikár ne kolnite. Veselite se z veselimi, in jokajte z jokajočimi. Bodite ene misli med seboj; nikár si visokih reči ne domišljujte, ampak k nizkim se ponižajte.

Evangelij svetega Janeza 2, 1—11.

Tisti čas je bila ženitnina v Kani Galilejski in mati Jezusova je bila tam. Bil je pa tudi Jezus

povabljen in njegovi učenci na ženitnino. In ko je zmanjkalo vina, reče mati Jezusova njemu: Vina nimajo. In Jezus ji reče: Žena! kaj je meni in tebi mari? Moja ura še ni prišla. Njegova mati reče služabnikom: Kar koli vam poreče, storite. Bilo je pa tam šest kamenatih vrčev postavljenih po šegi Judovskega očiščevanja, kateri so držali po dve ali tri mere. Jezus jim reče: Napolnite vrče z vodo. In napolnili so jih do vrha. In Jezus jim reče: Zajmite zdaj, in nesite starejšini. In nesli so. Ko je pa starejšina pokusil v vino izpremenjeno vodo, in ni vedel, odkod je (služabniki pa, kateri so vodo zajemali, so vedeli), pokliče starejšina ženina, in mu reče: Vsak človek dá dobro vino najprej in kadar se napijejo, tedaj slabšega; ti pa si dobro vino do zdaj prihranil. Ta začetek čudežev je storil Jezus v Kani Galilejski, in je razodel svoje veličastvo; in njegovi učenci so verovali vanj.

Tretjo nedéljo po razglašenju Gospódovem.

**Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom
12, 16—21.**

Bratje! ne bodite sami pri sebi modri. Nikomur ne vračujte hudega za hudo; prizadevajte si za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred vsemi ljudmi. Ako je mogoče, kolikor je pri vas, imejte mir z vsemi ljudmi. Ne delajte si sami pravice, preljubi! ampak dajte prostor (Božji) jezi. Zakaj pisano je: Meni gre maščevanje, jaz bom povrnil, reče Gospód. Temuč ako je tvoj sovražnik

lačen, daj mu jesti; ako je žejen, daj mu piti. Zakaj če to storiš, boš mu žerjavico nosil na glavo. Ne daj se premagati hudemu, temuč premagaj hudo z dobrim.

Evangelij svetega Matevža 8, 1—13.

Tisti čas, ko je Jezus šel z gore, je veliko množic šlo za njim. In glej! gobov je prišel, in ga molil, rekoč: Gospód! ako hočeš, moreš me očistiti. In Jezus je iztegnil roko, in se ga je doteknil, rekóč: Hočem, bodi očiščen. In kar čist je bil od svojih gob. In Jezus mu je rekel: Glej, da nikomur ne poveš: temuč pojdi, in izkaži se duhovnu, in opravi dar, katerega je zapovedal Mojzes, njim v pričanje. Ko je pa šel v Kafarnavm, stopil je k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospód! moj hlapec leží doma mrtvouden, in hudo ga vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga bom ozdravil. In stotnik odgovorí in reče: Gospód! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imám vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in onemu: Pridi, in pride: in svojemu služabniku: Stóri to, in storí. Ko je pa Jezus to slišal, začudil se je, in je rekel tem, kateri so šli za njim: Resnično vam pravim, toliko vere nisem našel v Izraelu. Pravim vam pa, da jih bo veliko prišlo od vzhoda in zahoda, in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakopom v nebeškem kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pah-

njeni v skrajno temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgódi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Četrto nedéljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 13, 8—10.

Bratje! ne bodite nikomur nič dolžni, razen tega, da se med sebjó ljubite; kdor namreč ljubi bližnjega, je dopolnil postavu. Zakaj to: Ne prešuštvuj, ne ubijaj, ne govóri krivega pričanja, ne požéli in če je kaka druga zapoved, je v teh besedah obsežena: Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe. Ljubezen do bližnjega ne dela hudega. Izpolnjenje postave torej je ljubezen.

Evangelij svetega Matevža 8, 23—27.

Tisti čas je stopil Jezus v čolnič, in njegovi učenci so šli za njim. In glej! velik vihár je vstal na morju, tako da so valovi čolnič pokrivali; on je pa spal. In njegovi učenci so pristopili k njemu, in so ga zbudili, rekóč: Gospód! otmi nas, poginjamo. In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, malovérni? Tedaj je vstal, in zapovedal vetrovom in morju, in bila je velika tihóta. Ljudje pa so se čudili, rekóč: Kdo je ta, da so mu pokorni vetrovi in morje?)

Peto nedéljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Kološanom 3, 12—17.

Bratje! oblecite, kakor izvoljeni Božji, sveti in ljubi, presrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost,

potrpežljivost. Potrpite eden drugega, in odpuščajte si med seboj, če ima kdo črez koga pritožbo; kakor je Gospód vam odpustil, tudi vi! Pred vsem tem pa imejte ljubezen, katera je vez popolnosti, in mir Kristusov naj gospoduje v vaših srcih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telésu; in bodite hvaležni. Beséda Kristusova naj prebiva obilno med vami, z vso modrostjo: učite in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvalnimi in duhovnimi pesmimi pojte Bogú veseli v svojih srcih. Vse, kar koli delate z besedo, ali v dejanju, vse storite v imenu Gospóda Jezusa Kristusa, in zahvaljujte Bogá in Očeta po Jezusu Kristusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 13, 24—30.

Tisti čas je Jezus množicam povedal to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kateri je dobro seme vsejal na svojo njivo. Ko so pa ljudje spali, prišel je njegov sovražnik, in je prisejal ljuljke med pšenico, in je šel proč. Ko je pa zrastlo zelenje, in sad storilo, tedaj se je tudi ljuljka prikazala. Pristopili so pa hlapci hišnega gospodarja, in so mu rekli: Gospód! ali nisi dobrega semena vsejal na svojo njivo? Odkod ima torej ljuljko? In reče jim: Sovražen človek je to storil. Hlapci pa so mu rekli: Hočeš-li, da gremo, in jo poberemo? In reče: Nikár, da kje ljuljko pobiraje ž njo vred tudi pšenice ne porujete. Pustite oboje rasti do žetve, in ob času žetve porečem ženjem: Poberite najprej ljuljko, in jo povežite v snopke, da se sežgè, pšenico pa spravite v mojo žitnico.

Šesto nedéljo po razglašenju Gospódovem.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Tesaloničanom
1, 2—10.**

Bratje! hvalo dajemo vselej Bogú za vas vse, in vas imamo neprenehoma v spominu v svojih molitvah in pomnimo dejanja vaše vere, in truda, in ljubezni, in potrpežljivosti v upanju v Gospóda našega Jezusa Kristusa pred Bogom in Očetom našim; ko vemo, ljubi bratje, da je od Bogá vaše izvoljenje, ker naš evangelij ni bil le v besedi pri vas, ampak tudi v moči, in v svetem Duhu, in v veliki obilnosti, kakor veste, kakšni smo bili med vami zavoljo vas. In vi ste postali posnemavci naši in Gospódovi, ker ste sprejeli besedo v velikih nadlogah z veseljem svetega Duha; tako ste podoba postali vsem vérnim v Macedoniji in v Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila beseda Gospódova ne le po Macedoniji in po Ahaji, ampak tudi na vse kraje je šla vaša vera, katero imate v Boga, tako, da nam ni treba kaj govoriti. Saj sami za nas oznanjujejo, kako smo bili pri vas sprejeti, in kako ste se od malikov k Bogú obrnili, služiti živemu in pravemu Bogú, in čakati njegovega Sina z nebes (katerega je obudil od mrtvih), Jezusa, kateri nas je otél prihodnje jeze.

Evangelij svetega Matevža 13, 31—35.

Tisti čas je Jezus množicam povedal to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnu, katero je človek vzel, in vsejal na svojo njivo. To je sicer najmanjše izmed vseh semen; kadar pa zraste, je večje, kakor vsa zelišča, in je drevo táko, da ptice izpod neba pridejo, in prebivajo

na njegovih vejah. Drugo priliko jim je govoril: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, katerega je žena vzela, in vmesíla med tri polovnjake moke, da se je vse skvasilo. Vse to je Jezus množicam govoril v prilikah, in brez prilik jim ni govoril, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ki pravi: Odprl bom v prilikah svoja usta, in bom izrekal skrito od začetka sveta.

Prvo predpepelnično nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 9, 24—27; in 10, 1—5.

Bratje! ne veste li, da tisti, kateri tekó v ograji, vsi sicer tekó, pa le eden dobí stavo? Takó tecite, da jo dosežete! Vsak pa, kateri se na preganjanje izkuša, se vsega zdrží, in oni sicer, da trohljivo krono prejmejo, mi pa netrohljivo. Jaz torej tako tečem, ne kakor nepremišljeno; takó se bojujem, ne kakor, da bi po vetru mahal; ampak tarem svoje teló, in v sužnost devam, da, ko druge učim, sam ne bom zavržen. Nočem namreč, bratje, da bi ne vedeli, da so naši očetje vsi bili pod oblakom, in vsi šli skozi morje, in so bili vsi v Mojzesu krščeni v oblaku in v morju, in so vsi eno duhovno jed jedli, in vsi eno duhovno pijačo pili (pili so pa iz duhovne skale, katera je hodila za njimi; skala pa je bila Kristus); ali njih več ni bilo Bogú prijetnih.

Evangelij svetega Matevža 20, 1—16.

Tisti čas je Jezus svojim učencem govoril to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu

gospodarju, kateri je zjutraj zgodaj šel najemat delavcev v svoj vinograd. Ko je pa delavcev najel po denarju na dan, jih je poslal v svoj vinograd. In ob tretji uri je šel ven, in videl druge na trgu brez dela stoječe, ter jim je rekel: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal. In oni so šli. Spet je šel ven ob šesti in deveti uri, in je storil ravno takó. Okoli enajstih pa je ven šel, in našel druge postajati, in jim reče: Kaj stojite tukaj brez dela ves dan? Rekó mu: Ker nas ni nihče najel. Reče jim: Pojdite tudi vi v moj vinograd. Ko se je pa zvečerilo, reče gospodar vinograda svojemu hišniku: Pokliči delavce, in daj jim plačilo, in začni od poslednjih do prvih. Prišli so torej, kateri so bili okoli enajste ure najeti, in so prejeli vsak po denarju. Ko so pa tudi prvi prišli, menili so, da bodo več prejeli; pa tudi oni so prejeli po denarju. In ko so ga prejeli, so godrnjali nad hišnim gospodárjem, rekóč: Le-ti poslednji so le eno uro delali, in si jih nam enake storil, ki smo prenašali težo dneva in vročino. On pa je odgovoril in rekel enemu izmed njih: Prijatelj! ne delam ti krivice: ali se nisi za denar pogodil z menoj? Vzemi, kar je tvojega, in pojdi; hočem pa tudi temu poslednjemu dati, kolikor tebi. Ali mi ni pripuščeno storiti, kar hočem? Je-li tvoje okó hudobno, ker sem jaz dober? Takó bodo poslednji prvi, in prvi poslednji; zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Drugo predpepelnično nedéljo.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 11, 19—33; in 12, 1—9.

Bratje! radi prenašate nespametne, ker ste sami pametni. Pretrpite namreč, ako vas kdo storí sužnje, ako vas kdo objeda, ako vam kdo jemlje, ako se kdo povišuje, ako vas kdo bije v obraz. Po nečasti pravim, kakor da bi bili mi slabi v tej reči. V čemur si kdo kaj upa (po nespameti govorím), upam si tudi jaz. Hebreji so, jaz tudi; Izraelci so, jaz tudi; zarod Abrahamov so, jaz tudi; služabniki Kristusovi so (kakor manj pameten pravim), jaz še več; bil sem v mnogih nadlogah, večkrat v ječah, v ranah črez mero, velikokrat v smrtnih navarnostih. Od Judov sem jih prejel petkrat po štirideset, eno manj. Trikrat sem bil šiban, enkrat kamenjan, trikrat se je z menój barka razbila, noč in dan sem bil v globočini morja; velikokrat na potih, v nevarnostih na vodah, v nevarnostih med razbojniki, v nevarnostih med rojaki, v nevarnostih med nevérniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih na samoti, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnjivimi brati; v trudu in trpežu, v mnogem čuvanju, v lakoti in žeji, v pogostnih postih, v mrazu in nagoti. Zraven tega, kar je zunanjega, imam svoje vsakdanje opravke in skrb za vse cerkve. Kdo oslabí, in bi jaz ne oslabel? Kdo se pohujša, in bi mene ne peklo? Ako bi se hotel hvaliti, bom se hvalil svoje slabosti. Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri je hvaljen vekomaj, vé, da ne lažem. Namestnik kralja Areta v Damasku je Damaško mesto obdal s čuvaji, da bi me ujel; ali skozi okno sem bil v košu po zidu spuščen, in tako sem ubežal njegovim rokam. Ako bi se hotel hvaliti (kar sicer nič ne pomaga),

prišel bom do prikazni in razodenj Gospódovih. Vem človeka v Kristusu, kateri je bil pred štirinajstimi leti (ali v telesu, ali zunaj telesa, ne vem, Bog vé) zamaknjen v tretje nebó. In vem tacega človeka, da je bil (ali v telesu, ali zunaj telesa, ne vem, Bog vé) zamaknjen v raj, in je slišal skrivne besede, katerih človeku ni pripuščno govoriti. Tega se bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, razen svojih slabosti. Zakaj, ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne bil ne-spameten, ker bi resnico govoril; zdržujem se pa, da kdo več od mene ne misli, kar na meni vidi, ali kar sliši iz mojih ust. In da se zavoljo velicega razodenja ne prevzamem, dano mi je želo mojega mesá, služabnik satanov, da me bije. Za tega voljo sem trikrat Gospóda prosil, da bi odstopil od mene; pa mi je rekel: Dovolj ti je moja milost, ker moč se v slabosti popolnoma izkaže. Rad se bom torej hvalil svojih slabosti, da prebiva v meni moč Kristusova.

┌ Evangelij svetega Lukeža 8, 4—15.

Tisti čas, ko se je silno velika množica sešla in so iz mest hiteli k Jezusu, rekel je v priliki: Sejavec je šel sejat svoje seme; in ko je sejal, padlo ga je nekaj poleg pota, in je bilo pohojeno, in ptice izpod neba so ga pozobale. In drugo je padlo na skalo; in kadar je pognalo, je usehnilo, ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med trnje, in trnje, ki je ž njim vred rastlo, ga je zadušilo. In drugo je padlo v dobro zemljo; in je rastlo, in storilo stoteren sad. Kadar je to rekel, je zavpil: Kdor imá ušesa za poslušanje, naj posluša. Njegovi učenci pa so ga vprašali, kaj je ta prilika. In on

jim je rekel: Vam je dano vedeti skrivnosti božjega kraljestva, drugim pa v prilikah, da gledajoči ne vidijo, in poslušajoči ne umejo. Prilika pa je to: Seme je božja beseda. Kateri so pa poleg pota, so tisti, kateri poslušajo; potlej pride hudič, in vzame besedo iz njih srca, da ne bodo verujoči zveličani. Kateri so pa na skali, so tisti, kateri, kadar slišijo, z veseljem sprejmejo besedo; in ti nimajo korenine, ker nekaj časa verujejo, in ob času izkušnjave odstopijo. Katero je pa padlo med trnje, so tisti, kateri so slišali, in gredo, in so po skrbi in bogastvu in sladnosti življenja zadušeni, in ne obrodé sadú. Katero je pa v dobri zemlji, so tisti, kateri besedo slišijo in jo v dobrem in najboljšem srcu ohranijo, in sad obrodé v potrpljenju.

Tretjo predpepelnično nedéljo.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 13,
1—13.**

Bratje! ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel, bil bi ko bučéč bron, ali zvoneč zvonec. In ko bi znal prerokovati, in vedel vse skrivnosti, in imel vso učenost, in ko bi imel vso vero, takó da bi goré prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nič nisem. In ko bi razdal ubogim v živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje telo dal, da bi gorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne pomaga. Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva: ljubezen ni nevoščljiva, ne ravná napačno, se ne napihuje, ni časti lakomna, ne išče svojega, ne dá se razdražiti, ne misli

hudega, ne veselí se krivice, veselí se pa resnice: vse pretrpí, vse veruje, vse upa, vse prenese. Ljubezen nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokovanja minila, in jeziki jenjali, in učenost prešla. Zakaj le nekoliko spoznamo, in le nekoliko prerokujemo. Kadar bo pa prišlo, kar je popolno, bo jenjalo, kar je nekolikega. Ko sem bil otrok, govoril sem po otročje, umel po otročje, mislil po otročje; kar sem pa mož, sem opustil, kar je bilo otročjega. Zdaj vidimo skozi zrcalo, kakor v megli: takrat pa bomo videli z obličja v obličje. Zdaj spoznam le nekoliko; takrat pa bom spoznal, kakor sem bil sam spoznan. Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje; naj večja pa med temi je ljubezen.

Evangelij svetega Luka 18, 31—43.

Tisti čas je vzel Jezus dvanajstere k sebi, in jim je rekel: Glejte! gori gremo v Jeruzalem, in vse se bo dopolnilo, kar je pisano o Sinu človekovemu po prerokih. Izdan bo namreč nevérnikom, in bo zasramovan, in bičan in zapljuvan; in potem, ko ga bodo bičali, bodo ga umorili; in tretji dan bo (od mrtvih) vstal. In oni tega niso razumeli, in ta beseda jim je bila skrita, in niso razumeli, kar je bilo rečeno. Prigodilo se je pa, ko se je približal Jerihu, sedel je neki slepec poleg pota, in je vbógajme prosil. In ko je slišal množico mimo iti, vprašal je, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, da Jezus iz Nazareta gre mimo. In vpil je rekóč: Jezus, sin Davidov! usmili se me. In spredaj gredóci so ga svarili, da naj molčí. On pa je še bolj vpil: Sin Davidov, usmili se me! Jezus pa je obstál, in ga je rekel

k sebi pripeljati. In kadar se je približal, vprašal ga je, rekóč: Kaj hočeš, da ti storim? On pa je rekel: Gospód, da vidim. In Jezus mu je rekel: Izpreglej, tvoja vera ti je pomagala. In zdajci je izpregledal, ter je za njim šel in Boga častil. In vse ljudstvo, ko je to videlo, je Bogú dajalo hvalo.

Pepelnično sredo.

Berilo iz Joela preroka 2, 12—19.

To pravi Gospód: Izpreobrnite se k meni iz vsega svojega srca, s postom, z jokom, in žalovanjem. In pretrgajte svoja srca, ne pa svojih oblačil, in izpreobrnite se h Gospódu svojemu Bogu, ker je dobrotljiv in milostiv, potrpežljiv in velikega usmiljenja, in zvišan nad hudobo. Kdo vé, če se ne bo obrnil in prizanesel, in spet dal blagoslov (da boste mogli prinesti) jédni in pitni dar Gospódu svojemu Bogú? Trobite s trobento na Sijonu, napovejte post, pokličite zbor, zberite ljudstvo, očiščujte zbor, zberite stare, pripeljite otroke in sesajoče; naj gre ženin iz svojega hrama, in nevesta iz svoje postelje. Med vratmi in oltarjem naj plakajo duhovni, služabniki Gospódovi, in rečejo: Zanesi, Gospód, zanesi svojemu ljudstvu, in ne daj svojega dela v zasmehovanje, da bi njim gospodovali nevérniki. Zakáj bi se med narodi reklo: Kje je njih Bog? Tedaj se bo Gospód vnel za svojo deželo in bo prizanesel svojemu ljudstvu. In Gospód je odgovoril, ter rekel svojemu ljudstvu: Glejte, jaz vam bom poslal žita, vina in olja, in boste nasiteni ž njim; in vas ne bom več dajal nevérnikom v sramoto, govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 6, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar se postite, ne dalajte se žalostnih, kakor hinavci; grdijo namreč svoje obraze, da bi ljudje videli, da se postijo. Resnično vam pravim, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, pomaži svojo glavo, in umij svoj obraz, da ne bodo ljudje videli, da se postiš, ampak tvoj Oče, kateri je na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, bo ti povrnil. Ne spravljajte si zakladov na zemlji, kjer jih rja in molj končá, in kjer jih tatje izkopljejo in ukradejo. Temuč zbirajte si zaklade v nebesih, kjer jih ne končá ne rja ne molj, in kjer jih ne izkopljejo in ne ukradejo tatje. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje srce.

V četrtek po pepelníci.

Berilo iz Izaija preroka 38, 1—6.

Tisti čas je Ezekija za smrt zbolel, in pride k njemu prerok Izaija, Amozov sin, ter mu reče: To govori Gospód: Oskrbi svojo hišo, zakaj umrl boš, in ne več živel! — In Ezekija obrne svoj obraz v steno, in moli h Gospódu, ter reče: Prosim, Gospód! spomni se vsaj, kako sem hodil pred tebój, v resnici in s prav dobrim srcem, in sem delal, kar je dobro v tvojih očeh. In Ezekija bridko joka. Tedaj je Gospód govoril Izaiju rekoč: Pojdi, in reci Ezekiju: To govori Gospód, Bog tvojega očeta Davida: Slišal sem tvojo molitev, in videl tvoje solze;

glej, pridal bom tvojemu življenju petnajst let, in otel iz roke Asirskega kralja tebe in to mesto, in ga bom varoval, govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 8, 5—13.

Tisti čas, ko je šel Jezus v Kafarnavm, stopil je k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospód! moj hlapec leži doma mrtvouden, in hudo ga vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga ozdravil. In stotnik odgovorí in reče: Gospód! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imam vojščake pod sebjó, in rečem temu: Idi, in gre; in onemu: Pridi, in pride: in svojemu služabniku: Stóri to, in stóri. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so šli za njim: Resnično vam pravim, toliko vere nisem našel v Izraelu! Pravim vam pa, da jih bo veliko prišlo od vzhoda in zahoda, in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakopom v nebeškem kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v skrajno temo: ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgódi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

V petek po pepelníci.

Berilo iz Izaija preroka 58, 1—9.

To govori Gospód Bog: Vpij, ne jenjaj: kakor trobenta povzdiguje svoj glas, in oznanjuj mojemu ljudstvu

njegove hudobije, in hiši Jakopovi njene grehe. Od dne do dne me iščejo, in hočejo znati moja pota; kakor ljudstvo, katero dela pravico, in zapovedi svojega Boga ni zapustilo, iščejo pri meni pravičnih postáv, in se hočejo približati Bogú. Zakaj smo se postili, in nisi pogledal: ponižali svoje duše, in ti ni bilo mari? Glejte! v dan svojega posta delate po svoji glavi, in stiskate vse svoje dolžnike. Glejte! v pravadah in prepirih se postite, in bijete s pestjo neusmiljeno. Ne postite se kakor do zdaj, da bi se slišalo na visokem vaše vpitje. Je mari to post, katerega sem si izvolil, da človek črez dan svoj život tare, da svojo glavo obeša, na ostrem leží in v pepelu? Boš-li to imenoval post, in Gospódu prijeten dar? Ali ni bolj to post, katerega sem si izvolil: Reši krivično zvezane; razveži bremena, katera težé; izpústi potrte, in raztri vsako butaro. Lomi lačnemu svoj kruh, in vodi uboge in ubežne v svojo hišo; kadar vidiš nagega, pokrij ga, in ne zaničuj svojega mesa. Tedaj bo, kakor zarja, tvoja luč zasvetila, in kmalu bo prišlo tvoje zdravje; tvoja pravica pojde pred teboj, in Gospódova čast te bo obdala. Takrat boš klical, in Gospód bo uslišal; vpil boš, in poreče: Vidiš, tukaj sem; ker sem usmiljen, Gospód tvoj Bog.

Evangelij svetega Matevža 5, 43—48, in 6, 1—6.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Slišali ste, da je rečeno: Ljubi svojega bližnjega, in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike: dobro jim storite, kateri vas sovražijo, in molite zanje, kateri vas preganjajo in obrekujejo; da boste otroci svojega

Očeta, ki je v nebesih, kateri daje svojemu solncu sijati na dobre in hudobne, in daje deževati na pravične in krivične. Zakáj, ako tiste ljubite, kateri vas ljubijo, kakšno plačilo boste imeli? Ali ne delajo tega tudi cestninarji? In ako pozdravljate le svoje brate, kaj storite več? Ali ne delajo tega tudi malikovavci? Bodite torej popolni, kakor je vaš Oče nebeški popoln. Glejte, da svojih dobrih del ne delate pred ljudmi, da bi vas videli; sicer ne boste imeli plačila pri svojem Očetu, kateri je v nebesih. Kadar torej daješ vbogajme, ne trobi pred seboj, kakor hinavci delajo po shodnicah in po trgih, da bi jih ljudje hvalili. Resnično vam pravim, prejeli so svoje plačilo. Kadar pa vbogajme daješ, naj ne vé tvoja levica, kaj dela tvoja desnica; da bo tvoja miloščina na skrivnem, in tvoj Oče, kateri vidi na skrivnem, bo ti povrnil. In kadar molite, ne bodite, kakor hinavci, kateri radi v shodnicah in na voglih potov stojé in molijo, da bi jih ljudje videli. Resnično, pravim vam, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar moliš, pojdi v svoj hram, zapri duri, in moli svojega Očeta na skrivnem; in tvoj Oče, kateri vidi na skrivnem, bo ti povrnil.

V soboto po pepelníci.

Berilo iz Izaija preroka 58, 9—14.

To govori Gospód Bog: Ako vržeš železje od sebe, in jenjaš iztezati svoj prst, in govoriti, kar je krivično; ako izliješ pred lačnim svoje srce, in stiskanega nasitiš,

bo ti v temi zasvetila luč, in tvoja tema bo kakor poldan. In Gospód ti bo dal pokoj vselej, in bo tvojo dušo napolnil s svetlobo; tvoje kosti bo okrepčal, ter boš kakor namočen vrt, in kakor tekoč studenec, kateremu ne zmanjka vode. In po tebi bo sezidano, kar je veliko let pusto ležalo; podloge boš utrdil rodovini in rodovini in boš imenovan zagrajavec vrzél in premenjavec stezâ v prebivališča. Ako odvrneš od sobote svojo nogó, da ne izpolniš svoje volje moj sveti dan, imenuješ soboto zaželen in Gospódu posvečen častitljiv dan; ako jo posvečuješ, da ne hodiš po svojih željah, in ne izpolniš svoje volje, da bi (hudo) govoril; potlej se boš v Gospódu veselil, bom te povišal črez vse visokosti na zemlji, in ti dal uživati del Jakopa, očeta tvojega, zakaj Gospodova usta so govorila.

Evangelij svetega Marka 6, 47—56.

Tisti čas, ko se je bilo zvečerilo, je bil čoln na sredi morja, in Jezus sam na suhem. In je videl svoje učence truditi se z veslanjem (bil je namreč veter nasproti). In okoli četrte straže noči je prišel k njim gredóč po morju, in je hotel iti mimo njih. Oní pa, ko so ga videli hoditi po morju, menili so, da je prikazen, in so zavpili. Zakáj vsi so ga videli, in so se prestrašili. In brž jih je ogovoril in jim je rekel: Zaupajte! jaz sem; nikár se ne bojte. In stopil je v čoln k njim, in veter je jenjal. In še bolj so strmeli. Niso namreč umeli o kruhih; zakáj njih srce je bilo oslepljeno. In prepeljali so se, in so prišli na Genezareško, in so v kraj ustavili. In, ko so stopili iz čolna, so ga precej spoznali. In so obte-

kali vso tisto stran, in so začeli bolne na posteljah donašati, kjer so slišali, da je on. In kamor koli je šel, v vasi v in trge ali v mesta, pokladali so bolnike na ulice, in so ga prosili, da naj se vsaj roba njegovoga oblačila dotaknejo; in kolikor se jih ga je doteknilo, bili so ozdravljeni.

Pepelnično ali prvo nedéljo v postu.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 6, 1—10.

Bratje! opominjamo vas, da milosti od Bogá nepri doma ne prejmete. Govorí namreč: Ob prijetnem času sem te uslišal, in v dan zveličanja sem ti pomagal. Glejte, zdaj je prijetni čas; glejte, zdaj je dan zveličanja! Nikomur ne dajajmo pohujšanja, da se naša služba ne zaničuje; ampak v vseh rečeh se izkažimo Božje služabnike v velikem potrpljenju, v nadlogah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v uporih, v trudih, v čuvanju, v postih, v čistosti, v znanju, v prizanašanju, v prijaznosti, v svetem Duhu, v ljubezni brez hinavščine, v besedi resnice, v moči Božji, z orožjem pravice na desni in na levi, pri časti in nečasti, pri nepoštenju in dobrem imenu, kakor zapeljivci, pa vendar resnični, kakor neznani, pa vendar znani, kakor umirajoči, in glejte, živimo, kakor stepeni, pa vendar ne umorjeni, kakor žalostni, vendar pa vselej veseli, kakor ubogi, pa vendar jih veliko obogatimo, kakor da bi nič ne imeli, in vendar vse posedamo.

Evangelij svetega Matevža 4, 1—11.

Tisti čas je bil Jezus od Duha peljan v puščavo, da bi bil od (hudiča) izkušan. In ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je bil po

tem lačen. In izkušnjavec je k njemu stopil in rekel: Ako si Sin Božji, reci, da naj bodo ti kameni kruh. On je pa odgovoril in rekel: Pisano je: Človek ne živi le ob kruhu, ampak ob vsaki besedi, katera prihaja iz ust božjih. Tedaj ga vzame (hudič) seboj v sveto mesto in ga postavi na vrh templja, in mu reče: Ako si Sin Božji, spusti se doli; zakaj pisano je: Svojim angelom je zavoljo tebe zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da kje s svojo nogo ne zadeneš ob kamen. Jezus mu je rekel: Spet je pisano: Ne izkušaj Gospóda svojega Boga. Spet ga (hudič) vzame seboj na silno visoko goro, in mu pokaže vsa kraljestva svetá in njih veličastvo, in mu reče: Vse to bom tebi dal, ako (pred-me) padeš in me moliš. Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! zakaj pisano je: Gospóda svojega Bogá moli, in njemu samemu služi. Tedaj ga je (hudič) popustil; in glej! angeli so pristopili in mu stregli.

V ponedeljek po 1. nedélji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 34, 11—16.

To govori Gospód Bog: Glejte, jaz sam bom poiskal svoje ovce, in jih obiskal. Kakor obišče pastir svojo čredo, kadar je v sredi svojih razkropljenih ovác: tako bom obiskal svoje ovce, in jih rešil od vseh strani, kamor so se razgubile oblačni in temni dan. Izpeljal jih bom izmed ljudstev, in iz dežel jih zbral in jih pripeljal v njih deželo, in jih pasel na izraelskih gorah pri potokih in na vseh

selih dežele. Po najboljših pašah jih bom pasel, na visocih gorah izraelskih bodo njih pašniki. Tam bodo počivale po zelenih tratah, in po tólstih pašah se bodo pasle v gorah izraelskih. Jaz bom pasel svoje ovce, in jaz jih bom vodil počivat, govori Gospód Bog. Izgubljeno bom poiskal, izgubano zavrnil, ranjeno obvezal, slabo pokrepčal, debelo in močno varoval, in jih pasel po pravici, govori Gospód vseмогоčni.

Evangelij svetega Matevža 25, 31—46.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem; Kadar pride Sin človekov v svojem veličastvu, in vsi angeli ž njim, takrat bo sedel na sedežu svojega veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in ločil jih bo, kakor pastir loči ovce od kozlov. In ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče kralj tistim, kateri bodo na njegovi desnici: Pridite, blagodarjeni mojega Očeta! posedite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka svetá! Zakaj lačen sem bil, in dali ste mi jesti; žejen sem bil, in dali ste mi piti; tujec sem bil, in vzeli ste me pod streho; nag sem bil, in oblekli ste me; bolán sem bil, in obiskali ste me; v ječi sem bil, in prišli ste k meni. Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekóč: Gospód! kdaj smo te videli lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te napojili? Kdaj smo te pa videli tujega, in smo te vzeli pod streho? ali nagega, in smo te oblekli? Ali kdaj smo te videli bolnega, ali v ječi, in smo

prišli k tebi? In kralj bo odgovoril in jim rekel: Resnično vam pravim, kar ste storili kateremu teh mojih najmanjših bratov, storili ste meni! Potlej poreče tudi tistim, kateri bodo na levici: Poberite se izpred mene, prekleti! v večni ogenj, kateri je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Zakaj lačen sem bil, pa mi niste dali jesti; žejen sem bil, pa mi niste dali piti; tuj sem bil, pa me niste vzeli pod streho; nag sem bil, pa me niste oblekli; bolán in v ječi, pa me niste obiskali. Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekóč: Gospód! kdaj smo te videli lačnega, ali žejnega, ali tujega, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, pa ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril, rekóč: Resnično vam pravim, česar niste storili kateremu teh najmanjših, tudi meni niste storili. In ti pojdejo v večno trpljenje; pravični pa v večno življenje.

V vtorek po 1. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 55, 1—6.

Tiste dni je govoril Izaija prerok, rekoč: Iščite Gospóda, dokler se more najti; kličite k njemu, dokler je blizu. Naj zapustí hudobni svoj pot, in krivični svoje naklepe, in naj se vrne h Gospódu, in usmilil se ga bo, in k našemu Bogu, ker je velicega usmiljenja. Zakaj moje misli niso vaše misli, tudi vaša pota niso moja pota, pravi Gospód; ampak kolikor je nebó višje od zemlje, toliko višja so moja pota od vaših potov, in moje misli od vaših misli. In kakor pada dež in sneg z neba, in se več ne

vrne gori, ampak napojí zemljo, in jo namoči, in stori, da rodi, in dá seme sejavcu, in kruh jedcu; takó bo moja beseda, katera prihaja iz mojih ust; ne bo se vrnila prazna k meni, ampak bo storila, kar koli hočem, in bo teknila v to, za kar jo pošiljam; govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 21, 10—17.

Tisti čas, ko je Jezus šel v Jeruzalem, bilo je vse mesto pokonci, rekóč: Kdo je ta? Mnóžice pa so rekle: Ta je Jezus, prerok iz Nazareta na Galilejskem. In Jezus je šel v tempelj Božji, in je izgnal vse, kateri so v templju prodajali in kupovali, in je zvrnil mize menjavcem, in stole tistim, kateri so prodajali golobe. In rekel jim je: Pisano je: Moja hiša se imenuje hiša molitve, vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In pristopili so k njemu v templju slepi in kruljevi, in jih je ozdravil. Ko so pa veliki duhovni in pismarji videli čudeže, katere je delal, in otroke, kateri so v templju vpili, rekóč: Hozana sinu Davidovemu! razjezili so se, in so mu rekli: Ali slišiš, kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Kaj pa dà; ali niste nikoli brali: Iz ust otrók in sesajočih si napravil si hvalo? In jih je popustil, in je šel iz mesta v Betanijo, in je tam ostal.

V sredo po 1. nedélji ali kvatrno sredo v postu.

Berilo iz 3. knjige kraljev 19, 3—8.

Tiste dni pride Elija v Berzabejo Judovo, in pustí tam svojega hlapca, in gre v puščavo en dan hodá. In

kadar tja pride in sede pod brin, želi si umreti, in reče: Dosti mi je, Gospód! vzemi mojo dušo; ker nisem boljši, kakor moji očetje. In leže in zaspí v senci brinovi. In glej! angel Gospódov se ga dotakne, in mu reče: Vstani in jej! In se je ozrl, in glej pri njegovi glavi je pod pepelom pečen kruh in posoda vode. Tedaj je in pije, in spet zaspí. In angel Gospódov se spet vrne, in se ga dotakne, ter mu reče: Vstani, jej; zakaj še dolg pot imaš pred seboj. Ko je vstal, je in pije, in v moči te jedi hodi štirideset dni in štirideset nočí do Horeba, Božje gore.

Evangelij svetega Matevža 12, 38—50.

Tisti čas so eni zmed pismoukov in farizejev odgovorili Jezusu rekóč: Učeník! znamenje bi radi videli od tebe. On je odgovoril in jim rekel: Hudoben in prešušten rod išče znamenja! Pa znamenje se mu ne bo dalo, razen znamenja Jona preroka. Zakaj, kakor je bil Jona v trebuhu morskega soma tri dni in tri nočí; ravno tako bo Sin človekov v srcu zemlje tri dni in tri nočí. Možje Ninivljani bodo vstali ob sodbi s tem rodом, in ga bodo obsodili, ker so pokoro delali na oznanjevanje Jonovo; in glej! več kakor Jona je tukaj. Kraljica od juga bo vstala ob sodbi s tem rodом, in ga bo obsodila, ker je prišla od pokrajin zemlje poslušat Salomonove modrosti; in glej! več kakor Salomon je tukaj. Kadar je pa nečisti duh izšel iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ga ne najde. Tedaj pravi: Vrnil se bom v svojo hišo, iz katere sem šel. In kadar

pride, najde jo prazno, pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujših, kakor on, in gredo vanjo in ondi prebivajo, in poslednja tega človeka je hujša, kakor prva. Tako bo tudi s tem hudobnim rodom. Dokler je pa še množicam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje zunaj stali, in so želeli ž njim govoriti. Rekel mu je pa nekdo: Glej! tvoja mati in tvoji bratje stojé zunaj, in te iščejo. On pa je tistemu, kateri mu je bil to povedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje? In je svojo roko iztegnil nad svoje učence, rekóč: Glejte — moja mati in moji bratje. Zakaj kdorkoli dela voljo mojega Očeta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, in sestra, in mati.

V četrtek po 1. nedelji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 1—9.

Tiste dni mi je govoril Gospód, rekóč: Zakaj imate med seboj v deželi izraelski to priliko za pregovor, rekóč: Očetje so jedli kisel grozd, in otroci imajo skomino v zobeh? Kakor resnično jaz živím, govori Gospód Bog, več ne bo ta prilika pregovor na Izraelskem. Glej, vse duše so moje; kakor je očetova duša, tako je tudi sinova duša moja; duša, katera greši, tista bo umrla. Kdor je pravičen, in prav dela in po pravici, in ne jé na gorah, in svojih očí ne vzdiguje v malike hiše Izraelove; ne skruni žene svojega bližnjega, in ne hodi k ženi o mesečnem času; in nikogar ne žali, zastavo nazáj dá dolžniku, ničesar po sili ne vzame; svojega kruha lačnemu podeljuje in nagega

oblači; ne posojuje na obrest, in več ne jemlje; svojo roko odvrta od krivice, in pravično sodbo dela med človekom in človekom: po mojih zapovedih hodi, in hrani moja povelja, da dela po resnici: on je pravičen, in bo gotovo živel, govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 15, 21—28.

Tisti čas je Jezus šel, in je krenil v kraje Tira in Sidona. In glej! Kananejska žena je prišla iz tistih krajev, in je vpila za njim, rekóč: Usmili se me, Gospód, sin Davidov! moja hči veliko trpi od hudiča. On pa ji ni odgovoril besede. In njegovi učenci so pristopili, in ga prosili, rekóč: Odpravi jo, ker vpije za nami. On pa je odgovoril in rekel: Nisem poslán, kakor le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Ona pa je prišla, in ga je molila, rekóč: Gospód! pomagaj mi! On pa je odgovoril in rekel: Ni prav jemati kruha otrokom, in ga metati psom. Ona pa je rekla: Kaj pa da, Gospód! saj psički jedó tudi drobtine, katere padajo z mize njih gospódov. Tedaj je Jezus odgovoril, in je rekel: O žena! velika je tvoja vera. Zgodi se ti, kakor hočeš. In njena hči je bila ozdravljena od tiste ure.

V petek po 1. nedélji ali kvatrni petek v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 20—28.

To govori Gospód Bog: Duša, katera je grešila, tista bo umrla; sin ne bo nosil hudobije očetove, in oče ne bo nosil hudobije sinove. Pravica pravičnega bo nad njim, in

krivica krivičnega bo nad njim. Ako pa pravični stori pokoro za vse grehe, katere je storil, in dopolni vse moje zapovedi, in dela prav in po pravici; bo gotovo živel, in ne bo umrl. Nobene njegovih hudobij, katere je storil, ne bom pomnel; zavoljo svoje pravice, katero je delal, bo živel. Hočem-li smrt hudobnega, pravi Gospód Bog, in ne veliko bolj, da se izpreobrne od svojih hudih del in živi! Če pa pravični odstopi od svoje pravice in dela hudobijo po vseh gnusobah, katere je hudobni vaje delati, bo mari živel? Nobeno njegovih pravičnih del, katera je bil storil, se ne bo pomnelo, zavoljo nezvestobe, katere je kriv, in zavoljo njegove pregrehe, katero je storil, zavoljo te bo umrl. Pa pravite: Ni pravična Gospódova pot! Poslušajte torej, hiša Izraelova: Ali moja pot ni pravična, in niso-li vaša pota hudobna? Zakaj, kadar se vrne pravični od svoje pravice, in stori hudobijo, bo umrl v tem; v krivici, katero je delal, bo umrl. In kadar se vrne hudobni od svoje hudobije, katero je delal, ter dela prav in pravično, ohranil bo svojo dušo pri življenju. Ker je namreč premislil, in zapustil vsa svoja huda dela, katera je delal, bo gotovo živel, in ne bo umrl, govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 5, 1—15.

Tisti čas je bil Judovski praznik, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. Je pa v Jeruzalemu ovčja kopel, katera se po hebrejsko imenuje Betzajda, in je imela pet lop. V teh je ležala velika množica bolnih, slepih, kruljevih, suhouldnih, kateri so čakali pljivkanja vode. Zakaj angel Gospodov je ob časih prišel v kopel, in voda je pljivkala. In kdor je po pljivkanju vode prvi stopil v kopel, je ozdravel,

katero bolezen koli je imel. Bil je pa neki človek tam, kateri je bil osem in trideset let bolán. Ko je Jezus tega videl ležati, in je vedel, da je že veliko časa tak, reče mu: Hočeš-li ozdravljen biti? Bolník mu je odgovoril: Gospód! nimam človeka, da bi me, kadar se voda skalí, dejal v kopel; zakaj preden jaz pridem, drugi pred menój vanjo stopi. Jezus mu reče: Vstani, zadeni svojo posteljo, in hôdi! In tisti človek je zdajci ozdravel, ter je vzel svojo posteljo, in je hodil. Tisti dan pa je bila sobóta. Judje so torej ozdravljenemu rekli: Sobota je, ne smeš svoje postelje nositi. Jim je odgovoril: Kateri me je ozdravil, rekel mi je: Zadeni svojo posteljo in hôdi? Tedaj so ga vprašali: Kdo je tisti človek, kateri je rekel: Zadeni svojo posteljo in hôdi? On pa, kateri je bil ozdravljen, ni vedel, kdo je. Zakaj Jezus se je bil umeknil množici, ki je tam bila. Potlej ga je Jezus našel v templju, in mu je rekel: Glej, ozdravljen si; nikár več ne gréši, da se ti kaj hujšega ne zgodi! Tisti človek je šel, in je povedal Judom, da je Jezus, kateri ga je ozdravil.

V soboto po 1. nedélji ali kvatarno soboto v postu.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Tesaloničanom
5, 14—23.**

Prosimo vas, bratje! svarite nepokojne, oveseljujte malosrčne, pomagajte slabim, bodite potrpežljivi z vsemi. Glejte, da ne bo kdo komu vračeval hudega za hudo; ampak vselej se držite tega, kar je dobro, eden do dru-

gega in do vseh. Vselej bodite veseli; neprenehoma molite. V vseh rečeh se zahvaljujte; zakaj to je volja Božja v Kristusu Jezusu do vas vseh. Duha ne ugasujte; prerokovanja ne zaničujte. Vse pa izkusite; kar je dobro, držite. Vse sence hudega se zdržujte. Sam Bog mirú pa naj vas posveti v vseh rečeh, da se ves vaš duh in duša in teló brez graje ohrani v prihod Gospóda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus sebój Petra in Jakopa in Janeza njegovega brata, in jih pelje same na visoko goro. In izpremenil se je pred njimi; in njegov obraz se je svetil, kakor solnce, njegova oblačila pa so bila bela, ko sneg. In glej, prikazala sta 'se jim Mojzes in Elija, in sta ž njim govorila. Peter pa je izpregovoril in je rekel Jezusu: Gospód! dobro nam je tukaj biti; ako hočeš, naredimo tukaj tri šatore, tebi enega, Mojzesu enega, in Eliju enega. Ko je še govoril, glej! obsenčil jih je svetel oblák; in glej! glas iz oblaka, rekóč: „Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imám dopadanje; njega poslušajte!“ In ko so učenci slišali, padli so na svoj obraz, in so se silno bali. In Jezus je pristopil, in se jih je doteknil, in jim je rekel: Vstanite in nikar se ne bojte! Ko so pa vzdignili svoje oči, niso nikogar videli, kakor Jezusa samega. In ko so šli z gore, zopovedal jim je Jezus, rekóč: Nikomur ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih.

Drugo ali kvatrno nedéljo v postu.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Tesaloničanom
4, 1—7.**

Bratje! prosimo vas in opominjamo v Gospodu Jezusu, da, kakor ste prejeli od nas, kako vam gre živeti, in Bogú dopasti, tako tudi živite, da ste čedalje bogateji. Saj veste, kakšne zapovedi sem vam dal v Gospódu Jezusu. To namreč je volja Božja, vaše posvečenje, da se zdržujete kurbanja, da izmed vas vsak vé svoje teló ohraniti v svetosti in časti, ne po gnanju poželenja, kakor nevérniki, kateri ne poznajo Bogá: in da kdo predaleč ne stopa, in svojega brata v nobeni reči ne goljufá; ker Gospód je maščevavec vsega tega, kakor smo vam préd povedali in pričali. Zakaj Bog nas ni poklical k nečistosti, ampak svetosti, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus sebój itd. (kakor včeraj str. 50.)

V ponedéljek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz Danijela preroka 9, 17—19.

Tiste dni je molil Danijel h Gospódu, rekoč: Gospód, naš Bog, kateri si izpeljal svoje ljudstvo z mogočno roko iz Egiptovske dežele, in si si ime storil do današnjega dne, grešili smo, krivico smo storili, Gospód, zoper vso tvojo pravico! Odvrne naj se, prosim, tvoja jeza in tvoj srd od Jeruzalema, tvojega mesta, in od tvoje svete gore. Zakaj zavoljo naših grehov in krivic naših očetov je Jeruzalem in tvoje ljudstvo v zasmehovanje pri vseh,

kateri so okoli nas. Usliši torej, naš Bog! zdaj molitev svojega hlapca in njegove prošnje, in poglej milostivo na svoje svetišče, katero je zapuščeno. Zavoljo samega sebe, moj Bog! nagni svoje uho, in poslušaj; odpri svoje oči, in poglej na naše razdejanje, in mesto, nad katerim se kliče tvoje ime. Ne zavoljo svoje pravice namreč, ampak zavoljo tvojega velikega usmiljenja darujemo svoje prošnje pred tvojim obličjem. Usliši, Gospód! bodi milostiv, Gospód! poglej in stóri! Zavoljo samega sebe ne odlašaj, moj Bog! saj se tvoje ime kliče nad mestom in ljudstvom tvojim, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 8, 21—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz grem, in me boste iskali, in v svojem grehu boste umrli. Kamor jaz grem, vi ne morete priti. Judje so torej rekli: Ali bo morde sam sebe umoril, ker pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti? In rekel jim je: Vi ste od zdolaj, jaz sem od zgoraj; vi ste od tega sveta, jaz nisem od tega sveta. Torej sem vam rekel, da boste umrli v svojih grehah; zakaj, ako ne verujete, da sem jaz, boste umrli v svojem grehu. Tedaj so mu rekli: Kdo si ti? Jezus jim je rekel: Začetek, kateri tudi z vami govorim. Veliko imam o vas govoriti in soditi; ali kateri me je poslal, je resničen; in kar sem jaz slišal od njega, to govorim na svetu. In oni niso umeli, da je rekel, da je Bog njegov Oče. Jezus jim je torej rekel: Kadar boste Sinú človekovega povišali, takrat boste spoznali, da sem jaz, in da sam od sebe nič ne delam, ampak kakor

me je učil Oče, to govorim. In kateri me je poslal, je z menoj, in me ni pustil samega; zakaj jaz vselej delam to, kar je njemu dopadljivo.

V vtorek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 3. knjige kraljev 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospód Eliju Tezbičanu, rekoč: Vstani, in idi v Sarepto Sidonsko, in ostani tam; zakaj tam sem ženi vdovi zapovedal, da naj te redí. Vstane, in gre v Sarepto. In kadar pride k mestnim vratom, zagleda vdovo, katera drva pobira; in pokliče jo, in ji reče: Daj mi malo vode v posodi, da pijem. In ko gre, da bi prinesla, vpije za njo, rekóč: Prinesi mi tudi grízljaj kruha v svoji roki! Ona odgovóri: Kakor resnično živi Gospód tvoj Bog, nimam kruha, ampak le toliko moke v posodi, kar se je zagrabi s pestjo, in malo olja v vrču. Glej, ravno pobiram dvoje polen, da grem, in kaj naredim sebi in svojemu sinu, da jeva, preden umrjeva. In Elija ji reče. Nikár se ne boj, ampak idi, in narédi, kakor si rekla; vendar najpoprej speci meni iz te močice hlebček pod pepelom, in prinesi mi ga, sebi pa in svojemu sinu boš potlej naredila. To pa govóri Gospód, Bog Izraelov: „Moka v posodi ne bo pošla, in olja v vrču ne bo zmanjkalo do dne, ko bo Gospód dež poslal na zemljo.“ Ona gre, in storí po besedi Elijevi; in jedel je on in ona in njena družina. In od tistega dneva moka v posodi ni pošla, in v vrču ni zmanjkalo olja, po besedi, katero je bil Gospód rekel po Eliji.

Evangelij svetega Matevža 23, 1—12.

Tisti čas je Jezus govoril ljudstvu in svojim učencem, rekoč: Na stolu Mojzesovem sedé pismarji

in farizeji. Vse torej, kar koli vam rekó, izpolnjujte in storite; po njih delih pa nikár ne delajte, ker pravijo, pa ne delajo. Navezujejo namreč težka bremena, ki jih ni moč nositi, in nakladajo ljudem na rame, pa jih sami s prstom nočejo geniti. Vsa svoja dela pa delajo, da jih ljudje vidijo; delajo si namreč širji listke, in večje robove v krilu. In imajo radi prva mesta pri večerjah, in prve sedeže v shodnicah, in pozdravljanja na trgih, in da jim ljudje pravijo: učenik! Vi pa se ne pustite imenovati učeníkov; zakaj eden je vaš učenik, vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne imenujte na zemlji svojega očeta; zakaj eden je vaš Oče, ki je v nebesih. Ne imenujte se učeníkov, zakaj eden je vaš učenik Kristus. Kateri je največi med vami, bodi vaš služabnik. Kdor se pa povišuje, bo ponižan; in kdor se ponižuje, bo povišan.

V sredo po 2. nedélji v postu.

Berilo iz knjige Esterine 13, 8—11, in 15—17.

Tiste dni je Mardohej molil h Gospódu rekóč: Gospód Bog, vseмогоčni kralj! pod tvojo oblastjo je vse, in ni ga, kateri bi se mogel ustaviti tvoji volji, če si sklenil Izraelce rešiti. Ti si ustvaril nebó in zemljo, in kar koli se najde pod nebom. Vseh Gospód si, in ni ga, kateri bi se ustavil tvojemu veličastvu. In zdaj, Gospód, kralj kraljev, Bog Abrahámov! usmili se svojega ljudstva, ker nas hočejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj del pòkončati. Nikár ne zaničuj svojega dela, katerega si si rešil iz Egipta; temuč usliši našo prošnjo, in bodi milostiv

svojemu ljudstvu, katero je tvoj del in tvoj odloček; in preobrne našo žalost v veselje, da bomo živeli in hvalili, Gospód, tvoje ime, in ne zapri jim ust, kateri ti hvalo pojó, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 20, 17—28.

Tisti čas je Jezus šel gori v Jeruzalem, in je vzel dvanajstere učence posebe k sebi, in njim je rekel: Glejte, gremo gori v Jeruzalem, in Sin človekov bo izdan velikim duhovnom in pismarjem, in obsodili ga bodo na smrt; in izdali ga bodo nevérnikom zaničevati, bičati in križati, in tretji dan bo (od smrti) vstal. Takrat je pristopila k njemu mati Cebedejevih sinov s svojima sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Pravi mu: Reci, naj sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, eden pa na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita! Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil! Mu rečeta: Moreva. Reče jima: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno po mojem Očetu. In oni deseteri, ko so to slišali, so bili nevoljni nad bratoma. Jezus jih je pa poklical k sebi, in je rekel: Veste, da poglavarji narodov gospodujejo njim, in kateri so veči, imajo jih v oblasti. Med vami pa ne bodi tako: temuč, kateri hoče med vami veči biti, naj bo vaš služabnik. In kateri hoče med vami biti prvi, naj bo vaš hlapec. Ravno

kakor Sin človekov ni prišel, da bi se mu streglo, temuč da bi stregel, in dal svoje življenje v odrešenje za mnoge.

V četrtek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 5—10.

To govori Gospód Bog: Preklet človek, ki zaupa v človeka, in stavi v meso svojo moč, in od Gospóda odstopi njegovo srce. Zakaj kakor resje v puščavi bo, in ne bo videl, kadar pride dobro; ampak prebival bo na suhoti v puščavi, v slani deželi, v kateri ne more nihče prebivati. Blagor pa možu, ki zaupa v Gospóda, in je Gospod njegovo upanje! On bo kakor drevo, zasajeno ob vodi, katero v mokroti poganja svoje korenine, in se ne ustraši, kadar pride vročina; in njegov list bo zelen, in ob suši ne bo v skrbi, tudi nikoli ne bo prejenjalo roditi sadú. Hudobno je človekovo srce in neizsledno; kdo ga bo spoznal? Jaz, Gospód, preiskujem srce in izkušam obisti; jaz delam, slednjemu po njegovem dejanju, in po sadu njegovih del, govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Luka 16, 19—31.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Bil je neki bogat mož, kateri se je oblačil v škrlat in tančico, in se je vsak dan imenitno gostil. In bil je neki ubožec, po imenu Lazar, ki je ležal pred njegovimi vratmi poln ran, in se je želel nasititi z drobtinami, katere so padale z mize bogatina, in nihče mu jih ni dal; ampak tudi psi so hodili, in so lizali njegove rane. Prigodilo se je pa, da je umrl ubogi, in nesli so ga angeli v na-

ročje Abrahamovo. Umrli je pa bogati, in je bil pokopan v peklu. Povzdignil je pa svoje oči, ko je bil v trpljenju, in je videl od daleč Abrahama, in Lazarja v njegovem naročju. In on je vpil in rekel: Oče Abraham! usmili se me, in pošlji Lazarja, da pomoči konec svojega prsta v vodo, in ohladi moj jezik, ker grozovitno trpim v tem plamenu! Abraham pa je rekel: Sin! pomisli, da si prejel dobro v svojem življenju, in ravno tako Lazar hudo! zdaj pa je ta oveseljen, ti pa trpiš. In vrhu vsega tega je med nami in med vami velik prepad postavljen, da, kateri hočejo odtod k vam iti, ne morejo, in tudi ne odondod sem priti. In je rekel: Prosim te torej, oče! da ga pošlješ v hišo mojega očeta; pet bratov namreč imam; da jim izpriča, da tudi oni ne pridejo v ta kraj trpljenja. Abraham mu reče: Imajo Mojzesa in preroke, nje naj poslušajo. On pa je rekel: Nikár, oče Abraham! ampak če kdo iz mrtvih k njim pojde, bodo se izpokorili. Rekel mu je pa: Ako Mojzesa in prerokov ne poslušajo, tudi ne bodo verovali, če tudi kdo od mrtvih vstane.

V petek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 2. knjige Mojzesove 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, katere sem imel. Zdelo se mi je, da smo na polju snope vezali, in da se je moj snop vzdignil, in po

konci postavil; vaši snopi pa, kateri so stali okoli, so se priklanjali mojemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš mari naš kralj? in bomo podvrženi tvoji oblasti? Te sanje torej in te besede so njih nevoščljivost in sovraštvo podžigale. Imel je še druge sanje, katere je povedal svojim bratom, rekóč: Videl sem v sanjah, kakor da bi se mi solnce, in luna in enajst zvezd priklanjalo. Ko je to pravil svojemu očetu in bratom, posvaril ga je njegov oče, in je dejal: Kaj hočejo te sanje, katere si imel? Ali se ti bomo jaz, tvoja mati, in tvoji bratje priklanjali na zemlji? Torej so mu bili nevoščljivi njegovi bratje; oče pa je to reč premišjeval na tihem. In ko so njegovi bratje pasli čredo svojega očeta v Sihemu, rekel mu je Izrael: Tvoji bratje pasejo ovce v Sihemu: pojdi, bom te k njim poslal! In je odgovoril: Tukaj sem! Izrael mu reče: Idi, in poglej, ali je vse prav pri tvojih bratih in pri živini, in pridi mi povedat, kaj se godí. Poslán iz doline Hebronske je prišel v Sihem. In našel ga je mož po polju hoditi, in ga je vprašal, koga išče. On pa je odgovoril: Svojih bratov iščem: povej mi, kje pasejo čredo? In mož mu je rekel: Prešli so iz tega kraja; pa sem jih slišal reči: Pojdimo v Dotajn. Jožef je torej šel za svojimi brati, in jih je našel v Dotajnu. Ko so ga od daleč zagledali, preden je do njih prišel, mislili so ga umoriti. In dejali so med seboj: Glejte, sanjavec gre. Dejmo, ubijmo ga, in vrzimo ga v staro vodnico, in porečemo: Divja zvér ga je snedla; in tedaj se bo pokazalo, kaj mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, ko je to slišal, želel ga je rešiti iz njih rok, in je dejal: Nikár mu življenja ne jemljimo, in ne prelivajmo krvi; ampak vrzite ga v to vodnico, katera je v puščavi, in ohranite svoje roké nedolžne. To pa je rekel, ker ga je hotel oteti iz njih rok, in nazaj dati svojemu očetu.

Evangelij svetega Matevža 21, 33—46.

Tisti čas je Jezus Judovskim množicam in velikim duhovnom govoril to priliko: Bil je hišen gospodár, kateri je zasadil vinograd, in ga je s plotom ogradil, in v njem skopal tlačilnico, in postavil tabor, in ga je dal kmetom obdelovati, in je šel na tuje. Ko se je pa približal čas sadú, poslal je svoje hlapce do kmetov, da bi prejeli njegov sad. In kmetje so zgrabili njegove hlapce, in so enega stepli, enega ubili, enega pa kamenali. Poslal je spet drugih hlapcev, še več, kakor poprej, in storili so jim ravno tako. Zadnjič pa je poslal do njih svojega sina, rekóč: Mojega sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so videli sina, rekli so med seboj: Ta je dedič: dejte! ubijmo ga, in bomo imeli njegovo dedščino. In zgrabili so ga, in vrgli iz vinograda in ubili. Kadar torej gospód vinograda pride, kaj bo storil tem kmetom? Rekó mu: Hudobne bo hudo končal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmetom, kateri mu bodo sad odpravljali ob svojih časih. Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v pismih: Kamen, katerega so zavrgli zidarji, on je postal glava vogla. Gospód je to storil, in je čudno v naših očeh. Zato vam pravim, da bo od vas vzeto Božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, katero bo dalo svoj sad. In kdor pade nad tem kamenom, bo se razbil; na kogar pa on pade, bo ga strl. In ko so veliki duhovni in farizeji slišali njegove prilike,

spoznali so, da o njih govori. In radi bi ga bili prijeli, pa so se bali ljudstva, ker so ga imeli kakor preroka.

V soboto po 2. nedelji v postu.

Berilo iz 1. knjige Mojzesovih 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Jakopu: Slišala sem tvojega očeta govoriti z Ezavom tvojim bratom in mu reči: Prinesi mi od svojega lova, in naredi mi jed, da jem in te blagoslovim pred Gospódom, preden umrjem. Zdaj torej, moj sin! poslušaj moj svét. Pojdi k črédi, in prinesi mi dva najboljša kozliča, da naredim iz njih tvojemu očetu jed, katero rad jé; potlej mu jo poneseš, in bo jedel, in te blagoslovil, preden umrje. In on ji je odgovoril: Veš, da je Ezav moj brat kosmat, jaz pa gladek. Kadar me bo potipal moj oče, in bo to čutil, bojim se, da bi ne menil, da sem ga hotel prekaniti, in da bi si ne nakopal kletve namesto blagoslova. Mati mu reče: Nadme naj pride ta kletev, moj sin! Le slušaj mojo besedo, in pojdi, ter prinesi, kar sem rekla. Šel je, in prinesel, ter dal materi, in je naredila jed, kakor je videla, da ima rad njegov oče. In ga je oblekla z Ezavovimi najboljšimi oblačili, katere je pri sebi imela doma, in mu je s kozlinama roké ovila, in goli vrat pokrila. In potlej mu je dala jed, in izročila kruhe, katere je bila spekla. In to je nesel, in rekel: Moj oče! On pa je odgovoril: Slišim; kateri si ti, moj sin? In Jakop je dejal: Jaz sem tvoj prvenec Ezav; storil sem, kar si mi ukazal. Vstani, sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša. In Izak je spet rekel svojemu sinu: Kako si mogel tako hitro najti, moj sin? Odgovoril je: Volja Božja je bila, da mi je hitro naproti prišlo, kar sem hotel. In

Izak je dejal: Stopi lesem, da te potipljem, moj sin! in izkusim, ali si ti moj sin Ezav ali ne. On je stopil k očetu, in Izak ga je potipal, ter je rekel: Glas je sicer Jakopov glas, pa roké so Ezavove roké. In ga ni poznal, ker so kosmate roké imele podobo starjega. Tedaj ga je blagoslovil, in je rekel: Ali si ti moj sin Ezav? Odgovoril je: Jaz sem. On pa je rekel: Prinesi mi jed od svojega lova, moj sin! da te blagoslovi moja duša. Prinesel mu jo je, in ko je bil pojédel, prinesel mu je tudi vina. In ga je pil, in mu rekel: Stopi k meni, in poljubi me, moj sin! Stopil je, in ga poljubil. In ko je čutil lepi duh njegovega oblačila, blagoslovil ga je in je rekel: „Glej, duh mojega sina je kakor duh rodovitne njive, katero je blagoslovil Gospód! Bog ti daj od rose nebeške in od maščobe zemeljske obilo žita in vina in olja; služijo naj ti narodje, in rodovi naj se ti priklanjajo. Bodi gospód svojih bratov, in sinovi tvoje matere naj se ti klanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklet, in kdor te bo blagoslovil, naj bo z blagoslovi napolnjen. Komaj je Izak nehal govoriti, in Jakop odšel, prišel je Ezav, in skuhamo jed prinesel očetu, rekóč: Vstani, moj oče, in jej od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja duša! In Izak mu je rekel: Kdo si pa ti? Odgovoril je: Jaz sem tvoj prvorojeni sin Ezav. Izak je ostrmel, in se silno prestrašil, in zavzel se je bolj, kakor se more verjeti, ter je rekel: Kdo je torej oni, kateri mi je poprej prinesel ujeto divjačino, in sem od vsega jedel, preden si ti prišel, in sem ga blagoslovil, in bo blagoslovljen! Ko je bil Ezav zaslišal besede očetove, zarjul je z velikim vpitjem, in prestrašen rekel: Blagoslovi tudi mene, moj oče! On pa je dejal: Prišel je tvoj brat z zvijačo in je prejel tvoj blagoslov. Ezav pa je dalje rekel: Ni zastonj imenovan Jakop; zakaj vdrugič že me je prekanil. Poprej je iz mene prvenstvo izpravil in zdaj

mi je vzel še moj blagoslov! In reče spet očetu: Ali nisi nič blagoslova prihranil meni? Odgovoril je Izak: Za tvojega gospóda sem ga postavil, in vse njegove brate sem podvrigel njegovi sužnosti. V posestvu žita in vina in olja sem ga utrdil, in kaj hočem po tem storiti tebi, moj sin? Ezav mu je odgovoril: Ali imáš le en blagoslov, oče? Prosim te, blagoslovi tudi mene! In ko je silno vpil in jokal, bil je Izak omečen: V maščobi zemlje in v rosi nebes bodi tvoj blagoslov!

Evangelij svetega Luka 15, 11—32.

Tisti čas je Jezus farizejem in pismoukom povedal to priliko: Neki človek je imel dva sina; in mlaji izmed nju je rekel očetu: Oče! daj mi del blagá, kateri meni gre. In njima je razdelil premoženje. In malo dni potlej je mlajši sin vse pobral, ter se je napotil v daljnjo deželo, in je tam zapravil svoje premoženje z razuzdanim življenjem. Potem pa, ko je bil vse zapravil, vstala je velika lakota v tisti deželi; in on je začel pomanjkanje trpeti. In je šel in se je pridružil nekemu meščanu tiste dežele. In ta ga je poslal na svojo pristavo svinje past. In želel je svoj trebuh napolniti z lupinami, katere so jedle svinje; in nihče mu jih ni dal. Šel je pa sam v sé, in je rekel: Koliko najemnikov v hiši mojega očeta ima obilo kruha, jaz pa tukaj od lakote poginjam! Vzdignil se bom, ter pojdem k svojemu očetu, in mu porečem: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! Več nisem vreden tvoj sin imenovan biti; stóri me, kakor enega svojih najemnikov!

In vzdignil se je, in je prišel k svojemu očetu. Ko je pa še daleč bil, zagledal ga je njegov oče, in milo se mu je storilo; in je pritekel, in se ga oklenil okoli vratu, in ga poljubil. In sin mu je rekel: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! več nisem vreden tvoj sin imenovan biti. Oče pa je rekel svojim hlapcem: Hitro prinesite najbolje oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu prstan na roko, in črevlje na noge; in pripeljite pitano tele, in ga zakoljite; in hočemo jesti in se gostiti. Zakaj ta moj sin je bil mrtev, in je spet oživel; bil je izgubljen, in je najden. In začeli so se gostiti. Njegov starji sin pa je bil na polju: in ko pride in se približa hiši, zaslišal je petje in ples. In enega izmed hlapcev je poklical in poprašal, kaj je to. On pa mu je rekel: Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je spet zdravega dobil nazaj. Ujezil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedaj je njegov oče šel ven, in ga je začel prositi. On pa je odgovoril in rekel svojemu očetu: Glej, toliko let ti služim, in nisem nikoli tvojega povelja prestopil, in nikdar mi nisi dal kozliča, da bi se bil gostil s svojimi prijatelji. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki je svoje premoženje s kurbami zapravil, zaklal si mu pitano tele. On pa mu je rekel: Sin! ti si zmeraj pri meni, in vse moje je tvoje. Spodobilo se je pa gostiti in veseliti, ker je ta tvoj brat bil mrtev in je spet oživel; bil je izgubljen, in je najden.

Tretjo nedéljo v postu.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Efežanom 5, 1—9.

Bratje! bodite posnemavci Božji, kakor preljubi otroci, in hodite v ljubezni, kakor je tudi Kristus nas ljubil in se za nas dal v dar in klavščino Bogú v prijeten duh. Kurbanje pa in vsa nečistost ali lakomnost se še ne imenuj med vami (kakor se spodobi svetim), ali nesramnost, ali nespametne ali grde besede, kar se ne spodobi; ampak zahvaljevanje veliko bolj. To namreč vedite in premislite, da noben kurbir, ali nečistnik, ali lakomnik (kar je malikovanje) nima dela v kraljestvu Kristusovem in Božjem. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami, ker zavoljo tega pride jeza Božja nad otroke nepokorščine. Ne bodite torej njih deležniki! Zakaj bili ste nekđaj tema, zdaj pa ste svetloba v Gospódu. Kakor otroci svetlobe hodite; ker sad svetlobe je v vsej dobroti in pravici in resnici.

Evangelij svetega Luka 11, 14—28.

Tisti čas je izganjal Jezus hudiča, in ta je bil mutast. In ko je bil hudiča izgnal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni izmed njih pa so rekli: Z Belzebubom, višim hudičev, izganja hudiče. In drugi so ga izkušali, in so iskali znamenja z neba od njega. On pa, ker je videl njih misli, jim je rekel: Vsako kraljestvo, katero je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdejavano, in hiša bo padla na hišo. Ako je pa tudi satan sam zoper sebe razdeljen, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? ker pravite, da z Belcebubom hudiča izganjam.

Če pa jaz z Belcebubom izganjam hudiče, s kom jih izganjajo vaši otroci? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa s prstom božjim izganjam hudiče, prišlo je res božje kraljestvo k vam. Kadar močni v orožju varuje svoj dvor, je v miru njegovo premoženje. Če pa močnejši kakor on pride nadenj, in ga premaga, pobral bo vse njegovo orožje, na katero se je zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor ni z menoj, je zoper mene; in kdor ne pobira z menoj, raztresa. Kadar nečisti duh pride iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi: Vrnil se bom v svojo hišo, od koder sem izšel. In ko pride, najde jo pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredo vanjo in prebivajo tam. In poslednje tistega človeka je hujše, kakor prvo. Prigodilo se je pa, ko je to govoril, povzdignila je neka žena glas izmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in prsim, katere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri božjo besedo poslušajo, in jo hranijo!

V ponedéljek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 4. knjige kraljev 5, 1—15.

Tiste dni je bil Naman, poglavár vojakov Sirskega kralja, velik mož pri svojem gospódu in češčen; zakaj po njem je dal Gospód zmago Siriji. Bil je pa močan in bogat mož, todà gobav. Takrat je bilo šlo iz Sirije nekaj vojakov na rop, in so bili pripeljali iz izraelske de-

žele deklico ujeto, katera je bila v službi pri Namanovi ženi. Ta reče svoji gospej: O, da bi bil pač moj gospód pri preroku, ki je v Samariji; gotovo bi ga ozdravil od gob, katere imá? Naman gre torej k svojemu gospódu, in mu pové rekóč: Tako in tako je govorila deklica iz Izraelske dežele. In mu reče Sirski kralj: Pojdi, poslal bom list izraelskemu kralju. Gre, in vzame sebój deset talentov srebra, in šest talentov zlatá, in deset praznih oblačil; in prinese list izraelskemu kralju teh besed: Kadar prejmeš ta list, vedi, da sem poslal k tebi Namana, svojega služabnika, da ga ozdraviš od njegovih gob. Ko je izraelski kralj prebral list, pretrga svoja oblačila, in reče: Sem jaz mari Bog, da bi mogel umoriti in oživiti, ker je on poslal do mene, da bi ozdravil človeka od njegovih gob? Razumejte in pogledjte, kako priložnosti išče zoper mene! Ko je slišal Elizej, mož Božji, da je namreč izraelski kralj pretrgal svoja oblačila, pošlje k njemu, rekóč: Zakaj si pretrgal svoja oblačila? K meni naj pride, in zvedel bo, da je prerok v Izraelu. Naman torej pride s konji in z vozovi, in obstojí pred vratmi Elizejeve hiše. In Elizej pošlje k njemu poročít in povedat: Pojdi in koplji se sedemkrat v Jordanu, in ozdravelo bo tvoje teló, in očiščen boš. Naman se razjezí in obrne, rekóč: Mislil sem, da bo ven prišel k meni, in se vstopil, ter klical v ime Gospóda svojega Bogá, in da se bo s svojo roko gob doteknil, in me ozdravil. Niste-li boljši Abana in Farfara, reki Damaški, od vseh vodá v Izraelu, da bi se v njih kopal, in se očistil? Ko se je torej obrnil, in je srdit šel, stopijo k njemu njegovi hlapci, in mu rekó: Oče, ko bi ti bil tudi kaj težkega naložil prerok, bil bi to gotovo storil; kolikanj bolj, ker ti je zdaj rekel: Koplji se, in očiščen boš. Na to gre, in se koplje v Jordanu sedemkrat po besedi Božjega možá; in njegovo teló je

zdravo, kakor teló majhnega otroka, in je očiščen. Tedaj se je vrnil k Božjemu možu z vso svojo družino, in pride, in stoji pred njim, ter reče: Zdaj vem, da ni drugega Boga na vsi zemlji, kakor le v Izraelu!

Evangelij svetega Luka 4, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Kaj pa mi boste rekli ta pregovor: Zdravnik, ozdravi sam sebe! Kolikršne reči smo slišali, da si jih delal v Kafarnavmu, delaj jih tudi tukaj v svojem kraju. Rekel je pa: Resnično vam pravim: V dnevih Elijevih je bilo veliko vdov v Izraelu, ko je bila velika lakota po vsi deželi; in k nobeni iz njih ni bil Elija poslan, ampak le v Sarepto na Sidonskem k ženi vdovi. Tudi je bilo veliko gobovih ob času Elizeja preroka v Izraelu; in nobeden izmed njih ni bil očiščen, ampak le Naman Sirec. In vsi v shodnici, ki so to slišali, bili so polni jeze. In vstali so, in so ga ven iz mesta izgnali, in ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih mesto zidano, da bi ga doli sunili. On pa je, posredi njih gredé, šel stran.

V vtorek po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 2. knjige kraljev 4, 1—7.

Tiste dni je neka žena vpila Elizeju preroku, rekóč: Tvoj hlapec, moj mož, je umrl, in ti veš, da se je tvoj hlapec bal Gospóda. In glej, posojevavec je prišel, in hoče vzeti moja dva sina, da bi mu služila. Elizej ji reče: Kaj hočeš, da ti storim? Povej mi, kaj imaš v svoji

hiši? Ona po odgovori: Jaz tvoja dekla nimam drugega v svoji hiši, kakor malo olja, s katerim se mažem. Reče ji: Pojdi, izprosi na pósodo od vseh svojih sosedov veliko praznih posód. In pojdi noter, in zakleni svoje duri, kadar boš že notri ti in tvoja sina, in vlij ga v tiste posode, in ko bodo napolnjene, postavi jih na stran. Gre torej žena, ter zapre duri za sebój, in za svojima sinoma; ta ji dajeta posode, in ona naliva. In kadar so bile posode polne, reče svojemu sinu: Prinesi mi še eno posodo. In on odgovori. Nimam je. Tedaj jenja olje teči. Ona pa gre, in pové Božjemu možu. In on reče: Pojdi, prodaj olje, in vrni svojemu posojevavcu; ti pa in tvoja sina živite ob ostanku.

Evangelij svetega Matevža 18, 15—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako greší zoper tebe tvoj brat, pojdi in ga posvári med sebój in med njim samim. Ako te posluša, pridobil si svojega brata. Ako te pa ne posluša, vzemi sebój še enega ali dva, da v ustih dveh ali treh prič stoji vsa reč. Ako jih pa ne posluša, povej cerkvi. Če pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevérník in očitni grešník. Resnično vam pravim, kar koli boste zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli boste razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih. Še vam pravim, da, ako se dva izmed vas zedinita na zemlji, bo se jima, za katero reč koli prosita, zgodila po mojem Očetu, kateri je v nebesih. Zakaj kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi. Takrat je pristopil k njemu Peter, in je rekel: Gospód! kolikokrat bo grešil

zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne rečem ti: do sedemkrat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat.

V sredo po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 2. knjige Mojzesove 20, 12—24.

To govori Gospód Bog: Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da boš dolgo živel na zemlji, katero ti bo dal Gospód tvoj Bog. Ne ubijaj, ne prešuštuj, ne kradi, ne govóri zoper svojega bližnjega krivega pričanja, ne žéli svojega bližnjega hiše; tudi ne žéli njegove žene, ne hlapca, ne dekle, ne vola, ne kaj drugega, kar je njegovega. Vse ljudstvo pa je slišalo grom in glas trobente, in je videlo blisk in goro z dimom pokrito, in od strahú in trepeta vsi prevzeti so oddaleč stali, in rekli Mojzesu: Govóri nam ti, in homo te poslušali! Nikár naj nam ne govóri Gospód, da umrjemo! In Mojzes je dejal ljudstvu: Nikár se ne bojte; zakaj Bog je le prišel, da bi vas izkusil, in da bi bil njegov strah pri vas, in da bi ne grešili. In ljudstvo je oddaleč stalo. Mojzes pa je šel v meglo, v kateri je bil Bog. Rekel je Gospód Mojzesu še: To povej Izraelovim otrokom: Videli ste, da sem vam govoril z neba. Ne delajte si srebrnih in zlatih bogov. Storite mi oltar iz prsti, in darujte na njem svoje žgalne in hvalne darove, svojo dróbnico in govédino na vsakem kraju, kjer bo spomin mojega imena.

Evangelij svetega Matevža 15, 1—11.

Tisti čas so prišli k Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, rekóč: Zakáj prestopajo tvoji učenci izročilo starih? Ne umivajo si namreč rok,

kađar kruh jedó. On pa je odgovoril in jim rekel: Zakáj prestopate tudi vi zapoved Božjo zavoljo svojega izročila? Zakáj Bog je rekel: Spoštuj očeta in mater; in: Kdor kolne očeta ali mater, naj umrje. Vi pa pravite: Kdor koli reče očetu ali materi: Dar, kateri koli je od mene, bo tebi v prid: in naj bi tudi ne spoštoval svojega očeta, ali svoje matere. Tako ste zapoved Božjo v nič storili zavoljo svojega izročila. Hinavci! prav je prerokoval o vas Izaija, rekóč: To ljudstvo me častí z ustnicami, njih srce pa je daleč od mene. Pa zastonj me časté, ker učé uke in zapovedi človeške. In poklical je množice k sebi, in jim rekel: Poslušajte in umejte: Kar gre v usta, ne ognusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognusi človeka.

V četrtek po 3. nedélji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 7, 1—7.

Tiste dni mi je govoril Gospód, rekóč: Stój med vratni Gospódove hiše, in oznanjuj tam to besedo, in reci; Poslušajte besedo Gospódovo, vsi Judje, kateri hodite skozi ta vrata molit Gospóda! To pravi Gospód vojnih krdél, Bog Izraelov: Poboljšajte svoja pota in svoja dela, in prebival bom z vami na tem mestu. Ne zanašajte se na lažnive besede, in ne recite: Tempelj Gospódov, tempelj Gospódov, tempelj Gospódov je. Zakáj če poboljšate svoja pota, in svoja dela, če storite pravico med možem in njegovim bližnjim; če tujcu in siroti in vdovi ne delate krivice, tudi nedolžne krvi ne prelivate na tem

mestu, in za tujimi bogovi ne hodite sami sebi v škodo: prebival bom z vami na tem mestu, v deželi, katero sem dal vašim očetom, od vekomaj do vekomaj, govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Luka 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignil Jezus iz shodnice, in je šel v hišo Simonovo. Tašča Simonova pa je imela hudo mrzlico: in prosili so ga zanjo. In stopil je k nji, in zapovedal mrzlici, in jo je popustila. In zdajci je vstala, in jim stregla. Kadar je pa solnce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike z mnogoterimi boleznimi, jih k njemu pripeljali. On pa je na slehernega položil roke, in ga je ozdravil. Šli so pa tudi hudíči iz mnogih, vpili so in rekli: Ti si Sin Božji! in zapretil jim je, in jih ni pustil govoriti, ker so vedeli, da je on Kristus. Kadar se je pa dan storil, napotil se je, in je šel v pust kraj, in množice so ga iskale, in so prišle do njega; in so ga pridrževale, da bi ne šel od njih. On pa jim je rekel: Tudi drugim mestom moram oznanjati Božje kraljestvo, ker sem zato poslan. In je oznanjal v shodnicah po Galileji.

V petek po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 4. knjige Mojzesove 20, 2—13.

Tiste dni so se zbrali Izraelovi otroci zoper Mojzesa in Arona, in so se uprli, in rekli: Dajta nam vode, da pijemo! — In Mojzes in Aron sta odpravila množico,

in šla v šator zaveze, in se na zemljo vrgla, in sta h Gospódu vpila in rekla: Gospód Bog, usliši vpitje tega ljudstva, in odpri jim svoj zaklad, studenec žive vode, da se napijejo, in nehajo godrnjati. In prikazalo se je veličastvo Gospódovo nad njima. In Gospód je govoril Mojzesu rekóč: Vzemi palico, in skliči ljudstvo ti in tvoj brat Aron, in govorita skali pred njimi, in ona bo dala vode. In vodo boš iz skale pripravil, in pila bo vsa množica in njena živina. Mojzes je tedaj vzel palico, katera je bila pred Gospódom, kakor mu je bil zapovedal. In sklical je množico k skali, in jim je rekel: Poslušajte uporniki in nevéрни! Ali vam bova mogla iz skale vode dobiti? In vzdignil je Mojzes roko, in s palico dvakrat udaril na skalo, in privrelo je veliko vode iz nje, tako da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospód je rekel Mojzesu in Aronu: Ker mi nista verjela, da bi me bila povelicala pred Izraelovimi otroci, ne bosta peljala teh ljudi v deželo, katero jim bom dal. To je voda prerékanja, kjer so Izraelovi otroci Gospódu prerékali, in je bil povelíčan med njimi.

Evangelij svetega Janeza 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v Samarijsko mesto, katero se imenuje Sihar, blizu pristave, katero je bil dal Jakop Jožefu, svojemu sinu. Bil je pa tam Jakopov studenec. Jezus tedaj, truden od pota, sedel je takó pri studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije vode zajemat. Jezus ji reče: Daj mi piti. (Zakáj njegovi učenci so bili odšli v mesto, da bi jesti kupili.) Reče mu tedaj ta Samarijska žena: Kako ti, ker si Jud, mene

piti prosiš, ki sem Samarijska žena? (Zakaj Judje se ne pečajo s Samarijani.) Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi poznala dar Božji, in kdo je ta, kateri ti pravi: Daj mi piti; bila bi ti njega morebiti prosila, in dal bi ti bil žive vode. Žena mu reče: Saj nimaš s čim zajeti, in studenec je globok; odkod imaš torej živo vodo? Ali si ti veči, kakor naš oče Jakop, kateri nam je dal studenec, in je iz njega pil on, in njegovi sinovi, in njegova živina? Jezus je odgovoril in je rekel: Sleherni, kateri pije te vode, bo spet žejen; kdor pa pije vode, katero mu bom jaz dal, ne bo žejen vekomaj; ampak voda, katero mu bom jaz dal, bo v njem studenec vode izvirajoče v večno življenje. Žena mu reče: Gospód! daj mi te vode, da ne bom žejna, in da ne bom hodila semkaj zajemat! Jezus ji reče: Pojdi, pokliči svojega moža, in pridi semkaj. Žena je odgovorila in rekla: Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla: Nimam moža; zakaj pet mōž si imela, in katerega imaš zdaj, ni tvoj mōž; ti si prav rekla. Žena mu reče: Gospód! vidim, da si ti prerok. Naši očaki so na tej gori molili; vi pa pravite, da v Jeruzalemu je mesto, kjer se mora moliti. Jezus ji reče: Žena! verjemi mi, da pride ura, ko ne boste ne na téj gori, ne v Jeruzalemu molili Očeta. Vi molite, kar ne veste; mi molimo, kar vemo, zakaj zveličanje je iz Judov. Pride pa ura, in je že zdaj, ko bodo, kateri prav molijo, Očeta molili v duhu in v resnici; tudi Oče namreč hoče, da

so taki, kateri ga molijo. Bog je duh, in kateri ga molijo, morajo ga v duhu in resnici moliti. Žena mu reče: Vem, da Mesija pride (kateri se imenuje Kristus); kadar torej on pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jaz sem, ki govorim s teboj. In med tem so prišli njegovi učenci, in so se čudili, da je z ženo govoril. Vendar pa nobeden ni rekel: Kaj vprašaš, ali kaj z njo govoriš? Popustila je torej žena svoj vrč, in je šla v mesto, in reče tistim ljudem: Pojdite in pogledjte človeka, kateri mi je vse povedal, kar koli sem storila; ali je on Kristus? Šli so torej iz mesta in prišli k njemu. Med tem so ga učenci prosili, rekóč: Učenik, jej! On pa jim je rekel: Jaz imám jed jesti, katere vi ne veste. Učenci so tedaj rekli med seboj: Mu-je li kdo jesti prinesel? Jezus jim reče: Moja jed je, da storim voljo tega, kateri me je poslal, in da dopolnim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še štiri mesece, in žetev pride? Glejte! pravim vam: Povzdignite svoje oči, in pogledjte polje, da je že belo za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo, in zbira sad v večno življenje, da se vkupaj veselita, kateri seje, in kateri žanje. Zakaj v tem je pregovor resničen: Drugi seje, in drugi žanje. Jaz sem vas poslal žet, česar niste obdelali. Iz tistega mesta pa je veliko Samarijanov v njega verovalo zavoljo govorjenja žene, katera je pričala: Vse mi je povedal, kar koli sem storila. Ko so torej Samarijani prišli k njemu, prosili so ga, da bi pri njih ostal. In je ostal tam

dva dni. In veliko več jih je vanj verovalo zavoljo njegovega govorjenja. In rekli so ženi: Zdaj več ne verujemo zavoljo tvojega govorjenja; zakaj sami smo slišali, in vemo, da je on resnično Zveličar svetá.

V soboto po 8. nedélji v postu.

Berilo iz Danijela preroka 13, 1—62.

Tiste dni je živel v Babilonu mož, Joakim po imenu, in je vzel za ženo Helkijevo hčer po imenu Suzano, silno lepo in bogaboječo. Njeni starši namreč, kateri so bili pravični, učili so svojo hčer po Mojzesovi postavi. Bil je pa Joakim zelo bogat, in je imel saden vrt blizu svoje hiše; in Judje so se pri njem shajali zato, ker je bil izmed vseh najčastitljivši. In bila sta sodníka postavljena dva stara izmed ljudstva tisto leto, o kakršnih je govoril Gospód: Šla je hudobija iz Babilona od starih sodnikov, o katerih se je menilo, da vladajo ljudstvo. Ona sta zahajala v Joakimovo hišo, in hodili so k njima vsi, kateri so imeli tožbe. Kadar je bilo pa ljudstvo odšlo okoli poldneva, šla je Suzana na vrt svojega možá, in se je izprehajala. In starca sta jo videla vsak dan vanj iti, in izprehajati se; in vnelo se je njima poželenje do nje. In sta prevrnila svoj um, ter uklonila svoje oči, da bi ne videla neba, in se ne spomnila pravičnih sodeb. Prigodi se pa, ko pazita na priložen dan, pride Suzana, kakor poprejšnje dni samo z dvema deklama na vrt, in se hoče kopati; vroče namreč je bilo. In nikogar ni bilo tam, razen dveh starcev, katera sta skrita, in nanjo prežita. Reče torej deklama: Prinesiti mi olja, in lepo dišečega mazila, in vrata na vrt zaprite, da se skopljem. Kadar ste pa dekli odšle, vstaneta starca, in tečeta k njej, in rečeta:

Glej vrata na vrt so zaklenjena, in nihče nas ne vidi, in imáva poželenje do tebe; zavoljo tega nama privoli, in se nama vdaj. Ako nočeš, bova pričala zoper tebe, da je bil mladenič pri tebi, in da si za to dekli poslala od sebe. Suzana zdihne in reče: V stiskah sem od vseh strani: zakaj če to storim, mi je umreti; če pa ne storim, ne bom ubežala vajinim rokam. Vendar bolje mi je brez greha vama v roke pasti, kakor grešiti vpričo Gospóda. In Suzana je zavpila na ves glas. Zavpila sta pa tudi starca proti njéj, in eden je stekel k vratom na vrt, in jih je odprl. Ko so bili pa domači hlapci zaslišali kričanje z vrta, planili so skozi zadnja vrata vanj, da bi videli, kaj je. Kadar sta pa starca povedala, bilo je hlapcev zelo sram, ker se ni nikoli kaj tacega slišalo o Suzani govoriti. In drugi dan, ko se je ljudstvo zbralo pri Joakimu njenem možu, prideta tudi starca polna krivičnih naklepov zoper Suzano, da bi jo umorili. In rečeta vpričo ljudstva: Pošljite po Suzano, Helkijevo hčer, Jaokimovo ženo! In pošljejo jadno. In pride s svojimi starši, in z otroci, in z vso svojo rodovino. Tedaj jokajo njeni in vsi, kateri so jo poznali. Starca pa vstaneta sredi ljudstva, in položita svoje roke na njeno glavo. Ona pa plaka, in se ozre proti nebu; zakaj njeno srce je zaupalo v Gospóda. In rečeta starca: Ko sva se sama na vrtu izprehajala, je ona vanj prišla z dvema deklama, in je zaklenila vrata na vrt, in od sebe poslala obé dekli. In prišel je k njej mladenič, kateri je bil skrit, in je ležal ž njo. Mi dva pa sva bila v nekem kotu na vrtu, in ko sva videla pregreho, sva tekla k njima, in ju videla v nečistem dejanju. In njega sicer nisva mogla udržati, ker je bil močnejši od naju, in je vrata odprl in utekel. Njo pa sva prijela in vprašala, kdo je mladenič, in nama ni hotela povedati. Tega sva priči. Verjela jima je množica, kakor starejšinama, in sodnikoma ljudstva, in

obsodili so jo na smrt. Suzana pa zavpije na ves glas in reče: Večni Bog, ki poznaš vse skrito, in veš vse, preden se zgodi! ti veš, da sta krivično pričala zoper mene; in glej, umrjem, ako ravno nisem nič storila tega, kar sta óna hudobna spletila zoper mene. In Gospód je uslišal njen glas. In ko jo peljejo k smrti, obudi Gospód svetega Duha v mladeniču, kateremu je ime Danijel; in zavpije na ves glas: Nedolžen sem jaz nad njeno krvjo. In obrne se vse ljudstvo vanj in reče: Kaj je to, kar si govoril? Stojé sredi njih reče: Nespametni otroci Izraelovi! kako ste, da si niste izprašali in spoznali, kaj je res, obsodili Izraelovo hčer? Vrnite se na sodišče, zakaj krivo sta pričala zoper njo! Ljudstvo se je tedaj jadrno vrnilo, in Danijel jim reče: Odločite ju daleč narazen, in ju bom izpraševal. Ko sta bila torej ločena eden od drugega, pokliče nju enega in mu reče: Zastarani v hudobiji! Zdaj so prišli na dan tvoji grehi, katere si poprej delal, ko si po krivem sodil, nedolžne zatiral, in krivične izpuščal, ako ravno Gospód govori: Nedolžnega in pravičnega ne móri. Zdaj torej, če si jo videl, povej, pod katerim drevesom si ju videl pogovarjati se med sebjó? On odgovori: Pod mastikom. Danijel pa reče: Prav v svoje pogubljenje si se zlegál: zakaj glej, angel Gospódov, kateri je od Boga prejel povelje, bo te raztrgal na dvoje. In ko so ga bili odpeljali, ukazal je onega pripeljati, ter mu reče: Zárod Kanonov, ne pa Judov! lepota te je omamila, in poželenje je spačilo tvoje srce. Tako sta delala Izraelovim hčeram, in one so vama iz strahu privolile; ali Judova hči se ni vdala vajini hudobiji. Zdaj mi torej povej, pod katerim drevesom si ju dobil pogovarjati se med sebjó? On odgovori: Pod slivo. Danijel pa mu reče: Prav si se zlegal tudi ti sam v svoje pogubljenje; zakaj čaka te angel Gospódov z mečem, da te preseka po sredi, in vaju umori. Tedaj

zavpije vsa množica na ves glas, in hvalijo Boga, ki jih ohrani, kateri zaupajo vanj. In vzdignejo se zoper oba starca (zakaj Danijel jih je bil prepričal iz nju ust, da sta krivo pričala) in jima storé kakor sta ona hudobna delala zoper svojega bližnjega, ter ju umoré. In oteta je bila nedolžna kri tisti dan.

Evangelij svetega Janeza 8, 1—11.

Tisti čas je šel Jezus na Oljsko goro. In zjutraj zgodaj je spet prišel v tempelj, in vse ljudstvo je prišlo k njemu; in sedé jih je učil. Pripeljejo mu pa pismarji in farizeji ženo, ki so jo bili dobili v prešuštvu; in postavili so jo v sredo, in so mu rekli: Učenik! ta žena je bila zdaj v prešuštvu najdena. V postavi pa nam je Mojzes zapovedal take kamenati. Kaj torej ti praviš? To so pa rekli, ker so ga izkušali, da bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je pripognil, in je s prstom pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprašati, se je sklonil in jim je rekel: Kateri izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo. In pripognil se je spet, in pisal na tla. Kadar so pa to slišali, šli so eden za drugim ven najprej starši; in ostal je Jezus sam in žena, ki je v sredi stala. Jezus pa se je sklonil, in ji rekel: Žena! kje so tisti, kateri so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden, Gospód! Jezus pa je rekel: Tudi jaz te ne bom obsodil: pojdi in nikar več ne gréši.

Četrto nedéljo v postu.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Galačanom 4, 22—31.

Bratje! pisano je, da je imel Abraham dva sina; enega od sužnje, in enega od proste. Pa kateri je bil od sužnje, bil je po mesu rojen: kateri pa od proste, po obljubi. To pa je po drugačnem pomenu rečeno. To sta namreč dva testamenta: eden na gori Sinajski, kateri rodi v sužnost, in ta je Agara; zakaj gora Sinajska je v Arabiji, in se drži tiste, kjer je zdaj Jeruzalem, in služi s svojimi otroci. Eden pa, kateri je gorenji Jeruzalem, je prosta in naša mati. Zakaj pisano je: Veséli ze nerodovitna, katera ne rodiš; zaukaj in zavpij, katera nîsi na porodu; ker zapuščena imá veliko otrók, več ko tá, katera imá možá. Mi pa, bratje! smo po Izaku otroci obljube. Ali kakor je takrat tisti, kateri je bil po mesu rojen, preganjal ónega, kateri je bil po duhu, tako tudi zdaj. Ali kaj govori pismo? Izženi sužnjo in njenega sina; zakaj sin sužnje ne bo naslednik s sinom proste. Torej, bratje! nismo otroci sužnje, ampak proste, s katero prostostjo nas je Kristus storil proste.

Evangelij svetega Janeza 6, 1—15.

Tisti čas je šel Jezus črez Galilejsko morje, katero je Tiberijsko. In šla je za njim velika množica, ker so videli čudeže, ki jih je delal nad bolníki. Jezus je torej šel na goro, in je tam sédel s svojimi učenci. Bila je pa blizu velika noč, Judovski praznik. Ko je torej Jezus vzdignil oči, in je videl, da je silno velika množica prišla k njemu, je rekel Filipu: Odkod bomo kupili

kruha, da bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga je izkušal: zakáj on je vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dve sto denarjev kruha jim ni dosti, da bi vsakateri kaj malega dobil. Reče mu eden njegovih učencev, Andrej, Simóna Petra brat: Mladenič je tukaj, kateri ima pet ječmenovih kruhov, in dve ribi; ali kaj je to med tolikanj? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sesti. Bilo je pa tamkaj veliko trave. Sedli so torej, okoli pet tisoč mož stвила. Tedaj je Jezus vzel kruhe in je zahvalil, ter jih razdelil med sedeče; ravno tako tudi rib, kolikor so hoteli. Ko so bili pa nasiteni, reče svojim učencem: Poberite kosce, kateri so ostali, da ne vzamejo konca. Pobrli so torej, in napolnili dvanajst košev s kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, kateri so jedli. Tedaj so ljudje, ko so videli čudež, katerega je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prerok, kateri imá na svet priti. Ko je torej Jezus spoznal, da hočejo priti, in ga po sili vzeti, da bi ga storili kralja, je spet on sam zbežal na goro.

V ponedeljek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 3. knjige kraljev 3, 16—28.

Tiste dni ste prišli dve posvetni ženi h kralju Salomonu, in stopite pred njega. In reče nju ena: Prosim, moj Gospód! Jaz in ta žena stanujeve v eni hiši, in sem porodila pri njéj v hramu. Tretji dan po mojem porodu pa je tudi ona porodila; in sve vkupaj bili, in razen naju ni bilo nikogar drugega pri nama v hiši. V noči pa je

sin te žene umrl, v spanju namreč ga je zadušila. In vstane po noči, ko je bilo vse tiho, vzame mojega sina od mene, tvoje služabnice spéče, in ga položi k sebi; svojega sina pa, kateri je bil mrtev, položi k meni. In ko sem zjutraj vstala, da bi dala mleka svojemu sinu, najdem, da je mrtev; ko ga pa pri belem dnevu bolj na tanko pogledam, vidim, da ni moj, katerega sem rodila. Druga žena pa je rekla: Ni tako, kakor govoriš; ampak tvoj sin je mrtev, moj pa živi. Nasproti je ona rekla: Lažeš, zakaj moj sin živi, tvoj sin pa je umrl. In tako ste se prepirali pred kraljem. Tedaj reče kralj: Ta pravi: Moj sin živi, tvoj sin pa je umrl; in óna govórí: Ni tako, ampak tvoj sin je umrl, moj pa živi. Prinesite mi meč! In ko so meč prinesli kralju, reče: Razsekajte otroka živega na dvoje, in dajte polovico téj, polovico pa óni. Žena pa, katere sin je bil živ (njéj namreč se je njen sin v srce smilil), reče kralju. Prosim Gospód! dajte óni otroka živega, in nikar ga ne umorite! Nasproti pa reče óna: Ne bodi ne moj ne tvoj, ampak razdeli naj se. Kralj odgovóri in reče: Dajte prvi otroka živega in nikár ga ne morite, zakáj ta je njegova mati. In ves Izrael je slišal sodbo, katero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so videli, da je modrost Božja v njem storiti pravico.

Evangelij svetega Janeza 2, 13—25.

Tisti čas je bila blizu velika noč, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. In našel jih je v templju, kateri so prodajali vole in ovce in golobe, in menjavce sedeti. In naredil je kakor tepežnico iz vrvic, in je vse izgnal iz templja, tudi ovce in vole; in je menjavcem denarje izsul, in mize prevrnil. In tistim, kateri so prodajali golobe, je

rekel: Spravite to od tod, in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše kupčije. Njegovi učenci pa so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me izjeda. Judje so torej odgovorili, in mu rekli: S kakšnim čudežem nam izkažeš, da smeš to delati? Jezus je odgovoril in jim rekel: Poderite ta tempelj, in v treh dneh ga bom postavil. Tedaj so Judje rekli: Šest in štirideset let se je zidal ta tempelj, in ti ga boš postavil v treh dneh? On pa je govoril o templju svojega telesa. Kadar je tedaj od mrtvih vstal, so se spomnili njegovi učenci, da je to govoril; in so verovali pismu in besedi, katero je Jezus govoril. Ko je bil pa v Jeruzalemu o veliki noči, v dan praznika, verovalo jih je veliko v njegovo ime, ker so videli njegove čudeže, ki jih je delal. Jezus, se jim pa ni zaupal samega sebe, zato ker je on vse poznal, in ker ni potreboval, da bi kdo pričal o človeku; zakaj on je vedel, kaj je v človeku.

V vtorek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 2. knjige Mojzesove 32, 7—14.

Tiste dni je Gospód govoril Mojzesu, rekóč: Pojdi z gore; zakáj grešilo je tvoje ljudstvo, katerega si pripeljal iz egiptovske dežele. Krenili so hitro s pota, katerega si jim pokazal, in so si zlili tele, in so ga molili in mu darovali, rekóč: Ti so tvoji bogovi, Izrael, kateri so te izpeljali iz egiptovske dežele. In Gospód je spet rekel Mojzesu: Vidim, da je to ljudstvo trdovratno; pústi me, da se vname moja jeza nad njimi, in da jih

potrebim, in bom storil tebe v velik narod. Mojzes pa je molil h Gospódu svojemu Bogu, rekóč: Gospód! zakaj se je tvoj srd vnel zoper tvoje ljudstvo, katero si izpeljal iz egiptovske dežele z veliko krepostjo in močno roko? Naj ne rekó Egipčani: Zvijačno jih je izpeljal, da bi jih pomoril v gorah, in iztrebil iz zemlje. Potolaži se naj tvoja jeza, in bodi milostljiv hudobiji svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka, in Izraela, svojih služabnikov, katerim si prisegel sam pri sebi, rekóč: Pomnožil bom vaš zarod, kakor zvezde na nebu, in vso to deželo, o kateri sem govóril, bom dal vašemu zarodu, in jo boste v last imeli vekomaj. In Gospód se je dal potolažiti, in ni poslal svojemu ljudstvu nesreče, o kateri je govóril, in se je usmilit svojega ljudstva, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza, 7, 14—31.

Tisti čas, ko je bil že praznik napol minil, šel je Jezus v tempelj, in je učil. In Judje so se čudili, rekóč: Kako umé on pisma, ker se ni učil? Jezus jim je odgovoril in rekel: Moj uk ni moj, ampak tistega, kateri me je poslal. Ako hoče kdo njegovo voljo storiti, spoznal bo iz uka, ali je iz Bogá, ali jaz sam iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe govóri, išče svoje časti: kdor pa išče časti tistega, kateri ga je poslal, on je resničen, in v njem ni krivice. Ni-li vam Mojzes dal postáve? In nobeden izmed vas ne izpolnjuje postáve. Zakáj me iščete umoriti? Množica je odgovorila in rekla: Hudiča imaš, kdo te išče umoriti? Jezus je odgovoril in jim rekel: Eno delo sem storil, in vsi

se čudite. Pogledjte, Mojzes vam je dal obrezo (ne da bi bila od Mojzesa, ampak od očakov), in v soboto obrezujete človeka. Ako človek obrezo prejme v soboto, da se ne prelomi Mojzesova postava, zakaj se nad menój hudujete, da sem celega človeka ozdravil v soboto? Ne sodite na oči, ampak sodite pravično sodbo. Nekateri iz Jeruzalema so tedaj rekli: Ni-li ta tisti, katerega iščejo umoriti? In glejte! očitno govori, pa nič mu ne rekó. Ali so viši res spoznali, da je on Kristus? Ali tega poznamo, odkod je; kadar pa Kristus pride, ne vé nihče, odkod je. Jezus je tedaj v templju učé povzdignil glas in rekel: Poznate me, in veste, odkod sem! In sam od sebe nisem prišel; ampak resničen je, kateri me je poslal, katerega vi ne poznate. Jaz ga poznam, ker sem od njega, in me je on poslal. Iskali so torej ga prijeti in nihče ni rok nanj položil, ker še ni bila prišla njegova ura. Veliko iz množice pa jih je vanj verovalo, in so rekli: Ali bo Kristus, kadar pride, več čudežev delal kakor jih dela ta?

V sredo po 4. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 1, 16—19.

To govori Gospód Bog: Umijte se, očistite se; spravite hudobijo svojih del izpred mojih oči, jenjajte hudobno delati; učite se dobro delati, iščite pravičnosti, pomagajte zatiranemu, storite pravico siroti, potegnite se za vdovo; tedaj pridite, in se pravdajte z menój, pravi Gospod. Ako so vaši grehi kakor škrlat, bodo beli, kakor sneg; in ako

so rdeči kakor bager, bodo beli kakor volna. Ako me hočete poslušati, boste dobrote dežele uživali, govori Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza, 9, 1—38.

Tisti čas, ko je šel Jezus mimo, videl je človeka od rojstva slepega. In vprašali so ga njegovi učenci: Učenik! kdo je grešil, on ali njegovi starši, da je slep rojen? Jezus je odgovoril: Ni grešil ne on, ne njegovi starši; temuč da se razodenejo Božja dela nad njim. Jaz moram delati dela tistega, kateri me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sem na svetu, sem luč svetá. Ko je bil to rekel, pljunil je na tla, in storil blata iz pljunka, in je pomazal z blatom njegove oči; in mu je rekel: Pojdi, umij se v kopeli Siloe (kar se prestavlja poslán). Tedaj je šel, in se je umil, in je prišel videč. Sosedje torej, in kateri so ga poprej videli, da je bil beráč, so rekli: Ali ni ta tisti, kateri je sedel, in vbogajme prosil? Eni so rekli: On je. Eni pa: Nikakor, ampak podoben mu je. On pa je rekel: Jaz sem. Tedaj so mu rekli: Kako so se ti odprle oči? Odgovoril je: Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je storil blata, in je pomazal moje oči, in mi je rekel: Pojdi h kopeli Siloe, in umij se. In šel sem, in se umil in vidim. In so mu rekli: Kje je tisti? Rekel je: Ne vem. Peljejo ga, katéri je bil slep, k farizejem. Bila je pa sobóta, kadar je Jezus blata storil, in odprl njegove oči.

Tedaj so ga spet tudi farizeji vprašali, kako je izpregledal. On pa jim je rekel: Blata mi je dejal na oči, in sem se umil, in vidim. Rekli so tedaj nekateri izmed farizejev: Ta človek ni od Bogá, ker ne drží sobote. Drugi pa so rekli: Kako more človek grešnik take čudeže delati? In bil je razpor med njimi. Rekó torej spet slepcu: Kaj ti praviš o njem, kateri ti je odprl oči? On pa je rekel: Prerok je. Judje tedaj niso verjeli zanj, da je bil slep, in da je izpregledal, dokler niso poklicali staršev tega, kateri je bil izpregledal. In vprašali so jih rekóč: Je-li ta vaš sin, za katerega vi pravite, da je bil slep rojen? Kako torej zdaj vidi? Njegovi starši so jim odgovorili, in rekli: Vemo, da je ta naš sin, in da je bil slep rojen; kako pa zdaj vidi, ne vemo; ali kdo je odprl njegove oči, mi ne vemo. Njega vprašajte, dosti je star, naj sam govori o sebi. To so rekli njegovi starši, ker so se bali Judov, zakaj Judje so bili že sklenili, da, če kdo reče, da je on Kristus, naj bo od shodnice odločen. Zavoljo tega so njegovi starši rekli: Dosti je star, njega vprašajte. Tedaj so drugič poklicali človeka, kateri je bil slep, in so mu rekli: Daj čast Bogu! mi vemo, da je ta človek grešnik. On jim je tedaj rekel: Ali je grešnik, ne vem; samo to vem, da sem bil slep, in da zdaj vidim. Tedaj so mu rekli: Kaj ti je storil? Kako ti je odprl oči? Odgovoril jim je: Povedal sem vam že, in ste slišali; kaj hočete spet slišati? Ali hočete tudi vi biti njegovi učenci? Tedaj so ga kleli in so rekli: Ti

bodi njegov učenec; mi pa smo učenci Mojzesovi. Mi vemo, da je z Mojzesom Bog govóril; za tega pa ne vemo, odkod je. Odgovoril je tisti človek, in jim rekel: To je čudno, da vi ne veste, odkod je; in odprl je moje oči! Vemo pa, da Bog ne usliši grešnikov; ampak če kdo Bogú služi, in dela njegovo voljo, njega usliši. Kar svet stóji, ni se slišalo, da bi bil kdo sleporojenemu odprl oči. Ko bi ta ne bil od Bogá, ne bi bil mogel nič storiti. Odgovorili so in mu rekli: V grehíh si rojen ves, in ti nas učiš? In izgnali so ga venkaj. Jezus je slišal, da so ga venkaj izgnali; in ko ga je našel, mu je rekel: Veruješ-li v Sina Božjega? On je odgovoril in rekel: Gospod! kdo je, da bi, veroval vanj? In Jezus mu je rekel: Videl si ga, in kateri s tebój govóri, on je. On pa je in rekel: Gospód! verujem. In padel je in ga molil.

V četrtek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 4. knjige kraljev 4, 25—38.

Tiste dni je šla Sunamska žena k Elizeju na goro Karmelsko. In ko jo je zagledal mož Božji proti sebi iti, rekel je Gieciju svojemu hlapcu: Glej je, Sunamke! Teci ji naproti, in reci ji: Je-li mir tebi in tvojemu možu in tvojemu sinu? Ona je odgovorila: Mir. Ko je pa prišla k možu Božjemu na goro, oklenila se je njegovih nog; in Gieci je pristopil, in jo je hotel odriniti. Mož Božji pa je rekel: Pústi jo; zakaj njej je bridko pri srcu, in Gospód mi ni razodel, in mi ni povedal. Ona pa mu je rekla: Sem-li prosila sinu od svojega Gospoda? Ali ti nisem

rekla: Nikár mi ne legaj? In on je rekel Gieciju: Opaši svoje ledje, in vzemi mojo palico v svojo roko, ter idi. In ako te kdo sreča, ne pozdravljaj ga; in ako te kdo pozdravi, ne odgovorjaj mu. In polóži mojo palico otroku na obraz. Na to je rekla mati otrokova: Kakor resnično živi Gospod, in tvoja duša, ne pustim te! Tedaj se je vzdignil in je šel za njo. Gieci pa je bil odšel pred njima, in je palico položil otroku na obraz; ni bilo glasú, ne občutka. In vrnil se je njemu naproti, in mu je povedal, rekóč: Otrok ni vstal. Elizej je šel tedaj v hišo, in otrok leží mrtev na svoji postelji. In ko je prišel vanjo, je zaprl duri za sebój in za otrokom, in je molil h Gospodu. Tedaj se je vzdignil, in je legel na otroka, in je dejal svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, in svoje roké na njegove roké; in se je razprostrl nad njim, in ogrelo se je otrokovo teló. In on je vstal, in šel enkrat po hiši semtertja; in šel je spet, in se vlegel nanj, in otrok sedemkrat zazeva, in odpre oči. On pa je poklical Giecija, in mu je rekel: Pokliči to Sunamko. In poklicana stopi noter k njemu. On reče: Vzemi svojega sina. Ona je pristopila, in padla k njegovim nogam, in se mu priklonila do tal; in je vzela svojega sina, in šla; Elizej pa se je vrnil v Galgalo.

Evangelij svetega Luka 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm, in ž njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa približal mestnim vratom, glej! nesli so mrliča, edinega sina svoje matere, in ta je bila vdova; in ž njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In ko jo je Gospod videl, smilila se mu je v srce in ji je rekel: Ne jokaj! In je pristopil,

in se par doteknil (kateri so pa nosili, so obstali); in je rekel: Mladenič, velim ti, vstani! In mrlič je sedel, in začel govoriti. In dal je ga njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in Bogá so hvalili, rekóč: Velik prerok je vstal med nami, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

V petek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 3. knjige kraljev 17, 17—24.

Tiste dni je zbolel sin gospodinjin, in bolezen je bila tako silna, da ni bilo v njem več sape. Rekla je torej Eliju: Kaj je meni in tebi, mož Božji? Si-li zató prišel k meni, da pridejo moje pregrehe v spomin, in da umoriš mojega sina? In Elija ji je rekel: Daj mi svojega sina! In vzel ga je iz njenega naročja, in nesel v gornjico, kjer je on prebival, in ga je položil na svojo posteljo. In je klical h Gospodu, ter je dejal: Gospod moj Bog! se-li huduješ nad to vdovo, pri kateri jaz prebivam, da si umoril njenega sina? In se je razpél, in trikrat podolgoma vlegel na otroka, in je klical h Gospodu, ter rekel: Gospod moj Bog! prosim, naj se vrne duša tega otroka v njegovo teló. In Gospod je uslišal Elijevo prošnjo, in vrnila se je duša v otroka, in je oživel. In Elija je vzel otroka, in ga je nesel iz gornjice v spodnjo hišo, in dal njegovi materi, in ji rekel: Vidiš, tvoj sín živí! In žena je rekla Eliju: Zdaj iz tega spoznavam, da si mož Božji, in da je beseda Gospodová v tvojih ustih resnična.

Evangelij svetega Janeza 11, 1—45.

Tisti čas je bil nekdo bolán, Lazar iz Betánije, iz trga Marije in Marte, njene sestre. (Marija pa

je bila, katera je Gospoda z mazilom pomazilila, in brisala njegove noge s svojimi lasmi, katere brat Lazar je bil bolán.) Njegovi sestri torej ste poslali do njega, rekóč: Gospod! glej, on, ki ga ljubiš, je bolán. Ko je pa Jezus to slišal, jim je rekel: Ta bolezen ni za smrt, temuč je na čast Božjo, da bo Sin Božji po nji poveličan. Jezus pa je ljubil Marto, in njeno sestro Marijo, in Lazarja. Ko je torej slišal, da je bolán, ostal je še dva dni na tistem mestu. Potem pa je rekel svojim učencem: Pojdimo spet v Judejo! Učenci mu rekó: Učenik! zdaj so Judje iskali te kamenati, in greš spet tja? Jezus je odgovóril: Ni li dvanajst ur v dnevu? Ako kdo po dnevi hodi, ne spotakne se, ker vidi luč tega sveta: ako pa hodi po noči, spotakne se, ker ni luči pri njem. To je govoril, in po tem jim je rekel: Lazar, naš prijatelj, spi; pa grem, da ga zbudim iz spanja. Njegovi učenci so tedaj rekli: Gospod! ako spi, bo ozdravel. (Jezus pa je govoril o njegovi smrti; oni pa so menili, da o navadnem spanju govóri.) Takrat torej jim je Jezus razločno rekel: Lazar je umrl. In vesel sem zavoljo vas, da nisem bil tam, zato da verujete; pa pojdimo k njemu. Tomaž tedaj, ki je imenovan Dvojčič, je rekel součencem: Pojdimo tudi mi, da ž njim umrjemo! Jezus je tedaj prišel, in ga je našel že stiri dni v grobu ležati. (Betánija je bila blizu Jeruzalema, okoli petnajst tečajev hodá.) Veliko Judov pa je bilo prišlo k Marti in k Mariji, da bi ji tolažili zavoljo

nju brata. Ko je torej Marta slišala, da gre Jezus, šla mu je naproti; Marija pa je domá sedela. Marta je tedaj rekla Jezusu: Gospód! ko bi ti bil tukaj, bi moj brat ne bil umrl. Pa tudi zdaj vem, da, kar koli boš Bogá prósil, bo ti Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mé veruje, bo živel, ako ravno umrje. In kdor koli živí in v me veruje, ne bo umrl vekomaj. Veruješ-li to? Reče mu: Kaj pa, da verujem, Gospod! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si prišel na svet! In ko je bila to izgovorila, šla je in je poklicala na tihem Marijo, svojo sestro, rekóč: Učeník je tukaj, in te kliče. Ona, ko je to slišala, vstane hitro, in gre k njemu. Jezus namreč še ni bil prišel v trg, ampak je bil še na tistem mestu, kjer mu je bila Marta prišla naproti. Judje torej, kateri so bili pri nji v hiši, in so jo tolažili, ko so videli, da je Marija hitro vstala, in ven šla, so šli za njo, rekoč: H grobu gre, da bo tam jokala. Ko je torej Marija tja prišla, kjer je bil Jezus, in ga je videla, padla mu je k nogam, in mu reče: Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umrl. Jezus torej, ko jo je videl jokati, in jokati Jude, kateri so bili prišli ž njo, se je zgrózil v duhu, in se užalil, in je rekel: Kam ste ga položili? Rekó mu: Gospod! pojdi in poglej. In Jezus se je zjokal. Judje so tedaj rekli: Glejte, kako ga je ljubil! Eni izmed

njih pa so rekli: Ali ni mogel tisti, ki je oči odprl sleporojenemu, tudi storiti, da bi ta ne bil umrl? Jezus se je tedaj spet sam v sebi zgrózil, in pride h grobu. Bila je pa jama, in kamen je bil položen črez njo. Jezus reče: Odvalite kamen. Marta, sestra mrtvega, mu reče: Gospod! že smrdí, zakaj štiri dni že leží. Jezus ji reče: Ali ti nisem rekel, da ako veruješ, boš videla čast Božjo? Tedaj so odvalili kamen. Jezus pa je oči kvišku vzdignil, in je rekel: Oče, zahvaljujem te, da si me uslišal. Jaz sem pa vedel, da me vselej uslišiš; toda zavoljo ljudstva, ki okoli stoji, rekel sem, da verujejo, da si me ti poslal. In ko je to izrekel, zavpil je z velikim glasom: Lazar, pridi ven! In kateri je bil umrl, je zdajci ven prišel, povezan na rokah in nogah s povoji; in njegov obraz je bil v prt zavit. Jezus jim reče: Razvežite ga, in pustite ga iti. Veliko Judov tedaj, ki so bili prišli k Mariji in k Marti, in so videli, kar je Jezus storil, je verovalo vanj.

V soboto po 4. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 49, 8—15.

To govori Gospód: Ob prijetnem času sem te uslišal, in v dan zveličanja sem ti pomagal; ohranil sem te, in te dal v zavezo ljudstvu, da povzdigneš dežele, in posedeš zapuščene dele, da rečeš jetnikom: Izidite! in tistim, kateri so v temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bodo pasli, in na vseh planjavah bo njih paša. Ne bodo lačni, ne žejni, tudi jih ne bo pekla vročina in solnce; ker njih usmiljenik jih bo vodil, in k studencem vód jih peljal. In

storil bom vse svoje gore v pot, in moje steze bodo povišane. Glej, oni bodo od daleč prišli, in glej, eni od severja in od morja, drugi od južne dežele! Ukajte, nebesa, in veséli se zemlja; goré, pojte hvalo! Zakáj Gospód je poveselil svoje ljudstvo, in se usmilil svojih siromakov. Ali Sijon pravi: Zapustil me je Gospód, in Bog me je pozabil! More-li mati pozabiti svoje dete, da bi se ne usmilila sinu svojega telesa? In ko bi ga ona pozabila, jaz vendar tebe ne bom pozabil, govori Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 8, 12—20.

Tisti čas je Jezus govoril Judovskim množicam, rekóč: Jaz sem luč sveta; kdor hodi za menój, ne hodi po temi, ampak bo imel luč življenja. Farizeji so mu tedaj rekli: Ti sam za sebe pričaš, tvoje pričanje ni resnično. Jezus je odgovoril, in jim rekel: Če tudi jaz sám za sebe pričam, je moje pričanje vendar resnično; ker vem, odkod sem prišel, in kam grem; vi pa ne veste, odkod idem, in kam grem. Vi sodite po mesu, jaz nikogar ne sodim. In ako jaz sodim, je moja sodba resnična; ker nisem sam, ampak jaz in Oče, kateri me je poslal. In v vaši postávi je pisano, da dveh človekov pričanje je resnično. Jaz sem, kateri sam sebi pričam; in Oče, kateri me je poslal, priča za mene. Tedaj so mu rekli: Kje je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate ne mene, ne mojega Očeta; ako bi mene poznali, poznali bi pač tudi mojega Očeta. Te besede je Jezus govoril v templjevi hrambi, ko je učil v templju; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.

Peto postno ali tiho nedéljo.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 9, 11—15.

Bratje! Kristus je pristopil, kakor veliki duhoven prihodnjih dobrot, skozi viši in veliko boljši šator, kateri ni z roko storjen, to je, ne tega stvarjenja; tudi ni s kozlovo ali telečjo krvjo, ampak je z lastno krvjo enkrat šel v presvetišče, in je našel večno odrešenje. Zakáj če kri kozlov in juncev, in potreseni teličin pepel ognjušene posveti v telesno čistost, koliko bolj bo kri Kristusa, kateri je po svetem Duhu sebe brez madeža Bogú dal, našo vest očistila mrtvih del, da bomo služili živemu Bogú! In zato je srednik nove zaveze, da s smrtjo obljubo odrešenja od tistih pregreh, ki so bile pod poprejšnjo zavezo, prejmejo, kateri so poklicani k večnemu delu v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Kdo izmed vas me bo prepričal greha? Ako vam resnico govorim, zakáj mi ne verujete? Kdor je iz Bogá, posluša besede Božje. Za tega voljo vi ne poslušate, ker niste iz Bogá. Júdje so tedaj odgovorili, in mu rekli: Ali ne govorimo mi prav, da si Samariján, in imaš hudiča? Jezus je odgovoril: Jaz nimam hudiča; ampak častim svojega Očeta, in vi ste mi vzeli čast. Pa jaz ne iščem svoje časti; je, kateri je išče in sodi. Resnično, resnično vam pravim: Ako kdo dopolni mojo besedo, ne bo videl smrti vekomaj. Judje so tedaj rekli: Zdaj smo spoznali, da imaš hudiča! Abraham je umrl in preroki, in ti praviš: Ako kdo dopolni

mojo besedo, ne bo okusil smrti vekomaj. Si-li ti večí, kakor naš oče Abraham, ki je umrl? in preroki so umrli. Koga delaš sam sebe? Jezus je odgovoril: Če jaz sam sebe častim, moja čast ni nič; moj Oče je, kateri me častí, za katerega vi pravite, da je váš Bog. In ga ne poznate; jaz pa ga poznam, in ako rečem, da ga ne poznam, bom lažnik, kakor vi: ali poznam ga in dopolnjujem njegovo besedo. Abraham, váš oče, se je silno veselil videti moj dan; videl ga je, in je bil vesel. Judje so mu tedaj rekli: Še petdeset let nimaš, in si videl Abrahama? Jezus jim je rekel: Resnično, resnično vam pravim, preden je bil Abraham, sem jaz. Tedaj so pobirali kamenje, da bi vanj lučali: Jezus pa se je skril, in je šel iz templja.

V ponedéljek po tihi nedélji.

Berilo iz Jona preroka 3, 1—19.

Tiste dni je govoril Gospód vdruǵič Jonu preroku, rekóč: Vstani in idi v Ninive, veliko mesto, in oznanjaj v njem, kar sem ti jaz rekel oznanjati. In vstal je Jona, in šel v Ninive po besedi Gospódovi. Ninive pa so bile mesto tri dni hodá veliko. In Jona je šel en dan hoda v mesto, ter je vpil in rekel: Še štirideset dni, in Ninive bodo razdejane! In Ninivljani so verovali v Bogá, in so napovedali post, ter so oblekli ostra oblačila od največega do najmanjšega. In prišla je beseda do kralja Ninivskega, in vstal je s svojega stola, in vrgel svoje oblačilo s sebe, in se oblekel v ostro oblačilo, ter sedel na pepel. In bilo je oklicano in rečeno v Ninivah po povelju kralja in njegovih knezov takó: Nič naj ne okusijo ne ljudje, ne živina,

ne govedo, ne drobnica; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. In naj se oblečejo v ostra oblačila ljudje in živina, in naj kličejo v Gospoda na vso moč. In sleherni naj se obrne od svojega hudega pota in od krivice svojih rok. Kdo vé, morebiti, bo se Bog obrnil, in bo pri zanesel, in odjenjal od svojega groznega srda, in ne bomo končani. In Bog je videl njih dela, da so se obrnili od svojega hudega pota, in usmilil se je svojega ljudstva Gospód náš Bog.

Evangelij svetega Janeza 7, 32—39.

Tisti čas so viši in farizeji poslali hlapcev, da bi prijeli Jezusa. Jezus jim je rekel tedaj: Še malo časa sem pri vas, in grem k njemu, kateri me je poslal. Iskali me boste, pa me ne boste našli; in kjer sem jaz, tja vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli med seboj: Kam misli ta iti, da ga ne bomo našli? Ali pojde med razkropljene nevérnike, in bo učil nevérnike? Kakšno govorjenje je to, ker je rekel: Iskali me boste, pa me ne boste našli: in kjer sem jaz, tja vi ne morete priti? Poslednji véliki dan praznika pa je Jezus vstal in vpil, rekóč: Ako je kdo žejen, naj pride k meni, in naj pije. Kdor veruje v me, potekó, kakor pismo pravi, potoki žive vode iz njegovega osrčja. To pa je rekel o Duhu, katerega so imeli prejeti vanj verujoči.

V vtorek po tihi nedélji.

Berilo iz Danijela preroka 4, 28—42.

Tiste dni so stopili Babilonjani pred kralja, in so rekli: Izdaj nam Danijela, ki je Bela razdejal, in umoril

drakona; sicer bomo pomorili tebe in tvojo družino! Videl je tedaj kralj, da so zelo vanj tiščali, in prisiljen jim je izdal Danijela. Vrgli so ga v levnjak, in tam je bil šest dni. V levnjaku pa je bilo sedem levov, in dajali so jim na dan po dve trupli in dve ovci; ali zdaj se jim ni nič dalo, da bi požrli Danijela. Bil je pa prerok Habakuk v Judeji, in on je bil skuhal podmet, in nadrobil kruha v lonec; in je šel na polje, da bi nesel ženjem. Tedaj je rekel angel Gospodov Habakuku: Nesi obed, ki ga imaš, v Babilon Danijelu, kateri je v levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nisem videl, in za jamo ne vem. In prijel ga je angel Gospodov vrhu glave, in ga nesel za lasé njegove glavé; in ga je postavil v Babilon nad jamo s svojo hitro močjó. In Habakuk je zavpil, rekóč: Danijel, služabnik božji, vzemi obed, katerega ti je Bog poslal! In Danijel je rekel: Spomnil si se me, Gospod Bog! in njih nisi zapustil, kateri te ljubijo. In Danijel je vstal in jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka brž postavil na njegovo mesto nazaj. Sedmi dan tedaj je prišel kralj, da bi obžaloval Danijela, in je stopil k jami, ter pogledal vanjo, in glej, Danijel sedi sredi levov. Takrat je zavpil kralj na ves glas, rekóč: Velik si, Gospód, Bog Danijelov! In ga je potegnil iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hoteli pogubiti, vrgel je v jamo, in so bili požrti pri téj priči pred njim. Tedaj je kralj rekel: Bojé naj se vsi prebivavci po vsi deželi Danijelovega Bogá; ker on je odrešenik, ki dela znamenja in čudeže na nebu in na zemlji, ki je rešil Danijela iz levnjaka.

Evangelij svetega Janeza 7, 1—13.

Tisti čas je Jezus hodil po Galileji; zakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje iskali

umoriti. Bil je pa blizu Judovski praznik zelenih šatorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: Idi odtod, in pojdi v Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoja dela, katera delaš. Zakaj nihče ne dela kaj na skrivnem, kateri išče očitno biti; če to delaš, daj se na znanje svetu. Tudi njegovi bratje namreč niso vanj verovali. Jezus jim torej reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas pa je vselej pripravljen. Vas svet ne more sovražiti, mene pa sovraži, ker jaz pričam za njega, da so njegova dela huda. Vi pojdite na ta praznik, jaz pa še ne grem na ta praznik, ker moj čas še ni dopolnjen. Ko je bil to rekel, ostal je on v Galileji. Ko so bili pa njegovi bratje odšli, takrat je tudi on šel na praznik, ne očitno, ampak nekako na skrivnem. Judje so ga tedaj iskali ob prazniku, in so rekli: Kje je on? In med ljudmi je bilo na tihem veliko govorjenja zavoljo njega. Zakaj nekateri so rekli: Dober je: nekateri pa so rekli: Ni tako, temuč ljudi zapeljuje. Vendar pa nihče ni očitno o njem govoril zavoljo strahu pred Judi.

V sredo po tihi nedélji.

Berilo iz 3. knjige Mojzesove 19, 1, 2, 11—19.

Tiste dni je govoril Gospód Mojzesu, rekóč: Govóri vsemu zboru Izraelovih otrok, in reci jim: Jaz sem Gospod vaš Bog. — Ne kradite, ne legajte, in nihče naj ne goljufá svojega bližnjega. Ne prisegaj krivo v mojem imenu, in ne skruni imena svojega Bogá: jaz sem Gospod. Ne delaj krivice svojemu bližnjemu, in ne zatiraj ga s silo;

naj ne ostaja plačilo tvojega najemnika pri tebi do drugega dne. Ne kolni gluhega, in slepemu ne postavljalj spotikljaja; ampak boj se Gospoda svojega Bogá, ker jaz sem Gospod. Ne stóri nič krivičnega, in po krivici ne sodi. Ne glej lica ubogega, in ne spoštuj obraza mogočnega; sodi svojega bližnjega po pravici. Ne bodi opravljivec, ne podpihovavec med ljudstvom; ne podstopi se zoper kri svojega bližnjega; jaz sem Gospod. Ne sovraži svojega brata v svojem srcu, ampak očitno ga posvâri, da nimaš greha zavoljo njega. Ne išči maščevanja, in ne spomni se krivice svojih sosedov; ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe; jaz sem Gospod. Moje zapovedi izpolnjujte, zakaj jaz sem Gospod vaš Bog.

Evangelij svetega Janeza 10, 22—38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja v Jeruzalemu, in zima je bila. In Jezus je hodil v templju po Salomonovi lopi. Judje so ga tedaj obsuli, in so mu rekli: Doklej nas pustiš v nevednosti? Ako si ti Kristus, povej nam naravnost! Jezus jim je odgovoril: Pravim vam, in ne verujete. Dela, katera jaz delam v imenu svojega Očeta, ta pričajo za mene. Toda vi ne verujete, ker niste iz mojih ovác. Moje ovce poslušajo moj glas; in jaz jih poznam, in hodijo vsled mene. In jaz jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomaj, in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. Kar mi je dal moj oče, je večje kakor vse; in nihče ne more iztrgati iz roke mojega Očeta. Jaz in Oče sva eno. Judje so tedaj pobirali kamenje, da ga bi kamenali. Jezus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta, zavoljo

katerega teh del me kamenate? Judje so mu odgovorili! Zavoljo dobrega dela te ne kamenamo, ampak zavoljo bogokletstva, in ker se, ki si človek, delaš Bogá. Jezus jim je odgovoril: Ni-li pisano v vaši postávi: Jaz sem rekel, bogovi ste? Ako je tiste imenoval bogove, katerim je bila beseda Božja govorjena, in pismo ne more ovrženo biti: kako njemu, katerega je Oče posvetil, in na svet poslal, vi pravite: Preklinjaš, ker sem rekel; Sin Božji sem? Ako ne delam del svojega Očeta, nikar mi ne verjemite. Ako jih pa delam, in ako meni nočete verjeti, verjemite delom, da spoznate in verujete, da je Oče v meni, in jaz v Očetu.

V četrtek po tihi nedélji.

Berilo iz Danijela preroka 3, 34—45.

Tiste dni je molil Azarija h Gospódu, rekóč: Gospód náš Bog! prosimo, ne zavrzi nas vekomaj zavoljo svojega imena, in ne razderi svoje zaveze. Ne odtegni nam svojega usmiljenja zavoljo Abrahama svojega ljubega, Izaka svojega služabnika, in Izraela svojega svetega, katerim si govoril in obljubil, da boš pomnožil njih zarod, kakor zvezde na nebu in kakor pesek ob kraju morja. Zakáj zmanjšali, Gospód! smo se zdaj, bolj ko vsi narodi, in ponižani smo po vsi zemlji zavoljo svojih grehov. In nimamo zdaj kneza, ne preroka, ne vojvoda, ne žgalnega, ne klalnega, ne jednega darú, ne kadila, tudi ne mesta, da bi ti darovali prvine, in mogli najti tvoje usmiljenje: pa zavoljo potrtega srca in ponižnega duha nas sprejmi. Kakor žgalni darovi ovnov in juncev in veliko tisoč tolstih jagnjet, tako bodi danes naša daritev pred tvojim obličjem,

da ti dopade; zakáj kateri v tebe zaupajo, ne ostanejo na sramoti. In zdaj gremo vsled tebe z vsem srcem, in se te bojimo, in iščemo tvojega obličja. Ne osramoti nas, temuč stóri z nami po svoji dobrotljivosti in po obilnosti svojega usmiljenja. Otmi nas po svojih čudežih, in daj čast svojemu imenu, Gospód! In osramoteni naj bodo vsi, kateri hudo delajo tvojim služabnikom; naj se sramujejo tvoje vsemogočnosti, in njih moč bodi razdrta. In vedó naj, da si ti Gospód Bog edini, in častitljiv po vsi zemlji, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Luka 7, 36—45.

Tisti čas je nekdo izmed farizejev Jezusa prosil, da bi jedel pri njem. In prišel je v hišo farizejevo in sedel k jedi. In glej! žena v mestu, katera je bila grešnica, ko je zvedela, da je v hiši farizejevi pri jedi, prinesla je alabastrovo pušico mazila; in je stopila zad k njegovim nogam, ter mu je začela s solzami noge močiti, in jih je z lasmi svoje glave otirala, in mu je poljubovala noge, in z mazilom mazala. Farizej pa, kateri ga je povabil, ko je to videl, dejal je sam pri sebi rekóč: Ko bi bil on prerok, bi pač vedel, kdo in kakšna je žena, ki se ga dotika, da je grešnica! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Simon, imam ti nekaj povedati. On pa reče: Učeník, povej! Neki posojevavec je imel dva dolžnika; eden je bil dolžán pet sto denarjev, eden pa petdeset. Ker nista imela s čim plačati, odpustil je obema. Kateri torej ga bolj ljubi? Simon je odgovoril in rekel: Menim, da tisti, kateremu je odpustil več.

n pa mu je rekel: Prav si razsodil. In se je obrnil k ženi, in je rekel Simonu: Vidiš to ženo? Prišel sem v tvojo hišo, pa mi vode na noge nisi dal; ta pa mi je s solzami noge močila, in s svojimi lasmi jih otirala. Poljubil me nisi; ta pa, kar je v hišo prišla, ni jenjala mi nog poljubljati. Moje glave nisi z oljem pomazal; ta pa mi je z mazilom mazala noge. Zato ti pravim: Veliko grehov ji je odpuščenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njéj pa je rekel: Odpuščeni so ti grehi. In začeli so, kateri so bili ž njim pri mizi, sami pri sebi govoriti: Kodo je ta, kateri celó grehe odpušča? Rekel pa je ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru.

V petek po tihi nedélji.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 13—18.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospód! vsi, kateri te zapusté, bodo osramoteni, kateri od tebe odstopijo, bodo v prahu zapisani, ker so zapustili Gospóda, vir živih vodá. Ozdravi me, Gospód! in ozdravljen bom; reši me, in rešen bom; zakaj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je beseda Gospódova? Naj pride! In jaz nisem bil zmamljen, ko sem hodil za teboj, pastirjem; in dneva človekovega nisem pozelel, ti veš. Kar je izšlo iz mojih ust, bilo je prav pred teboj. Ne bodi mi v strah, moje upanje si v dan nadloge. Naj bodo osramoteni, kateri me preganjajo, jaz pa naj ne bom osramoten; naj trepetajo oní, jaz pa naj ne trepetam; pripelji nad nje dan nadloge, in stri jih dvakrat, Gospód naš Bog!

Evangelij svetega Janeza 11, 47—54.

Tisti čas so veliki duhovni in farizeji poklicali zbor, in rekli: Kaj hočemo storiti, ker ta človek dela veliko čudežev? Ako ga tako pustimo, bodo vsi vanj verovali, in bodo prišli Rimljani, in vzeli našo deželo in naš narod. Eden pa izmed njih, Kajfa po imenu, ki je bil tisto leto veliki duhoven, jim je rekel: Vi nič ne veste, in ne pomislite, da je boljše za vas, da umrje en človek za ljudstvo, in da ni ves narod pokončan. Tega pa ni sam iz sebe rekel; temuč, ker je bil tisto leto veliki duhoven, je prerokoval, da ima Jezus umreti za narod, in ne samo za narod, temuč tudi, da bi otroke Božje, kateri so bili razkropljeni, zbral v eno. Od tistega dne torej so se posvetovali, da bi ga umorili. Jezus torej ni več očitno hodil med Judi, ampak je šel odtod v kraj blizu puščave, v mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebival s svojimi učenci.

V soboto po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija proroka 18, 18—23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: Pridite, sklepajmo sklepe zoper pravičnega; zato ne bo izginila postava od duhovnov, ne svet od modrega, ne prerokovanje od preroka. Pridite, in pobimo ga z jezikom, in nič ne čislajmo njegovega govorjenja! Gospód! glej name, in sliši glas mojih zoprnikov. Se-li povračuje dobro s hudim, ker so mi jamo izkopali? Spomni se, da sem stal pred

tvojim obličjem, da bi govoril za njih prid, in odvrnil tvoj srd od njih. Zavoljo tega daj njih otroke v lakoto, in pelji jih pod oster meč; naj bodo njih žene brez otrok in vdove, in njih možje pobiti, njih mladeniči z mečem v boju presunjeni. Naj se sliši kričanje iz njih hiš, zakaj pripeljal boš naglo nadnje razbojnika; ker so jamo izkopali, da bi me ujeli, in skrivaj zadrge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospód! veš vse njih svéte zoper mene v smrt; ne pri zanesi njih hudobiji, in njih greh préd tebój ne bodi izbrisan; naj padejo pred tvojimi očmí, in ob času svojega srda se znosi nad njimi, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 12, 10—36.

Tisti čas so se véliki duhovni posvetovali, da bi tudi Lazarja umorili, ker je zavoljo njega šlo veliko Judov, in so verovali v Jezusa. Drugi dan pa, ko je veliko ljudí, kateri so bili prišli na praznik, slišalo, da pride Jezus v Jeruzalem, vzeli so palmove veje, in mu naproti šli, ter vpili: Hozana, hvaljen bodi, kateri ide v imenu Gospódovem, kralj Izraelski! In Jezus je našel osliča, in je sedel nanj, kakor je pisano: Ne boj se hči Sijon! glej, tvoj kralj gré sedeč na osličinem žrebetu. Tega njegovi učenci poprej niso umeli; ampak, ko je bil Jezus poveličan, takrat so se spomneli, da je bilo to pisano zanj, in da so mu to storili. Pričala je torej množica, katera je bila ž njim, kadar je Lazarja iz groba poklical, in ga obudil od mrtvih. Zavoljo tega mu je tudi množica naproti prišla, ker je slišala, da je storil ta čudež. Farizeji so torej rekli med sebój: Vidite, da nič

ne opravimo! Glejte, ves svét dere za njim! Bili so pa nekateri nevérniki med tistimi, kateri so prišli gori, da bi molili ob prazniku. Ti so tedaj pristopili k Filipu, ki je bil iz Betzajde Galilejske, in ga prosili, rekóč: Gospod! Jezusa bi radi videli. Filip pride in pové Andreju; Andrej pa in Filip sta povedala Jezusu. Jezus pa jima je odgovoril, rekóč: Ura je prišla, da bo Sin človekov poveličan. Resnično, resnično vam pravim, ako pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane ono samo; ako pa umrje, storí veliko sadú. Kdor ljubi svoje življenje, bo ga izgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, bo ga priharanil v večno življenje. Ako kdo meni služi, naj hodi za menoj; in kjer sem jaz, tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, bo ga moj Oče počastil. Zdaj je moja duša žalostna. In kaj hočem reči: Oče, reši me iz te ure! Ali zato sem prišel v to uro. Oče: poveličaj svoje ime. Glas je tedaj prišel z neba: Poveličal sem ga, in ga bom spet poveličal. Množica torej, ki je stala in slišala, je rekla, da je zagrmelo. Drugi so rekli: Angel je govoril z njim. Jezus je odgovoril in rekel: Ne zavoljo mene, ampak zavoljo vas je prišel ta glas. Zdaj je sodba svetá, zdaj bo vojvoda tega sveta izvržen. In jaz, kadar bom povišan z zemlje, bom vse k sebi vlekel. (To pa je rekel, da je naznanil, kakšne smrti bo umrl.) Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora biti

povišan? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je torej rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas ne obide tema: in kdor hodi v temi, ne vé, kam gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da boste otroci luči. To je govoril Jezus, in je šel, in se jim je skril.

Šesto postno ali cvetno nedéljo.

Kadar se blagoslavljaajo oljke.

Berilo iz 2. knjige Mojzesove 15, 27; in 16, 1—7.

Tiste dni so prišli Izraelovi otroci v Elim, kjer je bilo dvanajst studencev vod in sedemdeset palmovih drev, in so šatore postavili ob vodah. In šli so iz Elima, in prišla je vsa množica Izraelovih otrok v puščavo Sinsko, katera je med Elimom in Sinajem, petnajsti dan družega meseca, ko so bili izšli iz Egiptovske dežele. In je godrnjala vsa množica Izraelovih otrok zoper Mojzesa in Arona v puščavi, in rekli so jima Izraelovi otroci: O, da bi bili umrli po Gospódovi roki v Evgiptovski deželi, kadar smo sedeli pri loncih mesá, in se kruha do sitega najedali! Zakáj sta nas pripeljala v to puščavo, da umorita vso množico z lakoto? Gospód pa je dejal Mojzesu: Glej, jaz vam bom deževal kruha z nebes; naj gre ljudstvo ven, in naj nabere, kolikor je za vsak dan treba, da ga poskusim, ali živi po moji postávi, ali ne. Šesti dan pa naj pripravijo, kar bodo shranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabirali za vsak dan. In Mojzes in Aron sta rekla vsem Izraelovim otrokom: Zvečer boste zvedeli, da vas je Gospód izpeljal iz Egiptovske dežele, in zjutraj boste videli slavo Gospódovo.

Evangelij svetega Matevža 21, 1—9.

Tisti časa, ko se je Jezus približal Jeruzalemu, in je prišel v Betfage pri Oljski gori, poslal je dva učenca, in jima je rekel: Pojdita v vas, katera je pred vama in brž bosta našla oslco privezano in žrebe pri nji; odvežita in pripeljita mi ju. In če vama kdo kaj poreče, recita, da ju Gospód potrebuje, in brž ju bo izpustil. Vse to pa se je zgodilo, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, kateri pravi: Povejte hčeri Sijonski: Glej, tvoj kralj ide k tebi krotak, in sedeč na oslici, in na žrebetu podjarmljene oslice. Učenca pa sta šla, in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In pripeljala sta oslco in žrebe, in so položili svoja oblačila na nju, in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je razgrinjalo svoja oblačila po potu; drugi pa so veje sekali z dreves, in stlali na pot. Množice pa, katere so šle spredaj in zadaj, so vpile, rekóč: Hozana Sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, kateri ide v imenu Gospódovem.

Pri sv. maši.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Filipljanom 2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus, kateri, dasi je bil v Božji podobi, ni v rop štel, Bogú enak biti; temuč je sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapca nase vzel, človekom se upodobil, in po vnanjem najden bil kakor človek. Ponižal je sam sebe, ko je bil pokoren do smrti, smrti pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal, in mu dal ime, katero je črez vsa imena,

da se v imenu Jezusovem (tukaj se poklekne) vsako koleno pripogne teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik priča, da je Gospód Jezus Kristus v časti Boga Očeta.

Trpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega
Matevža v 26. in 27. postávi.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. Takrat so se zbrali véliki duhovni in starejšine ljudstva v dvor višega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfa; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo ujeli in umorili. Rekli so pa: Nikár v praznik, da kje hrup ne vstane med ljudstvom. Ko je bil pa Jezus v Betaniji, v hiši Simona gobovega, pristopila je k njemu žena, ki je imela alabastrovo pušico dragega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je bil pri mizi. Ko so pa učenci to videli, bili so nevoljni, rekóč: Čemu ta potrata? Zakaj to bi se bilo dalo drago prodati in dati ubogim. Jezus pa, ko je videl, jim je rekel: Kaj nadlego delate téj ženi? Zakaj dobro delo je storila nad menój. Uboge namreč imáte zmeraj pri sebi, mene pa nimate zmeraj. Zakaj ker je ona to mazilo izlila na moj život, storila je to za moj pogreb. Resnično vam pravim, kjer koli se bo oznanjal ta evangelij po vsem svetu, bo se tudi pravilo, kar je ta storila, v njen spomin.

Tedaj je šel eden izmed dvanajsterih, kateri je bil imenovan Juda Iškarjot, k velikim duhovnom, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa so mu privolili trideset srebrnikov. In odsehmaj je iskal priložnosti, da bi ga izdal. Prvi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kje hočeš, da ti pripravimo jesti velikonočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v mesto k onému, in recite mu: Učenik pravi: Moj čas je blizu, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. In učenci so storili, kar jim je Jezus ukazal, in pripravili so velikonočno jagnje. Ko se je pa zvečerilo, šel je s svojimi dvanajstimi učenci k mizi. In ko so jedli, rekel je: Resnično vam pravim, da eden izmed vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni govoriti: Gospód! ali sem jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kateri pomaka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano o njem; toda gorjé tistemu človek, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Juda pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekóč: Učenk, ali sem jaz? Reče mu: Ti si rekel. Ko so pa povečerjali, vzel je Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo! In vzel je kelih, je zahvalil, in jim dal, rekóč: Pijte iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, katera bo za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Pravim

vam pa, da posehmal ne bom pil tega sadú vinske trte do tistega dne, ko ga bom novega z vami pil v kraljestvu svojega Očeta. In ko so bili izpeli zahvalno pesem, šli so na Oljsko goro. Tedaj jim reče Jezus: Vi vsi se boste pohujšali nad menój to noč; zakáj pisano je: Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce črede. Kadar bom pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu je odgovoril in rekel: Ko bi se tudi vsi pohujšali nad teboj, jaz se ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: Resnično ti pravim, da ta noč, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu reče: Ako tudi bi mi bilo s tebój umreti, ne bom te zatajil. Takó so tudi rekli vsi učenci. Tedaj je prišel Jezus ž njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, in je rekel svojim učencem: Sédite tukaj, da grem tja, in molim. In vzel je sebój Petra in Cebedejeva sina, in je začel žalosten in otožen prihajati. Tedaj jim je rekel: Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj in čujte z menój. In šel je malo dalje, in padel na svoj obraz in je molil, rekóč: Moj Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; pa vendar ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti. In pride k svojim učencem, in jih najde speče, in reče Petru: Torej niste mogli eno uro čuti z menoj! Čujte in molite, da ne pridete v izkušnjava. Duh je sicer voljan, mesó pa slabo. Spet je drugič šel, in molil, rekóč: Oče moj! ako ne more ta kelih mimo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodí tvoja volja. In je spet prišel,

in jih je našel speče; njih oči namreč so bile dremotne. In jih je popustil in spet šel, in tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedaj pride k svojim učencem, in jim reče: Spíte zdaj in počivajte! Glejte! približala se je ura, in Sin človekov bo izdán grešnikom v roke. Vstanite, pojdimo! glejte! približal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in glej! Juda, eden dvanajsterih, je prišel, in ž njim velika množica z meči in s kolmi, ki so jo poslali veliki duhovni in starejšine ljudstva. Njegov izdajavec pa jim je dal znamenje, rekóč: Katerega koli bom poljubil, tisti je, njega primite. In brž je stopil k Jezusu, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je poljubil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Tedaj so pristopili, in so roké položili na Jezusa, in ga prijeli. In glej! eden izmed teh, kateri so bili z Jezusom, je iztegnil roko in izdrl svoj meč, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je uho odsekal. Tedáj mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v njegovo mesto, zakáj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov? Kako se bodo tedaj dopolnila pisma, ker se mora tako zgoditi. Tisto uro je Jezus rekel množicam: Kakor nad razbojnika ste me šli lovit z meči in s kolmi; vsak dan sem sedel pri vas, in učil v templju, pa me niste prijeli. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi učenci

zapustili in so zbežali. Kateri so pa Jezusa ujeli, so ga peljali h Kaifu, velikemu duhovnu, kjer so se bili sešli pismarji in starejšine. Peter pa je od daleč za njim šel do dvora velikega duhovna. In je šel vanj in je sédel s služabniki, da bi videl konec. Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in niso ga našli, dasi je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zadnjič pa ste prišli dve krivi priči, in ste rekli: Ta je govoril: Jaz morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sezidati. In veliki duhoven je vstal, in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričajo? Jezus pa je molčal. In veliki duhoven mu je rekel: Rotim te pri živem Bogu, da nam povéš, ali si ti Kristus, Sin Božji! Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa pravim vam: Posehmal boste videli Sina človekovega sedeti na desnici moči Božje, in priti v oblakih neba. Tedaj je viši duhoven raztrgal svoja oblačila, rekóč: (Bogá) je preklinjal; kaj potrebujemo še prič? Glejte! zdaj ste slišali preklinjanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smrti je vreden. Tedaj so mu pljuvali v obraz, in ga bili za uho; drugi pa so ga s pestmi v obraz bili, rekóč: Prerokuj nam, Kriste! kdo te je udaril? Peter pa je zunaj sedel na dvorišču, in pristopila je neka dekla k njemu, rekóč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpricho vseh, rekóč: Ne vem, kaj praviš. Ko je pa skozi vrata šel, videla ga je druga dekla, in

je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim. In spet je tajil s prisego: Ne poznam tega človeka. Črez malo pa so pristopili ondi stoječi, in so rekli Petru: Resnično, tudi ti si izmed tistih: zakaj tvoj jezik te razodeva. Tedaj je začel rotiti se in prisegati, da ne pozná tega človeka. In zdajci je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je rekel: Preden bo petelin zapel, boš me trikrat zatajil. In šel je ven, in je bridko jokal. Kadar se je pa jutro storilo, sklenili so vsi veliki duhovni in starejšine ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smrt izdali. In peljali so zvezanega in izdali Ponciju Pilatu, poglavárju dežele. Tedaj, ko je Juda, kateri ga je izdal, videl, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebrnikov velikim duhovnom in starejšinam, rekóč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mari, ti glej. In je vrgel od sebe srebrnike v templju, in se je vrnil, in je šel in se obesil z vrvjo. Veliki duhovni pa so vzeli srebrnike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v templjevo skrinjico; zakaj to je cena krvi. Sklenili so pa, in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče tujcev. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva krvi, do današnjega dne! Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremiju preroku, ki pravi: in vzeli so trideset srebrnikov, ceno cenjenega, katerega so izkupili od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je

ukazal Gospód. Jezus pa je stal pred poglavarjem, in poglavár ga je vprašal, rekóč: Ali si ti kralj judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In ko je bil tožen od velikih duhovnov in starejšin, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilát: Ali ne slišiš, koliko pričajo zoper tebe? In ni mu odgovoril na nobeno besedo, takó da se je poglavár silno čudil. Ob prazniku pa je poglavár imel navado ljudstvu izpustiti enega jetnika, katerega so hoteli. Imel pa je takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ko so se torej zbrali, rekel je Pilát: Katerega hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus? Zakáj vedel je, da so ga bili iz nevoščljivosti izdali. Ko je pa sedel na sodnjem stolu, poslala je k njemu njegova žena, rekóč: Nič se ne pečaj s tem pravičnim; zakáj veliko sem trpela danes v sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starejšine so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavár pa je odgovoril in jim rekel: Katerega teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilát jim reče: Kaj torej naj storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus? Vsi rekó: Križan naj bo. Poglavár jim reče: Kaj pa je hudega storil? Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo. Ko je pa Pilát videl, da nič ne opravi, temuč da vstaja veči hrup, vzel je vode, in si je roké umil vpričo ljudstva, rekóč: Jaz sem nedolžen nad krvjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri

pridi nad nas in nad naše otroke! Tedaj jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je bičanega izdal, da bi bil križan. Tedaj so poglavarjevi vojščaki Jezusa seboj vzeli na sodišče, in so k njemu spravili vso trumo. In slekli so ga, in mu ogrnili škrlaten plašč. In spletli so krono iz trnja, in so mu jo na glavo dejali, in trst v njegovo desnico, in so poklekovali pred njega, in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi, kralj judovski! In so vanj pljuvali, in trst jemali in tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, slekli so mu plašč, in ga oblekli v njegova oblačila, in ga peljali, da bi ga križali. Gredé pa so dobili človeka iz Cirené, Simona po imenu; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In prišli so na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mrtvaških glav. In dali so mu piti vina z žolčem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Po tem pa, ko so ga bili križali, razdelili so njegova oblačila, in so vadjali zanje, da se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: Razdelili so si moja oblačila, in za mojo suknjo so vadjali. In so sedeli in ga varovali. In deli so vrh njegove glave njegovo obsodbo pisano: Ta je Jezus kralj judovski. Takrat sta bila križana ž njim vred dva razbojnika, eden na desnici, eden pa na levici. Ti pa, ki so mimo hodili, so ga preklinjali, in s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kakó tempelj Božji podiraš, in v treh dneh spet sezidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi s križa. Ravno tako so ga zasramovali

tudi véliki duhovni s pismarji in starejšinami vred in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati? Ako je kralj Izraelski, naj stopi zdaj s križa, in verujemo vanj. V Bogá je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga imá rad! Saj je rekel: Sin Božji sem. Ravno to sta mu očitala tudi razbojnika, katera sta bila ž njim vred križana. Od šeste ure pa se je storila tema po vsi zemlji do devete ure. In okoli devete ure je Jezus na ves glas zavpil, rekoč: Eli! Eli! lama sabaktani! To je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, ko so to slišali, so rekli: Elija kliče ta. In brž je stekel eden izmed njih, vzel gobo, z jesihom jo napojil, in nateknil na trst, in mu je dal piti. Drugi pa so rekli: Pústi, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Jezus pa je spet zavpil na ves glas, in je izdihnil dušo. In glej! zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal: in zemlja se je potresla in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko telés svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In šli so iz grobov po njegovem vstajenju, in prišli so v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so bili ž njim in Jezusa varovali, ko so videli potres, in kar se je godilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ta je bil Sin Božji! Bilo je pa tam od daleč veliko žen, katere so bile za Jezusom prišle od Galileje, in so mu stregle; med katerimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakopova in Jožefova, in mati Cebedejevih sinov. Ko se je pa

zvečerilo, prišel je neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kateri je bil tudi sam učenec Jezusov. Ta je šel k Pilatu, in je prosil teló Jezusovo. Tedaj je Pilat ukazal dati teló. In Jožef je vzel teló, in ga je zavil v čisto tančico; in ga je položil v svoj novi grob, katerega je bil izsekal v skalo; in zavalil je velik kamen k durim groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena, in óna Marija; in ste sedeli grobu nasproti. Drugi dan pa, kateri je po pripravljanju *), zbrali so se vélíki duhovni in farizeji k Pilátu, rekóč: Gospód! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: Črez tri dni bom vstal. Ukáži torej grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mrtvih je vstal; in poslednja zmota bo hujša od prve. Pilát pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z varuhi in zapečatili kamen.

Vélíki ponedeljek.

Berilo iz Izaija preroka 50, 5—10.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospód Bog mi je odprl uho; jaz pa se nisem ustavil, nisem odstopil. Svoje teló sem jim izdal, kateri so me bili, in svoja lica tistim, kateri so me tézali. Svojega obličja nisem odvrnil od njih, ki so me zasramovali in zapljuvali. Gospód Bog je moj pomočnik, zató ne bom osramoten; zató sem nastavljal svoje obličje, ko naj trjo skalo, in vem, da ne bom osramoten.

*) dan po vélíkem petku — paraskeve — t. j. na veliko soboto.

Blizu je, kateri me opravičuje; kdo mi bo oporekal? Stopimo skupaj; kdo je moj zoprnik? Naj stopi k meni! Glejte, Gospód Bog je moj pomočnik! kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblačilo postarali, molj jih bo jedel. Kdo izmed vas se bojí Gospóda, in posluša glas njegovega hlapca? Kdor v temi hodi in nima svetlobe, naj upa v Gospódovo ime, in naj se zanaša na Gospóda svojega Bóga.

Evangelij svetega Janeza 12, 1—9.

Šest dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v Betánijo, kjer je bil Lazar umrl, katerega je Jezus od mrtvih obudil. Napravili so mu večerjo tam, in Marta je stregla; Lazar pa je bil eden izmed njih, ki so bili pri mizi. Marija je tedaj vzela libro dragega mazila prave narde, in je mazilila Jezusove nogé, in otirala njegove nogé s svojimi lasmi; in hiša je bila napolnjena z duhom mazila. Eden njegovih učencev tedaj, Juda Iškarjot, tisti, kateri ga je imel izdati, je rekel; Zakaj se to mazilo ni prodalo za tri sto denarjev, in dalo ubogim? To je pa rekel, ne da bi mu bilo skrb za uboge, temuč, ker je bil tat, in je mošnjo imel, in nosil, kar je bilo vanjo vrženo. Jezus je tedaj rekel: Pustite jo, da to stori za dan mojega pogreba. Zakaj uboge imate vselej med sebój, mene pa nimate vselej. Velika množica Judov je tedaj zvedela, da je tam, in prišli so, ne le zavoljo Jezusa, temuč da bi tudi Lazarja videli, katerega ie obudil od mrtvih.

Vélikí vtorek.

Berilo iz Jeremija preroka 11, 18—20.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospód, razodel si mi, in sem spoznal; pokazal si mi njih naklepe. In jaz sem bil kakor krotko jagnje, katero peljejo k zaklanju, in nisem vedel, da so zoper mene sklenili, rekóč: Pridite, končajmo drevo z njegovim sadom, in izderimo ga iz dežele živih, da se njegovo ime več ne bo pomnelo. Ti pa Gospód, vsemogočni, sodiš pravično in izkušaš obisti in srca, videl bom tvoje maščevanje nad njimi; zakáj tebi sem izročil svojo reč, Gospód moj Bog.

Trpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu s. Marka v 14. in 15. poglavju.

Tisti čas je bila črez dva dni velika noč in god opresnikov; in vélikí duhovni in pismarji so iskali, kakó bi ga z zvijačo ujeli in umorili. Rekli so pa: Nikár v praznik, da kje hrup ne vstane med ljudstvom. In ko je bil v Betaniji v hiši Simona gobovega, in je pri mizi sedel, prišla je žena, katera je imela alabastrovo pušico dragega mazila iz nardovega klasa; in je razbila pušico, in mu ga izlila na glavo. Bilo jih je pa, kateri so bili sami pri sebi nevoljni, in so rekli: Čemu se je storila ta potrata z mazilom? Zakaj to mazilo bi se bilo dalo prodati za več kakor za tri sto denarjev, in dati ubogim. In so se togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji delate nadlego? Dobro delo je storila nad menój. Zakaj

uboge imate zmeraj med seboj, in kadar hočete, lahko jim dobro storite; mene pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mogla; naprej je prišla mazilit moje teló za pogreb. Resnično vam pravim: Kjer koli se bo oznanjal ta evangelij po vsem svetu, bo se tudi, kar je ta storila, pravilo v njen spomin. In Juda Iškarjot, dvanajsternih eden, je šel k velikim duhovnom, da bi jim ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so se obveselili, in so mu obljubili dati denarjev. In je iskal, kakó bi ga priložno izdal. In prvi dan opresnih kruhov, ko so klali velikonočno jagnje, rekó mu učenci: Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencev, in jima reče: Pojdita v mesto, in vaju bo srečal človek, kateri ponese vrč vode; idita za njim, in kjer pojde noter, recita hišnemu gospodarju, da Učenik pravi: Kje je moja gostilnica, kjer bom velikonočno jagnje jedel s svojimi učenci? In on vama bo pokazal veliko obednico pogrnjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in pripravila sta velikonočno jagnje. Ko se je bilo pa zvečerilo, prišel je z dvanajsternimi. In kadar so pri mizi bili in jedli, rekel je Jezus: Resnično vam pravim, da eden izmed vas me bo izdal, kateri je z menoj. Oni pa so začeli žalostni prihajati, in mu eden za drugim govoriti: Ali jaz? On pa jim je rekel: Eden izmed dvanajsternih, kateri pomaka z menoj roko v skledo. Sin človekov

gre sicer, kakor je pisano za njega; ali gorjé tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdán. Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. In ko so jedli, vzel je Jezus kruh, in ga je posvetil, in razlomil, ter jim dal, in jim je rekel: Vzemite, to je moje teló. In je vzel kelih, in je zahvalil, in jim dal, in so pili iz njega vsi. In jim je rekel: To je moja kri nove zaveze, katera bo za njih veliko prelita. Resnično vam pravim, da ne bom nič več pil od tega sadú trte do tistega dne, ko ga bom pil novega v Božjem kraljestvu. In ko so bili zahvalno pesem izpeli, šli so na Oljsko goro. In Jezus jim je rekel: Vsi se boste pohujšali nad menój to noč: zakáj pisano je: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Da bi se tudi vsi pohujšali nad tebój, jaz vendar ne. In Jezus mu reče: Resnično ti pravim, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, boš me trikrat zatajil. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s tebój, ne bom te zatajil. Ravno takó so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, kateri je ime Getzemane; in reče svojim učencem: Sédite tukaj, da odmolim. In vzame seboj Petra, in Jakopa, in Janeza; in začne biti prestrašen in otožen, in jim reče: Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj in čujte. In ko je šel malo naprej, padel je na zemljo in molil, da bi, ako bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura. In je rekel: Aba, Oče! tebi je vse mogoče,

vzemi ta kelih od mene; ali vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti. In je prišel, in jih najde speče; in je rekel Petru: Simon, spiš? Nisi-li mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v izkušnjava. Duh je sicer voljan, ali mesó je slabo. In šel je spet, in molil, in govoril ravno tiste besede. In ko se je vrnil, našel jih je spet speče (njih oči namreč so bile trudne), in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. In pride tretjič in jim reče: Spíte zdaj in počivajte! Dosti je: ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdán v roké grešnikom. Vstanite, pojdimo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizu. In ko je še govoril, pride Juda Iškarjot, dvanajsterih eden, in ž njim velika množica z meči in s kolmí od velikih duhovnov in pis-marjev in starejšin. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekóč: Katerega bom poljubil, tisti je; njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, stopil je zdajci k njemu in rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je poljubil. Oni pa so roké iztegnili nadenj in so ga prijeli. Eden pa zraven stoječih je izdril meč, in je mahnil hlapca velikega duhovna, in mu odsekal uho. In Jezus je izpregovoril in jim rekel: Kakor nad razbojnika, ste me šli z meči in kolmí lovit! Vsak dan sem bil pri vas in sem učil v templju, in me niste prijeli; pa da se dopolnijo pisma. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali. Neki mladenič pa je hodil z njim s platnom ogrnjen na nagem; in so ga prijeli. On pa je popustil

platno, in jim je nag ušel. In peljali so Jezusa k velikemu duhovnu; in sešli so se vsi duhovni in starejšine. Peter pa je šel od daleč za njim noter v dvor velikega duhovna; in je sedel s hlapci pri ognju, in se je grel. Veliki duhovni pa, in ves zbor so iskali pričanja zoper Jezusa, da bi ga v smrt izdali, pa ga niso našli. Zakáj veliko jih je krivo pričalo zoper njega, ali pričanja se niso ujemala. In nekateri so vstali, in krivo pričali zoper njega, rekóč: Mi smo ga slišali reči: Jaz bom razdejal ta z rokami storjeni tempelj, in v treh dneh sezidal drugega, ne z rokami storjenega. In tudi njih pričanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v sredo, in vpraša, Jezusa, rekóč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti pričajo zoper tebe? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprašal, in mu je rekel: Ali si ti Kristus, Sin hvaljenega Bogá! Jezus pa mu je rekel: Jaz sem. In videli boste Sinú človekovega sedeti na desnici Božje moči, in priti z oblaki neba. Veliki duhoven pa je raztrgal svoja oblačila, in je rekel: Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste bogokletstvo: kaj se vam zdi? Oni pa so ga vsi obsodili, da je smrti vreden. In nekateri so ga jeli zaplupati, in mu obraz zakrivati, in ga za uho biti in mu reči: Prerokuj! In hlapci so ga bili s pestmi. In ko je bil Peter zdolaj na dvorišču, pride ena izmed dekel vélikega duhovna, in ko je videla Petra, ki se je grel, pogledala ga je in je rekla: Ti si bil tudi z Jezusom Nazareškim! On pa je

tajil, rekóč: Ne vem in ne umém, kaj praviš! in je ven šel pred dvorišče, in petelin je zapel. In ko ga je spet dekla videla, je rekla okoli stoječim: Ta je eden izmed njih. On pa je spet tajil. In črez malo so zraven stoječi spet rekli Petru: Res si izmed njih: saj si tudi Galilejec! On pa je jel rotiti se in prisegati: Ne poznám tega človeka, o katerem pravite. In zdajci je petelin drugič zapel. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, boš me trikrat zatajil. In je začel jokati. In precěj zjutraj so véliki duhovni s starejšinami in s pismarji in z vsem zborom imeli svet, in so Jezusa zvezali, in peljali, in izdali Pilátu. In Pilát ga je vprašal: Ali si ti kralj judovski? On pa je odgovoril in mu rekel: Ti praviš. In véliki duhovni so ga veliko tožili. Pilát pa ga je spet vprašal, rekóč: Nič ne odgovoriš? Poglej, kolikih reči te tožijo! Jezus pa ni nič več odgovoril, takó da se je Pilát čudil. Ob prazniku pa je navado imel jim izpustiti enega izmed jetnikov, katerega koli so prosili. Bil je pa imenován Baraba, z uporniki vklenjen, kateri je bil v uporu ubil človeka. In ko je ljudstvo gori prišlo, začelo je prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilát pa jim je odgovoril, rekóč: Hočete-li, da vam izpustim kralja judovskega? Zakaj vedel je, da so ga véliki duhovni iz nevoščljivosti izdali. Véliki duhovni pa so nadražili ljudstvo, da naj jim raji izpustí Baraba. Pilát pa je spet odgovoril, in jim rekel: Kaj torej

hočete, da storim s kraljem judovskim? Oni so pa spet vpili: Križaj ga! Pilát pa jim je rekel: Kaj pa je storil hudega? Oni pa so še bolj vpili: Križaj ga. Pilát pa, ker je hotel ljudstvu voljo izpolniti, izpustil jim je Baraba, in izdal Jezusa bičanega, da bi bil križan. Vojščaki pa so ga peljali na dvorišče sodne hiše, in skličejo vso trumo. In ga oblečejo v škrlat, in spletejo trnjevo krono, in mu jo denejo na glavo. In začeli so ga pozdravljati: Pozdravljen bodi, kralj judovski! In so ga po glavi s trstom bili, in ga zapljuvali, in so na kolena padali, ter ga molili. In po tem, ko so ga zasramovali, slekli so mu škrlat, in ga oblekli z njegovimi oblačili, in so ga ven peljali, da bi ga križali. In primorali so nekega mimo gredočega, Simona Cirenčana, ki je prišel s pristáve očeta Aleksandrovega in Rufovega, da je nesel njegov križ. In ga pripeljejo na mesto Golgota, kar je predstavljeno: mesto mrtvaških glav. In dali so mu piti z miro zmešanega vina; pa ga ni vzel. In kateri so ga križali, razdelili so njegova oblačila in zanje vadjali, kdo bo kaj dobil. Bila je pa tretja ura in so ga križali. In napis njegovega obsojenja je bil napisan; Kralj judovski. In ž njim križajo dva razbojnika, enega na njegovi desnici, enega pa na levici. In bilo je dopolnjeno pismo, katero pravi: In med krivične je bil štet. In mimo gredoči so ga preklinjali, in so s svojimi glavami majali in rekli: Da te! kako tempelj Božji podiraš, in v treh dneh spet sezidaš! Pomagaj sam sebi,

in stopi s križa! Ravno tako so se mu tudi véliki duhovni posmehovali, in so s pismarji eden drugemu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, kralj izraelski, naj zdaj stopi s križa, da vidimo in verujemo. In katera sta bila ž njim križana, sta ga zasramovala. Kadar je pa bila šesta ura, storila se je tema po vsi zemlji do devete ure. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil, rekóč: Eloj, Eloj! lama sabaktani? kar je predstavljeno: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? In nekateri tam stoječih, ko so to slišali, so rekli: Glejte! Elija kliče. Eden pa je stekel in napojil gobo z jesihom, in jo je na trst nateknil, in mu je dal piti, rekóč: Pustite, glejmo, ali ga pride Elija snet. Jezus pa je zagnal velik glas, in je izdihnil dušo. In zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal. Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je videl, da je tako vpijóč umrl, je rekel: Res, ta človek je bil Sin Božji! Bile so pa tudi žene tam, katere so od daleč gledale, med katerimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakopa manjšega in Jožefova mati, in Salóma; katere so tudi, ko je bil v Galileji, z njim hodile in mu stregle, in veliko drugih, katere so bile ž njim vred prišle v Jeruzalem. In ko se je zvečerilo (ker je bil dan pripravljanja, kateri je pred soboto), prišel je Jožef iz Arimateje, imeniten svetovavec, kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva, in je srčno šel k Pilátu, in je prosil Jezusovo teló. Pilát pa se je čudil, da bi

bil že umrl; in je poklical stotnika, in ga je vprašal, ali je že umrl. In ko je zvedel od stotnika, dal je Jožefu teló. Jožef pa je kupil tančice, in ga je snel, in zavil v tančico, in položil v grob, kateri je bil sekan iz skale, in je privalil kamen grobu pred duri.

Véliko sredo.

Berilo iz Izaija preroka 72, 11; in 63, 1—7.

To govori Gospod Bog: Povejte hčeri Sijon: Glej, Odrešenik tvoj prihaja; glej, njegovo plačilo je ž njim! Kdo je ta, kateri prihaja iz Edoma, z rdeče omočenimi oblačili iz Bozre? Tisti lepi v svoji suknji, ki hodi s svojo veliko močjo? Jaz sem, ki govorim pravico, in sem branitelj, da rešim. Zakaj je torej rdeča tvoja suknja, in tvoja oblačila kakor tistih, ki tlačijo v tlačilnici? Sam sem tlačil v tlačilnici, in nobeden izmed narodov ni bil z menój. Tlačil sem jih v svojem srdu, in jih stlačil v svoji jezi; zato se je razkropila njih kri na mojo suknjo, in vsa svoja oblačila sem ogrdil. Zakaj dan maščevanja je v mojem srcu, prišlo je leto, da odrešim svoje. Oziral sem se, pa ga ni bilo pomočnika; iskal sem, pa ga ni bilo, kateri bi pomagal. Sama moja roka me je rešila, in moj srd sam mi je pomagal. In poteptal sem ljudstva v svojem srdu, in jih napajal s svojo srditostjo, in ob tla vrgel njih moč. Usmljenja Gospódovega se bom spomnil, hvalil Gospóda za vse, kar nam je dodelil Gospód naš Bog.

Berilo iz Izaija preroka 53, 1—12.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospód, kdo veruje naši besedi, in roka Gospódova komu se oznanja? In rastel bo ko mladíka pred njim, in kot korenina iz suhe zemlje. Nima podobe, ne časti; in videli smo, pa ni imel lepote,

da bi nam bil dopadel, Zaničevanega in najzadnjega med ljudmi smo ga videli, moža bolečin, in izkušenega v trpljenju, in kakor katerega, ki je zakrito njegovo obličje, in je zaničevan; zato ga nismo čislali. Res, on je naše bolezni vzel nase, in nosil naše bolečine; in mislili smo, da je gobov, in udarjen od Bogá in ponižan. On pa je bil ranjen zavoljo naših grehov, in strt zavoljo naših hudobij; zavoljo našega mirú je trpljenje na njem, in po njegovih progah smo ozdravljeni. Vsi smo kot ovce zašli, sleherni se je obrnil na svojo pot; ali Gospód je nas vseh pregreho nanj naložil. Darovan je bil, ker je sam hotel, pa ni odprl svojih ust; kakor ovca, ki se v klanje pelje in ko jagnje, ki molči pred njim, kateri ga striže, ni odprl svojih ust. Stiskan in obsojen, bil je odvzet, njegovo rodovino kdo bo izrekel? Ker je odtrgan z dežele živih, zavoljo greha svojega ljudstva sem ga udaril. In pri hudodelnikih mu je bil pogreb odločen, pa pri bogatinu je imel svoj grob; zató ker ni storil krivíce, in se ni zvijača našla v njegovih ustih. Ali Gospód ga je hotel potreti z boleznijo: ako dá za greh svoje življenje, videl bo velik zarod, in Gospódova volja se bo pri-njem izpolnila. Zató ker je trpela njegova duša, bo videl, in bo nasiten; s svojim ukom jih bo veliko opravičil, on moj pravični hlapec, in bo nosil njih grehe. Zató mu jih bom prav veliko v del dal, in bo močnih rop delil, ker je dal v smrt svoje življenje, in je bil med hudobne štet, ker je grehe njih veliko nosil, in prosil za grešnike.

Trpljenje

**Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega
Luka v 22. in 23. postavi.**

Tisti čas se je približeval praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velíkanoč. In veliki

duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva. Satan pa je šel v Juda, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden izmed dvanajsterih. In je šel in je govoril z velikimi duhovni, in s poglavarji, kako bi jim ga izdal. In razveselili so se, in mu obljubili dati denarjev. In dal je besedo. In iskal je priložnost, da bi jim ga izdal brez hrupa. Prišel je pa dan opresnih kruhov, o katerem se je moralo klati velikonečno jagnje. In poslal je Petra in Janeza, rekóč: Pojdita, in pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo. Ona pa sta rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Glejta, kadar prideta v mesto, vaju bo srečal neki človek, ki ponese vrč vode; pojdita za njim v hišo, v katero pojde, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti pravi: Kje je gostilnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In pokazal vama bo veliko obednico pogrnjeno, in tam pripravita. Šla sta torej, in sta našla, kakor jima je bil rekel; in pripravila sta velikonočno jagnje. In kadar je prišla ura, šel je k jedi, in dvanajsteri apostoli ž njim. In jim je rekel: Iz srca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden trpim. Zakaj pravim vam, da od zdaj ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In vzel je kelih, ter je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj pravim vam, da ne bom pil trtnega sadú, dokler ne pride Božje kraljestvo. In je vzel kruh, ter je zahvalil in zlomil in jim dal,

rekóč: To je moje teló, katero je za vas dano; to storite v moj spomin. Ravno takó tudi kelih po večerji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, katera bo za vas prelita. Ali glej! roka mojega izdajavca je z menój pri mizi. In Sin človekov sicer gre, kakor je sklenjeno; vendar gorje tistemu človeku, po katerem bo izdán. In oni so se začeli med sebjó popraševati, kateri izmed njih bi bil, kateri bi imel to storiti. Vstal je pa tudi prepír med njimi, kateri izmed njih se zdi, da bi bil veči. Rekel pa jim je: Kralji narodov gospodujejo njim, in kateri imajo oblast črez nje, imenovani so dobrotniki. Vi pa ne takó, ampak kateri je veči med vami, naj bo kakor manjši, in prednik kakor služabnik. Kdo namreč je veči, kdor je pri mizi, ali kdor streže? Kaj ne, kdor je pri mizi? Jaz pa sem v sredi med vami, kakor kdor streže. Vi pa ste, kateri ste potrpeli z menój v mojih izkušnjavah. In jaz vam odločam kraljestvo, kakor ga je meni odločil moj Oče, da jeste in pijete pri moji mizi v mojem kraljestvu, in da sedite na sedežih, ter sodite dvanajstere Izraelove rodóve. Gospód pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem prosil zate, da ne peša tvoja vera: in ti, kadar se boš nekda izpreobrnil, potrdi svoje brate. On pa mu je rekel: Gospód! s teboj sem pripravljen v ječo in v smrt iti. On pa je rekel: Pravim ti, Peter! petelin ne bo danes pel, preden trikrat ne utajíš, da me poznáš. In jim je rekel:

Kadar sem vas poslal brez mošnje, in torbe in červljev, vam je li kaj manjkalo? Oni pa so rekli: Nič. Rekel jim je tedaj: Zdaj pa, kdor ima mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj prodá svojo suknjo, in naj kupi meč. Zakaj pravim vam, da še to mora dopolnjeno biti nad menój, kar je pisano: In med krivične je bil prištet. To namreč, kar je o meni (pisano), ima konec. Oni pa so rekli: Gospód! glej, tukaj sta dva meča. On pa jim je rekel: Dosti je. In je ven šel, in je šel po navadi na Oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Kadar je pa prišel na mesto, rekel jim je: Molite, da ne pridete v izkušnjava. In on se je odtegnil od njih za lučaj kamena: in je padel na kolena in molil, rekóč: Oče! ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga obšle smrtne težave, molil je prisrčniše. Njegov pot pa je bil, kakor krvave kaplje tekoče na zemljo. In kadar je od molitve vstal, in k svojim učencem prišel, našel jih je spéče od žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vstanite, molite, da ne pridete v izkušnjava. Še je govoril, in glej! množica, in kateri je bil imenován Juda, eden dvanajsterih, šel je pred njimi: in se je približal Jezusu, da bi ga poljubil. Jezus pa mu je rekel: Juda! s poljubom izdaješ Sinu človekovega? Ko so pa, kateri so bili okoli njega, videli, kaj ima biti, rekli so mu: Gospód! ali naj mahnemo

z mečem? In eden izmed njih je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je doteknil njegovega ušesa in ga je ozdravil. Rekel je pa Jezus velikim duhovnom, in poglavárjem templja in starej šinam, ki so prišli nadenj: Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s kolmí. Vsak dan sem bil pri vas v templju, in niste iztegnili rók po meni; toda to je vaša ura in oblast teme. Popadli so ga pa in peljali v hišo velikega duhovna. Peter pa je hodil od daleč za njim. Zakurili so pa ogenj na sredi dvorišča in so okrog njega sedeli, in Peter je bil v sredi njih. Ko ga je pa videla neka dekla sedeti pri ognju, in ko ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil ž njim. On pa ga je zatajil, rekóč: Žena, ne poznam ga! In kmalu po tem ga je drugi videl, in je rekel: Tudi ti si izmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisem. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi trdil, rekóč: Resnično, tudi ta je bil ž njim, ker je tudi Galilejec! Peter pa je rekel: Človek, ne vem, kaj praviš! In še je govoril, kar je petelin zapel. In Gospód se je ozrl, in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil besede Gospódove, kakor je bil rekel: Preden petelin zapoje, boš me trikrat zatajil. In Peter je ven šel, in je milo jokál. In možje, kateri so ga držali, so ga zasramovali in bíli. In so ga zakrivali, in ga v obraz bíli; in so ga vprašali rekóč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugega preklinjanja so govorili zoper njega. In kadar se

je dan storil, zbrali so se starejšine ljudstva, veliki duhovni in pismarji, in so ga peljali v svoje zbirališče, rekóč: Ali si ti Kristus? povej nam! In jim je rekel: Ako vam povem, ne boste mi verjeli. Ako pa tudi vprašam, ne boste mi odgovorili, in me ne izpustili. Odsehnal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si torej Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, da sem jaz. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričanja? Saj smo sami slišali iz njegovih ust. In vstala je vsa njih množica in so ga peljali k Pilátu. Začeli so ga pa tožiti, rekóč: Tega smo našli, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus kralj. Pilát pa ga je vprašal rekóč: Ali si ti kralj judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. Pilát pa je rekel vélikim duhovnom in množicam: Nič krivega ne najdem nad tem človekom. Oni pa so še bolj silili, rekóč: Ljudstvo podpihuje, ker uči po vsi Judeji, začénši od Galileje do sem. Ko je pa Pilát slišal Galilejo, vprašal je, ali je on Galilejec. In ko je zvedel, da je izpod Herodove oblasti, poslal ga je k Herodu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni. Herod pa, ko je Jezusa videl, se je silno oveselil; zakaj že zdavno ga je želel videti, ker je veliko slišal o njem, in je upal, da ga bo videl storiti kak čudež. In ga je vpraševal z mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Véliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga trdo tožili. Herod pa s svojimi vojščaki ga je zaničeval in

zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k Pilátu. In postala sta prijatelja Herod in Pilát tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med seboj. Pilát pa je poklical velike duhovne, poglavárje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvrácal ljudstvo; in glejte! jaz sem ga vpričo vas izprašal, in nisem našel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herod ne; zakaj poslal sem vas bil k njemu, in glejte! nič smrti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Pretepel ga bom torej, in izpustil. Moral jim je pa ob prazniku enega izpustiti. Zavpila je pa množica vsa kmalu, rekóč; Proč s tem in izpústi nam Baraba. Ta je bil zavoljo nekega v mestu storjenega upora in uboja v ječo vržen. Pilát jih je torej spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti. Oni pa so vpili, rekóč: Križaj, križaj! On pa jim je tretjič rekel: Kaj je pa ta storil hudega? Nič smrti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom torej in izpustil. Oni pa so tiščali z velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje več. In Pilát je prisodil, da bi se izpolnila njih prošnja. Izpustil jim je torej tistega, kateri je bil zavoljo uboja in upora v ječo vržen, za katerega so prosili; Jezusa pa je izdal njih volji. In ko so ga peljali, prijeli so nekega Simona Cirenčana, kateri je šel s polja, in so mu naložili križ nesti za Jezusom. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, katere so jokale in

ga milovale. Jezus pa se je proti njim obrnil in rekel: Hčere Jeruzalemske! nikár se ne jokajte nad menój, ampak jokajte se nad sebój in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, ob katerih porekó: Srečne so nerodovitne, in telésa, katera niso rodila, in prsi, katere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad sirovim lesom delajo to, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa ž njim tudi dva druga hudodelnika, da bi bila umorjena. In kadar so bili prišli na mesto, katero se imenuje mesto mrtvaških glav, križali so tam njega in hudodelnika, enega na desni, enega pa na levi strani. Jezus pa je rekel: Oče! odpústi jim, saj ne vedó, kaj delajo. In razdelili so njegova oblačila, in so zanje vadjali. In ljudje so stali in gledali, in véliki duhovni so ga zasmehovali ž njimi vred, rekóč: Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni Božji. Zasramovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu ponujali jesiha, in rekli: Ako si ti kralj judovski, pomagaj si! Bil je pa tudi napis nad njim napisan z grškimi, latinskimi in hebrejskimi črkami: Ta je kralj judovski. Eden razbojnikov pa, katera sta visela, ga je preklinjal rekóč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekóč: Ali se tudi ti ne bojiš Bogá, ker si v ravno tistem obsojenju? in midva sicer po pravici; zakaj po zasluženju svojih del prejemava; ta pa ni nič

hudega storil. In rekel je Jezusu: Gospód! spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti pravim, danes boš z menój v rajú. Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo, in zagrinjalo v templju se je pretrgalo po sredi. In Jezus je zavpil z velikim glasom, in je rekel: Oče! v tvoje roke izročam svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. Ko je pa stotnik videl, kar se je zgodilo, častil je Bogá, rekóč: Resnično, ta človek je bil pravičen! In vsi ljudje, kateri so se bili sešli to gledat, kadar so videli, kar se je zgodilo, trkali so na svoje prsi, in se vrnili. Vsi njegovi znanci pa in žene, katere so bile prišle za njim iz Galileje, so od daleč stali, in so gledali. In glej! bil je mož, po imenu Jožef, kateri je bil svetovavec, dober in pravičen mož, (ta ni bil privolil v njih svèt in dejanje) iz Arimateje, judejskega mesta, kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva. Ta je šel k Pilátu, in je prosil Jezusovo teló. In ga je snel, zavil v tančico, in položil v izsekan grob, v katerega še nihče ni bil položen.

Vélíki četrtek.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 11,
20—32.**

Bratje! kadar se snidete, ne pravi se temu večerjo Gospódovo jesti. Vsak namreč svojo večerjo poprej vzame, in já; in tako je nekateri lačen, nekateri pa pijan. Nimate

mari hiš, da bi v njih jedli in pili? Ali cérkev Božjo zaničujete, in tiste zasramujete, kateri nimajo? Kaj bi vam rekel? Ali bi vas hvalil? V tem vas ne hvalim! Zakaj jaz sem prejel od Gospóda, kar sem vam tudi izročil, da je Gospód Jezus tisto noč, v kateri je bil izdán, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje teló, katero bo za vas dano; to storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji krvi; to storite, kolikorkrat boste pili, v moj spomin! Zakáj kolikorkrat boste jedli ta kruh, in pili ta kelih, boste oznanjali smrt Gospódovo, dokler ne pride. Kdor koli bo torej nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospódov, bo kriv telésa in krvi Gospódove. Naj pa presodi človek sam sebe, in takó naj jé od tega kruha in pije od keliha. Zakáj kdor jé in pije nevredno, ta si sodbo jé in pije, ker ne razloči telésa Gospodovega. Zató je med vami veliko slabih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presojevali, ne bi bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo po Gospódu svarjeni, da ne bomo pogubljeni s tem svetom.

Evangelij svetega Janeza 13, 1—15.

Pred velikonočnim praznikom, ko je Jezus vedel, da je prišla njegova ura, da bi šel iz tega sveta k Očetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, ljubil jih je do konca. In ko so večerjali, (in je bil hudič Judu Iškarjotu Simonovemu, že v srce dal, da bi izdal Jezusa:) vedóč, da mu je Oče vse dal v roke, in da je od Bogá prišel, in k Bogú gre, vstane od večerje, in dene s sebe svoje oblačilo, in vzáme prt, ter se opaše. Potlej

vlije vode v medénico, in začne umivati učencem nogé, in otirati s prtom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospód! ti meni umivaš nogé? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedel pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog, vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel déleža z menój. Simon Peter mu reče: Gospód! ne samo nog, ampak tudi roké in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da nogé umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedel je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zató je rekel: Niste vsi čisti. Po tem tedaj, ko jim je bil umil noge, in vzel svoja oblačila, sedel je spet k mizi, in jim je rekel: Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učeník in Gospód! in prav pravite; sem tudi. Ako sem torej jaz, Gospód in Učeník, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu nogé umivati. Zgled namreč sem vam dal, da ravno takó, kakor sem jaz vam storil, storite tudi vi.

Vélikí petek.

Berilo iz Ozeja preroka 6, 1—6.

To govori Gospód: V svoji bridkosti se bodo zgodaj napotili k meni, rekóč: Pridite, vrnimo se zopet h Gospódu! Zgrabil nas je namreč, pa nas bo tudi rešil. Črez dva dni nas bo oživil, tretji dan nas bo pa obudil, in živeli bomo pred njim. Vedeli bomo, in si bomo prizadevali, da bi prav spoznali Gospóda. Kakor zarja bo njegov vzhod, kakor

pomladanski in jesenski dež pride na zemljo, bo on prišel k nam. Kaj naj ti storim, Efrajm? Kaj naj ti storim, Juda? Usmiljenje z vami je kákor jutrnja megla, in kakor rosa, ki izgine z jutrom. Zato sem jih otesaval po prerokih, sem jih pobijal z besedo svojih ust, in tvoja obsodba se bo zasvetila kakor luč. Usmiljenje namreč hočem, pa ne darov; znanje Božje, pa ne žgalnih darov.

Berilo iz 2. knjige Mojzesove 12, 1—11.

Tisti čas je rekel Gospód Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi: Ta mesec vam bodi začetek mesecev; naj bo prvi med mesci v letu. Govorita vsemu zboru Izraelovih otrok, in recita jim: Deseti dan tega meseca naj vzame vsakateri jagnje za svojo družino in hišo. Ako jih je pa manj v hiši, kakor jih je treba, da snedó jagnje, naj privzame svojega soseda, kateri se drži njegove hiše, po številu ljudi, katerih je treba, da jagnje snedó. Jagnje pa bodi brez madeža, samec, leta staro, od ovác ali koz vzeto. In prihranite ga do štirinajstega dneva tega meseca, in zakolje naj ga vsa množica Izraelovih otrok na večer. In naj vzamejo od njegove krvi, in naj pomažejo ž njo oba podboja in naddurje tistih hiš, v katerih ga bodo jedli. In naj jedó tisto noč meso pri ognju pečeno in opresne kruhe z grenkimi zelmi. Ne jejte ga sirovega, ne v vodi kuhanega, ampak le pri ognju pečeno: pojejte glavo z njegovimi nogami in drobom vred, in kosti mu ne zlomite. In nič naj ga ne ostane do jutra, če kaj ostane, sežgite v ognju. Jejte ga pa takó: Svoje ledje imejte opasano, in črevlje imejte na nogah, držite palice v rokah, in jejte naglo; ker to je mimohod Gospódov.

Trpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu sv. Janeza
v. 18. in 19. poglavju.

Tisti čas je šel Jezus s svojimi učenci črez potok Cedron, kjer je bil vrt, v katerega je šel on in njegovi učenci. Vedel je pa tudi Juda, kateri ga je izdal, za ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tja hodil. Juda je torej vzel stražo, in služabnikov od vélikih duhovnov in farizejev sebój, in je prišel tja s svetili, in bakljami in orožjem. Jezus tedaj, ki je vedel vse, kar je imelo črezenj priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga iščete? Odgovorili so mu: Jezusa Nazareškega. Jezus jim reče: Jaz sem. Stal je pa tudi Juda pri njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je torej rekel: Jaz sem, odstopili so, in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Kogá iščete? Oni pa so rekli: Jezusa Nazareškega. Jezus je odgovoril: Povedal sem vam, da sem jaz; ako torej mene iščete, pustite te iti. Da so se dopolnile besede, katere je rekel: Katere si mi dal, nisem nobenega izmed njih izgubil. Simon Peter tedaj, ki je imel meč, ga je izdrl, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malh. Jezus je tedaj rekel Petru: Vtakni svoj meč v nožnico. Ne bom-li pil kéliha, katerega mi je dal Oče? Straža torej, in poglavar in hlapci Judov so popadli Jezusa, in so ga zvezali. In peljali so ga najprej k Anu; bil

je namreč tast Kajfu, kateri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfa tisti, kateri je bil Judom dal svet, da je bolje, da en človek umrje za ljudstvo. Za Jezusom pa je šel Simon Peter, in drug učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu; in šel je z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovna. Peter pa je stal zunaj pri vratih. Oni učenec torej, kateri je bil velikemu duhovnu znan, je ven šel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Reče tedaj dekla vratarica Petru: Ali nisi tudi ti izmed učencev tega človeka? On reče: Nisem. Hlapci pa in služabniki so stali pri žerjavci, ker je bilo mraz, in so se greli; stal je pa ž njimi tudi Peter in se je grel. Veliki duhoven torej je vprašal Jezusa za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sem očitno govoril pred svetom; jaz sem vselej učil v shodnici in v templju, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sem jim govoril: glej! oni vedó, kaj sem jaz govoril. Ko je bil pa to rekel, udaril je eden izmed služabnikov, kateri je zraven stal, Jezusa za uho, rekóč: Tako odgovarjaš velikemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sem hudo govoril, izpričaj od hudega: ako pa prav, zakaj me biješ? In Ana ga je poslal zvezanega h Kajfu, velikemu duhovnu. Simon Peter pa je stal in se je grel. Rekli so mu tedaj: Nisi-li tudi ti izmed njegovih učencev? On je tajil, in je rekel: Nisem. Reče mu

eden izmed hlapcev velikega duhovna, stric tistega, kateremu je bil Peter odsekal uho: Te-li nisem jaz videl na vrtu pri njem? Peter je tedaj spet tajil, in zdajci je petelin zapel. Peljejo torej Jezusa od Kajfa v sodno hišo. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Šel je torej Pilát venkaj, in je rekel: Kakšno tožbo imate zoper tega človeka? Odgovorili so in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, ne bili bi ti ga izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzemite ga vi, in sodite ga po svoji postavi. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, s kakšno smrtjo bo umrl. Šel je torej Pilat spet v sodno hišo, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj judovski? Jezus je odgovoril: Govoriš-li to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali o meni? Pilát je odgovoril: Kaj sem jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan: zdaj pa moje kraljestvo ni odtod. Pilat mu je tedaj rekel: Torej si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, in jaz sem kralj. Jaz sem za to rojen, in za to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, šel je spet ven k Judom,

in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivíce nad njim. Navada pa je pri vas, da vam enega izpustim o veliki noči: hočete-li torej, da vam izpustim kralja judovskega? Vpili so tedaj spet vsi, rekóč? „Ne tega, ampak Baraba.“ Bil je pa Baraba razbojnik. Nato je torej Pilat Jazusa vzel in bičal. In vojščaki so splekli krono iz trnja, in mu jo dejali na glavo, in ga oblekli v škrlatno oblačilo. In so predenj stopali in rekli: Pozdravljen bodi kralj judovski! In bili so ga za uho. Pilat je tedaj spet šel venkaj, in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga venkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivíce. (Jezus je tedaj venkaj prišel, noseč trnjevo krono in škrlatno oblačilo.) In (Pilat) jim reče: Glejte, človek! — Ko so ga torej videli veliki duhovni in služabniki, vpili so, rekóč! Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzemite in križajte ga vi: zakaj jaz ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je delal Sina Božjega. Ko je torej Pilat slišal to govorjenje, bal se je še bolj. In je šel spet v sodno hiso, in je rekel Jezusu: Odkod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu torej reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast, te križati, in imám oblast te izpustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgoraj dano. Zavoljo tega imá tisti, kateri me je tebi izdal, večí greh. In odslej je iskal Pilat ga izpustiti. Judje pa so vpili rekóč: Ako tega izpustiš, nisi cesarjev

prijatelj; zakaj vsak, kateri se dela kralja, ustavlja se cesarju. Pilat torej, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa ven pripeljal, in je sédel na sodni stol, na mestu, katero se imenuje Litostrótos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte! vaš kralj! Oni pa so vpili: Proč ž njim, proč ž njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razen cesarja. Takrat torej jim ga je izdal, da bi bil križan. Vzeli so pa Jezusa, in ven peljali. In šel je svoj križ nesoč ven na mesto, ki se imenuje mesto mrtvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Ondi so ga križali, in ž njim dva druga, od vsake strani enega, v sredi pa Jezusa. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je dejal vrh križa. Bilo pa je pisano: Jezus Nazareški, kralj judovski. Ta napis je tedaj bralo veliko Judov; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizu mesta. Bilo je pa pisano po hebrejski, po grški in po latinski. Rekli so tedaj Pilátu véliki judovski duhovni: Nikár ne piši: Kralj judovski; ampak, da je on rekel: Kralj Judov sem. Pilat je odgovoril: Kar sem pisal, sem pisal. Vojščaki torej, ko so bili razpeli Jezusa, vzeli so njegova oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojščaku del) in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha seloma tkana. Rekli so torej med seboj: Nikár je ne režimo, ampak vadjajmo zanjo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moja

oblačila med se, in za mojo suknjo so vadjali. Vojščaki so torej to storili. Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, katerega je ljubil, videl zraven stati, reče svoji materi: Žena, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel. Po tem, ker je Jezus vedel, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejen sem! Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobo z jesihom napojili, in na hisop nateknili, ter mu jo podali k ustom. Kadar je bil tedaj Jezus jesiha vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In nagnil je glavo in je dušo dal iz sebe. Judje torej (ker je bil dan pripravljania), da bi ne ostala na križu trupla v soboto (tisti sobotni dan namreč je bil velik), prosili so Piláta, da bi se jim kostí potrle, in da bi se sneli. Vojščaki so torej prišli, in so prvemu sicer strli kostí, in drugemu, kateri je bil ž njim križan. Ko so pa prišli do Jezusa, so videli, da je že mrtev, in mu niso strli kostí; ampak eden izmed vojščakov je s sulico odprl njegovo stran, in zdajci je tekla kri in voda iz nje. In kateri je videl, je pričal, in je resnično njegovo pričanje; in on vé, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: Nobene kostí mu ne stríte. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli. Potem pa je Jožef iz Arimeteje (ker je bil Jezusov učenec,

toda skrivaj zavoljo strahú pred Judi) prosil Pilata, da bi snel Jezusovo teló. In Pilát je dovolil. Prišel je torej in snel Jezusovo teló. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil prvič po noči prišel k Jezusu, in je prinesel zmési mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta torej Jezusovo teló, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopávati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vrt, in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. Tam sta torej zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je bil grob blizu, položila Jezusa.

Véliko soboto.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Kološanom 3, 1—4.

Bratje! ako ste vstali s Kristusom, iščite, kar je gori, kjer je Kristus, sedeč na desnici Božji; hrepenite po tistem, kar je zgoraj, ne pa, kar je na zemlji. Zakaj umrli ste, in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Kadar se bo pa prikazal Kristus, vaše življenje, takrat se boste tudi vi prikazali ž njim v časti.

Evangelij svetega Matevža 28, 1—7.

Zvečer sobote pa, ko se zasveti prvi dan tedna, prišla je Marija Magdalena in óna Marija gledat groba. In glej! velik potres je vstal. Zakáj angel Gospódov je prišel z nebes, in je pristopil, ter kamen odvalil in nanj sedel. Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblačilo, kakor sneg. Od straha pa pred njim so strepetali varuhi,

in so bili kakor mrtvi. Angel pa je pregovoril, in rekel ženam: Nikár se ne bojte ne! zakáj vem, da iščete Jezusa, kateri je bil križan. Ni ga tukaj; vstal je namreč, kakor je rekel. Pristopite in pogledajte kraj, kamor je bil Gospód položen. In brž pojdite, in povejte njegovim učencem, da je vstal; in glejte! pred vami gre v Galilejo, tamkaj ga boste videli. Glejte! Oznanil sem vam.

Velikonočno nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 5, 7—8.

Bratje! postrgajte stari kvas, da boste novo testo, kakor ste opresni; ker naše velikonočno jagnje Kristus je darovano. Obhajajmo torej veliko noč ne v starem kvasu, tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v opresnih kruhah čistoti in resnice.

Evangelij svetega Marka 16, 1—7.

Tisti čas so Marija Magdalena, in Marija Jakopova, in Saloma kupile dišáv, da bi prišle, in Jezusa mazilile. In prvi dan po soboti so prišle celo zgodaj h grobu, ko je solnce vzhajalo. In rekle so med sobój: Kdo nam bo odvalil kamen od duri grôba? In so se ozrle, ter so videle kamen odvaljen; bil je namreč silno velik. In šle so v grob, in so videle mladeniča sedeti na desni, ogrnjenega z belim oblačilom, in so ostrmele. On pa jim reče: Nikár se ne ustrašite! Jezusa iščete Nazareškega križanega; vstal je, ni ga tukaj! Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Pojdite pa

povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.

Velikonočni ponedéljek.

Berilo iz dejanja apostólskega 10, 37—43.

Tiste dni je Peter stopil v sredo med ljudstvo, in rekel: Možje in bratje! vi veste, kaj se je zgodilo po vsi Judeji, kar se je začelo v Galileji po krstu, katerega je oznanjal Janez, kako je Jezusa iz Nazareta Bog pomazilil s svetim Duhom in z močjó, kateri je okoli hodil, dobre delil in ozdravljaj vse po hudiču nadlegovane, ker je bil Bog ž njim. In mi smo priče vsega, kar je storil v judovski deželi in v Jeruzalemu on, katerega so na les obesili in umorili. Tega je Bog obudil tretji dan, in dal ga videti ne vsemu ljudstvu, ampak po Bogu prej izvoljenim pričam, nam, kateri smo ž njim jedli in pili, ko je od mrtvih vstal. In nam je ukazal ljudstvu oznanjati in pričati, da je on tisti, katerega je Bog postavil sodnika živih in mrtvih. Temu vsi preroki pričanje dajejo, da v njegovem imenu dobé odpuščenje grehov vsi, kateri verujejo vanj.

Evangelij svetega Luka 24, 13—35.

Tisti čas sta šla dva Jezusovih učencev ravno tisti dan v trg, kateri je bil šestdeset tečajev od Jeruzalema daleč, po imenu Emavs. In ona sta med seboj govorila o vsem tistem, kar se je bilo zgodilo. In prigodilo se je, ko sta se pogovarjala in izpraševala, približal se je tudi Jezus, in je šel ž njima. Njune oči pa so bile zadržane, da ga

nista spoznala. In rekel je jima: Kakšni so ti pogovori, ki jih imata gredé med seboj, in sta žalostna? Eden pa, ki mu je bilo ime Kleofa, je odgovoril in mu rekel: Si-li ti sam tujec v Jeruzalemu, in ne veš, kaj se je zgodilo v njem te dni? In rekel jima je: Kaj? In rekla sta: O Jezusu Nazareškem, kateri je bil prerok, mogočen v dejanju in v besedi, pred Bogom in vsem ljudstvom: in kako so ga izdali naši véliki duhovni in oblastniki v obsojenje na smrt, in so ga križali. Mi pa smo imeli upanje, da bo on Izrael odrešil; ali mimo vsega tega je danes že tretji dan, kar se je to zgodilo. Pa tudi neke žene izmed naših so nas ostrašile, katere so bile pred dnem pri grobu, in niso našle njegovega telésa, ter so prišle in rekle, da so tudi prikazen angelov videle, kateri pravijo, da živi. In nekaj naših je šlo h grobu, in so ravno tako našli, kakor so pravile žene, njega pa niso našli. In on jima je rekel: O vi nespametni, in kasnega srca verovati vse, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to trpel, in tako šel v svojo čast? In začel je od Mojzesa in vseh prerokov, in jima je razlagal, kar je bilo o njem v vseh pismih. In približali so se trgu, kamor so šli; in on se je delal, kakor da bi hotel dalje iti. In sta ga silila, rekóč: Ostani z nama, ker se mračí, in se je dan že nagnil. In šel je noter ž njima. In zgodilo se je, ko je bil ž njima pri mizi, vzel je kruh, in ga je posvetil in zlomil, in jima podal. In odprle so se jima oči

in spoznala sta ga; in on jima je izginil izpred očí. In rekla sta med seboj: Ali ni bilo najino srce goreče v nama, ko je po poti govoril, in nama pisma razkladal? In vstala sta tisto uro, in se vrnila v Jeruzalem; in našla sta zbrane enajstere, in tisti, ki so bili ž njimi, kateri so rekli: Gospód je res vstal, in se je prikazal Simonu! In ona sta pravila, kaj se je bilo zgodilo po potu, in kako sta ga spoznala po lomljenju kruha.

Velikonočni vtorek.

Berilo iz dejanja apostolskega 13, 26—33.

Tiste dni je Pavel vstal, in je z roko pokazal molčati in rekel: Može, bratje, sinovi Abrahamovega rodú, in kateri se med vami Bogá bojé! vam je beseda tega zveličanja poslana. Zakaj v Jeruzalemu prebivajoči, in njih knezi, ki niso spoznali Jezusa, ne besed prerokov, katere se vsako soboto beró, so (jih) z obsojenjem dopolnili; in ako ravno nič smrti vrednega niso našli nad njim, so Piláta prosili, da bi ga umorili. In kadar so vse dopolnili, kar je bilo za njega pisano, sneli so ga z lesa, in položili v grob. Bog pa ga je tretji dan obudil od mrtvih, in videli so ga po več dni ti, kateri so bili prišli ž njim vred iz Galileje v Jeruzalem, in ti so do zdaj njegove priče pred ljudstvom. In mi vam oznanjamo tisto obljubo, katera je bila našim očetom storjena, ker to je Bog nam, njih otrókom, dopolnil, ki je obudil Jezusa Kristusa, Gospóda našega.

Evangelij svetega Luka 24, 36—47.

Tisti čas je Jezus stal v sredi med svojimi učenci, in jim rekel: Mir vam bodi! Jaz sem, ne

bojte se. Prestrašili so se pa in zbali, in so menili, da vidijo duha. In rekel jim je: Kaj ste prestrašeni, in take misli obhajajo vaša srca? Poglejte moje roké in nogé, da sem jaz sam: potipajte in pogledajte: sàj duh nima mesá in kosti, kakor vidite, da imám jaz. In ko je to rekel, pokazal jim je roké in nogé. Ker pa še niso verovali od veselja, in so se čudili, je rekel: Imate-li kaj jesti tukaj? Oni pa so mu ponudili kos pečene ribe in sat medú. In vpričo njih je jedel, ter vzel ostanke, in jim dal. In jim je rekel: To so besede, katere sem vam govoril, ko sem bil še pri vas, da mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano o meni v postávi Mojzesovi, in v prerokih in v psalmih. Tedaj jim je odprl um, da so razumeli pisma. In rekel jim je: Tako je pisano, in tako je bilo treba Kristusu trpeti, in tretji dan vstati od mrtvih; in oznanjati v njegovem imenu pokoro in odpuščenje grehov med vsemi narodi.

Prvo nedéljo po vèliki noči, ali belo nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Janeza apóstola 5, 4—10.

Preljubi! vse, kar je rojeno iz Bogá, premaga svét in to je zmaga, katera premaga svét, naša vera. Kdo je pa, kateri premaga svét, kakor kdor veruje, da je Jezus Sin Božji? Ta je, kateri je prišel z vodo in krvjo, Jezus Kristus; ne le v vodi, ampak v vodi in krvi. In Duh je, kateri priča, da je Kristus resníca. Zakaj trije so, kateri pričajo v nebesih: Oče, Beseda, in sveti Duh, in ti trije so eno. In trije so, kateri pričajo na zemlji: Duh, in

voda in kri; in ti trije so eno. Ako sprejmemo človeško pričanje, je pričanje Božje večje, to namreč je pričanje Božje, katero je večje, ker je Bog pričal za svojega Sina. Kdor veruje v Sinu Božjega, imá pričanje Božje v sebi.

Evangelij svetega Janeza 20, 19—31.

Tisti čas, ko je bil večer tistega dneva, prvega v tednu, in so bile duri zaklenjene, kjer so bili učenci zbrani zavoljo strahu pred Judi, prišel je Jezus, in je v sredo med nje stopil, in jim rekel: Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, pokazal jim je roké in stran. Učenci so se tedaj obveselili, ker so videli Gospóda. Tedaj jim je spet rekel: Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam. In ko je bil to izrekel, dihnil je v nje, in jim rekel: Prejmite svetega Duhá: katerim boste grehe odpustili, so jim odpuščeni; in katerim jih boste zadržali, so jim zadržani. Tomaža pa, dvanajsterih enega, kateri je imenovan Dvojčič, ni bilo med njimi, ko je Jezus prišel. Drugi učenci torej so mu povedali: Gospóda smo videli. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žrebljev in ne denem svojega prsta v rane žrebljev, in ne položim svoje roké v njegovo stran, ne bom veroval. In črez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž z njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj prst semkaj, in poglej moje roké; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran,

in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril, in mu rekel: Moj Gospód, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me videl, Tomaž! si veroval: blagor jim, kateri niso videli, in so verovali. Jezus je sicer še veliko drugih čudežev storil vpričo svojih učencev, kateri niso zapisani v teh bukvah. Ti pa so zapisani, da verujete, da Jezus je Kristus, Sin Božji, in da imate verujoč življenje v njegovem imenu.

Drugo nedéljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 2, 21—25.

Preljubi! Kristus je za nas trpel, in vam zgled zapustil, da hodite po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena goljufija v njegovih ustih. On, ko je bil preklinjan, ni klel; ko je trpel, ni pretil, temuč se je vdal tistemu, ki ga je krivično sodil: on je naše grehe sam nosil v svojem telésu na lesu, da bi grehom odmrli, in živeli pravičnosti. Z njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Zakaj bili ste, kakor izgubljene ovce; zdaj pa ste se obrnili k pastirju in škofu svojih duš.

Evangelij svetega Janeza 10, 11—16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz sem dobri pastír. Dobri pastír dá svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, kdor ni pastír, ki niso ovce njegove, vidi volka priti, in popustí ovce, in beží; in volk popade in razpodí ovce. Najemnik pa beží, ker je najemnik, in mu ni skrb za ovce. Jaz sem dobri pastír, in poznam svoje, in moje

poznajo mene; kakor pozná mene Oče, in jaz poznam Očeta, in dam svoje življenje za svoje ovce. In imám še druge ovce, katere niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati, in moj glas bodo poslušale, in en hlev bo in en pastír.

Tretjo nedéljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 2, 11—19.

Preljubi! prosim vas, zdržite se, kakor tujci in popotniki, mesnih želj, katere se vojskujejo zoper dušo; imejte lepo življenje med nevérniki, da, ko vas obrekujejo, kakor hudodelnike, vidijo vaša dobra dela, in Bogá časté v dan obiskanja. Bodite torej podložni vsaki človeški stvari zavoljo Bogá, bodi si kralju, kakor najvišemu, ali vójvodom, kakor po njem poslanim v maščevanje nad hudodelniki, dobrim pa v pohvalo. Zakáj to je volja Božja, da z dobrimi deli usta zamašite nespametnim in neumnim ljudem, kakor prosti, pa ne, kakor bi protost imeli v zagrinjalo hudobije, ampak kakor hlapci Božji. Vse spoštujte, brate ljubite, Bogá se bojte, kralja častite. Hlapci, bodite podložni gospodarjem z vsem strahom ne le dobrim in krotkim, ampak tudi sitnim. To namreč je prijetno, v Kristusu Jezusu, Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 16, 16—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Še malo, in več me ne boste videli; in spet malo, in me boste videli; ker grem k Očetu. Tedaj je nekaj njegovih učencev reklo med sebój: Kaj je to, kar nam pravi: Še malo, in me ne boste videli, in spet malo, in me boste videli; in: ker

grem k Očetu? Rekli so torej: Kaj je to, kar pravi: malo? Ne vemo, kaj govori. Jezus pa je spoznal, da so ga hoteli vprašati, in jim je rekel: To se vprašate, ker sem rekel: Še malo, in me ne boste videli; in spet malo, in me boste videli. Resnično, resnično vam pravim, da boste jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi boste žalovali, ali vaša žalost se bo izpreobrnila v veselje. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v bridkost od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi torej imate zdaj sicer žalost, pa spet vas bom videl, in vaše srce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

Četrto nedéljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 17—21.

Preljubi! vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, ki pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kake izpremenljivosti. Zakaj radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekakšne prvine njegovih stvari. Veste, preljubi moji bratje! vsak človek bodi hiter k poslušanju, kesen pa h govorjenju, in počasen k jezi, človekova jeza namreč ne dela pravice Božje. Zavoljo tega odložite vso nečednost in obilnost hudobije, in v krotkosti ohranite vsajeno besedo, katera more zveličati vaše duše.

Evangelij, svetega Janeza 16, 5—14.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Grem k njemu, kateri me je poslal, in nobeden

izmed vas me ne vprača: Kam greš? Temuč ker sem vam to govoril, napolnila je žalost vaše srce. Ali jaz vam pravim resnico: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakáj ako ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam! ako pa grem, vam ga bom poslal. In kadar on pride, prepričal bo svét greha, in pravíce in sodbe; greha sicer, ker niso verovali v me; pravíce pa, ker grem k Očetu, in me po tem ne boste videli; sodbe pa, ker je vojvoda tega sveta že obsojen. Še veliko vam imam povedati; toda zdaj ne morete nositi. Kadar pa pride on, Duh resnice, učil vas bo vso resnico; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temuč, kar bo slišal, bo govoril, in prihodnje reči vam bo oznanjal. On bo mene poveličal, ker bo od mojega vzel, in vam oznanjal.

Peto nedéljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 22—27.

Preljubi! bodite delavci besede, in ne samo poslušavci, s čimur bi sami sebe zapeljevali. Zakáj ako je kdo poslušavec besede, ne pa delavec, tak je podoben človeku, kateri ogleduje obraz svojega rojstva v zrkalu: ogleda se namreč in gre, in brž pozabi, kakšen je bil. Kdor pa prav pregleda popolno postávo prostosti, in v njej ostane, ne pozabljiv poslušavec, ampak delavec, on bo srečen v svojem dejanju. Ako pa kdo méni, da je pobožen, pa ne brzdá svojega jezika, temuč zapeljuje svoje srce, prazna je njegova pobožnost. Čista in pred Bogom in Očetom neomadežana pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove v njih nadlogi, in neomadežanega se ohraniti pred tem svetom.

Evangelij svetega Janeza 16, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam pravim: Ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal. Do zdaj niste nič prosili v mojem imenu. Prosite, in boste prejeli, da bo vaše veselje dopolnjeno. To sem vam govoril v prilikah. Pride ura, da vam ne bom več v prilikah govoril, ampak vam bom očitno oznanjal o Očetu. Tisti dan boste v mojem imenu prosili; in vam ne pravim, da bom jaz Očeta prosil za vas. Zakáj Oče vas sam ljubi, ker ste vi mene ljubili, in ste verovali, da sem jaz izšel iz Bogá. Izšel sem od Očeta, in sem prišel na svet; spet zapustim svét, in grem k Očetu. Rekó mu njegovi učenci: Glej! zdaj očitno govoriš, in ne praviš nobene prilike. Zdaj vemo, da vse veš, in ne potrebuješ, da te kdo vpraša; zato verujemo, da si izšel od Bogá.

Križev teden.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 5, 16—20.

Preljubi! izpovejte si med seboj svoje grehe, in molite eden za drugega, da boste ohranjeni: veliko namreč more stanovitna molitev pravičnega. Elija je bil človek trpljenju podvržen, kakor mi, in je iz srca molil, da bi ne bilo dežja na zemljo; in ni bilo dežja tri leta in šest mesecev. In spet je molil, in nebó je dalo dežja in zemlja je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo izmed vaz zajde od resnice, in ga kdo vrne, naj vé, da, kdor grešnika vrne od njegove krive poti, bo rešil njegovo dušo od smrti, in pokril veliko število grehov.

Evangelij svetega Luka 11, 5—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ko bi kdo izmed vas imel prijatelja, in bi šel k njemu o polnoči, in mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri hlebe, ker je moj prijatelj prišel k meni s pota, in nimam kaj položiti predenj; in óni bi znotraj odgovoril in rekel: Ne delaj mi nadlege, duri so že zaprte, in moji otroci so z menoj v hramu; ne morem vstati in ti dati. In ako óni le še trka, pravim vam: ko bi tudi ne vstal, in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, vstal bo vendar zavoljo njegove nadležnosti, in mu dal, kolikor potrebuje. In jaz vam pravim: Prosite, in se vam bo dalo; iščite, in boste našli: trkajte, in odprlo se vam bo. Zakáj sleherni, kateri prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, bo se mu odprlo. Kdo pa izmed vas očeta kruha prosi, pa mu bo dal kamen? ali ribe, bo mu li namesto ribe dal kačo? Ali če pa jajca prosi, bo li mu podal škorpijona? Ako torej vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokom, koliko bolj bo vaš Oče iz nebés dal dobrega duha tém, kateri ga prosijo.

V god Kristusovega vnebohoda.

Berilo iz dejanja apostolskega 1, 1—11.

V prvem pisanju sem govoril, o Teofil! o vsem, kar je Jezus od začetka delal in učil do dneva, ko je apostolom, katere je bil izvolil, po svetem Duho zapovedi dal, in bil gori vzet; katerim je po svojem trpljenju tudi

z mnogimi znamenji izkazal, da je živ, ko se jim je prikazoval štirideset dni, in je govoril o kraljestvu Božjem. In kadar je ž njimi jedel, zapovedal jim je, da naj ne hodijo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo obljube Očetove, katero ste (je rekel) slišali iz mojih ust; ker Janez je krščeval z vodo, vi pa boste krščeni s svetim Duhom kmalu po teh dneh. Tedaj so ga, kateri so se bili sešli, vprašali rekóč: Gospód! ali boš v tem času postavil Izraelovo kraljestvo? Rekel pa jim je: Vam ne gre vedeti časov ali ur, katere je ohranil Oče v svoji oblasti; pa prejeli boste moč svetega Duha, kateri bo v vas prišel, in mi boste priče v Jeruzalemu, in po vsi Judeji in Samariji in do kraja sveta. In kadar je bil to izgovoril, se je vpričo njih vzdignil, in oblak ga je vzel izpred njih očí. In ko so ga gledali v nebó iti, glej, stala sta dva moža pri njih v belih oblačilih, in sta rekla: Možje galilejski! kaj stojite, in gledate v nebó? Ta Jezus, kateri je bil vzet od vas v nebó, bo tako prišel, kakor ste ga videli iti v nebó.

Evangelij svetega Marka 16, 14—20.

Tisti čas se je Jezus prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi, in je svaril njih nevero, in trdobo njih srca, da tistim, kateri so videli, da je vstal, niso verjeli. In rekel jim je: Pojdite po vsem svetu, in oznanjujte evangelij vsi stvari. Kdor veruje in je krščen, bo zveličan; kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kateri pa verujejo, pojdejo ta znamenja za njimi: V mojem imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, ne bo jim škodovalo; in na bolnike bodo pokladali roké, in bodo zdravi.

In Gospód Jezus, ko jim je bil izgovoril, je bil v nebó vzet, in sedí na desníci Božji. Oni pa so šli, in so učili povsod, in Gospód je delal ž njimi, in je potrjeval besedo s čudeži, kateri so se po tem godili.)

Šesto nedéljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 4, 7—11.

Predragi! bodite modri, in čujte v molitvah. Pred vsem pa imejte vedno ljubezen med seboj, ker ljubezen pokrije obilnost grehov. Jemljite radi eden drugemu pod streho brez godrnjanja. Kakor je vsak prejel dar, s tem postréžite eden drugemu, kakor dobri delivci mnogotere milosti Božje. Ako kdo govori, naj govórí, kakor Božje beséde; ako kdo služi, naj služi iz močí, katero daje Bog; da bo Bog v vseh rečeh česčen po Jezusu Kristusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar pride Tolažnik, katerega vam bom jaz poslal od Očeta, Duh resníce, kateri od Očeta izhaja, on bo pričal za mene. Pa tudi vi boste pričali, ker ste od začetka pri meni. To sem vam govoril, da se ne pohujšate. Iz shodnic vas bodo devali; pride celó ura, da bo vsak, kateri vas umorí, menil, da storí Bogú službo. In to vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta, ne mene. To pa sem vam govoril, da se spomnite, kadar pride ura, da sem vam jaz to pravil.

V god binkoštné nedélje.

Berilo iz dejanja apostolskega 2, 1—11.

Kadar je bilo petdeset dni (po veliki noči) dopolnjenih, bili so vsi apóstoli skupaj na tistem mestu. In vstal je nanagloma z neba šum, kakor prihajajočega silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In prikazali so se jim razdeljeni jeziki kakor ognji, in je sédel na njih slehernega. In bili so napolnjeni vsi s svetim Duhom, in so jeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dal izgovarjati. Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje, bogaboječi možje, iz vsacega naroda, kateri je pod nebom. Kadar se je pa to razglasilo, sešla se je množica, in se je zavzela, ker jih je slišal govoriti vsak po svojem jeziku. Vsi pa so ostrmeli, in se čudili, rekóč: Glejte, niso-li vsi ti, kateri govoré, Galilejci, in kako mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo rojeni? Partijani, Medjani, in Elamljani, in kateri prebivajo v Mezopotamiji, v Judeji in Kapadociji, v Pontu in v Aziji, v Frigiji in Pamfiliji, v Egiptu in v stranéh Libije, katera je pri Cireni, in tujci iz Rima, tudi Judje in preobrnjeni, Krečani, in Arabljani, smo jih slišali govoriti v naših jezikih velika dela Božja!

Evangelij svetega Janeza 14, 23—31.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako me kdo ljubi, bo moje besede izpolnjeval; in moj Oče ga bo ljubil, in k njemu bova prišla, in pri njem prebivala. Kdor me ne ljubi, ne izpolnjuje mojih besed. In besede, katere ste slišali, niso moje, ampak Očeta, kateri me je poslal. To sem vam govoril, dokler sem pri vas. Tolažnik sveti Duh

pa, katerega bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bo učil vsega, in vas bo opomnil vsega, kar koli sem vam rekel. Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem; ne kakor svét daje, vam dajem jaz. Vaše srce naj se ne prestraši, in naj se ne bojí! Slišali ste, da sem vam jaz rekel: Grem, in pridem k vam. Ako bi me ljubili, bi se pač veselili, da grem k Očetu; zakaj Oče je večí od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodí, da boste verovali, kadar se zgodí. Ne bom že veliko z vami govoril. Pride namreč vojvoda tega sveta, in pri meni nima nič. Ampak da svét spozná, da ljubim Očeta, in delam tako, kakor mi je Oče zapovedal.

Binkoštni ponedéljek.

Berilo iz dejanja apostolskega 10, 42—48.

Tiste dni je Peter odprl svoja usta, in rekel: Možje bratje: nam je Gospód ukazal oznanjati ljudstvu, in pričati, da je on tisti, kateri je od Bogá postavljen sodník živih in mrtvih. Temu vsi preroki pričanje dajejo, da dobé v njegovem imenu odpuščenje grehov vsi, kateri vanj verujejo. Ko je Peter še govoril te besede, padel je sveti Duh na vse, kateri so poslušali besédo. Iu véрни iz obreze, kateri so bili prišli s Petrom, so se zavzeli, da je bila tudi na vevérnike izlita milost svetega Duha. Slišali so jih namreč govoriti mnoge jezike, in Bogá povelíčevati. Tedáj je rekel Peter: Sme-li kdo vode braniti, da bi ne bili krščeni ti, kateri so svetega Duha prejeli, kakor tudi mi? In ukazal jih je krstiti v imenu Gospóda Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Janeza 3, 16—21.

Tisti čas je rekel Jezus Nikodemu: Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da, kdor koli vanj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje. Bog namreč ni poslal svojega Sina na svet, da bi sodil svet, temuč da bi bil svet po njem zveličan. Kdor vanj veruje, ne bo sojen; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Sina Božjega. To pa je sodba, ker je luč prišla na svet, in so ljudje bolj ljubili temo ko luč: zakáj njih dela so bila huda. Sleherni namreč, kateri dela hudo, sovraži luč, in ne pride k luči, da niso svarjena njegova dela. Kdor pa dela resnico, pride k luči, da se razodenejo njegova dela, ker so v Bogu storjena.

Binkoštni vtorek.

Berilo iz dejanja apostolskega 8, 14—17.

Tiste dni, ko so slišali apostoli, kateri so bili v Jeruzalemu, da je Samarija sprejela besedo Božjo, poslali so jim Petra in Janeza. In sta zanje molila, da bi prejeli svetega Duha. Zakaj v njih nobenega še ni bil prišel, ampak samo. krščeni so bili v imenu Gospóda Jezusa. Tedaj sta roké nanje pokladala, in prejeli so svetega Duha.

Evangelij svetega Janeza 10, 1—10.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Resnično, resnično vam pravim: Kdor ne gre skozi vrata v ovčji hlev, ampak lazi drugod vanj, tisti je tat

in razbojnik. Kdor pa vanj gre skozi vrata, je pastír ovâc. Njemu odpre vratár, in ovce poslušajo njegov glas, in kliče svoje ovce po imenu, in jih ven vodi. In kadar svoje ovce izpustí, gre pred njimi, in ovce gredó za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujim ne gredó, temuč bežijo od njega, ker ne spoznajo tujih glasú. To priliko jim je Jezus pravil: oni pa niso umeli, kaj jim je govoril. Jezus jim je torej spet rekel: Resnično, resnično vam pravim: Jaz sem vrata k ovcam, Vsi, kolikor jih je prišlo, so tatje in razbojniki, in ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Ako kdo skozi méne noter gre, bo zveličan, in bo hodil noter in ven, in bo našel pašo. Tat ne pride kakor da krade, in kolje in pokončá. Jaz sem prišel, da imajo življenje in imajo obilniše.

V praznik presvete Trojice.

**Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 11,
33—36.**

O visokost bogastva Božje modrosti in znanja! kako nedoumne so njegove sodbe, in neizsledna njegova pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospódovo, ali kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj dal, da bi se mu povrnilo? Saj je vse iz njega, po njem in v njem; njemu bodi čast in hvala vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 28, 18—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji.

Torej pojdite, in učite vse narode, in krščujte jih v imenu Očeta, in Sina, in svetega Duha. Učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal. In glejte! jaz sem z vami vse dni do konca vseta.

Prvo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza apóstola 4, 8—21.

Predragi! Bog je ljubezen. V tem se je izkazala ljubezen Božja do nas, da je Bog svojega edinorojenega Sina poslal na svet, da bi po njem živeli. V tem obstoji ljubezen; ne kakor da bi bili mi Bogá ljubili, ampak da nas je on prej ljubil, in da je poslal svojega Sina v spravo za naše grehe. Predragi! ako nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugega ljubiti. Bogá ni nikoli nihče videl. Ako se ljubimo med seboj, ostaja Bog v nas, in njegova ljubezen je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da ostajamo v njem, in on v nas, ker nam je dal od svojega Duha. In mi smo videli in pričamo, da je Oče poslal svojega Sina odrešenika sveta. Kdor koli bo pričal, da je Jezus Sin Božji, ostane Bog v njem, in on v Bogu. In mi smo spoznali, in verovali ljubezni, katero imá Bog do nas. Bog je ljubezen; in kdor ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu, in Bog v njem. V tem je ljubezen Božja pri nas popolna, da imamo zaupanje v dan sodbe; zakaj kakor je on, tako smo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahú; ampak popolna ljubezen izžene strah. Zakaj strah ima trpljenje; kdor se pa bojí, ni popoln v ljubezni. Ljubimo torej Bogá, ker nas je Bog prej ljubil. Ako kdo reče: Ljubim Bogá, in sovraži svojega brata, je lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, katerega vidi, kako more ljubiti Bogá, katerega ne vidi? In to zapoved imamo od Bogá, da kdor ljubi Bogá, naj ljubi tudi svojega brata.

— Evangelij svetega Luka 6, 36—42.

—Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Bodate usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, in ne boste sojeni; ne pogublajte, in ne boste pogubljeni; odpuščajte, in vam se bo odpuščilo. Dajte, in vam se bo dalo; dobro, natlačeno, in potreseno, in zvrhano mero vam bodo dali v vaše naročje. S kakršno mero namreč boste merili, s tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi priliko: Ali more slepec slepca voditi? Ali ne padeta obá v jamo? Učenec ni več, kakor učenik; popoln pa bo vsak, če je kakor njegov učenik. Kaj pa vidiš pezdir v očesu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu bratu: Brat! pústi, da ti izderem pezdir iz očesa, ko sam v svojem očesu ne vidiš bruna? Hinavec! izderi poprej bruno iz svojega očesa, in potem glej, da izdereš pezdir iz očesa svojega brata. —

V praznik s. rešnjega telesa.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 11,
23—29.

Bratje! jaz sem prejel od Gospóda, kar sem vam tudi izročil, da je Gospód Jezus tisto noč, ko je bil izdán, vzel kruh in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite, in jejte; to je moje teló, katero bo za vas dano. To storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večérji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. To storite, kolikorkrat boste

pili, v moj spomin! Zakáj kolikorkrat boste jedli ta kruh, in pili kelih, boste smrt Gospódovo oznanjali, dokler ne pride. Kdor koli torej bo nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodóv, bo kriv telésa in krvi Gospódove. Naj torej človek sam sebe presodi, in tako naj jé od tega kruha, in pije od keliha. Kdor namreč nevredno jé in pije, jé in pije si sodbo; ker ne razloči telesa Gospódovega.

+ Evangelij svetega Janeza 6, 56—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača. Kdor jé moje mesó, in pije moja kri, ostane v meni, in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jaz živím zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri mene jé, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je prišel iz nebes; ne kakor so jedli vaši očetje mano, in so umrli. Kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj. †

Drugo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza apóstola 3, 13—18.

Predragi! nikár se ne čudite, ako vas svet sovraži. Mi vemo, da smo bili preneseni iz smrti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v smrti. Sleherni, kateri sovraži svojega brata, je ubijavec, in veste, da noben ubijavec nima večnega življenja v sebi obstoječega. V tem smo spoznali ljubezen Božjo, da je on svoje življenje postavil za nas; tudi mi moramo za brate postaviti življenje. Kdor ima premoženje tega sveta, in vidi svojega brata, da je v potrebi, in zaprè svoje srce pred njim; kako prebiva ljubezen Božja v njem? Otročiči moji! ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.

✠ Evangelij svetega Luka 14, 16—24.

✠ Tisti čas je Jezus farizejem govoril to priliko: Neki človek je napravil veliko večerjo, in jih je veliko povabil. In poslal je svojega hlapca ob uri večerje povabljenim, reč, da naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. In začeli so se vsi skupaj izgovarjati. Prvi mu je rekel: Pristávo sem kupil, in moram iti, in jo ogledati; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Pet jarmov volov sem kupil, in grem jih poskusit; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Oženil sem se, torej ne morem priti. In hlapec se je vrnil, in je povedal svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar razsrdil, in je rekel svojemu hlapcu: Pojdi brž po cestah in mestnih ulicah, in pripelji sem uboge, in hrome, in slepe, in kruljeve. In hlapec je rekel: Gospód! zgodilo se je, kakor si ukazal; in še je prostor. In gospód reče hlapcu: Pojdi na pota in prelaze, in primoraj jih noter iti, da se napolni moja hiša. Pravim vam pa, da nobeden onih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje. ✠

Tretjo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 5, 6—11.

Predragi! ponižajte se pod mogočno roko Božjo, da vas Bog poviša ob času obiskanja. Vso svojo skrb njemu pustite, ker njemu je skrb za vas. Bodite trezni, in čujte; ker hudič, vaš zoprnik, hodi kakor rjoveč lev okoli, in

išče, koga bi požrl. Temu se branite trdni v veri, vedoč, da so vaši po svetu razkropljeni bratje v ravno takem trpljenju. Bog vse milosti pa, kateri nas je poklical k svoji večni časti v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem trpljenju popolne storil, utrdil in ukoreninil. Njemu bodi slava in gospodstvo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Luka 15, 1—10.

Tisti čas so se cestninarji in grešniki Jezusu približali, da bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so godrnjali, rekóč: Ta grešnike sprejema, in je ž njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekóč: Kateri človek izmed vas, ako imá sto ovác, in eno izmed njih izgubí, ne popustí devet in devetdeseterih v puščavi, in ne gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, zadene jo vesel na svoje rame. In ko pride domú, pokliče prijatelje in sosede, in jim reče: Veselite se z menoj, ker sem našel svojo izgubljeno ovco. Pravim vam, da tako bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, kateri se izpokorí, kakor nad devet in devetdeseterimi pravičnimi, kateri ne potrebujejo pokore. Ali katera žena, ki ima deset denarjev, ako en denar izgubí, ne prižge luči, in ne pomete hiše, ter ne išče skrbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijateljice in sosede, rekóč: Veselite se z menoj, ker sem našla denar, katerega sem bila izgubila. Tako, vam pravim, bo med angeli Božjimi veselje nad enim grešnikom, kateri se izpokorí.

Četrto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 8, 18—23.

Bratje! menim, da se trpljenje sedanjega časa ne dá primeriti prihodnji časti, katera ima biti nad nami razodeta. Zakáj vse stvari željno čakajo razodenja Božjih otrók. Ker stvari so ničemurnosti podvržene, ne iz svoje volje, ampak zovoljo tistega, kateri jih je podvrgel, v upanju, da bodo tudi te stvari rešene iz sužnosti trohnenja v častitljivo prostost otrók Božjih. Vemo namreč, da dozdam vse stvari zdihujejo in stokajo, kakor ob porodu. Pa ne samo one, ampak tudi mi, kateri imámo prvine Duhá, tudi mi sami pri sebi zdihujemo, ko čakamo pootročenja Božjega in odrešenja svojega telésa, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Luka 5, 1—11.

Tisti čas, ko so Jezusa obsule množice, da bi poslušale besedo Božjo, je on stal pri Genezareškem jezeru. In je videl dva čolna ob jezeru stati; ribiči pa so bili ven stopili, in so izpirali mreže. Stopil je pa v en čoln, kateri je bil Simonov, in ga je prosil, naj odrine malo od kraja. In je sedé množice iz čolna učil. Ko je pa nehal govoriti, rekel je Simonu: Pelji na globóko, in vrzite svoje mreže na lov. In Simon je odgovoril, in mu rekel: Učeník! vso noč smo delali, in nismo nič ujeli; na tvojo besedo pa bom vrgel mrežo. In ko so bili to storili, zajeli so veliko število rib; njih mreža pa se je trgala. In mignili so tovarišem, kateri so bili v onem čolnu, da naj pridejo, in

jim pomagajo. In prišli so in napolnili oba čolna, tako da sta se topila. Simon Peter pa, ko je to videl, je padel Jezusu h kolenom, rekóč: Gospód! pojdi od mene, ker sem grešen človek. Groza namreč je bila obšla njega in vse, kateri so bili ž njim, nad vlakom rib, ki so ga bili storili; ravno tako pa tudi Jakopa in Janeza, Cebedejeva sinova, ki sta bila Simonova tovariša. In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se, odslej boš ljudi lovil. In potegnili so čoln h kraju, in vse popustili, ter šli za njim.

Peto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 3, 8—15.

Predragi! bodite vsi ene misli, usmiljeni, bratoljubni, milosrčni, krotki, ponižni. Ne vračujte hudega za hudo, ne kletve za kletev, ampak nasproti blagoslovite, ker ste v to poklicani, da blagoslov posedete v delež. Zakáj kdor hoče ljubiti življenje, in videti dobre dni, naj zdržuje svoj jezik od hudega, in njegova usta naj ne govore goljufige; naj se ogiblje hudega, in dela naj dobro; naj išče mirú, in naj se ga drži. Ker oči Gospódove so obrnjene v pravične, in njegova ušesa v njih molitve; obraz Gospódov pa je zoper hudodelnike. In kdo vam bo škodoval, ako ste vneti za dobro? Pa če tudi kaj trpite zavoljo pravice, blagor vam! Njih strahovanja pa se ne bojte, in ne pustite se zmotiti. Gospóda Kristusa pa posvečujte v svojih srcih.

Evangelij svetega Matevža 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično vam pravim, ako ne bo obilniša vaša

pravica, kakor pismarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je bilo rečeno starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jaz pa vam pravim, da vsak, kateri se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojemu bratu reče raka, bo kriv zbora; kdor pa reče norec, bo kriv peklenškega ognja. Če torej prineseš svoj dar k oltarju, in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zopor tebe: pústi ondi svoj dar pred oltarjem, in pojdi poprej spraviti se s svojim bratom, in tedaj pridi in darúj svoj dar.

Šesto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 6, 3—11.

Bratje! kateri koli smo krščeni v Jezusu Kristusu, smo v njegovi smrti krščeni. Ž njim namreč smo pokopani s krstom v smrt, da kakor je Kristus vstal od mrtvih s častjo Očetovo, tako tudi mi v novem življenju hodimo. Zakaj ako smo vanj vsajeni v podobnosti njegove smrti, bomo tudi v podobnosti njegovega vstajenja; ker vemo, da je bil naš stari človek ž njim vred križan, da bi se razdejalo teló greha, in da bi več ne služili grehu. Kdor je namreč umrl, je opravičen od greha. Ako smo pa umrli s Kristusom, verujemo, da bomo tudi živeli ž njim vred; ker vemo, da Kristus, ko je vstal od mrtvih, več ne umrje; smrt mu ne bo več gospodovala. Zakaj, da je umrl, je zavoljo greha enkrat umrl; da pa živí, živí Bogu. Tako mislite tudi vi, da ste namreč grehu odmrli, živite pa Bogú v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Marka 7, 1—9.

Tisti čas, ko je bilo veliko ljudstva pri Jezusu, in niso imeli kaj jesti, poklical je Jezus svoje učence, in jim reče: Množica se mi smili; ker glejte! tri dni so že pri meni, pa nimajo kaj jesti. In ako jih lačne izpustim na njih dom, bodo omagali na potu; nekaj namreč jih je od daleč prišlo. In njegovi učenci so mu odgovorili: Kako jih bo kdo mogel tukaj v puščavi nasititi s kruhom? In jih je vprašal: Koliko imate kruhov? Oni so rekli: Sedem. In ukazal je množici sesti po tleh. In vzel je sedmere kruhe, in je zahvalil, ter razlomil, in dal svojim učencem, da bi pred (nje) položili, in položili so pred množico, in so imeli nekaj ribic; in jih je blagoslovil, in ukazal pred (nje) položiti. In jedli so in se nasitili, in so pobrali ostanke koscev, sedem jerbasov. Njih pa, kateri so jedli, bilo je kakih štiri tisoč. In jih je izpustil.

Sedmo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 6, 19—23.

Bratje! po človeško govorim, zavoljo slabosti vašega mesá: Kakor ste podali svoje ude služiti nečistosti in krivici v hudobijo, tako podajte tudi zdaj svoje ude, naj služijo pravici v posvečenje. Zakáj kadar ste bili sužnji gréha, bili ste prosti pravičnosti. Kakšen sad ste torej takrat imeli v tem, česar se zdaj sramujete? Konec tega namreč je smrt. Zdaj pa, ko ste prosti greha, služite Bogú;

imate svoj sad, posvečenje, konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za greh je smrt; milost Božja pa je večno življenje v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 1, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem; Varujte se lažnivih prerokov, kateri prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi! Po njih sadu jih boste spoznali. Se-li bere grozdje s trnja, ali smokve z osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Dobro drevo ne more roditi malopridnega sadú; tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadú. Vsako drevo, katero ne stori dobrega sadú, bo posekano in v ogenj vrženo. Torej iz njih sadú jih boste spoznali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospód, Gospód! pojde v nebeško kraljestvo: ampak kateri dela voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.

Osmo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 8, 12—17.

Bratje! nismo dolžniki mesá, da bi živeli po mesu. Zakaj ako boste živeli po mesu, boste umrli; ako boste pa delo mesá morili z duhom, boste živeli. Katere koli namreč Duh Božji vodi, ti so otroci Božji. Saj niste prejeli duhá sužnosti spet v strah, ampak prejeli ste duhá posinovljenih otrók, v katerem kličemo: Aba, Oče! Duh

sam namreč daje pričanje našemu duhu, da smo otroci Božji; ako pa otroci, tudi dediči, dediči Božji, sodediči pa Kristusovi.

Evangelij svetega Luka 16, 1—9.

Tisti čas je Jezus svojim učencem govoril to priliko: Bil je neki bogat človek, kateri je imel hišnika, in ta je bil obdolžen pred njim, kakor da bi bil zapravljajl njegovo premoženje. In poklical ga je, in mu rekel: Kaj to slišim o tebi? Daj odgovor od svojega hiševanja; zakaj posehmal ne boš mogel več gospodariti. Hišnik pa je sam pri sebi rekel: Kaj bom storil, ko mi moj gospod vzame hiševanje? Kopati ne morem, vbógajme prositi se sramujem. Vem, kaj bom storil, da me, kadar bom odstavljen od hiševanja, vzamejo v svoje hiše. Tedaj je poklical vse dolžnike svojega gospóda, in je rekel prvemu: Koliko si dolžan mojemu gospódu? On pa je rekel: Sto čebrov olja. In rekel mu je: Vzemi svoje pismo, usedi se hitro, in zapiši petdeset. Potlej je rekel drugemu: Ti pa, koliko si dolžan? On pa je rekel: Sto starov pšenice. In reče mu: Vzemi svoje pismo, in zapiši osemdeset. In gospód je hvalil krivičnega hišnika, da je modro storil; zakaj otroci tega sveta so modrejši v svojem rodu, kakor otroci luči. In jaz vam pravim: Delajte si prijatelje s krivičnim mamonom, da vas, kadar obnemágate, vzamejo v večna prebivališča.

Deveto nedéljo po binkoštih.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 10,
6—13.**

Bratje! nikár ne poželimo hudih rečí, kakor so jih pozeleli Judje. Tudi ne bodite malikovavci, kakor njih eni, kakor je pisano: Ljudje so sedli jest in pit, in so vstali igrat. Tudi ne kurbajmo se, kakor so se izmed njih eni kurbali; in padlo jih je en dan tri in dvajset tisoč. Tudi ne izkušajmo Kristusa, kakor so ga izmed njih nekateri izkušali; in kače so jih pokončale. Tudi ne godrnjajte, kakor so izmed njih nekateri godrnjali; in bili so pomorjeni po angelu moritve. Vse to pa se jim je zgodilo v podobi; zapisano je pa v svarjenje nam, na katere je prišel konec sveta. Kdor torej méni, da stoji, naj gleda, da ne pade! Izkušnjava naj ne pride nad vas druga, ko človeška! Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil izkušati bolj, ko utrpíte, temuč bo storil, da se bo izkušnjava tudi dobro izšla, da jo zmagate.

Evangelij svetega Luka 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu, in je ugledal mesto, se je zjokal nad njim, rekóč: Da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Zdaj pa je skrito pred tvojimi očmi. Ker prišli bodo dnevi nad te, in tvoji sovražniki te bodo obdali z nasipom, in te bodo oblegli in stiskali od vseh strani. In v tla bodo pomandrali tebe in tvoje otroke v tebi, in ne bodo pustili v tebi kamena na kamenu; zato ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja. In šel je v tempelj,

in jih je začel izganjati, kateri so prodajali in kupovali v njem; in rekel jim je: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In učil je vsak dan v templju.

Deseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 12, 2—11.

Bratje! ko ste bili nevérniki, veste, da ste hodili k mutastim malikom, kakor ste bili peljani. Zato vam na znanje dajem, da nihče, ki v Duhu Božjem govori, ne kolne Jezusa; in nihče ne more reči: Gospód Jezus, drugače, ko v svetem Duhu. Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden; in službe so mnogotere, Gospód pa je eden; in opravila so mnogotera, Bog pa je eden, kateri, dela vse v vseh. Slehernemu pa je dano razodenje Duha v prid. Enemu je po Duhu dano govorjenje modrosti, enemu pa govorjenje učenosti po ravno tistem Duhu, enemu vera v ravno tistem Duhu, enemu dar ozdravljanja v ravno tistem Duhu, enemu delanje čudežev, enemu prerokovanja, enemu razločevanje duhov, enemu mnogoteri jeziki, enemu izlaganje jezikov. Vse to pa dela eden in ravno tisti Duh, kateri deli slehernemu, kakor hoče.

Evangelij svetega Luka 18, 9—14.

Tisti čas je Jezus enim, kateri so sami v se zaupali, da so pravični, in so druge zaničevali, povedal to priliko: Dva človeka sta šla v tempelj molit, eden farizej, in eden cestninar. Farizej je stal in je sam pri sebi molil to: Bog! zahvaljujem te, da nisem kakor drugi ljudje, razbojniki, kri-

vičniki, prešuštniki, ali tudi kakor ta cestninar. Postim se dvakrat v tednu; dajem desetino od vsega, kar imam. In cestninar je od daleč stal, in še oči ni hotel vzdigniti proti nebu: temuč trkal je na svoje prsi, rekóč: Bog, bodi milostljiv meni grešniku! Pravim, vam, ta je šel opravičen v svojo hišo, oni pa ne; ker vsak, kateri se povišuje, bo ponižan; kdor se pa ponižuje, bo povišan.

Enajsto nedéljo po binkoštih.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 15,
1—10.**

Bratje! opominjam vas evangelija, katerega sem vam oznanil, katerega ste tudi sprejeli, v katerem ste tudi stanovitni, v katerem boste tudi zveličani, ako ga tako držite, kakor sem vam oznanjal, če le niste zastonj verovali. Zakaj učil sem vas sosebno, kar sem tudi prejel; da je Kristus za naše grehe umrl po pismih; in da je bil pokopan, in da je tretji dan vstal po pismih; in da se je Kefu prikazal, in potem enajsterim; potlej se je prikazal več ko pet sto bratom vsem kmalu, izmed katerih je še zdaj veliko živih, eni pa so zaspali. Potlej se je prikazal tudi meni kakor negodniku. Zakaj jaz sem najmanjši izmed apostolov, in nisem vreden apostol imenovan biti, ker sem preganjal cerkev Božjo. Po milosti Božji pa sem, kar sem, in njegova milost v meni ni bila prazna.

Evangelij svetega Marka 7, 31—37.

Tisti čas je šel Jezus iz krajev Tirskih, in je skozi Sidon prišel h Galilejskemu morju, sredi

krajev Desetomestja. In pripeljejo mu gluhega in mutastega, in ga prosijo, da naj položi roko nanj. In vzel ga je izmed množice na stran, in je vteknil svoje prste v njegova ušesa, ter je pljunil, in se doteknil njegovega jezika, in je pogledal v nebo in zdihnil, in mu reče; Efeta! to je, odpri se. In kar odprla so se mu ušesa, in razvezala se je vez njegovega jezika, in prav je govoril. In zapovedal jim je, da naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedoval, bolj so oznanjali. In še bolj so se čudili, rekóč: Vse je prav storil; gluhim je dal slišati, in mutastim govoriti.

Dvanajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 3, 4—9.

Bratje! tako zaupanje imamo po Kristusu v Bogá, ne kakor da bi premogli iz sebe kaj misliti, kakor iz sebe, ampak naša premožnost je iz Bogá, kateri nas je tudi storil pripravne služabnike nove zaveze, ne po črki, ampak po duhu. Črka namreč morí, duh pa oživlja. Ako je torej služba smrti, s črkami v kamene vdolbena, bila v časti, tako da Izraelovi otroci niso mogli pogledati v Mojzesov obraz zavoljo svetlobe njegovega obličja, katera mine; kako ne bo veliko bolj služba duha v časti? Zakaj ako je služba pogubljena v časti, je služba pravice v veliko obilnejši časti.

Evangelij svetega Luka 10, 23—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Srečne oči, katere vidijo, kar vi vidite. Ker pravim vam, da veliko prerokov in kraljev je hotelo videti,

kar vidite, pa niso videli; in slišati, kar vi slišite, pa niso slišali. In glej! neki učenik postave je vstal, kateri ga izkuša in reče: Učenik! kaj naj storim, da bom zadobil večno življenje? On pa mu je rekel: Kaj je v postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in rekel: Ljubi Gospóda svojega Bogá iz vsega svojega srca, in iz vse svoje moči, in iz vse svoje misli; in svojega bližnjega, kakor sam sebe. In mu je rekel: Prav si odgovoril; to stóri, in živel boš! On pa je hotel sam sebe pravičnega delati, in je rekel Jezusu: Kdo pa je moj bližnji? Jezus pa je odgovoril in rekel: Neki človek je šel od Jeruzalema v Jeriho, in je padel med razbojnike, kateri so ga tudi obrópali, in z ranami obdali, ter so šli in ga pustili na pol mrtvega. Primerilo se je pa, da je neki duhoven šel po tistem potu: in videl ga je, in je šel mimo. Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto, in ga videl, šel mimo. Neki popoten Samarijan pa je prišel do njega, in ko ga je videl, se mu je v srce smilil. In pristopil je in mu obvezal rane, in je vlil vanje olja in vina, in ga je posadil na svoje živinče, ter ga peljal v gostilnico, in ga oskrbel. In drugi dan je vzel dva denarja, in jih je dal gostilniku, in je rekel: Skrbi zanj, in kolikor več izdaš, bom ti jaz nazaj gredé povrnil. Kateri teh treh se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike? On pa je rekel: Tisti, kateri mu je usmiljenje storil. In Jezus mu reče: Pojdi, in tudi ti stóri tako.

Trinajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Galačanom 3, 16—22.

Bratje! Abrahamu in njegovemu zarodu so bile obljube storjene. (Pismo) ne pravi: in zarodom, kakor da bi jih bilo več, ampak kakor le enemu: In zarodu tvojemu, kateri je Kristus. To pa pravim: Po Bogu potrjena zaveza s postavo, katera je štiri sto in trideset let potlej dana, ni ovržena, da bi obljuba nič ne veljala. Zakaj ako je iz postave delež, tedaj ni iz obljube. Abrahamu pa ga je Bóg dal po obljubi. Čemu torej postava? Zavoljo prelomljenja je postavljena, dokler bi ne prišel zarod, kateremu je bil (Bog) obljubil, in je bila po angelih sredniku izročena. Srednik pa ni enega, Bog pa je eden. Je-li torej postáva zoper obljube Božje? To ne! Zakaj, ko bi bila postáva dana, katera bi mogla oživljati, bila bi pravičnost res iz postáve. Pa pismo je vse pod greh zaklenilo, da bi bila obljuba iz vere Jezusove vérnim dana.

Evangelij svetega Luka 17, 11—19.

Tisti čas, ko je Jezus šel v Jeruzalem, hodil je po sredi Samarije in Galileje. In ko je šel v neko vas, prišlo mu je naproti deset gobovih mož, kateri so od daleč stali, in so povzdignili glas, rekóč: Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih je zagledal, rekel je: Pojdite, in izkažite se duhovnom. In prigodilo se je, ko so šli, bili so očiščeni. Eden izmed njih pa, ko je videl, da je očiščen, se je vrnil, in je z velikim glasom Boga častil; in padel je na obraz pred njegove noge, in se mu je zahvalil. In ta je bil Samarijan. Jezus

pa je odgovoril in rekel: Ali jih ni bilo deset očiščenih? Kje je pa ónih devet? Nobeden se ni našel, da bi se vrnil, in Bogú čast dal, kakor ta tujec. In rekel mu je: Vstani in pojdi, ker tvoja vera ti je pomagala.

Štirinajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Galačanom 5, 16—24.

Bratje! hodite po duhu, pa ne boste izpolnjevali želj mesá. Zakaj meso poželeva zoper duha, duh pa zoper mesó; ta dva namreč sta eden zoper drugega, da ne storite, kar bi koli hoteli. Ako se daste duhu voditi, niste pod postávo. Dela mesá pa so znana, in ta so: prešuštvovanje, kurbanje, nečistost, nesramnost, malikovanje, zavdajanje, sovraštva, zdražbe, zavist, jeza, boji, prepiri, razprtje, nevoščljivosti, uboji, pijančevanje, požrešnost, in kar je temu podobnega. O tacih delih vam napovedujem, kakor sem vam napovedal, da, kateri delajo take reči, ne bodo dosegli kraljestva Božjega. Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, milosrčnost, dobrotljivost, prizanesljivost, krotkost, vera, pohlevnost, zmernost, čistost. Zoper take ni postáva. Kateri so pa Kristusovi, križali so svoje mesó z grehi in željami vred.

Evangelij svetega Matevža 6, 24—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče ne more dvema gospódoma služiti; ali bo namreč enega sovražil, enega pa ljubil; ali se bo enega držal, in enega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu. Zato vam pravim, ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli; tudi ne za svoje

telo, kaj boste oblačili. Ali ni življenje več, ko jed, in telo več, ko oblačilo? Poglejte ptice pod nebom, ker ne sejejo, in ne žanjejo, in ne spravljajo v žitnice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste vi veliko več, kakor one? Kdo pa izmed vas more s svojo skrbjo pridejati le en komolec k svoji dolgosti? In za obleko kaj skrbite? Poglejte lilije na polju, kako rastejo: ne delajo in ne predejo; pa vam pravim, da še Salomon v vsi svoji časti ni bil tako oblečen, kakor njih ena. Če pa travo na polju, katera danes stoji, in se jutri vrže v peč, Bog tako oblači, kolikanj bolj bo vas, malovérni! Ne skrbite torej, rekóč: Kaj bomo jedli, ali kaj bomo pili, ali s čim se bomo oblačili? Ker po tem vsem poprašujejo nevérniki. Saj vé vaš Oče nebeški, da vsega tega potrebujete. Iščite torej najpoprej Božjega kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo privrženo.

Petnajsto nedéljo po binkoštih.

**Berilo iz lista s. Pavla apóstola Galačanom 5, 25—26;
in 6, 1—10.**

Bratje! ako živimo v duhu, hodímo tudi v duhu. Ne bodimo željni prazne časti, da bi eden drugega dražili, eden drugemu nevoščljivi bili. Bratje! ako je kdo od kakega greha prenaqljen, takega vi, ki ste duhovni, podučite v duhu krotkosti, in glej sam nase, da ne boš tudi ti izkušán. Eden drugega bremena nosite, in tako boste dopolnili Kristusovo postávo. Zakaj ako kdo o sebi meni, da je kaj, ker ni nič, sam sebe zapeljuje. Sleherni

pa naj preudari svoje delo; in tako bo sam v sebi imel čast, ne pa v drugem. Vsak namreč bo svoje breme nosil. Tisti pa, kateri je v krščanstvu podučen, naj podeljuje tistemu, kateri podučuje, vse dobro. Nikár se ne motite: z Bogom se ni šaliti. Zakaj kar človek seje, to bo tudi žél. Kdor seje torej v svojem mesu, bo od mesá tudi žél trohnenje; kdor pa seje v duhu, bo od duha žél večno življenje. Kadar pa delamo dobro, nikár se ne utrudimo; ker ob svojem času bomo želi, ako se ne utrudimo. Dokler torej imamo čas, delajmo dobro vsem, zlasti pa domačim po veri.

Evangelij svetega Luka 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm itd. (kakor v četrtek po 4. nedelji v postu, stran 88).

Šestnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Efežanom 3, 13—21.

Bratje! prosim vas, da ne obnemagajte v nadlogah mojih za vas, katere so vaša čast. Zavoljo tega priklanjam svoja kolena pred Očetom Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri je Oče vsega, kar je v nebesih in na zemlji, da vam dá po bogastvu svoje časti močno utrditi se po njegovem Duhu v notranjem človeku, prebivati Kristusu po veri v vaših srcih, da v ljubezni ukoreninjeni in utrjeni morete umeti z vsemi svetimi, kakšna je širokost in dolgost, visočina in globočina; tudi spoznati ljubezen Kristusovo, katera preseza um, da ste napolnjeni z vso obilostjo Božjo. Njemu pa, kateri premore vse obilniše storiti, kakor prosimo ali umemo, po moči, katera dela v nas, njemu čast v cerkvi v Kristusu Jezusu v vse rodove vekomaj! Amen.

Evangelij svetega Luka 14, 1—11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v hišo nekega višega farizejev v soboto kruh jest, so oni nanj gledali. In glej! neki vodeničen človek je bil pred njim. In Jezus je izpregovoril, in dejal učenikom postáve in farizejem, rekóč: Ali se sme v soboto ozdravljati? Oni pa so molčali. In prijel ga je, ozdravil in izpustil. In odgovoril je, in jim rekel: Komu izmed vas bo osel ali vol v kapnico padel, in ga ne bo izlekel precej sobotni dan? In niso mu mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povabljenim priliko, ker je videl, kako si izbirajo prve sedeže, in jim je rekel: Kadar si povabljen na ženitnino, ne sedaj na prvo mesto; da, ko bi bil morebiti častitljivši kakor ti, od njega povabljen, ne pride, kateri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Umakni se temu; in se takrat ne začneš s sramoto na zadnje mesto presedati. Temuč kadar si povabljen, pojdi in sédi na poslednje mesto, da ti poreče, ko pride, kateri te je povabil: Prijatelj! pomakni se više! Takrat ti bo čast v pričo tistih, kateri so s tebój vred pri mizi. Zakaj vsak, kateri se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsto nedéljo po binkóštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Efežanom 4, 1—6.

Bratje! prosim vas jaz jetnik v Gospódu, da spodobno živíte po poklicu, h kateremu ste poklicani, z vso ponižnostjo in krotkostjo, s potrpljenjem; prenašajte eden

drugega v ljubezni, in skrbite ohraniti edinost duha v za-
vezi mirú. Bodite eno telo in en duh, kakor ste poklicani
v eno upanje svojega poklica. En Gospód je, ena vera, en
krst. En Bog in Oče je vseh, kateri je nad vsemi, in po
vsem, in v nas vseh, kateri je hvaljen vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 22, 34—46.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji; in
eden izmed njih, učenik postáve, ga je vprašal
izkušaje ga: Učenik! katera je vélika zapoved
v postávi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospóda
svojega Bogá iz vsega svojega srca, in iz vse
svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je največa
in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi
svojega bližnjega, kakor samega sebe. V teh dveh
zapovedih je obsežena vsa postáva in preroki. Ko
so bili pa farizeji zbrani, vprašal jih je Jezus, re-
kóč: Kaj se vam zdi o Kristusu, čigav sin je?
Rekó mu: Davidov. Reče jim: Kako ga torej David
v duhu imenuje Gospóda, rekóč: Gospód je rekel
mojemu Gospódu: Usedi se na mojo desnico,
dokler ne položim tvojih sovražnikov v podnožje
tvojih nog. Ako ga torej David imenuje Gospóda,
kako je njegov sin? In nobeden mu ni mogel
odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistega dne
nobeden predrznil še kaj vprašati.

Osemnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Korinčanom 1, 4—8.

Bratje! zahvaljujem svojega Bogá vselej za vas za-
voljo milosti Božje, katera vam je dana v Kristusu Jezusu;

ker ste po njem v vsem obogateli, v vsi besedi in v vsem znanju (kakor je bilo pričanje Kristusovo potrjeno med vami), tako da vam ne manjka nobenega darú, kateri čakate razodenja Gospóda našega Jezusa Kristusa, ki vas bo tudi potrjeval do konca, da boste brez greha v dan prihoda Gospóda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 9, 1—8.

Tisti čas je stopil Jezus v čolnič, ter se je prepeljal, in je prišel v svoje mesto. In glej! pri-nesli so mu mrtvoudnega, ležečega na postelji. In ker je Jezus videl njih vero, rekel je mrtvoudnemu: Zaupaj, sin, odpuščeni so ti tvoji grehi! In glej! eni pismarjev so sami pri sebi rekli: Ta preklinja. In ko je Jezus videl njih misli, je rekel: Zakaj mislite hudo v srcih? Kaj je lože reči: Odpuščeni so ti tvoji grehi, ali reči: Vstani in hodi? Da pa veste, da imá Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe (reče tedaj mrtvoudnemu): Vstani, vzemi svojo posteljo, in pojdi na svoj dom. In vstal je, in šel na svoj dom. Množice pa, ko so to videle, so strmele, in častile Bogá, kateri je dal táko oblast ljudem.

Devetnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Efežanom 4, 23—28.

Brátje! ponovite se v duhu svojega uma, in oblecite novega človeka, kateri je po Bogu ustvarjen v resnični pravičnosti in svetosti. Zavoljo tega opustite laž; govorite resnico vsakateri s svojim bližnjim, ker smo udje med

seboj. Jezite se, toda nikár ne grešite; solnce naj ne zajde v vaši jezi. Ne dajajte prostora hudíču! Kdor je kradel, naj ne krade več; temuč naj raji pridno dela s svojimi rokámi, kar je dobro, da bo imel kaj podeliti potrebnemu.

Evangelij svetega Matevža 22, 1—14.

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnom in farizejem v prilikah, rekóč: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je napravil ženitnino svojemu sinu. In poslal je svoje hlapce poklicat povabljene na ženitnino; pa niso hoteli priti. Spet je poslal drugih hlapcev, rekóč: Povejte povabljenim: Glejte! svoje kosilo sem pripravil; moji junci in pitana žival je zaklana, in vse je pripravljeno; pridite na ženitnino. Oni pa niso marali, in so šli, eden na svojo pristávo, eden pa po svoji kupčiji. Drugi pa so zgrabili njegove hlapce, ter so jih zasramovali in pobili. Ko je pa kralj to slišal, se je razsrdil, in je poslal svoje vojske, in je končal tiste ubijavce, in požgal njih mesto. Potlej reče svojim hlapcem: Ženitnina je sicer pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na razpotja, in katere koli najdete, pokličite jih na ženitnino. In njegovi hlapci so šli na ceste, in so jih nabrali, kolikor so jih našli, hude in dobre: in ženitnina je bila napolnjena s svati. Prišel je pa kralj pogledat svatov; in videl je tam človeka, ki ni bil svatovsko oblečen, in reče mu: Prijatelj! kako si prišel, ker nimaš

svatovskega oblačila? On pa je umolknil. Tedaj je kralj rekel služabnikom: Zvežite mu roké in nogé, in vrzite ga v skrajno temo, ondi bo jok in škripanje z zobmi. Veliko namreč jih je poklicanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Efežanom 5, 15—21.

Bratje! glejte, kako bi ravno hodili, ne kakor nespametni, ampak kakor pametni; odkupljajte čas, ker so dnevi hudi. Ne bodite torej neumni, ampak umejte, kaj je volja Božja. In nikár se ne upijajte z vinom, v katerem je nečistost; ampak bodite napoljeni s svetim Duhom, in govorite med sébój v psalmih, in hvalnih in duhovnih pesmih, in pojte in prepevajte Gospódu v svojih srcih in dajajte vselej hvalo za vse Bogú Očetu v imenu Gospóda našega Jezusa Kristusa. In bodite eden drugemu podvrženi v strahu Kristusovem.

Evangelij svetega Janeza 4, 46—53.

Tisti čas je bil neki kraljič, katerega sin je bolan ležal v Kafarnavmu. Ko je ta slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, šel je k njemu, in ga prosil, da naj pride doli, in ozdravi njegovega sina; začel je namreč umirati. Jezus mu je tedaj rekel: Ako ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete! Kraljič mu reče: Gospód, pojdi doli, preden moj sin umrje. Jezus mu reče: Pojdi, tvoj sin ziví! In človek je veroval besedi, katero mu je rekel, in je šel. Ko je pa bil še na poti tja

doli, prišli so mu hlapci naproti, in povedali rekóč, da njegov sin živí. Tedaj jih je vprašal po uri, ob kateri mu je bilo bolje. In rekli so mu: Včeraj ob sedmi uri ga je pustila mrzlica. Oče je tedaj spoznal, da je bilo tisto uro, katero mu je Jezus rekel: Tvoj sin živí; in je veroval in vsa njegova hiša.

Eno in dvajseto nedéljo po binkóstih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Efežanom 6, 10—17.

Bratje! utrdite se v Gospódu in v mogočnosti njegove moči. Oblecite Božje orožje, da morete obstati pred zalezovanjem hudičevim, ker se nam ni vojskovati zoper mesó in kri, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovavce tega temnega sveta, zoper hudobne duhove v podnebjú. Zavoljo tega primite Božje orožje, da se morete braniti ob hudem dnevu, in v vseh rečeh popolni obstati. Stojte torej opasani okoli svojih ledij z resnico, in oblečeni z oklepom pravice, in obuti na nogah za oznanjanje evangelija mirú; v vseh rečeh pa vzemite v roko ščit vere, s katerim morete vse ognjene puščice hudobnega ugasiti, in vzemite čelado zveličanja in meč Duha, kar je beseda Božja.

Evangelij svetega Matevža 18, 23—35.

Tisti čas je Jezus svojim učencem povedal to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je hotel račun delati s svojimi hlapci. Ko je pa začel računati, bil je predenj postavljen eden, kateri mu je bil dolžán deset tisoč talentov. Ker pa ni imel s čim plačati, ukazal je njegov gospód

prodati njega, in njegovo ženo, in njegove otroke, in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je padel na kolena, in ga je prosil, rekoč: Potrpi z menoj, in vse ti bom povrnil. In gospód se je usmilil tistega hlapca, in ga je izpustil, in mu odpustil dolg. Izpred njega gredé pa je tisti hlapec našel enega svojih sohlapcev, kateri mu je bil dolžán sto denarjev; in ga je zgrabil in davil, rekóč: Plačaj, kar si dolžán. Tedaj je njegov sohlapec predenj padel, in ga je prosil, rekóč: Potrpi z menoj, in vse ti bom povrnil. On pa ni hotel; temuč je šel, in ga je vrgel v ječo, dokler ne bo poplačal dolga. Ko so pa videli njegovi sohlapci, kar se je zgodilo, bili so silno žalostni, ter so šli in povedali svojemu gospódu vse, kar se je bilo zgodilo. Tedaj ga je poklical njegov gospód, in mu reče: Hudobni hlapec! ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil; ali nisi bil torej tudi ti dolžán usmiliti se svojega sohlapca, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil? In njegov gospód se je razsrdil, in ga je izdal trinogom, dokler ne bo poplačal vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče vam storil, ako ne odpustite vsakateri svojemu bratu iz svojih src.

Dve in dvajseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Filipljanom 1, 6—11.

Bratje! zanašam se na Gospóda Jezusa, da, kateri je začel v vas dobro delo, bo ga tudi dokončal do dneva Kristusa Jezusa; kakor se mi prav zdi to o vas vseh

misлити, zato ko vas imam v srcu, tudi v svojem železju, in v razgovarjanju in potrjenju evangelija, vse, ki ste deležni mojega veselja. Zakaj Bog mi je priča, kako vas vse ljubim v srcu Jezusa Kristusa. In to molim, da bi vaša ljubezen bolj in bolj rastla v znanju in v vsej umnosti, da preudarite, kaj je bolje, da ste čisti in brez spotikljaja v dan Kristusov, napolnjeni s sadom pravice po Jezusu Kristusu, v čast in hvalo Božjo.

[Evangelij svetega Matevža 22, 15—21.]

Tisti čas so šli farizeji, in so se posvetovali, da bi Jezusa ujeli v besedi. In pošljejo do njega svojih učencev s Herodijani vred, rekóč: Učenik! vemo da si resničen, in pot Božjo učiš po resnici, in da ti ni mari nikogar, ker ne gledaš na veljavo ljudi. Povej nam torej, kaj se ti zdi, ali se sme davek dajati cesarju ali ne? Jezus pa je poznal njih hudobo, in je rekel: Kaj me izkušate, hinavci? Pokažite mi davčni denár! In oni so mu podali denár. In Jezus jim reče: Čigava je ta podoba in napis? Rekó mu: Cesarjeva. Torej jim reče: Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogú, kar je Božjega.

Tri in dvajseto nedéljo po binkoštih.

**Berilo iz lista s. Pavla apóstola Filipljanom 3, 17—21;
in 4, 1—3.**

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, kateri tako živé, kakor imate zgled nad nami. Zakaj veliko jih ziví, katere sem vam večkrat imenoval (zdaj pa tudi jokaje imenujem), sovražnike križa Kristusovega, katerih konec

je poguba, katerih Bog je trebuh; kateri se hvalijo svoje sramote, kateri ljubijo pozemeljsko. Naše prebivanje pa je v nebesih, od kodar tudi Zveličarja čakamo, Gospóda svojega Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše ubogo telo, ker ga bo upódobil svojemu svetlemu telesu, po moči, s katero si tudi more podvreči vse reči. Zavoljo tega, bratje moji predragi in prisrčni, moje veselje in moja krona! tako stojte v Gospódu, preljubi! Prosim Evodijo in Sintiho, da naj boste ene misli v Gospódu. Prosim tudi tebe, zvesti brat in tovariš! pomagaj jima, ki ste se z menój trudili v evangeliju s Klemenom, in drugimi mojimi pomagavci, katerih imena so v knjigi življenja.

Evangelij svetega Matevža 9, 18—24.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, glej! prišel je eden viših in ga molil, rekóč: Gospód! moja hči je zdaj umrla; ali pridi, in polóži svojo roko nanjo, in oživela bo. In Jezus je vstal, in šel ž njim in njegovi učenci. In glej! žena, ki je na krvotoku trpela dvanajst let, je pristopila od zadaj, in se je doteknila roba njegovega oblačila. Zakaj rekla je sama pri sebi: Ako se le njegovega oblačila dotaknem, bom ozdravljena. Jezus pa se je obrnil, in ko jo je videl, je rekel: Zaupaj, hči! tvoja vera te je ozdravila. In žena je bila zdrava od tiste ure. In ko je Jezus v višega hišo prišel, in je videl piskače in šumečo množico, je rekel: Odstopite; zakaj deklica ni mrtva, ampak spi. In so se mu posmehovali. Ko je bila pa množica izgnana, šel je noter, in jo je prijel za roko, in deklica je vstala. In ta glas je šel po vsej tisti deželi.

Opomba. Ako je po binkoštih več ko 24 nedélj, se po 23. nedélji jemljejo nedélje, katere so tisto leto po razglašenju Gospódovem ostale, po tem le redu:

Ako je 25 nedélj, se za 24. nedéljo vzame 6. nedélja po razglašenju, kakor na strani 27

Ako je 26 nedélj, se za

24. ned. vzame 5. nedélja po razgl. kak. na str. 25

25. " " 6. " " " " " " 27

Ako je 27 nedélj, se za

24. ned. vzame 4. nedélja po razgl. kak. na str. 25

25. " " 5. " " " " " " 25

26. " " 6. " " " " " " 27

Ako je 28 nedélj, se za

24. ned. vzame 3. nedélja po razgl. kak. na str. 23

25. " " 4. " " " " " " 25

26. " " 5. " " " " " " 25

27. " " 6. " " " " " " 27

Poslednjo nedéljo po binkoštih.

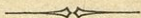
Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Kološanom 1, 9—14.

Bratje! ne jenjamo za vas moliti in prositi, da bi bili napolnjeni s spoznanjem Božje volje, v vsej modrosti in duhovni razumnosti; da bi spodobno hodili Bogú v vsem prijetni, rodovitni v vsakem dobrem delu, in rastoči v spoznanju Božjem, v vsej moči utrjeni po njegovi častitljivi mogočnosti, v vsem potrpljenju in prizanašanju z veseljem, hvaleči Bogá Očeta, kateri nas je vredne storil udeležiti se dedščine svetih v razsvetljenju, kateri nas je otél od oblasti teme, in prestavil v kraljestvo svojega preljubega Sina, v katerem imámo odrešenje po njegovi krvi, odpuščenje grehov.

Evangelij svetega Matevža 24, 15—35.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar boste videli gnusobo razdejanja, prerokovano po Danijelu preroku, stati na svetem mestu: (kdor bere, naj umé!) tedaj naj, kateri so v Judeji, beže na gore; in kdor je na strehi, ne hôdi z nje jemati kaj iz svoje hiše; in kdor je na polju, ne vračaj se jemati svoje suknje. Gorjé pa nosečim in doječim tiste dni! Molite pa, da se vaš beg ne zgodi po zimi ali v soboto. Zakaj takrat bo velika stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta do zdaj, in je ne bo. In ko bi ne bili prikrajšani ti dnevi, ne bi bil otet noben človek; toda zavoljo izvoljenih bodo prikrajšani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo poreče: Glejte! tukaj je Kristus, ali tam, ne verjemite. Zakaj vstali bodo krivi kristusi, in krivi preroki, in bodo delali velika znamenja in čudeže, tako da bi bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo mogoče). Glejte! naprej sem vam povedal. Ako vam torej porekó: Glejte! v puščavi je, ne hodite venkaj; glejte! v hramu je, ne verjemite. Ker kakor blisk pride od solnčnega vzhoda, in se posveti do zahoda; tako bo tudi prihod Sinú človekovega. Kjer koli je namreč mrtvo truplo, ondi se bodo zbirale tudi postojne. Kmalu po stiski tistih dni pa bo solnce otemnelo, in luna ne bo dajala svoje svetlobe, in zvezde bodo padale z neba, in moči nebeške se bodo gibale. In takrat se bo prikazalo znamenje Sinú človekovega na

nebu: in tedaj se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo videli Sinú človekovega priti v oblakih neba z veliko močjo in veličastvom. In poslal bo svoje angele s trobento in z močnim glasom; in zbrali bodo njegove izvoljene od četverih vetrov, od konca do konca neba. Od figovega drevesa pa se učite prilike: kadar je njegova veja že mužévna, in poganja brst, veste, da je blizu poletje. Tako tudi vi, kadar boste videli vse to, vedite, da je blizu pred durmi. Resnično vam pravim, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebó in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugi del.

Berila in Evangeliji za praznike Svetnikov.

30. listopada.

V dan s. Andréja apóstola.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom v 10. poglavju od 10. do 18. vrste.

Bratje! s srcem se veruje v pravičnost, z usti pa se priča v zveličanje. Pismo namreč govori: Nobeden, kateri veruje vanj, ne bo osramoten. Zakaj med Judom in Grkom ni razločka; ker eden je Gospód vseh, bogat za vse, kateri kličejo vanj. Zakaj kdor koli kliče v ime Gospódovo, bo zveličan. Kako bodo torej njega klicali, v katerega niso verovali? Ali kako bodo vanj verovali, o katerem niso slišali? Kako pa bodo slišali brez oznanjevalca? Kakó pa bodo oznanjali, ako niso poslani? Kakor je pisano: Kako lepe so noge oznanjujočih mir, oznanjujočih dobro! Toda oznanjevanju niso vsi pokorni. Izaija namreč pravi: Gospód! kdo je veroval, kar je od nas slišal? Vera torej je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi. Pa vprašam: Niso mari slišali? Saj je po vsej zemlji izšel njih glas, in do konca svetá njih besede.

Evangelij svetega Matevža 4, 18—22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je videl dva brata, Simona, kateri je imenovan Peter, in Andreja, njegovega brata, metati mrežo v morje; bila sta namreč ribiča. In reče jima: Hodita za menój, in vaju bom storil ribiča ljudi. Ona pa sta takoj popustila svoje mreže, in sta šla za njim. In odtod dalje gredóč je videl dva druga brata, Jakopa Cebedejevega, in Janeza, njegovega brata, v čolnu z njunim očetom Cebedejem, popravljati svoje mreže, in ju je poklical. Ona pa sta precej popustila mreže in očeta, in sta šla za njim.

3. grudna.

V dan s. Frančiška Ksaverija.

Berilo: Bratje! s srcem se veruje (kakor v dan s. Andreja apostola str. 197).

Evangelij svetega Marka 16, 15—81.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Pojdite po vsem svetu, in oznanjujte evangelij vsej stvari. Kdor veruje in je krščen, bo zveličan, kdor ne veruje, bo pogubljen. Kateri pa verujejo, pojdejo ta znamenja za njimi: v mojem imenu bodo hudšče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, ne bo jim škodovalo; in na bolnike bodo roké pokladali, in bodo zdravi.

4. *grudna.*

V dan s. Barbare devíce in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8 in 12.

Častil te bom, Gospód kralj! in hvalil te Bogá svojega Zveličarja; častil bom tvoje ime, ker si mi bil pomočnik in varuh, in si otél moje telo pogubljenja, od zadrge krivičnega jezika in od lažnivih ust, in si mi vpričo mojih zoprnikov bil pomočnik. In si me odrešil po obilnem usmiljenju svojega imena rjovečih zverí, ki so pripravljene na jed; iz rok tistih, kateri so mi stregli po življenju, in iz mnogih bridkosti, katere so me obdajale; iz sile plamena, kateri je švigal okoli mene, in v sredi ognja nisem zgorel; iz globočine peklenškega brezna, ognušenega jezika, lažnivega govorjenja, hudobnega, kralja, in krivičnega jezika. Hvalila bo do smrti moja duša Gospóda; ker pomagaš jim iz nadlog, kateri zaupajo v té, in rešiš jih iz rok narodov Gospód naš Bog!

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je Jezus svojim učencem govoril to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, katere so vzele svoja svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele sebój. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, podremale so vse in zaspale. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste

device, in so napravljale svoja svetila. Nespametne pa so rekle modrim: Dajte nam svojega olja, ker naša svetila gasnejo. Pametne pa so odgovorile, rekóč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajavcem, in si ga kupite. Ko so pa šle kupovat, prišel je ženin; in pripravljene so šle ž njim na ženitnino, in duri so se zaprle. Poslednjič pa pridejo tudi óne devíce, rekóč: Gospód, gospód! odpri nam. On pa je odgovoril, in rekel: Resnično vam pravim, ne poznam vas. Čujte torej, ker ne veste ne dneva ne ure.

6. grudna.

V dan s. Nikolaja (Miklavža) spoznovavca škofa.
Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 13, 7—17.

Bratje! spomnite se svojih prednikov, kateri so vam govorili besédo Božjo; glejte konec njih življenja, in ravnajte se po njih veri. Jezus Kristus je ravno tisti včeraj in danes, vekomaj. Ne dajte se z drugačnimi in tujimi nauki zapeljati. Saj je najbolje srce z milostjo utrditi, ne z jedmi, katere niso pomagale tistim, ki so o njih živeli. Imamo oltar, od katerega nimajo oblasti jesti, kateri služijo šatoru. Zakáj katerih žival kri za greh veliki duhoven nese v svetišče, njih trupla se sežigajo zunaj šatorišča. Tedaj je tudi Jezus, da bi posvetil s svojo krvjo ljudstvo, trpel zunaj vrat. Pojdimo torej k njemu iz šatorišča, in nosimo njegovo zasramovanje. Saj nimamo tukaj obstoječega mesta, ampak prihodnjega iščemo. Po njem torej darujmo vselej Bogú hvalni dar, to je, sad ust, katera časté njegovo ime. Ne pozabite pa dobrotljivosti in darovitosti; ker taki

darovi so po volji Bogu. Bodite pokorni svojim višim, in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, kateri bodo odgovor dajali za vaše duše.

Evangelij svetega Matevža 25, 15—23.

Tisti čas je Jezus svojim učencem govóril to priliko: Nekdo, ki je šel na tuje, je poklical svoje hlapce, in jim je izročil svoje blagó. In dal je enemu pet talentov, enemu pa dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in zdajci je odrinil. Šel je pa, kateri je bil prejel pet talentov, in je kupčeval ž njimi, in je pridobil pet drugih. Ravno tako je tudi, kateri je bil prejel dva, pridobil dva druga. Kateri je bil pa prejel le enega, je šel in je zakopal v zemljo, in skril denarje svojega gospóda. Črez veliko časa pa pride gospód tistih hlapcev, in imá račun ž njimi. In pristopil je, kateri je bil prejel pet talentov, in je prinesel pet drugih talentov rekóč: Gospód! pet talentov si mi izročil; glej! pet drugih sem pridobil. Njegov gospód mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, bom te postavil črez veliko; pojdi v veselje svojega gospóda. Pa tudi, kateri je bil prejel dva talenta, je pristopil in rekel: Gospód! dva talenta si mi izročil; glej! dva druga sem pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, bom te postavil črez veliko; pojdi v veselje svojega gospóda.

8. *grudna.*

V god spočetja devíce matere Marije.

Berilo iz pripovedi Salomona kralja 8, 22—35.

(Beséde modrosti Božje.)

Gospód me je v lasti imel v začetku svojih pot, preden je kaj storil od začetka. Od vekomaj sem postavljena, in od nekdej, preden je bila zemlja storjena. Še ni bilo brezen, in jaz sem bila že spočeta; vód studenci še niso izvirali, goré še niso bile ustavljene s svojo težo; preden so bili hribje, bila sem jaz rojena. Še ni bil zemlje storil, ne rek, ne tečajev zemlje, Ko je narejal nebesa, bila sem pri njem. Ko je stanovitne postáve in pokrajine postavljajal breznom; ko je oblake zgoraj pripenjal, in vód studence tehtal; ko je postavljajal meje okoli morja, in postávo dajal vodam, da naj ne prejdejo svojih bregov; ko je utrjeval dno zemlje, bila sem pri njem in vse ž njim ravnala, in sem se veselila vsak dan, in pred njim vedno igrala. Igrala sem na svetu, in moje veselje je biti s človeškimi otroci. Zdaj torej, otroci! poslušajte me; blagor jim, kateri ohranjajo moja pota. Poslušajte nauk, in bodite modri, in nikar ga ne zametujte. Blagor človeku, kateri me posluša, in kateri čuje pri mojih vratih vsak dan, in streže pri podbojih mojih duri. Kdor mene najde, bo našel življenje, in prejel zveličanje od Gospóda.

Evangelij svetega Lukeža 1, 26—28.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je ime bilo Jožef, iz hiše Davidove, in devici je ime bilo Marija. In angel je prišel k njej, in je rekel: Češčena, milosti polna; Gospod je s teboj; blažena si med ženami.

13. grudna.

V dan s. Lucije device mučenice.

**Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom
10, 17 in 18, in 11, 1—2.**

Bratje! kdor se hvali, naj se hvali v Gospódu. Zakaj, ne kdor se sam hvali, je izkušen, ampak tisti, katerega Bog hvali. O da bi vi prenesli malo moje nespameti! Pa potrpite z menój. Zakaj vnet sem za vas z Božjim ognjem; ker zaročil in dal sem vas enemu možú, čisto devíco, Kristusu.

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je Jezus svojim učencem govoril to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu v njivi, katerega je skril človek, ki ga je našel; in od veselja nad njim gré in prodá vse, kar imá, in kupi tisto njivo. Spet je nebeško kraljestvo podobno kupcu, kateri išče dobrih biserov. Kateri, ko je našel en drag biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, katera se vrže v morje, in zajme rib vsakega plemena. Katero, ko je napolnjena, izvlečejo, in na bregu sedé odberó dobre v posode, malovredne pa izmečejo. Tako bo ob koncu sveta: Angeli pojdejo venkaj, in bodo odločili hudobne iz srede pravičnih; in jih bodo vrgli v peč ognja; tam bo jok in škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse to? Rekó mu: Smo. Reče jim: Zató je vsak pismár, ki je podučen v nebeškem kraljestvu, enak hišnemu gospodarju kateri nosi iz svojega zaklada novo in staro.

18. grudna.

V dan pričakovanja poróda devíce matere Marije.

Berilo iz Izaija preroka 7, 10—15.

Tiste dni je govoril Gospód Ahazu rekóč: Prosi si znamenje od Gospóda svojega Boga, ali od zdolaj iz globočine, ali od zgoraj iz visočine. In rekel je Ahaz: Ne bom prosil, in ne izkušal Gospóda. In (Izaija) je rekel: Poslušajte torej, Davidova hiša! Je-li vam premalo nadlegovati ljudi, da ste nadležni tudi mojemu Bogú? Zavoljo tega vam bo dal Gospód sám znamenje: glejte, devica bo spočela in rodila Sinú, in bo se imenovalo njegovo ime Emanuel. Sirôvo maslo in med bo jedel, da bo vedel zavreči hudo, in izvoliti dobro.

Evangelij svetega Luka 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Bogá poslán v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej, in je rekel: Češčena, milosti polna; Gospód je s tebój; blažena si med ženami! Ko je pa to slišala, se je prestrašila nad njegovim govorjenjem, in je mislila, kakšno bi bilo to pozdravljenje. In angel ji je rekel: Ne boj se, Marija! ker milost si našla pri Bogu. Glej! spočela boš v svojem telesu in rodila Sina, in imenuj njegovo ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišega imenovan: in Gospód Bog mu bo dal sedež Davida njegovega očeta, in kraljeval bo v hiši Jakopovi vekomaj, in njegovemu kraljestvu ne bo konca. Marija pa je

rekla angelu: Kakó se bo to zgodilo, ker ne poznam moža? In angel je odgovoril in je rekel: Sveti Duh bo prišel v té, in moč Najvišega te bo obsenčila; in zavoljo tega bo Sveto, katero bo rojeno iz tebe, imenovano Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sina v svoji starosti, in ta mesec je že šesti tiste, ki je imenovana nerodovitna. Ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč. Marija pa je rekla: Glej! dekla sem Gospódova; zgódi se mi po tvoji besedi.

21. grudna.

V dan s. Tomaža apóstola.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Efežanom 2, 19—29.

Bratje! zdaj niste gostje in tujci, ampak ste meščani svetih in domači Božji, vzdani na stalo apostolov in prerokov, in poglavitni vogelnik je sam Kristus Jezus, na katerem je vse zidovje sestavljeno, in raste v svet tempelj v Gospódu, v katerega ste tudi vi vzdani v prebivališče Božje v duhu.

Evangelij svetega Janeza 20, 24—29.

Tisti čas Tomaža, dvanajsterih enega, kateri je imenovan Dvojček, ni bilo pri njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci torej so mu povedali: Gospóda smo videli. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žrebljev, in ne denem svojega prsta v rane žrebljev, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in

Tomaž ž njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vlóži svoj prst semkaj, in poglej moje roke; in podaj semkaj svojo roko, in polóži jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril in mu rekel: Gospód, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me videl, Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso videli, in so verovali.

Drugo nedéljo po razglašenju Gospódovem.

V praznik presvetega iména Jezusovega.

Berilo iz dejanja apostolskega 4, 8—12.

Tiste dni je Peter napolnjen s svetim Duhom rekel; Poglavarji ljudstva in starejšine, poslušajte! Ako sva midva danes vprašana za dobroto, bolnemu človeku storjeno, po kateri je ta ozdravljen; bodi znano vam vsem in vsemu Izraelovemu ljudstvu, da v imenu Gospóda našega Jezusa Kristusa Nazareškega, ki ste ga vi križali, Bog pa ga je obudil od mrtvih, v tem imenu stóji ta pred vami zdrav. Ta je kamen, katerega ste zavrgli vi zidarji, kateri je postal vogelnik. In v nikomur drugem ni zveličanja; zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, v katerem bi mogli biti zveličani.

Evangelij svetega Luka 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih itd. (kakor v novega leta dan str. 18).

17. prosinca.

V dan s. Antona puščavnika.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—6.

Ljub je bil Bogú in ljudem, njegov spomin je v blagru, Bog ga je v slavi upodobil svetnikom, in ga je poveličal v strah sovražnikom, in je z njegovimi besedami ukrotil znamenja. Počastil ga je pred kralji, in mu dal povelje za svoje ljudstvo, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil izmed vsega človešta. Zakaj slišal je njegov glas, in peljal ga je v oblák, in mu je dal očitno zapovedi in postávo življenja in modrosti.

Evangelij svetega Luka 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža str. 17).

18. prosinca.

V dan stola s. Petra v Rímu.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 1, 1—7.

Peter, apóstol Jezusa Kristusa, izvoljenim tujcem, razkropljenim v Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji in Bitiniji, po prevédnosti Boga Očeta, v posvečenje Duha, v pokorščino in pokropljenje krvi Jezusa Kristusa: Milost vam in mir naj se pomnoži. Hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih v netrohljiv, in neognušen, in nevenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji

moči ohranjeni po veri v zveličanje, katero imá biti razodeto poslednji čas; v katerem se boste veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih izkušnjah, da se izkušnja vaše vere veliko dražje ko zlató, katero se z ognjem izkuša, pokaže v hvalo, in slavo, in čast v razodetju Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove in je vprašal svoje učence, rekóč: Kdo pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekateri, da Janez krstnik, nekateri pa, da Elija, nekateri pa, da Jeremija, ali prerokov kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pravite, da sem? Odgovoril je Simon Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin živega Bogá! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov sin! ker mesó in kri ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz pravim tebi: Ti si Peter (skala), in na to skalo bom zidal svojo cerkev, in peklenska vrata je ne bodo zmagala. In tebi bom dal ključe nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.

20. prosinca.

V dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov.
Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 11, 33—39.

Bratje! svetniki so z vero premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, zamašili levom žrela, ugasili

silne ognje, ubežali ostremu meču, ozdravili se od slabosti, bili močni v boju, in odgnali vnanjih vojske; prejele so žene svoje mrtve iz mrtvih obujene. Eni pa so bili razpeti, ker niso hoteli rešenja, da bi našli boljše vstajenje. Eni pa so trpeli zasramovanje in tepenje, zraven tudi železje in ječe; bili so kamenani, prežagovani, izkušani, z mečem morjeni; hodili so v kožuhih, v kožjih kožah, ubožni, stiskani, zatirani, katerih svét ni bil vreden; in so se potikali po puščavah, po gorah in brlogih, in podzemeljskih jamah. In ti vsi so bili s pričanjem vere pravični najdeni v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Luka 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore, in je stal na ravnem polju, in truma njegovih učencev, in velika množica ljudi iz vse Judeje in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni bit od svojih bolezni. In katere so nadlegovali nečisti duhovi, bili so ozdravljeni. In vsa množica se ga je izkušala dotekniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obrnil v svoje učence, in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, ker boste nasiteni. Blagor vam, ki zdaj jokate, ker se boste smejali. Blagor vam bo, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo, zavoljo Sina človekovega. Veselite se tisti dan, in poskakujte, ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

21. prosinca.

V dan s. Neže devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

E v a n g e l i j: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam itd. (Oboje kakor v dan s. Barbare devíce mučenice str. 199.)

22. prosinca.

V dan ss. Vincencija in Anastázija mučenikov.

Berilo iz knjige modrosti 4, 1—8.

Pravičnih duše so v roki Božji, in ne bo jih doseglo smrtno trpljenje bolečine. Nespametnih očém se je zdelo, da umrjó, in njih ločenje, so menili, da je nadloga in njih odhod od nas pogubljenje; pa oni so v miru. In če so trpeli pred ljudmi, je njih upanje polno neumrljivosti. Malo hudega so pretrpeli, ali veliko dobrega bodo prejeli, ker Bog jih je izkusil, in jih je našel sebe vredne. Kakor zlató v peči jih je izkusil, in kakor žgalni dar jih je prejel, in ob svojem času se bo ozrl nanje. Pravični se bodo svetili, in kakor iskre po strnišču bodo tekali. Sodili bodo narode, in gospodovali ljudstvom, in Gospód jim bo kraljeval vekomaj.

Evangeliij svetega Luka 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar boste slíšali vojske in upore, nikar se ne prestrašite; to se mora poprej zgoditi, ali konec še ni precej. Potlej jim je rekel: Vstal bo narod zoper narod, in kraljestvo zoper kraljestvo. In

veliki potresi bodo po deželah, in kuga in lakota; in strahovi z neba, in znamenja velika bodo. Pred vsem tem pa bodo iztegnili po vas svoje roké, in vas bodo preganjali, in izdajali v shodnice in ječe, in vlačili pred kralje in oblastnike zavoljo mojega imena. To se vam bo pa godilo v pričanje. Vtisnite si torej v srca, in ne skrbite, kako boste odgovarjali. Jaz namreč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli ustavljati, ne odgovarjati vsi vaši zoprniki. Izdajani pa boste po starših in bratih, in po sorodnikih in prijateljih, in morili jih bodo izmed vas. In vsi vas bodo sovražili zavoljo mojega imena. Pa las vam ne bo poginil z glave. V svoji potrpežljivosti boste ohranili svoje duše.

23. prosinca.

V dan zaročenja device Marije.

Berilo: Gospód me je imel v lasti itd. (kakor 8. dan grudna str. 202).

Evangelij: Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožični dan str. 8).

25. prosinca.

V dan izpreobrnjenja s. Pavla apóstola.

Berilo iz dejanja apostolskega 9, 1—21.

Tiste dni je Savel, ko je še dihtel pretenje in moritev zoper učence Gospodove, šel k velikemu duhovnu, in je prosil od njega pisma v Damask do shodnic, da, ako bi

našel katere možé ali žene tega uka, bi jih zvezane pripeljal v Jeruzalem. In ko je bil na potu, se je zgodilo, da se je bližal Damasku, in ga je nanagloma obsvetila luč z neba. In padel je na tla, in slišal glas, kateri mu je rekel: Savel, Savel! kaj me preganjaš? On pa je rekel: Kdo si? Gospód! In on reče: Jaz sem Jezus, katerega ti preganjaš; težko ti je proti ostnu brcati. In trepetaje in strmé je rekel: Gospód! kaj hočeš, da naj storim? In Gospód mu reče: Vstani in pojdi v mesto, in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Tisti možje pa, kateri so ž njim hodili, so ostrmeli in stali, ker so sicer glas slišali, pa niso videli nikogar. Vstal je pa Savel od tal, in z odprtimi očmi nič ni videl. Tedaj so ga za roké peljali, in pripeljali v Damask. In tam tri dni ni videl, in ni ne jedel ne pil. Bil je pa neki učenec v Damasku, Ananija po imenu. In Gospód mu je rekel v prikazni: Ananija! On pa je rekel: Glej, Gospód, tukaj sem. In Gospód mu reče: Vstani, in pojdi v ulice, ki se imenujejo ravne, in vprašaj v Judovi hiši po Taršanu, Savlu po imenu; zakaj glej, móli. (In videl je v prikazani moža, Ananija po imenu, priti, in nanj roké položiti, da bi izpregledal.) Ananija pa je odgovoril: Gospód! slišal sem od veliko ljudí, koliko hudega je storil ta mož tvojim svetim v Jeruzalemu; in on imá oblast od velicih duhovnov zvezati vse, kateri kličejo v tvoje imé. Gospód pa mu je rekel: Pojdi, ker izvoljena posoda mi je on, da ponese moje imé pred nevérnike, in kralje in Izraelove otroke. Zakaj jaz mu bom pokazal, koliko mu je treba za moje imé trpeti. In Ananija je šel, in stopil v hišo, in je roké nanj položil, ter rekel: Savel, brat! Gospód Jezus, kateri se ti je prikazal, na potu, po katerem si šel, me je poslal, da izpregledaš, in si napolnjen s svetim Duhom. In zdajci so padle od njegovih oči nekakšne luskine, in je izpregle-

dal. Tedaj je vstal, in je bil krščen. In vzel je jedi, in se je pokrepčal. In bil je nekaj dni pri učencih, ko so bili v Damasku. In precej je v shodnicah oznanjal o Jezusu, da je ta Sin Božji. Zavzeli pa so se, kateri so ga slišali, in so rekli: Ali ni ta tisti, ki jih je preganjal v Jeruzalemu, kateri so klicali v to ime, in je zato sem prišel, da bi jih zvezane peljal k velikim duhovnom? Savel pa je čedalje močnejši prihajal, in zavračal Jude, kateri so prebivali v Damasku, ker je trdil, da je ta Kristus.

Evangelij svetega Matevža 16, 27—29.

Tisti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej! vse smo zapustili, in smo šli za tebój: kaj tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično vam pravim, da ob prerojenju, kadar bo Sin človekov sedel na sedežu svojega veličastva, boste tudi vi, kateri ste šli za menój, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere Izraelove rodove. In sleherni, kateri zapustí hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoljo mojega iména, bo stotérno prejel, in dosegel večno življenje.

2. svečana.

V god darovanja Jezusa Kristusa, in očiščevanja device matere Marije, ali v svečnico.

Berilo iz Malahija preroka 3, 1—14.

To govori Gospód Bog: Glejte, jaz pošljem svojega angela, in pripravljaj bo pot pred menój. In zdajci bo prišel v svoj tempelj Gospód, ki ga vi iščete, in angel

zaveze, katerega vi želite. Glejte, gre! pravi Gospód vojnih trum; in kdo bo mogel uméti dan njegovega prihoda? ali kdo bo prenesel njegov pogled? Zakaj on bo kakor topeč ogenj, in kakor valjavska zel; in sedel bo, kakor kateri topí in čisti srebro, in očistil bo otroke Levijeve, in jih precedil kakor zlato in srebro, in bodo darovali Gospódu darí v pravíci. In dopadel bo Gospódu dar Judatov in Jeruzalemov, kakor poprejšnje dni, in kakor nekdanje leta, pravi Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Luka 2, 22—31.

Tisti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi očiščevanja Marije po Mojzesovi postavi, so prinesli Jezusa v Jeruzalem, da so ga postavili pred Gospóda (kakor je pisano v postávi Gospódovi: Vse prvorojeno moškega spola bodi posvečeno Gospódu), in da so dar opravili, kakor je rečeno v postávi Gospódovi, dve grlici ali dva mlada goloba. In glej! bil je človek v Jeruzalemu, kateremu je bilo ime Simeon: in ta človek je bil pravičen in bogaboječ, in je čakal oveseljenja Izraelovega, in sveti Duh je bil v njem. In bilo mu je razodeto po svetem Duhu, da ne bo videl smrti, preden ne vidi Kristusa Gospódovega. In prišel je v duhu v tempelj. In ko so prinesli otroka Jezusa njegovi starši, da bi storili zanj po šegi postáve, vzel ga je tudi on na svoje naročje, ter je hvalil Bogá in rekel: Zdaj spustiš svojega hlapca, Gospód! po svoji besedi v miru, ker so videle moje oči tvoje zveličanje, katero si pripravil pred

obličjem vseh narodov, luč v razsvetljenje nevé-
nikom, in v čast Izraelu svojemu ljudstvu.

3. svečana.

V dan svetega Blaža mučenika škofa.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 2, 3—7.

Bratje! hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vsega poveseljenja; kateri nas poveseljuje v slednji naši nadlogi, da jih tudi mi moremo poveseliti, kateri so v mnogi stiski, s povese-
ljenjem, s katerim smo tudi mi od Bogá poveseljeni. Zakaj
kakor je obilno trpljenje Kristusovo v nas, tako je tudi
po Kristusu obilno naše poveseljenje. Pa bodimo stiskani,
je v vaše opominjanje in zveličanje; ali bodimo poveseljeni,
je v vaše poveseljenje, ali bodimo opominjani, je v vaše
opominjanje in zveličanje, katero dela, da trpite ravno tiste
nadloge, katere tudi mi trpimo; da je naše upanje za vas
trdno, ker vemo, kakor ste tovariši v trpljenju, tako boste
tudi v poveseljenju v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako
hoče kdo za menój priti, naj zatají sam sebe, in
naj vzame svoj križ, in naj hodi za menój. Zakaj
kdor hoče svoje življenje ohraniti, bo ga izgubil,
kdor pa izgubi svoje življenje zavoljo mene, bo ga
našel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet
pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kakšno meno
bo človek dal za svojo dušo? Ker Sin človekov

bo prišel v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli, in takrat bo povrnil vsakateremu po njegovih delih.

5. svečana.

V dan s. Agate device mučenice.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom
1, 26—31.**

Bratje! pogledjte svoj poklic: ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih, ampak kar je nespametnega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil modre; in kar je slabega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil, kar je mogočnega; in kar je neimenitnega in zaničljivega pred svetom, je izvolil Bog, in kar ni nič, da bi razdejal, kar je; da se noben človek ne hvali pred njegovim obličjem. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, kateri nam je bil dan od Bogá v modrost, in pravičnost, in posvečenje, in odrešenje, da, kakor je pisano, kdor se hvali, naj se hvali v Gospódu.

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji, ter so ga izkušali in rekli: Je-li dovoljeno možu ločiti se od svoje žene zavoljo česar koli si bodi? On pa je odgovoril in jim rekel: Ali niste brali, da, kateri je od začetka ustvaril človeka, je ustvaril moža in ženo, in je rekel: Zavoljo tega bo človek očeta in mater zapustil, in se bo držal svoje žene, in bosta dva v enem mesu. Torej nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, naj človek ne loči. Rekó mu: Zakaj je pa Mojzes

zapovedal ločilen list dati, in se ločiti (od nje)? Reče jim: Mojzes vam je zavoljo trdobe vašega srca pripustil ločiti se od svojih žen; od začetka pa ni bilo tako. Pravim vam pa, da, kdorkoli se loči od svoje žene, razen zavoljo kurbánja, in drugo vzame, prešuštvuje; in kdor vzame ločeno, prešuštvuje. Rekó mu njegovi učenci: Če je tako človekova reč z ženo, ni dobro ženiti se. On pa jim je rekel: Te besede ne razumejo vsi, ampak katerim je dano. So namreč skopljenci, kateri so iz materinega telesa tako rojeni; in so skopljenci, kateri so po ljudeh skopljeni; in so skopljenci, kateri so sami sebe skopili zavoljo nebeškega kraljestva. Kdor more uméti, naj umé.

6. svečana.

V dan s. Doroteje device mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 13—17.

Gospód moj Bog! povzdignil si na zemlji moje prebivališče, in prosil sem rešenja od smrti. Klical sem v Gospóda, očeta mojega Gospóda, da bi me ne zapustil v dan moje nadloge, in v času prevzetnih brez pomoči. Hvalil bom tvoje imé vedno, in ga častil s hvaležnostjo. Zakaj uslišana je moja molitev, rešil si me pogubljenja, in me otel hudega časa. Zavoljo tega te bom častil, in hvalo dajal tvojemu iménu, Gospód naš Bog!

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice str. 203).

9. svečana.

V dan s. Apolónije device mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, itd. (oboje kakor v dan s. Barbare device in mučenice str. 199.)

14. svečana.

V dan s. Valentina mučenika.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je peljal Gospód po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je v njegovem trudu, in je dopolnil njegova dela. Pri zvijači njegovih zoprnikov mu je na strani stal, in ga je obogatil. Ubratil ga je sovražnikom, in zapeljivcev ga je obvaroval, in mu je trd boj napravil, da bi premagal, in zvedel, da je modrost močnejša od vseh reči. Ta prodanega pravičnega ni zapustila, ampak ga je rešila grešnikov, in je šla z njim v ječo, in ga v vezéh ni zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti do tistih, kateri so ga stiskali, in je na laž postavila nje, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikár ne mislite, da sem prišel mir prinesť na zemljo; ne mirú, ampak meč sem prišel prinesť. Prišel sem namreč razdvojiti človeka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto

zoper njeno taščo. In človekovi sovražniki bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, bo ga izgubil; in kdor izgubi svoje življenje zavoljo mene, bo ga našel. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme preroka v imenu preroka, bo prejel plačilo preroka, in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo prejel plačilo pravičnega. In kdor koli dá piti komu izmed teh najmanjših le kozarec mrzle vode v imenu učenca, resnično vam pravim, ne bo izgubil svojega plačila.

22. svečana.

V dan stola s. Petra v Antiohiji.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 1, 1—7.

Peter apóstol itd. (kakor v dan stola s Petra v Rimu, str. 207).

Evangelij: Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 208).

23. svečana.

V dan s. Margarete Kortonske.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 3, 2—5; in 8, 6—7.

Vstala bom, in obhodila mesto; po trgih in ulicah ga bom iskala, katerega ljubi moja duša. Iskala sem ga,

pa ga nisem našla. Našli so me čuvaji, kateri varujejo mesto. Ste ga li videli, katerega ljubi moja duša? Ko sem bila odšla malo od njih, našla sem ga, katerega ljubi moja duša; udržala sem ga, in ga ne bom izpustila, dokler ga ne pripeljem v hišo svoje matere, in v hram svoje porodnice. Rotim vas, hčere Jeruzalemske! pri srnah in jelenih na polju, da ne zbudite in ne predramite ljubke, dokler ne bo sama hotela. — Položi me kakor pečat na svoje srce, kakor pečatnik na svojo roko; ker močna ko smrt je ljubezen, trda kakor pekel gorečnost; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasiti ljubezni, in reke je ne potopé. Ako dá človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, bo ga čislal kakor nič.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice. str. 203).

24. ali 25. svečana.

V dan s. Matija apóstola.

Berilo iz dejanja apostólskega 1, 15—26.

Tiste dni je Peter stal v sredi bratov (bilo je pa kakih sto in dvajset ljudi vkupaj), in je rekel: Možje bratje! mora se dopolniti pismo, katero je prerokoval sveti Duh po Davidovih ustih o Judežu, kateri je bil vodník tistih, ki so Jezusa ujeli, kateri je bil med nas prištet, in je prejel del té službe. (In ta je dobil njivo iz krivičnega plačila, in se je obesil in se po sredi razpočil, in izsul se je ves njegov drob, in se razznanilo vsem v Jeruzalemu prebivajočim, tako da se je reklo

tisti njivi po njih jeziku Hakeldama, to je, njiva krvi.) Zakaj pisano je v bukvah psalmov: Naj bo pusto njih prebivališče, in nihče naj v njem ne prebiva; in njegovo škofovstvo naj prejme kdo drugi. Teh mož torej, kateri so bili z nami zbrani ves čas, v katerem je Gospód Jezus prebival in hodil med nami, od Janezovega krsta do dne, ko je bil od nas v nebo vzet, teh eden mora biti z nami priča njegovega vstajenja. In postavili so dva, Jožefa, kateri je bil imenovan Barzaba, s priimkom Pravični, in Matija. In molili so, rekóč: Ti, Gospód! ki poznáš vseh srca, pokaži, katerega teh dveh si izvolil, da prejme mesto te službe in apostolstva, od katerega je odpadel Juda, da je šel v svoje mesto. In so vadjali zanje; in zadelo je Matija, in bil je prištet enajsterim apóstolom.

Evangelij svetega Matevža 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Zahvaljujem te, Oče, Gospód nebes in zemlje! da si to zakril modrim in razumnim, pa si razodel malim. Prav, Oče! tako je bilo tebi všeč. Vse mi je izročeno od mojega Očeta. In nihče ne pozná Sína, kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne pozná, kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil! Vzemite moj jarem na se, in učite se od mene, ker jaz sem krotak, in iz srca ponižen, in pokoj boste našli svojim dušam. Moj jarem namreč je sladek, in moje breme je lahko.

11. sušca.

V dan s. Frančiške Rimske vdove.

Berilo iz bukev Salomon, pripoved 31, 10—31.

Srčno ženo kdo bo našel? Črez to, kar je iz daljnega in od zadnjih pokrajin, je njena cena. Zanaša se nanjo srce njenega možá, in ropa ne bo potreboval. Izkazuje mu dobro, pa ne hudega vse dni svojega življenja. Poišče volne in predíva, in dela po umetnosti svojih rok. Je kakor ladja kupčeva, katera iz daljnjega prinaša kruha. Še po noči vstane, in dá brašno svojim domačim, in delo svojim deklam. Ogleda njivo, in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi vinograd, prepaše z močjo svoje ledje, in vtrjuje svojo roko. Izkusi in vidi, da je dobra njena kupčija; ne ugasne po noči njena luč. Iztegne svojo roko po koželji, in njeni prstje primejo vreteno. Svojo roko odpre ubogemu, in svoje dlani prostre potrebnemu. Ne bojí se za svojo hišo sneženega mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno obleko. Častitljivo ogrinjalo si napravi, tenčica in škrlat je njena noša. Časten pri vratih je njen mož, kadar sedí z deželnimi starejšinami. Dela tanko platno in prodaje, in pas daje Kananeju. Moč in lepota je njeno oblačilo, in smejala se bo poslednji dan. Svoja usta odpira modrosti, in postáva milosti je na njenem jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in ne je kruha brez dela. Njeni otroci vstanejo in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali. Veliko hčer je nabralo si bogastva, ti si vse presegla. Lažniva je prijetnost, in prazna je lepota: žena, katera se Gospóda bojí, ona bo hvaljena. Dajte ji sadú njenih rok, in hvalijo naj jo očitno njena dela.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucíje devíce mučenice, str. 203).

12. sušca.

V dan s. Gregorja papeža, cerkvenega učenika.

Berilo: „Preljubi! zapričujem pred Bogom“ itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, stran 17).

Evangelij svetega Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vi ste sol zemlje; ako se pa sol izpridi, s čim se bo solila? Ni za drugega več, kakor da se ven vrže, in da jo ljudje poteptajo. Vi ste luč svetá. Mesto se ne more skriti, katero stoji na gori. Tudi ne prižigajo luči, da bi jo pod mérník postavili, ampak na svečnik, da sveti vsem, kateri so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaša dobra dela, in časté vašega Očeta, kateri je v nebesih. Nikár ne mislite, da sem prišel razvezovat postavo ali preroke; ne razvezovat, ampak dopolnit sem jih prišel. Zakaj resnično vam pravim: dokler ne prejde nebó in zemlja, le ena črka, ali ena pičica ne bo prešla od postáve, dokler se vse ne zgodi. Kdor torej razveže le eno teh najmanjših zapóved, in uči tako ljudi, bo najmanjši imenovan v nebeškem kraljestvu; kdor pa stori in uči, bo velik imenovan v nebeškem kraljestvu.

17. sušca.

V dan s. Jederti devíce.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 7, 25—34.

Bratje! o devicah nimam Gospódovega povelja, svèt pa dajem, ker sem milost dosegel od Gospóda, zvest biti.

Menim torej, da je to dobro zavoljo sedanje nadloge; res, dobro je človeku tako biti. Če si zvezan z ženo, ne išči razveze. Če si žene prost, ne išči žene. Ako se pa oženiš, nisi grešil; in ako se devica omoži, ni grešila: toda nadloge mesá bodo imeli taki. Jaz pa vam prizanašam. Tó torej pravim, bratje! Čas je kratek, torej naj bodo tudi, kateri imajo žené, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor bi ne jakali; in kateri se veselé, kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svét, kakor bi ga ne uživali; ker podóba tega sveta prejde. Želim pa, da bi bili vi brez skrbi. Kdór je brez žene, skrbi za to, kar je Gospódovega, kako bi Bogú dopadel; kdor je pa oženjen, skrbi za to, kar je svetovega, kako bi ženi dopadel, in je razdeljen. In žena neomožena in devica misli, kar je Gospódovega, da bi bila sveta na telesu in duhu, v Kristusu Jezusu Gospóda našem.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 199).

19. sušca.

V dan s. Jožefa ženina devíce matere Marije.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub je bil Bogu in ljudém itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 207).

Evangelij svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija mati Jezusova Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožični dan, str. 8).

21. sušca.

V dan s. Benedikta opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogu in ljudém itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 207).

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan izpreobrnjenja s. Pavla apóstola str. 213).

24. sušca.

V dan s. Gabrijela vélikega angela.

Berilo iz Danijela preroka 7, 21—26.

Tiste dni, glej, je mož Gabrijel, katerega sem videl v prikazni v začetku, hitro priletel in se me je doteknil ob času večerne daritve. In me je učil, in mi govoril in rekel: Danijel! zdaj sem izšel, da te podučim, in da umíš. V začetku tvojih prošenj je izšlo povelje; jaz pa sem prišel, da ti razodenem, da si ljubi mož. Poslušaj torej zvesto govorjenje, in razumej prikazen. Sedemdeset tednov se je prikrajšalo nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, dajenja pregrešenje, in konec vzame greh, in se izbriše krivíca, in se približa večna pravíca, in se dopolni razodenje in prerokovanje, in se pomazili Sveti svetih. Vedi torej in razumej: Od izhoda povelja, da naj se spet sezida Jeruzalem, do Kristusa vladnika bo sedem tednov, in dva in šestdeset tednov; in spet bodo sezidane ceste in zidovi v stiski časov. In po dva in šestdesetih tednih bo umorjen Kristus, in ne bo njegovo ljudstvo, katero ga bo zatajilo. In mesto in svetišče bo razdal ljud s prihodnjim vojvodom; in njegov konec bo razsip, in po dokončanem boju bo namenjena puščava.

Evangelij: Tisti čas je bil angel Gabrijel od Bogá poslan itd. (kakor v dan pričakovanja poroda devíce matere Marije str. 204).

25. sušca.

V god učlovečenja Sinú Božjega in oznanjenja devíci Materi Mariji.

Berilo in Evangelij (kakor v dan pričakovanja poróda device Matere Marije, 18. dan grudna, str. 204).

V petek po tihi nedélji.

Za dan VII žalosti devíce matere Marije.

Berilo iz bukev Juditinih 13, 22—25.

Gospód te je oblagodaril s svojo močjo, ker je po tebi uničil naše sovražnike. Oblagodarjena si ti, hči! po Gospódu previsokem Bogu pred vsemi ženami na zemlji. Hvaljen bodi Gospód, kateri je ustvaril nebó in zemljo, ker je danes tvoje imé tako povišal, da ne prejde tvoja hvala iz ust ljudém, kateri bodo pomneli Gospódovo moč vekomaj. Zavoljo bridkosti in nadloge svojega ljudstva svojemu življenju nisi prizanesla, ampak si odvrnila pokončanje pred obličjem našega Bogá.

Evangelij svetega Janeza 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusovega njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je torej Jezus mater in učenca, katerega je jubil, videl zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

27. sušca.

V dan s. Ruperta spoznavavca *) škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44 in 45.

Glej, véliki duhoven, kateri je v svojih dneh dopadel Bogu, in je bil najden pravičen, in je bil ob času srda v spravo. Ni mu bil najden enak, kateri bi bil izpolnjeval postávo Najvišega. Zavoljo tega ga je Gospód s prisego povzdignil med svojim ljudstvom. Blagoslov vseh narodov mu je dal, in svoj zavet potrdil nad njegovo glavo. Obiskal ga je s svojimi dobrotami, ohranil mu je svoje usmiljenje, in našel je milost pred Gospódovimi očmi. Povelíchal ga je pred kralji, in mu je dal venec slave. Storil je ž njim véčno zavezo, in dal mu véliko duhovstvo, in ga je oblagodaril v slavi, da opravlja duhovsko službo, in ima hvalo v njegovem imenu, in mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelij: Nekdo, ki je šel na tuje itd.
(kakor v dan s. Nikolaja, 6. grudna, str. 201).

24. malega travna.

V dan s. Jurija mučenika.

**Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Timoteju 2, 8—10;
in 3, 10—12.**

Predragi! pomni, da je Gospód Jezus Kristus iz naroda Davidovega vstal od mrtvih po mojem oznanjevanju,

*) Spoznavavec se imenuje vsak svetnik, kateri je krščansko vero pred svetom spoznaval, pa ni bil zato umorjen, ampak je mirno umrl.

zavoljo katerega trpim do železja kakor hudodelnik; toda Božja beseda ni vklenjena. Zató vse pretrpim zavoljo izvoljenih, da tudi oni dosežejo zveličanje, katero je v Kristusu Jezusu z nebeško častjo. — Ti pa si slišal moj nauk, podučevanje, prizadevanje, vero, krotkost, ljubezen, potrpežljivost, preganjanje, trpljenje, kar se mi je prigodilo v Antijohiji, v Ikoniji in v Listrah, kakšno preganjanje sem pretrpel, in iz vsega me je rešil Gospód. In vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjani.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem prava vinska trta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko, katera v meni ne rodi sadú, bó odrezal: in vsako, katera rodi sad, bo otrebil, da rodi več sadú. Vi ste zdaj čisti zavoljo besed, katere sem vam govoril. Ostanite v meni, in jaz v vas. Kakor mladíka ne more roditi sadú sama od sebe, ako ne ostane na trti: tako tudi vi ne, ako v meni ne ostanete. Jaz sem trta, vi mladíke. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodi veliko sadú; ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo ne ostane v meni, bo venkaj vržen, kakor mladíka; in usehnila bo, in bodo jo pobrali in v ogenj vrgli, in zgóri. Ako ostanete v meni, in moje beséde ostanejo v vas, prosite kar koli hočete, in zgodilo se vam bo.

25. malega travna.

V dan s. Marka evangelista.

(Pri maši pred procesijo.)

Berilo iz Ecehijela preroka 1, 10—15.

Podoba obrazov četverih živali: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni njih četverih, obraz volov pa na levi njih četverih, in obraz orlov nad njimi četverimi. Njih obrazi in njih peroti so bile zgoraj razprostrte; dve peroti sleherne ste se stikali, in dve ste pokrivali njeno teló. In sleherna njih je šla pred sebój; kamor jih je duh gnal, tja so šle, in se niso obračale, kakor goreči ogli ognja in kakor baklje. To je bila prikazen, ki je švigala v sredi živali; svetloba ognja, in iz ognja izhajajoč blisk. In živali so tekale, in se vračale, kakor svetel blisk.

Evangelij svetega Luka 10, 1—9.

Tisti čas je Gospód izvolil še drugih dva in sedemdeset, in jih je poslal po dva pred svojim obličjem v vsako mesto in kraj, kamor je on imel priti. In jim je rekel: Žetev je sicer velika, ali delavcev je malo. Prosite torej Gospóda žetve, da pošlje delavcev v svojo žetev. Pojdite! jaz vas pošiljam, kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite mošnje, ne torbe, ne črevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v katero hišo koli pridete, recite najpoprej: Mir bodi ti hiši. In ako je tam otrok mirú, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, vrnil se bo k vam. V tisti hiši pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je pri njih: delavec namreč

je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v katero mesto koli pridete, in vas sprejmejo, jejte, kar se pred vas postavi; in ozdravljajte bolnike, kateri so ondi, in recite jim: Približalo se vam je Božje kraljestvo.

(Berilo in Evangelij pri maši med procesijo sta tista, ko v križenem tednu.)

30. malega travna.

V dan s. Katarine Sijenske device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice, str. 203).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device muč., str. 199).

1. velicega travna.

V dan ss. Filipa in Jakopa apóstolov.

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo z veliko srčnostjo stali pred tistimi, kateri so jih stiskali, in jim dela jemali. Ko bodo to videli, bodo omoteni od groznega strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupanega zveličanja, ter bodo sami pri sebi rekli, kesaje se, in od bridkosti duha zdihovaje: Ti so, katere smo nekdej zasmehovali, in v zasramljiv pregovor imeli. Mi neumni smo njih življenje imeli za nespamet, in njih konec za nečast; glejte, kakó so zdaj prištetí med Božje otroke, in njih del je med svetniki.

Evangelij svetega Janeza 14, 1—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše srce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v mé verujte! V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. Ako bi takó ne bilo, vam bi bil povedal: ker grem vam mesto pripraviti. In ko odidem, in vam mesto pripravim, prišel bom spet, in vas bom vzel k sebi, da boste tudi vi, kjer sem jaz. In kam jaz grem, veste in pot veste. Reče mu Tomaž: Gospód! ne vemo, kam greš, in kakó moremo vedeti pot? Jezus mu reče: Jaz sem pot, in resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače, kakor po meni. Ako bi mene poznali, gotovo bi tudi mojega Očeta poznali, in odsehnal ga boste poznali, in ste ga videli. Reče mu Filip: Gospód! pokaži, nam Očeta, in nam je dosti. Reče mu Jezus: Toliko časa sem pri vas, pa me ne poznate? Filip! kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Kakó praviš ti: Pokaži nam Očeta? Ali ne verujete, da sem jaz v Očetu, in Oče v meni? Besed, katere vam jaz govorim, ne govorim sam od sebe, ampak Oče, kateri v meni prebiva, on opravlja dela. Ali ne verujete, da sem jaz v Očetu, in Oče v meni? Če ne, vsaj zavoljo del verujte. Resnično, resnično vam pravim: kdor v mé veruje, bo dela, katera delam jaz, tudi on delal, in še večje, kakor te, bo delal, ker jaz grem k Očetu. In kar koli boste Očeta v mojem iménu prosili, to bom storil, da bo Oče v Sinu poveljčan.

3. velicega travna.

V dan najdenja svetega križa.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Filipljanom

2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj itd. (kakor cvetno nedeljo pri maši, str. 107).

Evangelij svetega Janeza 3, 1—15.

Tisti čas je bil človek izmed farizejev, Nikodém po iménu, viši med Judi. Ta je prišel po noči k Jezusu, in mu je rekel: Učeník, vemo, da si učeník od Bogá prišel; zakaj nihče ne more teh čudežev delati, katere ti delaš, če Bog ni z njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično ti pravim, ako kdo ni vnovič preroben, ne more videti Božjega kraljestva. Reče mu Nikodém: Kako more človek rojen biti, ko je star? Ali more v teló svoje matere vdrugeč iti, in preroben biti? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično ti pravim, ako kdo ni preroben iz vode in iz svetega Duha, ne more iti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesá, je mesó; in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Vnovič morate rojeni biti. Veter piha, koder hoče, in glas njegov slišiš, pa ne veš, odkod prihaja, ali kam gre; tako je sleherni, kateri je rojen iz Duha. Nikodém je odgovoril in mu rekel: Kakó se more to zgoditi? Jezus je odgovoril ter mu rekel: Ti si učeník v Izraelu, in tega ne veš? Resnično, res-

nično ti pravim, da, kar vemo, govorimo, in kar smo videli, pričamo; in ne sprejmete našega pričanja. Če vam pravim pozemeljske reči, in ne verjamete, kakó boste verovali, ako vam bom pravil nebeške? In nihče ni šel v nebesa, kakor kateri je prišel iz nebes, Sin človekov, kateri je v nebesih. In kakor je Mojzes povišal kačo v puščavi, tako mora povišan biti Sin človekov; da kdor koli vanj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje.

4. velicega travna.

V dan ss. Florijana in tovarišev mučenikov.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih, v netrohljiv in neognušen in nevenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči ohranjeni po veri v zveličanje, katero imá razodeto biti poslednji čas; v katerem se boste veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih izkušnjah, da se izkušnja vaše vere veliko dražje ko zlato, katero se z ognjem izkuša, pokaže v hvalo, in slavo in čast po razodetju Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—11.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem trta, vi mladíke. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodí veliko sadú: ker brez mene ne

morete nič storiti. Ako kdo ne ostane v meni, bo venkaj vržen, kakor mladíka; in bo usehnila, in bodo jo pobrali in v ógenj vrgli, in zgórí. Ako ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite, kar koli hočete, in vam bo se zgodilo. V tem je povelíčan moj Oče, da veliko sadít obrodite, in da ste moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, ljubil sem tudi jaz vas. Ostanite v moji ljubezni. Ako moje zapovedi izpolnjujete, boste ostali v moji ljubezni; kakor sem tudi jaz zapovedi svojega Očeta izpolnil, in ostanem v njegovi ljubezni. To sem vam govoril, da moje veselje v vas ostane, in da se dopolni vaše veselje.

5. velícega travna.

V dan s. Gotharda spoznavavca škofa.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 7, 23—27.

Bratje! duhovnov je bilo več po postávi, zató ker jim je smrt branila ostati; Jezus pa, ker ostane vekomaj, ima večno duhovstvo. Torej jih more tudi vekomaj zvelícati, kateri pridejo po njem k Bogú, ker vedno živí, da za nas prosi. Spodobilo se je namreč, da imámo takega velikega duhovna, svetega, nedolžnega, neomadeževanega, odločenega od grešnikov, in višega, ko so nebesa: kateremu ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva, zakaj to je storil enkrat, ker je sam sebe daroval, Jezus Kristus náš Gospód.

Evangelij svetega Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospód

prišel. To pa vedite, da, ko bi vedel hišni gospodar, katero uro ima tat priti, čul bi gotovo, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pripravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, prišel bo Sin človekov. Kdo neki je zvesti in razumni hlapec, katerega je postavil njegov gospód črez svojo družino, da jim daje jed ob času? Blagor tistemu hlapcu, katerega njegov gospód, kadar pride, najde takó delati! Resnično vam pravim, da ga bo postavil črez vse svoje premoženje.

16. velicega travna.

V dan s. Janeza Nepomučana mučenika.

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26—31.

Neumni gleda skozi okno v hišo; razumni mož pa zunaj stoji. Nespamet človekova je poslušati pri durih; modrega pa teži sramota. Usta neumnih nespametno govoré, besede modrih pa so pretehtane z mero. Trapasti imajo na jeziku svoje srce, modri pa v srcu svoj jezik. Kadar kolne hudobni hudíča, kolne sam svojo dušo. Šepetavec oskruni svojo dušo, in je povsod črten; in kdor se ga drží, je sovražen: molčeči in razumni je češčen.

Evangelij: Tisti čas je Janez, ko je v ječi itd. (kakor drugo nedéljo v adventu, str. 5).

17. velicega travna.

V dan s. Jošta spoznavavca.

Berilo: Kakor v dan sv. Antona Padovanskega, str. 238.

Evangelij: Ne bojte se, majhna čreda itd.
(kakor v dan s. Osvalda, str. 251).

25. velicega travna.

V dan s. Vrbana mučenika papeža.

Berilo: Bratje! hvaljen bodi Bog itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 215).

Evangelij: Nekdo, ki je šel na tuje itd.
(kakor v dan s. Nikolaja, str. 201).

31. velicega travna.

V dan ss. Kancijana in tovarišev mučenikov.

(O velikonočnem času.)

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd.

Evangelij: Jaz sem trta, vi mladíke itd.
(oboje kakor v dan s. Florijana in tovarišev, str. 233).

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz bukev modrosti 5, 16—20.

Pravični pa bodo vekomaj živeli, in pri Gospódu je njih plačilo, in skrb zanje pri Najvišem. Zató bodo prejeli častitljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospódove roke, ker s svojo desnico jih bo pokril, in s svojo sveto roko jih bo branil. Prejel bo orožje njegov srd, in oborožil stvari v maščevanje nad sovražniki. Oblekel bo namesto oklepa pravico, in vzel namesto čelade pravično sodbo. Prejel bo nepremagljiv ščit, svetost.

Evangelij svetega Luka 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 209).

2. rožnega cveta.

V dan ss. Marcelina, Petra in Erazma mučenikov.

Berilo: Bratje! menim, da se trpljenje sedanjega časa ne dá primeriti itd. (kakor četrto nedéljo po binkoštih, str. 170).

Evangelij: Kadar boste slišali vojske itd. (kakor v dan ss. Vincencija in Anastazija mučenikov, str. 210).

9. rožnega cveta.

V dan ss. Primoža in Felicijana mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovarišev mučenikov, str. 236).

Evangelij: Zahvaljujem te, Oče itd. (kakor 24. dan svečana, str. 221).

10. rožnega cveta.

V dan s. Margarete kraljice.

Berilo: Srčno ženo kdo bo našel? itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 222).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučnice, str. 203).

13. rožnega cveta.

V dan s. Antona Padovanskega.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 4,
9—14.**

Bratje! v razgledovanje smo svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in za uho nas bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In trudimo se s svojimi rokami delajoč; nas kolnejo, in blagoslavljamo; nas preganjajo, in prenašamo; nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsega izvržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje preljube otroke v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij: Naj bo opasano vaše ledje, itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

15. rožnega cveta.

V dan ss. Vida in tovarišev mučenikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki Božji, itd. (kakor v dan ss. Vincencija in Anastazija, str. 210).

Evangelij svetega Luka 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kdor vas posluša, mene posluša; kdor pa vas zaničuje, mene zaničuje. Kdór pa mene zaničuje, zaničuje njega, kateri me je poslal. Dva in sedemdeseteri pa so se z veseljem vrnili, rekóč: Gospód! tudi

hudíči so nam pokorni v tvojem iménu. In rekel jim je: Videl sem satana, kakor blisk z neba pasti. Glejte! dajem vam oblast stopati na kače in škorpijone, in zoper vso moč sovražnikovo; in nič vam ne bo škodovalo. Vendar ne veselite se tega, da so vam duhovi pokorni: veselite se pa, da so vaša iména zapisana v nebesih.

21. rožnega cveta.

V dan s. Alojzija spoznavavca.

Berilo iz bukev Sírahovih 31, 8—11.

Blagor človeku, kateri je najden brez madeža, in kateri ne hodi za zlatom, in se ne zanaša na zaloge denarjev. Kdo je ta, in hvalili ga bomo? Zakaj prečudne reči je delal v svojem življenju. On je izkušen v tem, in popoln najden, in bo mu večna čast. On bi bil mogel grešiti, pa ni grešil; hudo storiti, pa nil storil. Zató je utrjeno njegovo blagó v Gospódu, in njegovo miloščino bo oznanjala vsa množica svetih.

Evangelij svetega Matevža 22, 29—40.

Tisti čas je odgovoril Jezus saducejem in rekel: Motite se, ker ne umete ne pisem, ne moči Božje. Ob vstajenju namreč se ne bodo ne ženili ne možile, temuč bodo kakor angeli Božji v nebesih. O vstajenju mrtvih pa, ali niste brali, kar vam je govoril Bog rekóč: Jaz sem Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakopov? Bog ni mrtvih, ampak živih. In množice, ko so to slišale, so se zavzele nad njegovim ukom. Ko so pa farizeji

slišali, da je saduceje pripravil k molčanju, so se sešli. In eden izmed njih, učenik postáve, ga je vprašal izkušajoč ga: Učeník! katera je vélika zapoved v postávi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospóda svojega Boga iz vsega svojega srca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je največa in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je obsežena vsa postáva in preroki.

22. rožnega cveta.

V dan ss. Ahácija in tovarišev mučeníkov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovarišev muč., str. 236).

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučeníkov, str. 209).

24. rožnega cveta.

V dan rojstva s. Janeza krstníka.

Berilo iz Izaija preroka 49, 1—7.

Poslušajte, otoki, in pazite ljudstva v daljavi! Gospód me je v materinem telésu poklical; ko sem bil še v telésu svoje matere, se je spomnil mojega imena. In je storil moja usta kakor oster meč; v senco svoje roke me je skril, in me je vzel ko izbrano puščico, v svoj tul me je skril. In rekel mi je: Moj hlapec si ti, Izrael! ker v tebi bom povelíčan. In zdaj pravi Gospód, ki me je iz materi-

nega telésa storil sebi hlapca: Glej, dal sem te narodom v svetlebo, da si moje zveličanje do konca sveta. Kralji bodo videli, in knezi vstali, ter te molili zavoljo Gospóda tvojega Boga, in zavoljo Svetníka Izraelovega, kateri te je izvolil.

Evangelij svetega Luka 1, 57—68.

Elizabeti se je izpolnil čas poroditi, in rodila je sina. In njeni sosedje in sorodniki so slišali, da je Gospód izkazal svoje veliko usmiljenje nad njo, in so se ž njo vred veselili. In zgodilo se je, osmi dan so prišli obrezovat dete, in imenovali so ga po iménu njegovega očeta Caharija. In njegova mati je odgovorila in rekla: Tega ne, ampak Janez naj se imenuje. In rekli so ji: Saj ni nikogar v tvojem rodu, kateremu bi bilo tako imé. Pomignili so pa njegovemu očetu, kako hoče, da bi se imenoval. In ukazal si je dati tablico, in je zapisal, rekóč: Janez je njegovo ime. In vsi so se čudili. Pri tej priči pa so se odprla njegove usta in njegov jezik, in je izpregovoril in Bogá hvalil. In popadel je strah vse njih sosede, in po vseh Judejskih gorah so se razglasile vse te reči. In vsi, kateri so slišali, vzeli so si k srcu, rekóč: Kaj neki bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospódova je bila ž njim. In Caharija, njegov oče, je bil napolnjen s svetim Duhom, in je prerokoval, rekóč: Hvaljen Gospód, Izraelov Bog, ker je obiskal, in stóril odrešenje svojemu ljudstvu.

26. rožnega cveta.

V dan ss. Janeza in Pavla mučenikov.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10—15.

Ti so usmiljeni možje, katerih pravičnosti niso pozabljene; pri njih zarodu ostane njih blagó, svet del so njih vnuki; in v zavezi je ostal njih zarod, in njih otroci ostanejo zavoljo njih vekomaj; njih rod in njih slava ne bo prešla. Njih telésa so pokopana v miri, in njih iména živé od rodú do rodú. Njih modróst bodo pripovedovala vsa ljudstva, in njih hvalo oznanjal ves zbor svetnikov.

Evangelij svetega Luka 12, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se kvasú farizejskega, kateri je hinavščina. Nič pa ni skritega, kar bi se ne razodelo; tudi nič skrivnega, kar bi se ne zvedelo. Torej, kar ste rekli v temi, bo se na svetlem govorilo; in kar ste na uho govorili v hramih, bo oznanjano na strehah. Pravim pa vam svojim prijateljem: Ne bojte se jih, kateri umoré teló, in po tem nimajo kaj storiti. Hočem vam pa pokazati, koga se bojte. Bojte se tistega, kateri, ko je umoril, ima oblast vreči v pekel. Res, vam pravim, tega se bojte! Ali se ne prodaje pet vrabcev za dva vinarja? Pa ne eden izmed njih ni pozabljen pri Bogu. Pa tudi lasje vaše glave so vsi razštetí. Ne bojte se torej; več ko veliko vrabcev ste vi vredni. Pravim vam pa: Kdor koli me spozná pred ljudmi, bo tudi Sin človekov njega spoznal pred angeli Božjimi.

29. rožnega cveta.

V dan ss. apóstolov Petra in Pavla.

Berilo iz dejanja apostólskega 12, 1—11.

Tiste dni jih je kralj Herod začel nekaj v cerkvi preganjati. Umoril pa je Jakopa, Janezovega brata, z mečem. Ko je pa videl, da je to Judom všeč, je ukazal ujeti tudi še Petra. Bili so pa dnevi opresnikov. Ko ga je bil torej ujel, poslal ga je v ječo, in dal štirim četvernijam vojakov varovati, ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sicer zaprt v ječo, cerkev pa je zanj neprenehoma molila k Bogu. Kadar ga je pa Herod imel pred ljudi postaviti, spal je tisto noč Peter med dvema vojakoma vklenjen v dve verigi; in váruhi so pred durmi varovali ječo. In glej, angel Gospódov je pristopil, in luč se je zasvetila v ječi; in udaril je Petra v bok, in ga zbudil, rekóč: Vstani hitro! In verige so padle od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: Opaši se in obuj svoje črevlje. In storil je tako. In (angel) mu je rekel: Ogrni svoj plašč, in pojdi za menój. In šel je ven za njim, pa ni vedel, da je res, kar se je godilo po angelu, ampak je menil, da vidi prikazen. Kadar sta bila pa odšla mimo prve in druge straže, prišla sta do železnih vrat, katera peljejo v mesto, in ta so se jima sama od sebe odprla. In šla sta skozi nje, in prišla v neke ulice, in zdajci je odstopil angel od njega. In Peter se zavé, in reče: Zdaj vem res, da je poslal Gospód svojega angela, in me je rešil iz Herodove roke, in vsega čakanja Judovskega ljudstva.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus itd. (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 208).

2. malega srpana.

V dan obiskanja s. Marije devíce.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 2, 8—14.

Glej, on pride, in skače po gorah, in preskakuje hribe. Podoben je ljubi moj srni in mlademu jelenu. Glej, on stoji za našo steno, in gleda skozi okna, in pogleduje skozi mrežo. Glej, moj ljubi mi govori: Vstani, hiti, prijateljica moja, golobica moja, lepa moja! in pridi; ker zima je že minila; dež je odšel in nehal; cvetice so se prikazale v naši deželi; čas obrezovanja je prišel; glas grličin se je zaslišal v naši deželi; smokva je pognala svoj cvet; cvetoči vinogradi dajó svoj duh. Vstani, prijateljica moja, lepa moja! in pridi. Golobica moja v razpokah skale, v luknjah kamenate ograje! pokaži mi svoje obličje, daj slišati svoj glas v mojih ušesih; ker tvoj glas je sladek, in lepo tvoje obličje.

Evangelij svetega Luka 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignila, in je jadreno šla v goré v mesto na Judovem. In stopila je v hišo Caharijevo in je pozdravila Elizabeto. In zgodilo se je, ko je zaslišala Elizabeta pozdravljenje Marijino, poskočilo je dete v njenem telésu. In Elizabeta je bila napolnjena s svetim Duhom, in je zavpila z velikim glasom, in rekla: Blažena si ti med ženami, in blažen je sad tvojega telésa! In odkod to meni, da pride mati mojega Gospóda k meni? Zakaj glej! ko je prišel glas tvojega pozdravljenja v moja ušesa, poskočilo je dete od

veselja v mojem telésu. In blagor ti, ki si verovala, ker se bo dopolnilo, kar ti je povedal Gospód. In Marija je rekla: Moja duša povelíčuje Gospóda, in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarju.

4. malega srpana.

V dan s. Urha spoznavavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spoznavavca škofa, str. 234).

12. malega srpana.

V dan ss. Mohorja škofa in Fortunata dijakona, muč., kranjske dežele priporočnikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki božji itd.

Evangelij: Kadar boste slíšali vojske itd. (oboje kakor v dan ss. Vincencija in Anastázija muč., str. 210).

13. malega srpana.

V dan s. Margarete devíce mučenice.

Berilo: Gospód moj Bog! povzdignil si itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 217).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 203).

16. malega srpana.

V dan s. devíce Marije Karmelske.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Jaz sem ko trta rodila sladek in dišeč sad, in iz mojega cvetja je častit in obilen sad. Jaz sem mati čiste ljubezni, in strahú in spoznanja in svetega upanja. Pri meni je vsa milost pota in resnice, pri meni vse upanje življenja in čednosti! Pristopite k meni vsi, kateri me želite, in mojega sadú se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od medú, in moj del slajši od medú in satovja. Moj spomín je v večne rodove. Kateri mene jedó, bodo še lačni; in kateri mene pijó, bodo še žejni. Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kateri delajo po moje, ne bodo grešili. Kateri mene oznanjajo, bodo imeli večno življenje.

Evangelij svetega Luka 14, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, povzdignila je neka žena glas izmed množice, in mu je rekla: Blagor telésu, katero je tebe nosilo, in prsim, katere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

17. malega srpana.

V dan s. Aleša spoznavavca.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Timoteju 6, 6—12.

Predragi! velik dobiček je pobožnost z zadovoljnostjo. Nič namreč nismo prinesli na ta svét; gotovo je, da tudi nič ne moremo odnesti. Ako pa imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. Zakaj, kateri hočejo obogateti,

padejo v izkušnjava, in v zadrgo hudičevo, in v veliko nepridnih in škodljivih želj, katere potopé človeka v pogubljenje in končanje. Korenina vsega hudega namreč je lakomnost; nekateri, ki so hrepeneli po njej, so zašli od vere, in se zapletli v velike nadloge. Ti pa, o človek Božji! béži pred tem; drži se pa pravice, pobožnosti, vere, ljubezni, potrpežljivosti, krotkosti. Vojskuj dobro vojsko vere, segaj po večnem življenju.

Evangelij: Glej, vse smo zapustili itd. (kakor v dan izpreobrnjenja s. Pavla apóstola, str. 213).

20. malega srpana.

V dan Elija preroka.

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1—10.

Vstal je Elija prerok kakor ogenj, in njegova beseda je gorela kakor baklja. On je pripeljal nad ljudstva lakoto, in ker so ga razdražili s svojim zavidom, jih je manj prihajalo; niso namreč mogli trpeti zapóvedi Gospódovih. Z besédo Gospódovo je zaprl nebó, in je priklical z neba ogenj trikrat. Takó se je povelíčal Elija v svojih čudežih. In kdo se more tako slaviti, kakor ti? Ti si vzdignil mrtvega iz groba iz smrtne oblasti po besedi Gospóda Bogá. Ti si vrgel kralje v pogubo, in slavne iz njih postelje, in raztrl lahko njih moč. Ti si slišal na Sinaju svarjenje in na Horebu sodbo maščevanja. Ti si pomazilil kralje v pokorjenje, in si stavil preroke naslednike za seboj. Ti si bil vzet v ognjenem viharju na vozu z ognjenimi konji. Ti si bil namenjen ob sodbah časov tolažiti srd Gospódov, spraviti očetovo srce s sinom, in spet ustanoviti rodove Jakopove.

Evangelij: Tisti čas vzame Jezus sebój Petra in Jakopa in Janeza itd. (kakor drugo postno nedeljo, str. 50).

22. malega srpana.

V dan s. Marije Magdalene.

Berilo: Vstala bom, in obhodila mesto itd. (kakor 23. dan svečana, str. 219).

Evangelij: Tisti čas je nekdo izmed farizejev itd. (kakor v četrtek po tihi nedelji, str. 101).

25. malega srpana.

V dan s. Jakopa apóstola.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 4, 9—15.

Bratje! menim, da je Bog nas apóstole poslednje postavil, kakor v smrti namenjene: ker smo v razgledovanje svétu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do té ure smo lačni, žejni in nagi, in za uho nas bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In trudimo se s svojimi rokami delajoč; kolnejo nas, in blagoslavljamo; in nas preganjajo, in prenašamo; nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega svetá smo postali, vsega izvržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak opominjam vas, kakor svoje prelube otroke. Zakaj, ko bi tudi deset tisoč učenikov imeli v Kristusu, vendar nimate veliko očetov; ker v Kristusu Jezusu sem vas jaz rodil z evangelijem.

Evangelij svetega Matevža 20, 20—23.

Tisti čas je pristopila k Jezusu mati Cebedev-
jovih sinov s svojima sinoma, ter ga je molila in
nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Pravi
mu: Reci, naj sedita ta moja sina, eden na tvoji
desnici, eden pa na tvoji levici v tvojem kraljestvu.
Jezus pa je odgovoril, in rekel: Ne vesta, kaj
prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil?
Rečeta mu! Moreva. Reče jima: Moj kelih bosta
sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni
moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno
po mojem Očetu.

Ravno ta dan.

V dan s. Krištofa mučenika.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospód itd.

Evangelij: Nikar ne mislite itd. (oboje
kakor v dan s. Valentina mučenika, str. 218).

26. malega srpana.

V dan s. Ane, matere Marije device.

Berilo: Srčno ženo kdo bo našel? (kakor v dan
s. Frančiške Rimske vdove, str. 222).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno
zakladu, itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice.
str. 203).

2. velicega srpana.

V dan s. Štefana papeža mučenika.

Berilo iz dejanja apostolskega 20, 17—21.

Tiste dni je iz Milota Pavel poslal v Efez, poklicat starejšine cerkvéne. Ko so bili ti prišli k njemu, in so bili vkupaj, rekel jim je: Vi veste od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem bil z vami ves čas, služeč Gospódu z vso ponižnostjo in s solzami in izkušnjami, katere so se mi godile zavoljo zalezovanja Judov; kako nisem nič odtegnil koristnega, da bi vam ne bil oznanil, in vas učil očitno in po hišah, oznanjajoč Judom in névernikom izpreobrnjenje k Bogu in vero v našega Gospóda Jezusa Kristusa.

Evangelij: Ako hoče kdo za menoj priti itd. (kakor v dan s. Blaža mučeníka škofa, str. 215).

5. velicega srpana.

V dan s. Marije Snežnice.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

Od začetka in pred veki sem ustvarjena, in nikdar ne bom nehala, in v svetem prebivališču sem služila pred njim. In tako sem utrdila se v Sijonu, in v svetem mestu sem ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In ukoreninila sem se v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovališče.

Evangelij svetega Luka 14, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, itd. (kakor v dan s. devíce Marije Karmelske, str. 246).

Ravno ta dan.

V dan s. Osvalda spoznavavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s Antona Padovanskega str. 238).

Evangelij svetega Luka 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne bojte se, majhna čreda! ker vašemu Očetu je dopadlo, vam dati kraljestvo. Prodajte svoje premoženje, in dajte vbogajme. Storite si mošnje, katere se ne starajo; zaklad, kateri ne mine, v nebesih, kamor se tat ne približa, in katerega molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.

6. velicega srpana.

V dan ss. Krista in tovarišev mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovarišev muč., str. 236).

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana muč., str. 209).

10. velicega srpana.

V dan s. Lovrenca mučenika.

**Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom
9, 6—10.**

Bratje! kdor skopo seje, bo tudi skopo žel; in kdor seje v obilnosti, bo tudi žel v obilnosti. Sleherni (daruj), kakor je v svojem srcu namenil, ne z žalostjo ali po sili;

zakaj veselega darovavca ljubi Bog. Bog pa je mogočen, vsak dar izobiljšati med vami, da imate vselej vsega dovolj, in ste bogati za vsako dobro delo, kakor je pisano: Delí, daje ubogim, njegova pravičnost ostane vekomaj. Kateri pa daje seme sejavcu, dal bo tudi kruha jesti, in bo pomnožil vaše seme, in dal rasti obilnejši sad vaše pravičnosti.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam pravim, ako pšenično zrno ne pade v zemljo, in ne umrje, ostane ono samo; ako pa umrje, stori veliko sadú. Kdor ljubi svoje življenje, bo ga izgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, bo ga prihranil v večno življenje. Ako kdo meni služi, naj hodi za menoj; in kjer sem jaz, tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, bo ga moj Oče počastil.

15. velicega srpana.

Vélíko gospojnico, ali v god vnebovzetja Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11—20.

V vsem sem iskala pokoja, in v deležu Gospódovem sem hotela stanovati. Tedaj je zapovedal, in mi rekel stvarnik vseh rečí; in kateri me je ustvaril, počival je v mojem šatoru, in mi je rekel: V Jakopu prebivaj, v Izraelu imej svoj del, in med mojimi izvoljenimi se ukorenini. — In tako sem se utrdila v Sijonu, in v svetem mestu sem ravno tako počivala in v Jeruzalemu je bila

moja oblast. In sem se ukoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovališče. Kakor cedra na Libanu sem povišana, in kakor cipresa na gori Sijonski. Visoka kakor palma v Kadezu sem zrastle, in kakor zasajena roža v Jerihu; kakor lepa oljka na polju, in kakor javor ob vodi na potih sem visoko zrastle. Kakor sladka skorja in lepo dišeče mazilo sem dišala, kakor izbrana mira sem dajala prijeten duh od sebe.

Evangelij svetega Luka 10, 38–42.

Tisti čas je šel Jezus v neko vas; in neka žena, Marta po imenu, ga je sprejela v svojo hišo. In ona je imela sestro, po imenu Marija, katera je tudi sédla k nogam Gospódovim, in poslušala njegovo besedo. Marta pa si je veliko prizadela s postrežbo; ter je pristopila, in rekla: Gospód! ali ti ni mari, da me moja sestra pustí samo streči! Reci ji torej, naj mi pomaga. In Gospód je odgovoril, in je rekel: Marta, Marta! skrbna si in veliko si prizadevaš. Pa le eno je potrebno. Marija je izvolila najboljši del, kateri ji ne bo vzet.

16. velicega srpana.

V dan s. Roka spoznavavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega str. 238).

Evangelij: Ne bojte se, majhna čreda itd. (kakor v dan s. Osvalda spoznavavca, str. 251).

24. velicega srpana.

V dan s Jerneja apóstola.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 12,
27—31.**

Bratje! vi ste teló Kristusovo in udje med sebój. In Bóg je v cérkvi postavil prvič apostole, drugič preroke tretjič učeníke, potlej moči, po tem darí ozdravljati, pomagati, vladati, mnogotere jezike govoriti, jezike razlagati. So mari vsi apostoli? ali vsi preroki? ali vsi učeníki? ali imájo vsi moči? ali vsi darí ozdravljati? ali vsi govoré mnogotere jezike? ali vsi razlagajo? Hitite pa po boljših darovih.

Evangelij svetega Luka 6, 12—19.

Tisti čas je šel Jezus na goro molit, in je prenočil v molitvi Božji. In ko je bil dan, je poklical svoje učence, in jih je izmed njih izvolil dvanajst (katere je tudi imenoval apóstole): Simona, ki ga je imenoval tudi Petra, in Andreja, njegovega brata, Jakopa in Janeza, Filipa in Jerneja; Matevža in Tomaža, Jakopa Alfejevega in Simona, ki se imenuje Gorečnik, in Juda Jakopovega, in Juda Iškarjota, kateri je bil izdajavec. In šel je doli ž njimi, in je stal na ravnem polju, in truma njegovih učencev, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat in ozdravljeni bit od svojih bolezni. In katere so nadlegovali nečisti duhovi, bili so

ozdravljeni. In vsa množica se ga je izkušala dotekniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila.

28. velicega srpana.

V dan s Avgustina škofa in učenika.

Berilo: Predragi! zapričujem pred Bogom itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

Evangelij: Vi ste sol zemlje, itd. (kakor v dan s. Gregorja papeža, str. 223).

29. velicega srpana.

V dan obglavljenja s. Janeza krstnika.

Berilo iz Jeremija preroka 1, 17—19.

Tiste dni mi je govoril Gospód rekóč: Prepaši svoje ledje, in vstani, in govóri Judu vse, kar ti jaz zapovem. Ne boj se jih; tudi namreč ne bom pristopil, da bi se jih bal. Zakaj jaz te danes storim trdno mesto, in železen steber, in bronast zid po vsej deželi, kraljem v Judu, njegovim knezom, in duhovnom, in ljudstvu v deželi. In bodo se bojevali zoper tebe, pa ne bodo premogli, ker sem jaz s tebój, govori Gospód, da te rešim.

Evangelij svetega Marka 6, 17—29.

Tisti čas je poslal Herod, in ujel Janeza, in ga zvezal v ječi zavoljo Herodijade, žene svojega brata Filipa, ker jo je bil vzel za ženo. Zakaj Janez je rekel Herodu: Ni ti pripuščeno iméti žene svojega brata. Herodijada pa ga je zalezovala, in ga je hotela umoriti, pa ni mogla. Herod

se je namreč bal Janeza, ker je vedel, da je pravičen in svet mož; in ga je varoval, in je, kadar ga je zaslišal, storil veliko, in ga je rad poslušal. In ko je bil prišel priložen dan, je Herod v dan svojega rojstva večerjo napravil knezom, vojvodom in prvakom Galilejskim. In ko je bila prišla hči Herodijadina, in je plesala, in dopadla Herodu in sedečim ž njim, rekel je kralj dekletu: Prosi me, kar hočeš, in dal ti bom. In ji je prisegel: Kar koli boš prosila, bom ti dal, tudi polovico svojega kraljestva. In šla je ven in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je rekla: Glavo Janeza krstnika. In šla je zdajci hitro noter h kralju, in je prosila, rekóč: Hočem, da mi daš jadrno v skledi glavo Janeza krstnika. In kralj je bil žalosten, pa zavoljo prisege, in zavoljo sedečih ž njim, je ni hotel žaliti; temuč je poslal rablja, in ukazal prinesiti njegovo glavo v skledi. In ga je v ječi ob glavo dejal, in je prinesel njegovo glavo v skledi, in jo je dal dekletu, in dekle jo je dalo svoji materi. Ko so to slišali njegovi učenci, prišli so in vzeli njegovo truplo, in so ga položili v grob.

Prvo nedéljo meseca kimovca.

V god svetih angelov varuhov.

Berilo iz 2. knjige Mojzesove 23, 20—23.

To govori Gospód Bog: Glejte, jaz bom poslal svojega angela, kateri pojde pred teboj, in te bo varoval na potu, in pripeljal v kraj, katerega sem pripravil. Spo-

štuj ga, in poslušaj njegov glas, in glej, da ga ne zaničuješ, ker ne bo prizanesel, kadar grešiš, in moje imé je v njem. Ako poslušaš njegov glas, in storiš vse, kar govorim, bom sovražnik tvojim sovražnikom, in bom nasprotoval tvojim nasprotnikom. In moj angel pojde pred teboj.

Evangelij svetega Matevža 18, 1—10.

Tisti čas so pristopili učenci k Jezusu, rekóč: Kateri je večí v nebeškem kraljestvu? In Jezus je poklical otroka, in ga je postavil v sredo med nje, in je rekel: Resnično vam pravim, ako se ne izpreobrnete, in niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdor koli se torej poniža, kakor ta otrok, ta je večí v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme katerega takega otroka v mojem iménu, mene sprejme. Kdor pa pohujša katerega teh malih, ki verujejo v mé, bilo bi mu bolje, da bi se mu obesil mlinški kamen na vrat, in bi se potopil v globočino morja. Gorjé svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, ali vendar gorjé tistemu človeku, po katerem pohujšanje pride. Ako te pa pohujša tvoja roka, ali tvoja noga, odsekaj jo, in vrzi jo od sebe: bolje ti je hromemu ali kruljevemu iti v življenje, kakor dve roki, ali dve nogi imeti, pa vrženemu biti v večni ogenj. In ako te tvoje okó pohujšuje, izderi ga, in vrzi ga od sebe; bolje ti je z enim očésom iti v življenje, kakor dve očési imeti, pa vrženemu biti v peklenski ogenj. Glejte, da ne zaničujete

katerega teh malih! ker pravim vam, da njih angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.

1. kimovca.

V dan s. Tilna (Egidija) opata.

Berilo: Ljub je bil Bogu in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 207).

Evangelij: Glej, vse smo zapustili itd. (kakor v dan izpreobrnjenja s. Pavla apóstola, str. 213).

4. kimovca.

V dan s. Rozálie devíce.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd, (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 203).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 199).

8. kimovca.

Mala gospojnica ali v god rojstva Marije devíce.

Berilo kakor v praznik spočetja devíce Marije (8. grudna, str. 202).

Evangelij svetega Matevža 1, 1—16.

Bukve rodú Jezusa Kristusa, sinú Davidovega, sinu Abrahamovega. Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakopa; Jakop pa je rodil Juda in njegove brate. Juda pa je rodil Faresa in Zara

s Tamaro; Fares pa je rodil Ezrona; Ezron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Aminadaba; Aminadab pa je rodil Násona; Náson pa je rodil Salmona; Salmon pa je rodil Boza z Rahabo; Boz pa je rodil Obed z Ruto; Obed pa je rodil Jeseja; Jese pa je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona, ž njo, ki je bila Urijeva. Salomon pa je rodil Roboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata; Asa pa je rodil Jozafata; Jozafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil Ozija; Ozija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil Ezekija. Ezekija pa je rodil Manaseja; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate ob Babilonskem preseljevanju. In po Babilonskem preseljevanju je Jehonija rodil Salatijela; Salatijel pa je rodil Zorobabela. Zorobabel pa je rodil Abijuda; Abijud pa je rodil Elijakima; Elijakim pa je rodil Azorja; Azor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Elijuda, Elijud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakopa. Jakop pa je rodil Jožefa, moža Marije, iz katere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

Prvo nedéljo po mali gospojnici.

V praznik svetega iména Marijinega.

Berilo: Jaz sem ko trta rodila sladek in dišeč sad itd. (kakor 16. dan malega srpana, str. 246).

Evangelij: Tisti čas je bil angel Gabrijel od Bogá poslan itd. (kakor 18. dan grudna, str. 204).

14. kimovca.

V dan povišanja svetega križa.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Filipljanom 2, 5—22.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus itd. (kakor cvetno nedéljo pri maši, str. 107).

Evangelij svetega Janeza 12, 31—36.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Zdaj je sodba svetá, zdaj bo vojvoda tega sveta izvržen. In jaz, kadar bom povišan od zemlje, bom vse vlekel k sebi. To pa je rekel, da je naznanil, kakšne smrti bo umrl. Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postáve, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor hodi v temi, ne vé, kam gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da boste otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim je skril.

17. kimovca.

V dan s. Lamberta škofa mučeníka.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 12—18.

Predragi! blagor človeku, kateri pretrpí izkušnjo, ker izkušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog obljubil

tistim, kateri ga ljubijo. Nihče, ko je izkušan, ne reci, da ga Bog izkuša; zakaj Bog se ne dá izkušati v hudo, in tudi nikogar ne izkuša. Vsak pa je izkušan, kadar je po svojem poželenju vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smrt. Ne motite se torej, bratje moji preljubi, vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, in prihaja od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kacega preobračanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekake prvine njegovih stvari.

Evangelij svetega Luka 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni, in ne sovraži svojega očeta in svoje matere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojega življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne nosi svojega križa, in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo namreč izmed vas, kadar hoče zidati stolp, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih troškov, ali imá dosti, da ga dodela; da se mu, kadar vstavi dno, in ne more dokončati, ne začno vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekóč: Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se gre vojskovat zoper drugega kralja, ne séde poprej, in ne premisli, ali more z desetimi tisoči naproti iti tistemu, kateri gre nadenj z dvajsetimi tisoči? Sicer pošlje, dokler je še daleč, poročnikov do njega, in prosi miru. Tako torej nobeden izmed vas, kateri se ne odpové vsemu svojemu premoženju, ne more biti moj učenec.

21. kimovca.

V dan s. Matevža apóstola in evangelista.

Berilo iz Ecehijela preroka 1, 10—14.

Podoba obrazov četverih živali: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni itd. (kakor v dan s. Marka evangelista, str. 229).

Evangelij svetega Matevža 9, 9—13.

Tisti čas je videl Jezus človeka na cestniji sedeti, Matevža, po imenu, in mu reče: Hodi za menoj. In vstal je, in šel za njim. In prigodilo se je, ko je bil v hiši pri jedi, glej! je veliko cestninarjev in grešnikov prišlo, in so sedli k jedi z Jezusom in njegovimi učenci; in ko so farizeji to videli, rekli so njegovim učencem: Zakaj je vaš učenik s cestninarji in grešniki? Ko je pa Jezus to slišal, je rekel: Ni treba zdravnika zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, in učite se, kaj je to: Usmiljenje hočem, pa ne darú. Nisem namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.

27. kimovca.

V dan ss. Kozma in Damijana mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli, itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovarišev muč., str. 236).

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore, itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 209).

29. *kimovca.*

V dan s. Mihaéla vélikega angela.

**Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apóstola
1, 1—5.**

Tiste dni je Bog pokazal, kar se mora skoraj zgoditi, govoreč po svojem angelu svojemu hlapcu Janezu, kateri je pričanje dajal besedi Božji, in pričanje o Jezusu Kristusu, kar koli je videl. Blagor mu, kateri bere in sliši besede tega prerokovanja, in dopolni, kar je v njem pisano; ker čas je blizu. Janez sedmerim církvam, katere so v Aziji: Milost in mir vam bodi od njega, kateri je, in kateri je bil, in kateri bo prišel; in od sedmerih duhov, kateri so pred njegovim sedežem; in od Jezusa Kristusa, kateri je zvesta priča, prvorojenec iz mrtvih in poglavár kraljev zemeljskih: kateri nas je ljubil, in nas opral naših grehov v svoji krvi.

Evangelij: (kakor v god angelov varuhov prvo nedéljo meseca kimovca, str. 257).

Prvo nedéljo meseca vinotoka.

**V praznik Marije devíce svetega rožnega kranca
(ali rožnega venca).**

Berilo: Od začetka in pred veki sem ustvarjena itd. (kakor v dan svete Marije devíce Snežnice, str. 250).

Evangelij: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, povzdignila je neka žena itd. (kakor 16. dan malega srpana, str. 246).

4. vinotoka.

V dan s. Frančiška Serafskega.

Berilo iz lista s. Petra apóstola Galačanom 6, 14–18.

Bratje! mene pa Bog varuj, da bi se z drugim hvalil, kakor s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa, po katerem je meni svet križan in jaz svetu. Zakaj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza, ne neobreza, ampak nova stvar. In kateri koli se ravnajo po tem pravilu, mir in milost naj bo nad njimi in nad Izraelom Božjim! Sicer pa mi nihče ne bodi nadležen; zakaj jaz nosim znamenja ran Gospóda Jezusa na svojem telésu. Milost Gospóda našega Jezusa Kristusa bodi z vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelij: Zahvaljujem te, Oče itd. (kakor 24. dan svečana, str. 221).

12. vinotoka.

V dan s. Maksimilijana škofa mučenika.

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd. (kakor v dan s. Blaža muč. škofa, str. 215).

Evangelij: Ako pride kdo k meni, itd. (kakor v dan s. Lamberta mučenika škofa, str. 261).

15. vinotoka.

V dan s. Terezije devíce.

Berilo: Bratje, kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 203).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 199).

16. vinotoka.

V dan s. Gala opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogu in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 207).

Evangelij: Glej, vse smo zapustili itd. (kakor v dan izpreobrnjenja sv. Pavla apóstola, str. 213).

18. vinotoka.

V dan s. Luka evangelista.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 8,
16—24.

Bratje! hvala Bogu, kateri je dal ravno tako skrb za vas Titu v srce. Zakaj opominjanje sicer je prejel; pa ker je bil zelo skrben, šel je s svojo voljo k vam. Poslali smo ž njim tudi brata, katerega hvala je v evangeliju po vseh cérkvah; ne pa samo to, ampak je tudi postavljen od cérkev tovariš našega popotovanja v to miloščinjo, ki jo dajemo v čast Gospódovo, in v razodetje svoje volje. Tako se varujemo tega, da nas kdo ne obrekuje zavoljo te obilnosti, katero delimo. Skrbimo namreč za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa ž njima tudi našega brata, katerega smo izkusili v mnogoterih rečeh velikokrat skrbnega, zdaj pa veliko skrbnejšega z velikim zaupanjem v vas; ali zavoljo Tita, kateri je moj tovariš in pompgavec pri vas, ali zavoljo naših bratov, kateri so apóstoli cérkev in čast Kristusova. Pokažite torej v pričo cerkev pričanje svoje ljubezni do njih in vaše hvale zavoljo vas.

Evangelij kakor v dan s. Marka 25. dan malega travna, str. 229.

21. vinotoka.

V dan s. Uršule in njenih tovarišic devic in mučenic.

Berilo: Bratje! od devic nimam itd. (kakor v dan s. Jederti device, str. 223).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device muč., str. 199).

28. vinotoka.

V dan ss. Simona in Juda apóstolov.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Efežanom 4, 7—13.

Bratje! vsakateremu izmed nas je dana milost po meri darovanja Kristusovega. Zavoljo tega govori pismo: Šel je na visoko, in ujete peljal jetnike; dal je darove ljudem. Da je pa gori šel, kaj je družega, kakor da je poprej tudi šel v dolnje strani zemlje? Kateri je doli šel, ravno tisti je šel tudi gori nad vsa nebesa, da bi vse napolnil. In on je ene postávil apostole, ene pa preroke, ene pa evangeliste, ene pa pastirje in učeníke v popolnost svetih, v opravljanje službe, v razširjanje telésa Kristusovega; dokler se ne snidemo vsi v edinosti vere in spoznanja Sinú Božjega, v popolnega moža, v mero polne starosti Kristusove.

Evangelij svetega Janeza 15, 17—25.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To vam zapovedujem, da se ljubíte med seboj! Ako vas svét sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svét svoje ljubil;

ker pa niste iz sveta, ampak sem vas jaz odbral od sveta, torej vas svét sovraži. Spomnite se beséd, katere sem vam jaz govoril: Hlapec ni večí, kakor njegov gospód. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako sô moje beséde izpolnjevali, bodo tudi vaše izpolnjevali. Vse to pa vam bodo storili zavoljo mojega iména, ker ne poznajo njega, kateri me je poslal. Ko bi ne bil prišel, in bi jim ne bil govoril, ne iméli bi greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži mojega Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, katerih nihče drugi ni storil, ne iméli bi greha; zdaj pa so videli, in sovražijo mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni govorjenje, katero je v njih postavi zapisano: Zastonj so me sovražili.

1. listopáda.

V god vseh svetníkov.

**Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apóstola 7,
2—12.**

Tiste dni, glejte, videl sem jaz Janez drugega angela iti od solnčnega vzhoda, kateri je imel znamenje živega Bogá; in je vpil z velikim glasom četverim angelom, katerim je bilo dano škodovati zemlji in morju, rekóč: Ne škodujte zemlji in morju, tudi drevesom, dokler ne zaznamenjamo hlapcev Bogá našega na njih čelih. In slišal sem število zaznamenjanih; sto štiri in štirideset tisoč je bilo zaznamenjanih iz vseh rodóv Izraelovih otrok. Iz roda Judovnega dvanajst tisoč zaznamenjanih! Iz roda Rubnovega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Gadovega

dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Aserjevega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Neftalijevega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Manasovega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Simeonovega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Levijevega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Isaharjevega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Zabulonovega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Jožefovega dvanajst tisoč zaznamenjanih; iz roda Benjaminovega dvanajst tisoč zaznamenjanih. Po tem sem jih videl veliko trumo, katere nihče ni mogel prešteti, iz vseh narodov in rodov, in ljudstev in jezikov, stati pred sedežem in pred Jagnjetom; bili so oblečeni v bela dolga oblačila, in palmove veje so bile v njih rokah; in vpili so z velikim glasom, rekóč: Čast Bogú našemu, ki sedi na sedežu, in Jagnjetu! In vsi angeli so stali okrog sedeža, in starejšin in četverih žival, in so padli pred sedežem na svoje obraze, in molili Bogá, rekóč: Amen! hvala in slava, in modrost in zahvala, čast in krepost in moč Bogú našemu od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je videl Jezus množice, je šel na goro, in ko je bil sedel, pristopili so k njemu njegovi učenci. In je odprl svoja usta, in je učil, rekóč: Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor krotkim; ker oni bodo zemljo posedli. Blagor žalostnim; ker oni bodo oveseljeni. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni bodo nasiteni. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje dosegli. Blagor jim, kateri so čistega srca; ker oni bodo Bogá gledali. Blagor mirnim; ker

bodo otroci Božji imenovani. Blagor zavoljo pravice preganjanim; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas lažnivo govorili zavoljo mene; veselite se, in od veselja poskakujte: ker vaše plačilo je obilno v nebesih.

2. listopáda.

V dan s. Justa mučenika.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospód itd. (kakor v dan s. Valentina mučenika, str. 218).

Evangelij: Resnično, resnično vam pravim, ako pšenično zrno itd. (kakor v dan s. Lovrence mučenika, str. 252).

(Berilo in Evangelij v dan spomina vseh vérnih mrtvih je zadaj po občini svetníkov pri mašah po mrtvih, str. 292.)

4. listopáda.

V dan s. Kárla Boromeja škofa.

Berilo: Glej véliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 227).

Evangelij: Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, str. 201).

6. listopáda.

V dan s. Lenarta (Leonarda) opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogú in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 207).

Evangelij: Naj bo opasano vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

11. listopáda.

V dan s. Martina škofa.

Berilo: Glej, véliki duhovem itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 227).

Evangelij svetega Luka 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče luči, ko jo užge, ne postavlja na skrit kraj, ne pod mérník; ampak na svečnik, da kateri noter gredo, vidijo svetlobo. Svetilo tvojega telésa je tvoje okó; ako je tvoje okó čisto, bo svetlo vse tvoje teló; ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje teló. Glej torej, da luč, katera je v tebi, ne bo tema. Ako je torej vse tvoje teló svetlo, in nima nikjer nič temnega, bo vse svetlo, in bo te razsvetljevalo kakor svetla luč.

13. listopáda.

V dan s. Brikcija spoznavavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda, str. 234).

15. listopáda.

V dan s. Leopolda spoznavavca.

Berilo: Blagor človeku, kateri je najden itd. (kakor v dna s. Alojzija str. 239).

Evangelij svetega Luka 19, 12—26.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem to priliko: Neki imeniten človek je šel v daljnjo deželo, da bi se polastil kraljestva, in se je vrnil. Poklical je pa svojih deset hlapcev in jim dal deset liber, in jim je rekel: Kupčujte, dokler ne pridem. Njegovi meščani so ga pa sovražili, in so poslali poročilo za njim, rekóč: Nočemo, da bi ti nam kraljeval. In zgodilo se je, da je, ko je bil prevzel kraljestvo, nazaj prišel; in je ukazal poklicati hlapce, katerim je bil dal denarje, da bi zvedel, koliko je vsakateri prikupčeval. Prišel pa je prvi, rekóč: Gospód! tvoja libra je pridobila deset liber. In mu je rekel: Prav, dobri hlapec! ker si bil v malem zvest, imej oblast črez deset mest. In drugi je prišel, rekóč: Gospód! tvoja libra je storila pet liber. In temu je rekel: Tudi ti bodi črez pet mest. In eden je prišel, rekóč: Gospód glej svoje libre, katero sem imel shranjeno v ruti: Zakaj bal sem se te, ker si oster človek; jemlješ, česar nisi naložil, in žanješ, česar nisi sejal. Reče mu: Iz tvojih ust te sodim, hudobni hlapec! Vedel si, da sem jaz oster človek, ki jemljem, česar nisem naložil, in žanjem, česar nisem sejal: zakaj nisi dal mojih denarjev na menjavsko mizo, da bi jih bil jaz, kadar bi prišel, z obrestjo potegnili? In rekel je zraven stoječim: Vzemite mu libro, in dajte jo tistemu, kateri ima deset liber. In so mu rekli: Gospód! ima deset liber. Pravim vam

pa, da vsakemu, kateri imá, bo se dalo, in obilno bo imel; kdor pa nima, mu bo še odvzeto, kar ima.

19. listopáda.

V dan s. Elizabete kraljice vdove.

Berilo: Srčno ženo kdo bo našel itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 222).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučénice, str. 203).

21. listopáda.

V dan darovanja Marije devíce.

Berilo: Od začetka in pred veki sem ustvarjena itd. (kakor 5. dan velicega srpana, str. 250).

Evangelij: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, povzdignila je neka žena itd. (kakor 16. dan malega srpana, str. 246).

22. listopáda.

V dan s. Cecilije devíce mučénice.

Berilo: Gospód, moj Bog! povzdignil si itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 217).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučénice, str. 199).

23. listopáda.

V dan s. Klemena mučenika papeža.

Berilo: Bratje, posnemajte mene itd. (kakor 23. nedeljo po binkoštih, str. 192).

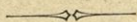
Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (kakor v dan s. Gotharda, str. 234).

25. listopáda.

V dan s. Katerine devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 199).

Tretji del.

Berila in Evangeliji

za praznike svetnikov, kateri nimajo lastnih,
ali občino svetnikov.

V predgod kakega apóstola.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 25—27; in 45, 2—9.

Blagoslov Gospódov je nad glavo pravičnega. Zató mu je dal Gospód lastíno, in je razdelil njegov del med dvanajst rodov; in našel je milost pred obličjem vsega človeštva. In povelíchal ga je v strah sovražnikom, in ž njegovimi besedami je znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in pokazal mu svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je storil svetega, in ga izvolil izmed vsega človeštva. In dal mu je očitno zapovedi in postavo življenja in modrosti: in ga je povišal. Storil je ž njim večno zavezo, in ga je opasal s pasom pravičnosti, in oblekel Gospód z vencem slave.

Evangelij svetega Janeza 15, 12—16.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To je moja zapoved, da se ljubíte med seboj, kakor

sem vas jaz ljubil. Veče ljubezni od te nima nihče, da kdo svoje življenje dá za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, ako storite, kar vam jaz zapovedujem. Posehmal vas ne bom več imenoval hlapce; ker hlapec ne vé, kaj dela njegov gospód; pa prijatelje sem vas imenoval; ker sem vse, kar koli sem slišal od svojega Očeta, vam oznanil. Niste vi mene izvolili, ampak jaz sem vas izvolil, in sem vas postavil, da greste, in sad obrodite, in da vaš sad ostáne; da, kar koli boste prosili Očeta v mojem iménu, vam dá.

V dan kakega mučenika *) škofa.

I.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 12—18. Pre-dragi! blagor človeku itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa muč., str. 260).

Evangelij svetega Luka 14, 26—33. Ako pride kdo k meni itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa mučenika, str. 261).

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 1, 3—7. Bratje! hvaljen bodi itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 215).

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27. Ako hoče kdo itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 215).

*) Mučenik ali martnik se imenuje vsak svetnik, kateri je krščansko vero stanovitno pričal, in je bil zato umorjen. V besedi škof je pa obsežen tudi papež.

V dan kakega mučenika ne škofa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14. Pravičnega je peljal itd.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42. Nikár ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina muč., str. 218).

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Timoteju 2, 8—10 in 3, 10—12. Predragi, pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 227).

Evangelij svetega Matevža 10, 26—32.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo, in skrivnega, kar bi se ne zvedelo. Kar vam govorim v temi, pravite na svetlem; in kar slišite na uho, oznanjajte na strehah. In ne bojte se jih, kateri umoré teló, duše pa ne morejo umoriti; temuč bojte se veliko bolj tistega, kateri more dušo in telo pogubiti v pekel! Ali se ne prodajata dva vrabca po vinarju? Pa le eden izmed njih ne bo padel na zemljo brez vašega Očeta. Vaši lasje na glavi pa so vsi razšteti. Nikár se torej ne bojte; boljši ko veliko vrabcev ste vi. Kdor koli bo torej mene spoznal pred ljudmi, bom ga tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.

III.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 2—12.

Predragi! v veliko veselje si štejte, kadar padete v mnogotere izkušnje, ker veste, da izkušnja vaše vere obrodí potrpežljivost, potrpežljivost pa dopolni delo; da ste popolni in pravični, in v ničemur pomanjkljivi. Ako pa kdo izmed vas potrebuje modrosti, naj je prosi od Bogá, kateri daje vsem obilno, in ne opanaša; in dana mu bo. Naj pa prosi z zaupanjem brez vsega pomišljanja; zakaj kdor se pomišlja, je enak morskemu valóvu, katerega veter goni, in meče semtertja. Naj torej ne misli tak človek, da bo kaj prejel od Gospóda. Človek dvojnih misli je nestanoviten v vseh svojih potih. Hvali pa naj se siromaški brat v svojem povišanju, bogati pa v svojem ponižanju, ker bo prešel kakor trave cvet. Solnce namreč vstane z vročino, in posuší travo, in njen cvet odpade, in njena lepa podoba pogíne; tako bo tudi bogatin zvenil v svojih potih. Blagor človeku, kateri pretrpí izkušnjo, ker izkušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog obljubil tistim, kateri ga ljubijo.

Včasí se bere tudi:

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 4, 13—19.

Predragi! ker ste deležni Kristusovega trpljenja, veselite se, da se tudi v razodenju njegove častí veselite in radujete. Ako ste zasramovani zavaljo iména Kristusovega, blagor vam, zakaj nad vami počíva, kar je hvale, častí in moči Božje, in duh Božji. Nobeden izmed vas pa naj ne trpí kakor ubijavec, ali tat, ali preklinjavec, ali tujega blaga lakomen. Ako pa trpí kakor kristjan, naj se ne sramúje; ampak naj častí Boga v tem iménu. Zakaj

čas je, da se začne sodba pri hiši Božji; ako pa prvič pri nas, kakšen konec bo tistih, kateri ne verujejo Božjemu evangeliju? In ako bo pravični komaj zveličan, kako bo hudobnik in grešnik obstal? Torej naj tudi tisti, kateri trpé po volji Božji, zvestemu stvarniku priporočé svoje duše v dobrih delih.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26. Ako pšenično zrno itd. (kakor v dan s. Lovrenca mučen. str. 252).

V dan kakega mučenika o velikonočnem času*).

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5. Pravični bodo itd. (kakor v dan ss. Filipa in Jakopa apóstolov, str. 230).

Namesto tega se bere včasí:

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Timoteju 2, 8—10; in 3, 10—12. Predragi! pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 227).

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7. Jaz sem prava vinska trta itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 228).

V dan več mučenikov o velikonočnem času.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 1, 3—7. Hvaljen bodi Bog itd.

Evangelij svetega Janeza 15, 5—11. Jaz sem trta, vi mladike itd. (oboje kakor v dan ss. Florijana in tovarišev mučenikov, str. 233).

*) Cerkveni velikonočni čas se šteje od vélike sobote do praznika sv. Trojice ali 1. nedélje po binkoštih.

Namesto poprejšnjega berila in evangelija se bere včasí:

Berilo iz razodenja s. Janeza apóstola 19, 1—9.

Tiste dni sem jaz Janez slišal, kakor glas mnogih trum na nebu, ki so rekle: Aleluja! češčenje, in slava, in moč bodi Bogú našemu: ker resnične in pravične so njegove sodbe, ki je obsodil veliko kurbo, katera je pačila zemljo s svojim kurbanjem, in se je maščeval zavoljo krvi svojih služabnikov nad njenimi rokami! In spet so rekli: Aleluja! In njen dim vzhaja od vekomaj do vekomaj. In padli so štiri in dvajseteri starejšine in četvere živali, in so molili Bogá sedečega na sedežu, rekoč: Amen, aleluja! In glas je izšel od sedeža, rekoč: Hvalite, Bogá nášega, vsi njegovi služabniki, in kateri se ga bojite, mali in veliki! In slišal sem kakor glas velike množice, in kakor šum veliko vod, in kakor bobnenje veliko gromóv reči: Aleluja, ker kraljuje Gospód naš vsemogočni Bog! Radujmo in veselimo se, in dajajmo mu slavo: ker je prišla ženitnina Jagnjetova, in se je pripravila njegova nevesta! In dano ji je bilo, da se je oblekla v svetlo in belo tančico; tančica namreč so pravična dela svetnikov. In rekel mi je: Zapiši: Blagor jim, kateri so poklicani na ženitno večérjo Jagnjetovo!

Evangelij svetega Janeza 16, 20—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam pravim, da boste jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi boste žalovali ali vaša žalost se bo izpreobrnila v veselje. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla

njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več na bridkost od veselja, da je človek rojen na svét. Tudi vi torej imate zdaj sicer žalost; pa spet vas bom videl, in vaše srce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

V dan več mučenikov zunaj velikonočnega časa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8. Pravičnih duše itd.

Evangelij svetega Luka 21; 9—19. Kadar boste slišali itd. (oboje kakor v dan ss. Vincencija in Anastazija muč., str. 210).

II.

Berilo iz bukev modrosti 5, 16—20. Pravični bodo itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovarišev mučenikov, str. 236).

Evangelij svetega Luka 6, 17—23. Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 209).

III.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 10, 32—38.

Bratje! spomnite se nekdanjih dni, v katerih razsvetljeni ste velik boj prestali v trpljenju, ki ste bili ali zasramovani in stiskani v razgledovanje, ali tovariši tistim, katerim se je godilo takó. Zakaj tudi z jetniki ste imeli usmiljenje, in rop svojega blagá z veseljem pretrpeli, ker ste videli, da imate boljše in stanovitno premoženje. Nikár torej ne izgublajte svojega zaupanja, katero imá veliko

plačilo! Potrpežljivost namreč vam je potrebna, da storite Božjo voljo, in dosežete obljubo. Zakaj celo malo časa je, in prišel bo, kateri ima priti, in ne bo se mudil. Moj pravični pa iz vere živi.

Evangelij svetega Matevža 24, 3—13.

Tisti čas, ko je Jezus sedel na Oljski gori, pristopili so k njemu učenci, rekóč: Povej nam, kdaj bo to? in kakšno bo znamenje tvojega prihóda in končanja svetá! In Jezus je odgovoril in jim rekel: Glejte, da vas kdo ne zapelje! Veliko namreč jih bo prišlo v mojem iménu, ki porekó: Jaz sem Kristus, in veliko jih bodo zapeljali. Slišali pa boste vojske in govorjenje o vojskah. Glejte, da se ne prestrašite; ker to se mora zgoditi, pa še ni konec. Vzdignil se bo namreč narod nad narod, kraljestvo nad kraljestvo: in kuga in lakota in potresi bodo po mnogih krajih. Vse to pa je le začetek nadlog. Potlej vas bodo izdajali v bridkost, in vas bodo morili; in sovražili vas bodo vsi narodi zavoljo mojega iména. In takrat se jih bo veliko pohujšalo, in se bodo med sebój izdajali in med seboj sovražili. In veliko krivih prerokov bo vstalo, in veliko jih bodo zapeljali. In ker bo hudobija obilno rastla, bo ljubezen omrznila pri mnogih. Kdor pa obstojí do konca, bo zveličan.

IV.

Berilo iz bukev modrosti 10, 17—20.

Pravičnim je Bog dal plačilo njih del, in jih je vodil po čudnih potih; senca jim je bil po dnevi, in zvezdna

svetloba po noči. Skozi rdeče morje jih je spravil, in jih izvozil skozi silne vodé. Potopil je njih sovražnike v morju, nje pa je izvlekel iz dna globočine. Torej so pravični odnesli rop hudobnih; tvojemu svetemu iménu, Gospód, so hvalo peli, in so častili tvojo premagavsko roko.

Evangelij kakor v god vseh svetnikov, str. 268.

V.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Rimljanom 5, 1—5.

Bratje! ker smo po veri opravičeni, imejmo mir z Bogom po Gospódu svojem Jezusu Kristusu, po katerem tudi smemo pristopiti z vero v to milost, v kateri stojimo, in se hvalimo s častnim upanjem Božjih otrok. Pa ne samo s tem, ampak še tudi z nadlogami se hvalimo, ker vemo, da nadloga nam dobiva potrpljenje, potrpljenje pa izkušnjo, izkušnja pa upanje, upanje pa nikdar ne osramoti. Ljubezen Božja namreč je izlita v naša srca po svetem Duhu, ki nam je dan.

Evangelij kakor v dan s. Matija apóstola, str. 221.

VI.

Berilo kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 165.

Evangelij svetega Luka 11, 47—51.

Tisti čas je rekel Jezus pismoukom in farizejem: Gorjé vam! ker zidate grobe prerokom; vaši očetje pa so jih morili. Res pričate, da privolite v dela svojih očetov; zakaj oni so jih sicer umorili, vi pa jim grobe zidate. Zato je tudi rekla modrost božja: Preroke in apóstole jim hočem

poslati, in ene izmed njih bodo umorili, in ene preganjali; da se bo terjala od tega rodú kri vseh prerokov, katera je bila prelita od začetka sveta: od krvi Abeljeve do krvi Zaharijeve, kateri je bil umorjen med oltarjem in templjem. Gotovo, pravim vam, terjala se bo od tega rodú.

VII.

Berilo kakor prvo nedeljo v postu, str. 40.

Evangelij kakor v dan ss. Vida in tovarišev mučenikov, str. 238.

VIII.

Berilo kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 208.

Evangelij kakor v dan ss. Janeza in Pavla mučenikov, str. 242.

IX.

**Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apóstola
7, 13—17.**

Tiste dni je eden starejših izpregovoril, in mi je rekel: Ti le, ki so v dolgih belih oblačilih, kdo so, in odkod prihajajo? In jaz sem mu rekel: Ti veš, Gospód mój! On pa mi je dejal: To so tisti, ki so prišli iz velike nadloge; oprali so si svoja oblačila, in so jih ubelili v krvi Jagnjetovi. Zató so pred stolom Božjim, in mu služijo noč in dan v njegovem templju; in kateri sedí na stolu, bo prebival med njimi. Nič več ne bodo ne lačni ne žejni; solnce jih ne bo več peklo, tudi nobena vročina ne; ker Jagnje, ki je v sredi sedeža, bo jih vladalo, in vodilo do studenca žive vode, in Bog jim bo vse solze obrisal z očí.

V dan kakega spoznavavca *) škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, in 45. Glej véliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta spoznavavca škofa, str. 227).

Evangelij svetega Matevža 25, 15—23. Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, 6. dan grudna, na str. 201).

II.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 7, 23—26. Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij svetega Matevža 24, 42—47. Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spoznavavca škofa, str. 234).

III.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem 5, 1—4.

Bratje! vsak véliki duhoven, izmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v to, kar zadeva Bogá, da daruje, in opravlja daritve za grehe, in da more usmiljenje imeti s tistimi, kateri so nevedni in zajdejo, ker je tudi on obdan s slabostjo. In torej mora, kakor za ljudstvo, tako tudi zase darovati zavoljo grehov. In nihče si ne vzame časti, razen kateri je poklican po Bogu, kakor Aron.

Evangelij svetega Luka 11, 33—36. Nihče luči itd. (kakor v dan s. Martina škofa, str. 270).

*) Glej str. 227.

IV.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Hebrejem, 13, 7—17.
Bratje! spomnite se itd. (kakor v dan s. Nikolaja spoznavavca škofa, str. 200).

Evangelij svetega Marka 13, 35—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Glejte, čujte in molite, ker ne veste, kdaj je čas. Ravno kakor človek, kateri je šel na tuje, in zapustil svoj dom, in svojim hlapcem oblast dal za vsako opravilo, in je zapovedal vratárju, da naj čuje. Čujte torej (ker ne veste, kdaj pride hišni gospódar; zvečer, ali o polnoči, ali o petelinjem petju ali zjutraj): da vas, ko bi prišel nanagloma, ne najde spečih. Kar pa pravim vam, pravim vsem: Čujte!

V dan kakega cerkvenega učenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Timoteju 4, 1—8.
Predragi! zapričujem itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

Namesto tega berila se včasi bere:

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje srce, da bo čulo o zoru pri Gospódu, kateri ga je ustvaril, in bo prosil pred obličjem Najvišega. Odprl bo svoja usta v molitev, in zavoljo svojih grehov prosil. Ako bo torej hotel véliki Gospód, bo ga z duhom umnosti napolnil, in on bo kakor dež izlival besede svoje modrosti, in v molitvi hvalil Gospóda: in on

bo ravnal njegov svèt in nauk, in se bo posvetoval v njegovih skrivnostih. On bo oznanjal nauk njegove resnice, in se bo hvalil postave Gospódove zaveze. Veliko jih bo hvalilo njegovo modrost, in ne bo nikdar pozabljena. Njega spomin ne bo prešel, in po njegovem iménu se bo vpraševalo od roda do roda. Njegovo modróst bodo pripovedovali narodje, in njegovo hvalo bo oznanjalo zbirališče.

Evangelij svetega Matevža 5, 13—19. Vi ste sol zemlji itd. (kakor v dan s Gregorja papeža cerkvenega učenika, str. 223).

V dan kakega spoznavavca neškofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11. Blagor človeku itd. (kakor v dan s. Alojzija spoznavavca, str. 239).

Evangelij svetega Luka 12, 35—40. Vaše ledje naj bo opasano itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

II.

Berilo 1. iz lista s. Pavla apóstola Korinčanom 4, 9—14. Bratje! v razgledovanje smo itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega, str. 238).

Evangelij svetega Luka 12, 32—34. Ne bojte se, majhna čeda (kakor v dan s. Osvalda spoznavavca, str. 251).

III.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola Filipljanom 3, 7—12.

Bratje! kar mi je bilo dobiček, to sem štel zavoljo Kristusa v izgubo. Vendar pa menim, da je vse izguba

proti visokemu spoznanju Jezusa Kristusa Gospóda mojega, zavoljo katerega sem izgubil vse, in imam za blato, da Kristusa pridobim, in da sem najden v njem, ne tak, da bi imel svojo pravičnost, katera je iz postáve, ampak tisto, katera je iz vere v Kristusa Jezusa, pravičnost, katera je iz Bogá v veri, da spoznam njega, in moč njegovega vstajenja, in deležnost njegovega trpljenja, in da bom podoben njegovi smrti, da tako pridem v vstajenje od mrtvih: ne kakor da bi bil že dosegel, ali da bi bil že popoln; ženem se pa, da bi kako dosegel, v čemur sem bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangelij svetega Luka 19, 12—26. Neki imeniten človek itd. (kakor v dan s. Leopolda, str. 271).

V dan kakega opáta.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—6. Ljub je bil Bogú itd. (kakor v dan s. Antona puščávníka, str. 207).

Evangelij svetega Matevža 16, 27—29. Glej! mi smo vse zapustili itd. (kakor v dan izpreobrnjenja s. Pavla apóstola, str. 213).

V dan kake devíce mučeníce.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. Častil te bom itd.

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devícam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare devíce mučeníce, str. 199).

II.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 13—17. Gospód moj Bog itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 217).

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučeníce, str. 203).

Namesto tega evangelija se bere včasí:

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12. Tisti čas so pristopili itd. (kakor v dan s. Agate devíce mučeníce, str. 216).

V dan kake devíce nemučénice.

I.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 10, 17, in 11, 1—2. Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučeníce, str. 203).

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučeníce, str. 199).

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 7, 25—34. Bratje! o devícah nimam itd. (kakor v dan s. Jederti devíce, str. 223).

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučeníce, str. 203).

V dan kake mučenice nedevíce.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12. Častil te bom itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 179).

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 203).

V dan kake svetnice nedevíce nemučenice.

Berilo iz bukev Salomonovih pripovedi 31, 10—31. Srčno ženo itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 221).

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 203).

Za vdove se namesto poprejšnjega berila bere:
Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Timoteju 5, 3—10.

Predragi! spoštuj vdove, katere so res vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj se uči poprej vladati svojo hišo, in dobro za dobro povračevati staršem; to namreč je prijetno pred Bogom. Katera je pa res vdova in zapuščena, naj upa v Bogá, in naj bo v molitvah in prošnjah noč in dan; zakaj katera živi v sladnosti, je živa mrtva. In to zatrjuj, da bodo nesvarne. Ako pa kdo za svoje in zlasti za domače nima skrbi, zatajil je vero, in je hujši od nevérnika. Vdova naj se izbere ne izpod šestdesetih let, katera je bila enega možá žena, in ima pričanje dobrih del, ako je zredila otroke, ako je popotne sprejemala, ako je svetim nogé umivala, ako je revnim stregla, ako si je prizadevala po vsakem dobrem delu.

V god obletnice posvečevanja vseh cerkev.

Berilo iz skrivnega razodenja svetega Janeza 21, 2—5.

Tiste dni sem jaz Janez videl sveto mesto, novi Jeruzalem, iti z neba ob Bogá, pripravljeno, kakor nevesto, ki je napravljena svojemu možu. In slišal sem velik glas s sedeža govoriti: Glej prebivališče Božje z ljudmi, in prebival bo ž njimi! In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo ž njimi. In Bog bo obrisal vse solze od njih oči, in smrti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker je poprejšnje minilo. In kateri je sedel ne sedežu, je rekel: Glej, novo storím vse.

Evangelij svetega Luka 19, 1—10.

Tisti čas je Jezus prišel, in hodil po Jerihu. In glej! bil je mož, Cahej po iménu, in ta je bil viši cestninarjev, in on je bil bogat. In izkušal je Jezusa videti, kdo je; in ni mogel zavoljo množice, ker je bil majhne postáve. In tekel je naprej in zlezel na divje figovo drevo, da bi ga videl; ker tam je imel mimo iti. In ko je bil Jezus prišel na tisto mesto, pogledal je gori, in ga je videl, ter mu je rekel: Cahej! stopi hitro doli, ker danes moram ostati v tvoji hiši. In stopil je hitro doli, in ga je sprejel z veseljem. In ko so vsi to videli, so godrnjali, rekóč: H grešnemu človeku je šel v hišo. Cahej pa je pristopil, in rekel Gospódu: Glej, Gospód! polovico svojega blaga dam ubogim, in ako sem koga kaj ogoljufal, povrnem četvéрно. Jezus pa mu je rekel: Danes je zveli-

čanje došlo ti hiši, zato ker je tudi on sim Abrahamov. Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo je izgubljenega.

V dan kakšne zahvale.

**Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola Korinčanm 13,
11—13.**

Bratje! veselite se, bodite popolni, opominjati se, bodite ene misli, imejte mir, in Bog mirú in ljubezni bo z vami. Milost Gospóda našega Jezusa Kristusa, in ljubezen Božja, in deležnost svetega Duha bodi z vami vsemi. Amen.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4. Kadar pride učenik itd. (kakor šesto nedeljo po veliki noči, str. 160).

Berila in Evangeliji

pri sv. mašah po mrtvih.

I.

V dan spomina vseh vérnih mrtvih.

**Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Korinčanom 15,
51—57.**

Bratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi sicer bomo vstali, toda izpremenili se ne bomo vsi. Naglo, kakor bi trenil z očmi, na poslednjo trobento (ker zapela bo trobenta), in mrtvi bodo vstali netrohljivi, in mi se bomo izpremenili. To trohljivo namreč mora obleči netrohljivost, in to umrljivo mora obleči neumrljivost. Kadar bo pa to umrljivo obleklo neumrljivost, takrat se bodo izpolnile besede, katere so pisane: Požrta je smrt v zmagi. Kje, smrt! je tvoja zmaga? Kje, smrt! je tvoje želo? Želo smrti pa je greh, moč greha po postava. Bogú pa bodi hvala, kateri nam je dal zmago po Gospódu našem Jezusu Kristusu.

Evangelij svetega Janeza 5, 25—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Resnično, resnično vam pravim, da pride ura, in je že zdaj, ko bodo mrtvi slišali glas Sinú Bož-

jega; in kateri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče življenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti življenje v samem sebi. In dal mu je oblast tudi delati sodbo, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobéh, slišali glas Sinú Božjega, in bodo prišli, kateri so delali dobro, v vstajenje življenja, kateri so pa delali hudo, v vstajenje obsojenja.

II.

V dan smrti ali pokopa mrličevega.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola Tesaloničanom 4,
13—17.

Bratje! nočemo, da bi vi ne vedeli o spécih, da ne žalujete, kakor óni, kateri nimajo upanja. Zakaj ako verujemo, da je Jezus umrl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, kateri so zaspali v Jezusu, pripeljal ž njim. To namreč vam pravimo po besédi Gospódovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospódov, ne bomo prišli pred tistimi, kateri so zaspali. Ker sam Gospód bo s poveljem in glasom velikega angela in s trobento božjo prišel z neba: in kateri so umrli v Kristusu, bodo vstali prvi, potem bomo mi, ki živimo, ki ostanemo, vzeti ž njimi vred v oblakih Kristusu naproti v zrak, in tako bomo vedno z Gospódom. Torej se poveseljujte med sebój s temi besedami.

Evangelij svetega Janeza 11, 21—27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu: Gospód! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umrl. Pa tudi

zdaj vem, da, kar koli boš Bogá prosil, bo ti Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor veruje v mé, bo živel, ako ravno umrje. In kdor koli živi in veruje v mé, ne bo umrl vekomaj. Veruješ-li to? Reče mu: Kaj pa da verujem, Gospód, da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si prišel na ta svet!

III.

V dan obletnice po mrtvih.

Berilo iz 2. bukev Makabejev 12, 43—46.

Tiste dni je Juda, najsrčnejši mož, ko so bili storili biro, dvanajst tisoč drahem srebra poslal v Jeruzalem, da bi opravil za grehe mrtvih daritev, ker je dobro in véрно mislil o vstajenju (ko bi namreč ne bil upal, da bodo ti, kateri so bili pobiti, vstali, bilo bi nepotrebno in prazno moliti za mrtve); in ker je mislil, da imajo tisti, kateri so umrli v pobožnosti, obilno milost prihranjeno. Sveta in dobra je torej misel, moliti za mrtve, da bi rešeni bili grehov.

Evangelij svetega Janeza 6, 37—40.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Vse, kar mi dá Oče, prišlo bo k meni, in kateri pride k meni, ne bom ga venkaj vrgel. Ker z nebes sem prišel, ne da bi delal svojo voljo, ampak voljo tistega, kateri me je poslal. To pa je volja Očeta, kateri me je poslal, da od vsega

tistega, kar mi je dal, nič ne izgubim, temuč da obudim tisto poslednji dan. To je pa volja mojega Očeta, kateri me je poslal, da imá sleherni, kateri vidi Sina in veruje vanj, večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

IV.

Po mrtvih med letom.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apóstola 4, 13.

Tiste dni sem slišal glas iz neba, kateri mi je rekel: Zapiši: Blagor mrtvim, kateri umrjó v Gospódu. Odslej, reče Duh, naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredó za njimi.

Evangelij svetega Janeza, 1, 51—55.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz sem živi kruh, ki sem prišel z nebes. Ako kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj; in kruh, katerega bom jaz dal, je moje mesó za življenje svetá. Judje so se torej prepirali med sebój, rekóč: Kakó nam more ta jesti dati svoje mesó? Jezus jim je torej rekel: Resnično, resnično vam pravim: Ako ne boste jedli mesa Sinú človekovega, in pili njegove krvi, ne boste iméli življenja v sebi; kdor jé moje mesó, in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Četrtri del.

M o l i t v e

pri očitni službi Božji s poglavitnimi resnicami krščanskega nauka.

Po pridigi in krščanskem nauku se molijo Božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in svet Duh! kateri si vse ustvaril, kateri vse hraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznjuješ. Verujem, da se je Sin Božji učlovečil, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh posvečuje s svojo milostjo. Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apóstoli oznanjali, in kar nam sveta katoliška cérkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! stóri močnejšo mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po ne-

skončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju dal spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! potrdi moje upanje.

L j u b e z e n .

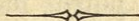
O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega srca, črez vse, ker si največa dobrota, neskončno popoln in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz celega srca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te ljubili tvoji najzvestejši služabniki, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklepam svojo nepopolno ljubezen; povišuj jo v meni, o dobrotljivi Gospód! bolj in bolj! Ker te torej resnično in iz srca ljubiti želim, in si to trdno prizadevam, mi je iz srca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero ljubim črez vse, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razsrdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsemogočnega Gospóda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Trdno sklepam, vse grehe in vse hude prilležitosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in

dodéli mi milost, da dopolnim ta svoj sklep. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospóda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd.

V. Čast bodi Očeta in Sinu in svetemu Duhu;

O. kakor je bila v začetku, in zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic Devica,

S. Mihael,

S. Gabrijel,

S. Rafael,

za nas Bogá prosí!

Vsi sveti angeli in véliki angeli, za nas Bogá prosite!

Vse svete vrste zveličanih duhov, za nas Bogá prosite!

S. Janez krstnik, za nas Bogá prosí!

S. Jožef, za nas Bogá prosí!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Bogá prosite!

S. Peter,
S. Pavel,
S. Andrej,
S. Jakop,
S. Janez,
S. Tomaž,
S. Jakop,
S. Filip,
S. Jernej,
S. Matevž,
S. Simon,
S. Tadej,
S. Matija,
S. Barnaba,
S. Luka,
S. Marka,

za nas Bogá prosi!

Vsi sveti apóstoli in evangelisti, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti učeni Gospódovi, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Bogá prosite!

S. Štefan,

S. Lovrenc,

S. Vincenc,

za nas Bogá prosi!

S. Fabijan in Sebastijan,

S. Janez in Pavel,

S. Kozma in Damijan,

S. Gervazij in Protazij,

za nas Bogá prosita!

Vsi sveti mučeniki, za nas Bogá prosite!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrož,

S. Avgustin,

S. Jeronim,

S. Martin,

S. Nikolaj,

za nas Bogá prosi!

Vi sveti škofje in spoznavavci, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Bogá prosite!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard,

S. Dominik,

S. Frančišek,

za nas Bogá prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas Bogá prosite!

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

S. Lucija,

S. Neža,

S. Cecilija,

S. Katarina,

S. Anastázija,

za nas Bogá prosi!

za nas Bogá prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Bogá prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Bogá prosite!

Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o Gospód!

Bodi nam milostljiv! usliši nas, o Gospód!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidne smrti,

Izkušňjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smrti,

Po skrivnosti svojega svetega učlovečenja,

Po svojem prihodu,

reši nas, o Gospód!

Po svojem rojstvu,
 Po svojem krstu in svetem postu,
 Po svojem križu in svojem trpljenju,
 Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem vstajenju,
 Po svojem čudnem vnebohodu,
 Po prihodu Tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cérkev vladaš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cerkvene stanove
 ohraniš v svoji sveti veri,
 Da ponižáš sovražnike svete cérkve,
 Da ohraniš našega cesarja,
 Da krščanskim kraljem in oblastnikom daruješ mir
 in pravo enovoljnost,
 Da vsemu krščanskemu ljudstvu daš mir in edinost,
 Da nas vse potrdiš in ohraniš v svoji sveti službi,
 Da naše misli povzdigneš k nebeškim željam,
 Da vsem našim dobrotnikom dodeliš večne dari,
 Da duše naše, in naših bratov, bližnjih in dobrot-
 nikov rešiš večnega pogubljenja,
 Da sad zemlji daš in ohraniš,
 Da vsem vérnim dušam dodeliš večni pokoj,
 Da nas uslišiš,
 Sin Božji!
 Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi nam.
 o Gospód!
 Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši nas,
 o Gospód!

reši nas, o Gospód!

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili se nas,
o Gospód!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospód! usmili se nas!

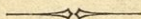
Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Oče naš itd.

V. In nas ne vpelji v izkušnjava:

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah

v dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospód! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po
življenju.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obrnejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: Prav! prav!

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj govoré: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje
odrešenje.

Jaz pa sem ubožec in siromak, o Bog! pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne múdi.

Čast bodi Očetu itd.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki zaupajo v tebe, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospód! močen stolp.

- O. Pred sovražnikom.
V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.
O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.
V. Gospód! ne ravnaj z nami po naših grehah.
O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.
V. Molímo za našega papeža I.
O. Ohrani ga, Gospód! oživljaj in osreči ga ne zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.
V. Molimo za cesarja I.
O. Gospód! ohrani cesarja, ter usliši nas ob dnevu, ko kličemo v tebe.
V. Molimo za svojo dobrotnike.
O. Povrni, Gospód! milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.
V. Molimo za verne mrtve.
O. Gospód! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.
V. Naj počivajo v miru.
O. Amen.
V. Molímo za svoje brate, katerih ni tukaj!
O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!
V. Pošlji jim, Gospód! pomoč iz svetišča,
O. In varuj jih iz Sijona,
V. Gospód! usliši mojo molitev;
O. In moje vpitje naj pride do tebe.

Molimo.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše ponižne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, katere veže grehov veriga, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Bog! našo ponižno molitev, in odpústi nam grehe, ki se ti jih obtožujemo, da nam dobrotljivo dodeliš odpuščenje in mir.

Izkaži nam dobrotljivo, o Gospód! svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš vseh grehov, in rešiš kazni, katere zaslužimo zanje.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, odvrni od nas.

Vsemogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika I. našega papeža, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od katerega prihajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svét ne more dati, da bódó naša srca tvojim zapovedim vdana, in po zatrtem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bóg! vžgi naša srca z ognjem svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in dopadli z očiščenim srcem.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vérnih! dodéli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da dosežejo milostljivo odpuščenje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah.

Začni, prosimo, Gospód! s svojim Duhom naše dejanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz tebe začeta tudi v tebi končajo.

Vsemogočni večni Bog! ki gospoduješ črez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospódu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve po litanijah

pri službi Božji popoldan ob nedéljah in praznikih,
kateri niso matere Božje.

K svetemu rešnjemu telésu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kateri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu zapustil spomín svojega trpljenja, daj nam, pro-

simo te, svete skrivnosti tvojega telésa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno čutimo v sebi. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za odvrnjenje vseh nadlóg in nevarnosti.

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vérnih kristjanov, za katere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospód in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri prelil na lesu svetega križa. Po tem Gospódu Jezusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, upore, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne, revne čase!

Vsemogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vladar vseh vérnikov! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga postavil pastirja naše škofije; dodéli mu, da tistim, črez katere je postavljen, z besedo in z dejanjem k dobremu služi, in tako s čredo, ki mu je izročena, doseže večno življenje.

Bog, varuh vseh kraljestev, dodéli svojemu služabniku našemu cesarju I. svojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo,

ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo napeljevali na vse to, kar more pripomoči k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kerščanstva.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ živim in mrtvim, in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že ločili iz sveta, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote dosežejo odpuščenje vseh svojih grehov.

Dodéli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrne naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospód! vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam svojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili

in molili. To nam dodéli, o Gospód nebeški Oče!
po Jezusu Kristusu tvojem ljubem Sinu, Gospódu
našem in Odrešeníku, kateri s teboj žíví in kraljuje
v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob posebnih potrebah se po tem, ali pa tudi po s.
maši ali pridigi molijo še sledeče molitve:

Molitve

ob posebnih potrebah.

Ob suši.

Bog! v katerem živimo, giblremo se in smo,
dodéli nam potrebnega dežja, da v časnih rečeh
desežemo potrebno pomoč in s tolikanj večim
zaupanjem prosimo nebeških.

Dodéli, prosimo, vsemogočni Bog! da, ker
v svojih nadlogah zaupamo v tvojo milost, nas
tvoja pomoč vedno obvaruje vseh nevarnosti.

Daj nam, prosimo, Gospód! zdravega dežja,
in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milost-
ljivo namoči. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži,
ozri se milostljivo na prošnje k tebi vpijočega
ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe
zaslužimo, odvrni od nas.

K tebi, Gospód, vpíjoče uslíši, in dodéli nam, prosimo te, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici trpimo, s pomočjo tvoje milosti občutimo tvojo dobroto.

Prosimo, vsemogočni Bog! tvojo dobroto, da ustaviš nalive dežja, in nam pokažeš svoje jasno obličje dobrotljivo. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob budi uri.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi vpíjočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, odvrni od nas.

Od svoje hiše, prosimo, Gospód! preženi duhovno hudobo, in odvrni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsemogóčni večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostljiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih, in po silnem viharju pretenje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospód Jezus! ki si zapovedal vetrovom in morju, in je bila velika tihota, uslíši prošnje svojega ljudstva, in dodéli, da po tem znamenju svetega križa † prejde vse divjanje hudega vremena.

Vsemogočni in usmiljeni Bog! ki nas zdraviš s tepenjem, in z odpuščenjem ohranjuješ, dodéli, prosimo te, da se mirú zaželenega potolaženja

razveselimo, in da tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob slabi letini in lakoti.

Izkaži nam dobrotljivo, Gospód! svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš vseh grehov, in nas rešiš kazni, katere zaslužimo zánje.

Usliši, prosimo, Gospód! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostljivo odvrni, da umrljivi človek spozná, da po tvoji jezi prihajajo take šibe, in odhajajo po tvoji milosti.

Tebi podvrženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov trpí lakoto, Gospód! milostljivo k sebi izpreobrne, ki si rekel, da bo tistim vse privrženo, kateri iščejo tvojega kraljestva. Kateri živíš in kraljuješ itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob pomoru in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive Božje porodnice Marije vselej Device, in svetega Sebastijana mučenika in vseh svetnikov odreši svoje ljudstvo strahú svoje jeze in otmi po obilnosti svojega usmiljenja.

Izkaži milost, Gospód! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da prejmemo odpuščenje, in se veselimo vedno tvojega blagoslava.

Usliši, prosimo, Gospód! naše pohlevne prošnje, in kugo in mor milostljivo odvrni, da umrljivi človek spozná, da po tvoji jezi take šibe prihajajo, in odhajajo po tvoji milosti. Po Gospódu itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu dal v pomoč, pohlevno prosimo, da nam živali, brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob vojski.

Bog! kateri potiraš vojske, in nasprotnike tistih, kateri v tebe zaupajo, premaguješ z močjo svoje brambe, pomagaj svojim služabnikom, ki prosijo tvojo milost, da svojih sovražnikov silo zataremo, in tebe častimo z neprenehano zahvalo.

Bog! od katerega prihajajo svete želje, prave misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svét ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in po zatrtem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospód! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukretnost z močjo svoje desnice. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob vsakateri nadlógi.

Ne zavrzi, vsemogočni Bog! svojega ljudstva, ki zdihuje v nadlógi, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Izkaži nam dobrotljivo, o Gospód! svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš vseh grehov, in nas rešiš kazni, katere zaslužimo zanje.

Dedéli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospód Bog! da uživamo vedno zdravje na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospód! našo nadlógo, in odvrni srd svoje jeze, katero zaslužimo po pravici.

Bog, naše pribežališče, in moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cérkve, in dodéli, da, kar prosimo z zaupanjem, gotovo dosežemo. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Za mir.

O Bog! od katerega prihajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svét ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in po zatrtem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Za srečno izvolitev novega papeža.

S ponižnim srcem, Gospód! te prosimo, da po svoji neskončni dobroti sveti Rimski cérkvi dodeliš tacega papeža, kateri bo tebi zavoljo dobrotljive skrbi do nas vselej prijeten, in nam, tvojemu ljudstvu, zavoljo zvestega vladanja v slavo tvojega imena, vselej častitljiv. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob kaki zahvali.

Bog! katerega usmiljenje nima števila, in katerega dobrote bogastvo je neskončno, zahvaljujemo tvoje veličastvo za dodeljene darí, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prosivcem podeliš, česar želé, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kateri si vérnih srca učil z razsvetljenjem svetega Duha, daj nam v ravno tistem Duhu pravico spoznati, in njegovo poveseljenje vedno uživati.

Bog! kateri nobenega, ki v té zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč próšen dobrotljivo prideš na pomoč, za svoje prošnje in izpolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vseh zoprnosti obvarovani. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Zahvalna

pesem s. Ambroža.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospóda te častimo.
Tebe, večnega Očeta, častí vsa zemlja.
Vsi angeli, nebesa in vse močí,
Kerubi in Serafi tebi neprenehoma pojó:
Svet, svet, svet, Gospód Bog Sabaot!
Polna so nebesa in zemlja slave tvojega veličastva.
Tebe hvali častiti zbor apóstolov,
Prerokov hvaljeno število,
Mučenikov v svetlo oblečena truma.
Po vesoljnem svetu te sveta církev častí:
Očeta nezmérnega veličastva!
Prečastitega tvojega pravega edinega Sina,
Tudi svetega Duha potrdnika.
Ti, Kriste, kralj časti,
Si večni Očetov Sin.
Ker si hotel zavoljo odrešenja nase vzeti človeka, nisi se
bal devičnega telesa.
Zmagal si želo smrti in odprl vérnikom nebeško kraljestvo.
Na desníci Božji sediš v časti Boga Očeta.
Da imaš sodit priti, verujemo.
Prosimo te torej, pridi na pomoč svojim služabnikom,
katere si odrešil z drago krvjo.
Daj nam v časti štetim biti med tvoje svetnike.
Zveličaj, Gospód, svoje ljudstvo, in blagoslovi svoj dél.
Vladaj jih, in povišuj jih vekomaj.
Slednji dan te častimo.
In hvalimo tvoje ime vekomaj, in od vekomaj do vekomaj.
Daj nas, Gospód, današnji dan milostljivo brez greha
ohraniti.
Usmili se nas, o Gospód, usmili se nas!

Dodéli nam svojo milost, Gospód, kakor zaupamo v tebe.
V tebe, Gospód, upam, ne bom osramoten vekomaj ne.

V. Hvalímo Očeta in Sina s svetim Duhom.

O. Částimo in povišujmo ga vekomaj.

V. Gospód, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospód z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molímo.

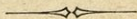
Bog! katerega usmiljenje nima števila, in katerega dobrote bogastvo je neskončno, zahvaljujemo tvoje veličastvo za dodeljene darí, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prosivcem dodelíš, česar želé, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

V. Gospód z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalímo Gospoda.

O. Bogú bodi hvala.

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih matere Božje in ob sobotah.)

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devíc Devíca,

Mati Kristusova,

Mati mílosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubezniva,

Mati prečudna,

Mati našega stvarnika,

Mati našega odrešenika,

Devíca modra,

Devíca častitljiva,

Devíca hvale vredna,

Devíca mogočna,

Devíca usmiljena,

Devíca vérna,

Podoba pravíce,

Sedež modrosti Božje,

Začetek našega veselja,

Posóda duhovna,

Posóda časti vredna,

Posóda vse svetosti,

Skrivnostna roža,

Turen kralja Davida,

Turen slonokosteni,

Hiša zlata,

za nas Bogá prosi!

Skrinja mirú in sprave,

Vrata nebeška,

Zgodnja danica,

Zdravje bolnikov,

Pribežališče grešnikov,

Tolažnica žalostnih,

Pomoč kristjanov,

Kraljica angelov,

Kraljica očakov,

Kraljica prerokov,

Kraljica apóstolov,

Kraljica mučenikov,

Kraljica spoznavavcev,

Kraljica devíc,

Kraljica vseh svetnikov,

Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi nam,
o Gospód!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši nas,
o Gospód!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili se nas,
o Gospód!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oše naš itd. Češčena si, Marija! itd.

Molitve

po Lavretanskih litanijah.

I. K presveteemu rešnjemu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,

O. Kateri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu zapustil spomin svojega trpljenja, daj nam, prosimo te, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi takó častiti, da sad tvojega odrešenja vedno čutimo v sebi. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. K sveti Devíci, materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežujemo, o sveta Božja porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devíca, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporóči, svojemu Sinu nas izróči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodéli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospód Bog! da uživamo vedno zdravje na duši in telesu; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Devíce sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devíci, materi Mariji.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja daníca! pomagaj ljudstvu, ki

je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospódov je oznanil Mariji.

O. In spóčela je od svetega Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospód! vlij v naša srca, da, ki smo po angelovem oznanjenju spoznali učlovečenje Kristusa tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si ostala Devica čista,

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dodelil dar večnega zveličanja; daj, prosimo, da občutimo, da za nas prosi ona, po kateri nam je sreča došla, da smo prejeli življenja začetnika, Gospóda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od svečnice do vélicega četrta.

Bodi češčena, nebeška kraljica, češčena angelska gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu rodila pravo luč! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo vseh najlepša; bodi pozdravljena, preljubezniva, in prosi za nas Kristusa.

V. Naj te hvalimo, Devica presveta!

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

Molímo.

Dodéli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj vstanemo od svojih grehov.

Od vélike sobote do I. nedelje po binkoštih.

Veséli se, kraljica nebeška, aleluja! Katerega si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smrti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospód, aleluja!

Molímo.

O Bog! ki si po vstajenju svojega Sina Gospóda našega Jezusa Kristusa svét razveselil, dodéli, prosimo, da po njegovi materi Devíci Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od I. nedelje po binkošti do I. adventne nedelje.

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrnitorej, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad tvojega telesa! o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsemogočni večni Bog! ki si dušo in teló častite Devíce matere Marije, naj bi zaslužila vredno prebivališče tvojega Sina biti, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomína veselimo, po njenih milostljivih prošnjah rešeni prihodnjih zoprnosti in večne smrti.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, katerega je postavil Gospód črez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospód! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode dodeljeno po njegovih prošnjah.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospód! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Devíce Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsej svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi, dodéli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, izkaži milost našim prijateljem in neprijateljem in obvaruj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodéli milostljivo vsem vérnim krščenikom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebés doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospódu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duhá Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Rožní venec.

I. Veseli del.

Po veri v treh „Češčena si, Marija!“ se reče:

1. Kateri nam oživi pravo vero.
 2. Kateri nam dáj trdno upanje.
 3. Kateri nam vžgí srčno ljubezen.
1. Katerega si Devíca spočela.
 2. Katerega si Devíca o obiskanju Elizabete nosila.
 3. Katerega si Devíca rodila.
 4. Katerega si Devíca v templju darovala.
 5. Katerega si Devíca v templju našla.

2. Žalostni del.

Po veri v treh „Češčena si, Marija!“ se reče:

1. Kateri nam potrdi spomin.
 2. Kateri nam razsvetli pamet.
 3. Kateri nam oméči voljo.
1. Kateri je za nas krvav pot potil.
 2. Kateri je za nas bíčan bil.
 3. Kateri je za nas s trnjem kronan bil.
 4. Kateri je za nas težki križ nesel.
 5. Kateri je za nas križan bil.

3. Častiti del.

Po veri v treh „Češčena si, Marija!“ se reče:

1. Kateri nam vodi naše misli.
 2. Kateri nam vodi naše besede.
 3. Kateri nam vodi naše dejanje.
1. Kateri je od smrti vstal.
 2. Kateri je v nebésa šel.

3. Kateri je s. Duha poslal.
4. Kateri te je v nebésa vzal.
5. Kateri te je v nebésih kronal.

Angelovo češčenje,

kadar zvoní.

1. Angel Gospódov je oznanil Mariji, in je spočela od s. Duhu. Češčena si, Marija! itd.
2. Glej, dekla sem Gospódova, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češčena si, Marija! itd.
3. In Beséda je mesó postala, in je med nami prebivala. Češčena si, Marija! itd.

Zvečer se pridene:

V. Gospód! daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

Krščanska očitna izpoved.

Ubogi grešni človek se odpovedujem hudiču, vsemu njegovemu vdajánju, svetovanju in dejanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina, in svetega Duha. Verujem vse, kar sveta katoliška církev zapoveduje verovati. S to sveto, katoliško vero pričam, in se izpovedujem Bogu vse-mogočnemu, Devíci Mariji, njegovi častiti materi, in vsem ljubim svetnikom, ter se obtožujem, da sem se od svojih mladih dni do sedanje ure dostikrat in velikokrat pre-grešil, z mislijo, z besedo, z dejanjem in z zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma; zoper deset Božjih zapovedi, v sedmerih poglavitnih grehih, na peterih počutkih svojega

telesa; zoper Boga, zoper svojega bližnjega, in zoper zveličanje svoje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in kesam se jih iz srca.

Zato tebe, večnega, milostljivega Boga, pohlevno prosim, da mi svojo Božjo milost dodeliš, mojemu življenju daš toliko odloga, da se bom mogel izpovedati in izpokoriti, tvojo dobroto in prijateljstvo zadobiti, in po tem revnem življenju večno veselje in zveličanje doseči. Zato poudarjam na svoje grešno srce, in rečem z očitnim grešnikom:

O Gospód Bog; bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Poglavitne

resnice krščanskega nauka.

Kar je vsakemu človeku, kadar se zavé pameti, potrebno vedeti in verovati, da bo zveličan, je:

1. Da je en Bog.
2. Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje, in hudo kaznuje.
3. Da so tri Božje osebe, enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh.
4. Da je druga Božja oseba, Bog Sin, človek postal, zato da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil in večno zveličal.
5. Da je človeška duša neumrljiva.
6. Da je milost Božja v zveličanje potrebna, in da brez milosti Božje človek nič za večno življenje zaslužnega ne more storiti.

Gospódova molitev.

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja,

kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. In odpústi nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In ne vpeljí nas v izkušnjava. Temuč reši nas hudega. Amen.

Angelovo češčenje.

Češčena si, Marija, milosti polna, Gospód je s teboj. Blažena si med ženami, in blažen je sad tvojega telésa, Jezus. Sveta Marija, mati Božja! prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Apostólska vera.

Verujem v Bogá Očeta vsemogočnega, stvarnika nebés in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospóda našega. Kateri je bil spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Devíce. Trpel pod Poncijem Pilátom, križan bil, umrl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal. Gori je šel v nebésa, sedi na desnici Bogá Očeta vsemogočnega. Odondod bo prišel sodit žive in mrtve. — Verujem v svetega Duha; sveto katoliško církev, občestvo svetníkov; odpuščenje grehov, vstajenje mesá, in večno življenje. Amen.

Lastnosti Božje.

1. Bog je večn; bil je vselej, je, in bo vselej.
2. Bog je zgolij duh; bitje, ki ima najpopolnši um in najboljšo voljo, telésa pa ne.
3. Bog je vseveden; vé vse, sedanje, preteklo in prihodnje, vé tudi naše najskrivnejše misli in želje, torej mu ne moremo ničesar prikriti.
4. Bog je neskončno moder; dela vse iz najboljšega namena, in voli vselej najpripravnejše pomočke, da doseže svoj namen.

5. Bog je vseмогоčen; ustvaril je nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.
6. Bog je povsod pričujoč; povsod je, v nebesih in na zemlji.
7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.
8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse, kar reče, je res; in kar obljubi ali preti, vse izpolni.
9. Bog je neizpremenljiv; je vekomaj ravno tisti.
10. Bog je neskončno dobrotljiv; skrbi po očetovo za vse svoje stvari; vse dobro imamo od njega.
11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpustí naše grehe, ako se resnično poboljšamo.
12. Bog je neskončno pravičen; plačuje vse dobro, in kaznuje vse hudo natanko, kakor si kdo zasluži.

Daróvi svetega Duha.

1. Dar modrosti.	5. Dar učenosti.
2. Dar umnosti.	6. Dar pobožnosti.
3. Dar svéta.	7. Dar strahú Božjega.
4. Dar moči.	

Zapovedi Božje.

1. Veruj v enega samega Bogá.
2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne prešuštvoj.
7. Ne kradi.

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blagá.

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši.
3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvatrne in druge zapovedane postne dni; zdržuj se tudi ob petkih in sobotah mesnih jedí.
4. Izpovej se svojih grehov postavljenemu izpovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje teló.
5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

Sveti zakramenti.

1. Sveti krst,	5. s. poslednje olje,
2. s. birma,	6. s. mašnikovo posvečevanje,
3. s. rešnje telò,	7. s. zakon.
4. s. pokora,	

K zakramentu s. pokore gre to petero :

1. Izpraševanje vesti,	4. izpoved,
2. kesanje,	5. zadoščenje.
3. trden sklep,	

Kesanje.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznivega Bogá, tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega srca ljubim, ž njimi razžalil. Trdno sklepam, s tvojo milostjo svoje

življenje poboljšati, in vse, tudi smrt raji pretrpeti, kakor tebe svojega Bogá, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da izpolnim ta svoj sklep! To te prosim po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospóda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Pred izpovedjo se moli:

Prosim, duhovni oče! svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto izpovem. (Po tem se stori s. križ, in se moli očitna izpoved tako le:) Jaz, ubogi grešnik, se izpovedujem Bogú vsemogočnemu, Mariji materi Božji, vsem ljubim svetníkom in vam, častitljivemu mašniku, Božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji izpovedi, ki sem jo opravil (tukaj se pové čas zadnje izpovedi), velikokrat in obilno grešil v mislih, z besédami in dejanjem; posebno se pa obtožujem, da sem itd. (Zdaj začni praviti svoje grehe.)

Izpoved se sklepa:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spominjam in ne, ki sem jih ali sam storil, ali pa kriv bil, da so jih storili drugi, so mi iz srca žal, ker sem Bogá, njega samo sveto in preljubeznivo dobroto, ž njimi razžalil. Trdno sklepam, nič več ne grešiti, in vseh priložnosti v greh se varovati. Prosim, duhovni oče, zveličalne pokore in svete odveze.

Poglavitni grehi.

1. Napuh,	5. požrešnost,
2. lakomnost,	6. jeza,
3. nečistost,	7. lenóba.
4. nevoščljivost.	

Grehi zoper s. Duha.

1. Predrzo v Božjo milost grešiti.
2. Nad Božjo milostjo obupati.
3. Spoznani krščanski resníci se ustavljati.
4. Svojemu bližnjemu zavoljo Božje milosti nevoščljiv biti.
5. Do lepega opominjanja otrplo srce imeti.
6. V neizpokornosti trdovratno ostati.

V nebo vpijoči grehi.

1. Radovoljni uboj.
2. Mutasti ali sodomski greh.
3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirót.
4. Delavcem in najemnikom zaslužek zadrževati ali utrgovati.

Tuji grehi.

1. V greh svetovati.	5. Drugih greh hvaliti.
2. Grešiti veleovati.	6. H grehu molčati.
3. V drugih greh privoliti.	7. Greh pregledati.
4. Druge v greh napeljevati.	8. Greha udeležiti se.
9. Greh zagovarjati.	

Božje čednosti.

(Vera, upanje, ljubezen, kakor na strani 291.)

Poglavitne dejanske čednosti krščanstva.

1. Módrost.	3. Pravičnost.
2. Zmérnost.	4. Srčnost (ali krepkodušnost).

Poglavitnim grehom nasprotne čednosti.

1. Ponižnost je napúhu nasproti.	4. Ljubezen nevoščljivosti.
2. Dobrotljivost lakomnosti.	5. Zmérnost požrešnosti.
3. Čistost nečistosti.	6. Potrpežljivost jezi.
	7. Gorečnost lenóbi.

Dolžnosti, ki jih Jezus posebno priporoča.

1. Najprej Božjega kraljestva in njegove pravice iskati.
2. Sam sebe zatajevati.
3. Svoj križ nositi.
4. Za Kristusom hoditi.
5. Krotek in ponižen biti.
6. Sovražnike ljubiti; jim dobro delati, kateri nas sovražijo; moliti zanje, kateri nas žalijo in preganjajo.

Jezusovi blagri na gori.

1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo.
2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli.
3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo.
4. Blagor jim, kateri so pravíce lačni in žejni; ker nasiteni bodo.
5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli.
6. Blagor jim, kateri so čistega srca; ker Bogá bodo gledali.
7. Blagor mirnim; ker otroci Božji bodo imenovani.
8. Blagor jim, kateri zavoljo pravíce preganjanje trpé; ker njih je nebeško kraljestvo.

Telesna dela usmiljenja.

1. Lačne sititi.	4. Nage oblačiti.
2. Žejne napajati.	5. Bolnike obiskavati.
3. Popotnike sprejemati.	6. Jetnike reševati.
7. Mrliče pokopávati.	

Duhovna dela usmiljenja.

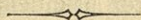
1. Grešnike svariti.
2. Nevedne učiti.
3. Prav jim svetovati, kateri dvomijo.
4. Žalostne tolažiti.
5. Krivico voljno trpeti.
6. Iz srca jim odpustiti, kateri nas žalijo.
7. Za žive in mrtve Bogá prositi.

Evangelijski svetje.

1. Radovoljno uboštvo.
2. Vedno devištvo.
3. Vedna pokorščina pod duhovnim poglavárjem.

Poslednje reči človekove.

1. Smrt.	2. Sodba.	3. Pekel.	4. Nebésa.

Glavno kazalo,

kaj imajo nedéljski in prazniški evangeliji v sebi.

	stran.
Jezus je imenovan Bog in učenik ljudi: Evangelij v sveti božični praznik pri véliki maši	10
Oznanilo rojstva Jezusovega: Evangelij v dan pričakovanja poróda devíce matere Marije	204
Marija obiše svojo teto Elizabeto: Evangelij v dan obiskanja s. Marije devíce	244
Rojstvo Janeza krstníka: Evangelij v dan rojstva s. Janeza krstníka	240
Jožefu reče angel, naj Marijo vzame za ženo: Evangelij za predbožični dan	7
Jezus je v Betlehemu rojen, in pastirjem oznanjen: Evangelij za sveti božični praznik pri maši o polnoči	8
Rojstvo Jezusovo iz hiše ali rodovíne Davidove: Evangelij v god spočetja devíce matere Marije	202
Pastirji pri jaslih: Evangelij, za sveti božični praznik, pri zorni maši	10
Obrezovanje Jezusovo: Evangelij v novéga leta dan	18
Jezus je štirideseti dan po svojem rojstvu v tempelj prinesen in Bogú darovan: Evangelij v god darovanja Jezusa Kristusa	213
Prihod modrih, ki obišejo Jezusa: Evangelij v praznik častitega razglašenja Gospódovega	19
Beg Jezusov v Egipt, in morjenje otrok: Evangelij v dan nedolžnih otročičev	14
Jezus je v Nazaret nazaj prinesen, in tukaj zrejen: Evangelij v nedéljo pred razglašenjem Gospódovim	18
Jezus, 12 let star deček, gre s svojimi starši na véliki praznik v Jeruzalem: Evangelij prvo nedéljo po razglašenju Gospódovem	21

Janez pridiguje v puščavi in krščuje: Evangelij četrto nedéljo v adventu	6
Janeza vprašajo, kdo je, in zakaj krščuje; on daje pričanje o Jezusu: Evangelij tretjo nedéljo v adventu	5
Jezus 40 dni prebiva v puščavi, in je potem izkušán: Evangelij prvo nedéljo v postu	40
Jezus je s svojimi učenci na ženitnini (v Kani Galilejski), in stori prvi čudež: Evangelij drugo nedéljo po razglašenju Gospódovem	22
Pogovor Jezusov z Nikodemom: Evangelij v dan najdenja svetega križa	232
Nadalje pogovor z Nikodemom o veri: Evangelij binkoštni pone- déljek	162
Janeza krstníka dene Herod v ječo: Evangelij v dan obglavljenja s. Janeza krstníka	255
Jezus ozdravi sina kraljičevega (sina kraljevega služabnika): Evangelij 20. nedéljo po binkoštih	189
Jezus izvoli Petra, Andreja, Jakopa in Janeza za svoje učence: Evangelij v dan s. Andreja apostola	197
Jezus stori, da njegovi učenci ujamejo prav veliko množino rib: Evangelij 4. nedéljo po binkoštih	170
Jezus ukrotí vihár na jezeru: Evangelij 4. nedéljo po razglašenju Gospódovem	25
Jezus ozdravi mrtvoudnega: Evangelij 18. nedéljo po binkoštih	186
Jezus izvoli Matevža za svojega učenca, in jé z grešniki: Evan- gelij v dan s. Matevža apóstola	262
Jezus oživi Jajrovo hčer, in ozdravi krvotóčno ženo: Evangelij 23. nedéljo po binkoštih	192
Jezus uči vstajenje telés: Evangelij v dan spomína vseh vérnih mrtvih	292
Jezus si izvoli iz svojih učencev dvanajst apóstolov: Evangelij v dan s. Jerneja apóstola	254
Jezus ozdravi veliko bolnikov, in blagruje svoje učence: Evan- gelij v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov	208
Nauk Jezusov o 8 blagrih: Evangelij v god vseh svetnikov	267
Jezus ima do svojih apóstolov govor o izpolnjevanju Božjih zapovedi: Evangelij v dan s. Gregorja papeža	223
Jezus opominja svoje apóstole, naj ne bodo kakor farizeji, le na videz pravični, in jih podučuje v Božjih zapovedih: Evangelij 5. nedéljo po binkoštih	171

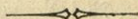
Jezus napeljuje svoje apóstole k usmiljenju, in jih podučuje v ve-	
dênju proti grešnikom: Evangelij prvo nedéljo po binkoštih	165
Jezus podučuje svoje apóstole zastran posta: Evangelij pepelnično	
sredo	34
Jezus uči Božjo prevídnost: Evangelij 14. nedéljo po binkoštih	182
Jezus opominja svoje učence, naj se varujejo lažnivih prerokov	
(farizejev): Evangelij 7. nedéljo po binkoštih	173
Jezus ozdravi gobovega človeka, in stotnikovega hlapca v Kafar-	
navmu: Evangelij 3. nedéljo po razglašenju Gospódovem . .	23
Jezus obudi mrtvega mladeniča v Najmu: Evangelij v četrtek	
po 4. nedélji v postu	87
Jezus izkaže Janezovim učencem, da je obljubljeni odrešenik:	
Evangelij 2. nedéljo v adventu	4
Jezus se izkaže usmiljenega do skesane grešnice: Evangelij	
v četrtek po tihi nedélji	100
Jezus se zagovarja zoper dolženje, da z Belcebubom izganja	
hudiče: Evangelij 3. nedéljo v postu	64
Jezus uči, kako naj njegov uk sprejemamo: Evangelij v dan	
s. Martina škofa	270
Jezus imenuje srečne tiste, kateri njegov nauk izpolnjujejo: Evan-	
gelij v dan s. devíce Marije Karmelske	246
Jezus govori o mnogih delih ali o mnogem sadu svojih nauk	
v priliki o semenu in sejavcu: Evangelij drugo predpepelnično	
nedéljo	30
Jezus uči v priliki o dobrem semenu, ki ga je človek v svojo	
njivo vsejal, da bodo dobri in hudobni ljudje do konca sveta	
vkup ostali: Evangelij 5. nedéljo po razglašenju Gospódovem	25
Jezus govori v prilikah o gorčičnem zrnu in o kvasu, o razširjanju	
in dobrem sadu njegovih nauk: Evangelij 6. nedéljo po	
razglašenju Gospódovem	27
Jezus govori o veliki vrednosti svojih nauk, in o mnogih ljudeh,	
kateri te nauke verujejo, v prilikah o skritem zakladu, o dragem	
biseru, in o mreži v morje vrženi: Evangelij v dan s. Lucije	
devíce mučenice	203
Janez krstník je po zapovedi Herodovi ob glavo dejan: Evan-	
gelij v dan obglavljenja s. Janeza krstníka	255
Govor Jezusov, ki ga je imel do svojih učencev, ko jih je pri-	
digovat poslal: Evangelij v dan s. Valentina mučeníka . . .	218

Nadalje tisti govor Jezusov: Evangelij v dan ss. Janeza in Pavla mučenikov	242
Jezus nasiti s 5 kruhi in 2 ribama kakih 5000 ljudi: Evangelij 4. nedéljo v postu	79
Jezus ozdravi gluhega in mutastega človeka: Evangelij 11. nedéljo po binkošti	178
Jezus nasiti s 7 kruhi in nekoliko ribami kakih 4000 ljudi: Evangelij 6. nedéljo po binkošti	172
Peter spozná Jezusa za Sina Božjega: Evangelij v dan stola Petra v Rimu	207
Jezus je pred svojimi učenci preobražen: Evangelij v soboto po 1. nedélji v postu	49
Jezus uči svoje učence, naj bodo otrokom enaki in naj sami sebe zatajujejo: Evangelij v god vseh angelov varuhov	256
Jezus uči v priliki o kralju, kateri je s svojimi hlapci račun delal, vedénje do sovražnikov: Evangelij 21. nedéljo po binkošti	190
Jezus ozdravi 10 gobovih mož: Evangelij 13. nedéljo po binkošti	181
Jezus se zagovarja proti svojim sovražnikom, in uči, da je Božji Sin: Evangelij 5. postno ali tiho nedéljo	94
Jezus uči v priliki o pastirju in ovčjem hlevu, da je on od Bogá poslan učenik: Evangelij binkoštni torek	163
Jezus uči v priliki o dobrem pastirju, da je on dober učenik: Evangelij 2. nedéljo po veliki noči	153
Jezus pošlje 72 učencev po svetu učiti, in jim govori: Evangelij v dan s. Marka evangelista	229
Jezus se veseli zavoljo razširjanja svojih nauk, in jih hvali: Evangelij v dan s. Matija apostola	220
Jezus uči v pripovedi o usmiljenem Samarijanu, kdo je naš bližnji: Evangelij 12. nedéljo po binkošti	179
Jezus uči v hiši Marije in Marte: Evangelij v god vnebovzeta Marije device	252
Jezus uči, da moramo v Bogá zaupati: Evangelij za križev teden	157
Jezus svarí farizeje zavoljo njih vedenja: Evangelij v sredo po 3. nedélji v postu	69
Jezus prerokuje Judom njih razkropitev: Evangelij v praznik s. Štefana prvega mučenika	12
Jezus opominja svoje učence, da naj se ne boje, in naj mu bodo vdani: Evangelij v dan s. Osvalda spoznavarca	251

Jezus opominja svoje učence, naj bodo zmeraj čujoči: Evangelij v dan s. Silvestra papeža	17
Jezus ozdravi vodeničnega človeka, in uči ponižnost: Evangelij 26. nedéljo po binkošti	184
Jezus uči v priliki o veliki večérji, da bodo njegovi nauki nevérnikom oznanjani: Evangelij 2. nedéljo po binkošti	167
Jezus govori o lastnostih, katere morajo njegovi učenci imeti: Evangelij v dan s. Blaža mučenika škofa	215
Jezus uči v prilikah o izgubljeni ovci in o izgubljenem denarju, zakaj je na zemljo prišel: Evangelij 3. nedéljo po binkošti	168
Jezus uči v priliki o krivičnem hišniku, kako se moramo posluževati časnih reči: Evangelij 8. nedéljo po binkošti	174
Jezus uči v pripovedi o farizeju im mitničarju v templju, da moramo ponižno in skesani moliti: Evangelij 10. nedéljo po binkošti	177
Jezus pripoveduje svojim učencem, kakšno plačilo bodo zató imeli, ker so hodili za njim: Evangelij v dan izpreobrnjenja s. Pavla apóstola	211
Jezus pripoveduje v priliki o delavcih v vinogradu, da bodo prvi oznanovavci njegovih naukov ravno táko plačilo imeli, kakor njih nastopniki: Evangelij 1. predpepelnično nedéljo	28
Jezus oznanja svojim učencem svoje trpljenje, in slepemu človeku dodelj pogled: Evangelij 3. predpepelnično nedéljo	32
Jezus pripoveduje, da Cebedejeva sinova ne moreta nobenega predstva imeti pred drugimi apóstoli: Evangelij v dan s. Jakopa apóstola	248
Jezus gre v hišo k Caheju, in je vzrok njegovega izpreobrnjenja: Evangelij v god obletnice posvečevanja vseh církev	290
Jezus uči v priliki o talentih, da moramo darove in moči od Bogá prejete v dobro obrniti: Evangelij v dan s. Nikolaja spoznavca škofa	200
Jezus jezdi s častjo v Jeruzalem: Evangelij cvetno nedéljo	106
Jezus joka nad Jeruzalemom, ter kupce in prodajavce izžene iz templja: Evangelij 9. nedéljo po binkošti	176
Jezus govori v priliki o pšeničnem zrnju, da bo s svojo smrtjo poveličan: Evangelij v dan s. Lovrenca mučenika	251
Jezus uči v priliki o ženitnini, da bodo njegovi nauki tudi nevérnikom oznanjani: Evangelij 19. nedéljo po binkošti	187
Slov. Evangel.	2

Jezus govori ljudem sam o sebi, in jih opominja, da naj poslušajo njegove nauke: Evangelij v dan povišanja svetega križa . . .	260
Jezus uči, da je dolžnost cesarju davke dajati: Evangelij 22. nedéljo po binkošti	191
Jezus uči, katere so naj imenitniše zapovedi, in izkaže, da je pravi Bog: Evangelij 17. nedéljo po binkošti	185
Jezus pripoveduje, kaj se bo godilo pred razdejanjem Jeruzalema: Evangelij v dan ss. Vincenca in Anastázija mučenikov . . .	210
Jezus še nadalje prerokuje, kaj se bo godilo pred razdejanjem Jeruzalema, in kaj po razkropitvi Judov: Evangelij poslednjo nedéljo po binkošti	194
Jezus konča svoj govor o razdejanju mesta Jeruzalemskega, in o razkropitvi Judov: Evangelij 1. nedéljo v adventu	3
Jezus uči v priliki o 10 devicah, da moramo za njegov drugi prihod zmeraj pripravljeni biti: Evangelij v dan s. Barbare device mučenice	199
Jezus še nadalje uči, da moramo za njegov prihod pripravljeni biti, v priliki o človeku, ki je šel na tuje, o hišnem gospodárju, in o modrih hlapcih: Evangelij v dan s. Leopolda spoznavavca . . .	270
in v dan s. Gotharda spoznavavca škofa	234
Jezus svojim učencem nogé umiva, in jih podučuje, kako se morajo eden proti drugemu obnašati: Evangelij veliki četrtek . . .	136
Jezus ima govor do svojih učencev, v katerem se poslavlja od njih: Evangelij v dan ss. Filipa Jakopa apóstola	230
Jezus obljubi svojim učencem s. Duhá poslati in jih tolaži: Evangelij v god binkoštné nedélje	161
Jezus opominja svoje učence, naj njegovim naukom zvesti ostanejo: Evangelij v dan s. Jurja mučenika	227
Jezus še nadalje svoje učence opominja, naj njegovim naukom zvesti ostanejo: Evangelij v dan s. Florijana in tovarišev mučenikov . . .	233
Jezus opominja svoje učence, naj se med seboj ljubijo, in pravi, zakáj jih bodo Judje preganjali: Evangelij v dan ss. Simona in Juda apóstolov	266
Jezus obljubi svojim učencem svetega Duha, in pravi, da bodo morali zavoljo njega veliko trpeti: Evangelij 6. nedéljo po veliki noči	160
Jezus tolaži svoje učence in jih zagotavlja, da jim bo svetega Duha poslal: Evangelij 4. nedéljo po veliki noči	155

	stran.
Jezus pravi svojim učencem, da bo le še malo časa pri njih, in jih še nadalje tolaži: Evangelij 3. nedéljo po veliki noči . . .	154
Jezus opominja svoje učence k molitvi, in jih še enkrat zagotavlja, da je Sin Božji: Evangelij 5. nedéljo po veliki noči . . .	156
Jezus moli na vrtu, je ujet, na smrt obsojen, umorjen in pokopán:	
Trpljenje Jezusa Kristusa, cvetno nedéljo	108
" " " véliki vtorek	119
" " " véliko sredo	126
" " " véliki petek	138
Angel oznani ženam, katere so h grobu prišle, da je Jezus od mrtvih vstal: Evangelij velikonočno nedéljo	147
Jezus se prikaže dvema učencema, ki sta šla v Emavs, in se jima dá spoznati: Evangelij velikonočni ponedeljek	148
Jezus se prikaže svojim apóstolom v Jeruzalemu, in se dá očitno spoznati: Evangelij velikonočni vtorek	150
Jezus se zopet svojim apóstolom prikaže, dodelí jim moč grehe odpuščati, in prepriča Tomaža, da je res od mrtvih vstal: Evangelij 1. nedéljo po veliki noči	151
Jezus se prikaže svojim učencem, ter jim zapové učiti in krščevati: Evangelij v praznik presvete Trojíce	164
Jezus zapové svojim učencem učiti in krščevati, obljubi tistim, ki bodo vanj verovali, moč čudeže delati, in gre vpričo njih v nebó: Evangelij v god Kristusovega vnebohoda	158

I. Kazalo

za vse dni celega leta.

	stran.		stran.
Prvo nedéljo v adventu . . .	3	V vtorek po 1. nedélji v postu	43
Drugo " " " "	4	V sredo " " "	44
Tretjo " " " "	5	V četrtek " " "	46
Četrto " " " "	6	V petek " " "	47
Predbožični dan " " "	7	V soboto " " "	49
Sveti božični praznik. Pri maši		Drugo ali kvatrno nedéljo	
o polnoči	8	v postu	51
Sveti božični praznik. Pri zorni		V ponedéljek po 2. nedélji	
maši	10	v postu	51
Sveti božični praznik. Pri véliki		V vtorek po 2. nedélji v postu	53
maši	—	V sredo " " "	54
V nedéljo pred novim letom	15	V četrtek " " "	56
V novega leta dan, ali v praznik		V petek " " "	57
obrezovanja Jezusa Kristusa		V soboto " " "	60
Gospóda našega	18	Tretjo nedéljo v postu	64
V nedéljo pred razglašenjem		V ponedéljek po 2. nedélji	
Gospódovim	—	v postu	65
V praznik častitega razglašenja		V vtorek po 3. nedélji v postu	67
Gospódovega ali v ss. kraljev		V sredo " " "	69
god.	19	V četrtek " " "	70
Prvo ned. po razgl. Gosp. . . .	21	V petek " " "	71
Drugo " " " " " "	22	V soboto " " "	75
Tretjo " " " " " "	23	Četrto nedéljo v postu	79
Četrto " " " " " "	25	V ponedéljek po 4. nedélji	
Peto " " " " " "	—	v postu	80
Šesto " " " " " "	27	V vtorek po 4. nedélji v postu	82
Prvo predpepelnično nedéljo . .	28	V sredo " " "	84
Drugo " " " " " "	30	V četrtek " " "	87
Tretjo " " " " " "	32	V petek " " "	89
Pepelnično sredo	34	V soboto " " "	92
V četrtek po pepelnici	35	Peto postno ali tiho nedéljo	94
V petek " " " " " "	36	V ponedéljek po 5. (tihi) ne-	
V soboto " " " " " "	38	délji v postu	95
Pepelnično ali prvo nedéljo		V vtorek po 5. nedélji v postu	96
v postu	40	V sredo " " "	99
V ponedéljek po 1. nedélji		V četrtek " " "	100
v postu	41	V petek " " "	102

	stran.
V soboto po 5. nedélji v postu	103
Šesto postno ali cvetno nedéljo	106
Véliki ponedéljek	117
Véliki vtorek	119
Véliko sredo	127
Véliki četrtek	136
Véliki petek	138
Véliko soboto	146
Vélikonočno nedéljo	147
Vélikonočni ponedéljek	148
Vélikonočni vtorek	150
Prvo nedéljo po veliki noči, ali belo nedéljo	151
Drugo nedéljo po veliki noči	153
Tretjo " " " " "	154
Četrto " " " " "	155
Peto " " " " "	156
Križev teden " " " " "	157
V god Kristusovega vnebohoda	158
Šesto nedéljo po veliki noči	160
Binkoštno nedéljo	161
Binkoštni ponedéljek	162
Binkoštni vtorek	163
V praznik svete Trojice	164
Prvo nedéljo po binkoštih	165

	stran.
V praznik svetega rešnjega telésa	166
Drugo nedéljo po binkoštih	167
Tretjo " " " "	168
Četrto " " " "	170
Peto " " " "	171
Šesto " " " "	172
Sedmo " " " "	173
Osmo " " " "	174
Deveto " " " "	176
Deseto " " " "	177
Enajsto " " " "	178
Dvanajsto " " " "	179
Trinajsto " " " "	181
Štirinajsto " " " "	182
Petnajsto " " " "	183
Šestnajsto " " " "	184
Sedemnaj. ned. po binkoštih	185
Osemnaj. " " " "	186
Devetnaj. " " " "	187
Dvajseto " " " "	189
Eno in dvajseto ned. po bink.	190
Dve in dvajseto " " " "	191
Tri in dvajseto " " " "	192
Poslednjo " " " "	194

II. Na praznike.

30. listopad. V dan s. Andreja apóstola	197
3. grudna. V dan s. Franciška Ksaverija	198
4. grudna. V dan s. Barbare device in mučenice	199
6. grudna. V dan s. Nikolaja (Miklavža) spoznavavca škofa	200
8. grud. V god spočetja De- vice matere Marije	202
13. grud. V dan s. Lucije device mučenice	203
18. grud. V dan pričakov. po- roda Device matere Marije	204
21. grud. V dan s. Tomaža apóstola	205
26. grud. V praznik s. Štefana prvega mučenika	12
27. grud. V dan s. Janeza apóstola in evangelista	13

28. grud. V dan ss. nedolžnih otročičev	14
31. grud. V dan s. Silvestra papeža	17
Drugo ned. po razgl. Gosp. V praznik presv. iména Jezusovega	206
17. prosinca. V dan s. Antona puščavnika	207
18. prosinca. V dan stola s. Petra v Rimu	207
20. pros. V dan ss. Fabijana in Sebastijana mučnikov	208
21. prosinca. V dan s. Neže device mučenice	210
22. pros. V dan ss. Vincencija in Anastázija mučnikov	—
23. pros. V dan zaročenja de- vice Marije	211
25. pros. V dan izpreobrnjenja s. Pavla apóstola	—

stran.	stran.
2. svečana. V god darovanja J. Kristusa in očiščevanja device matere Marije, ali v svečnico 213	4. velic. trav. V dan ss. Flo- rijana in tovarišev mučen. 233
3. svečana. V dan s. Blaža mučenika škofa 215	5. velic. travna. V dan s. Got- harda spoznavavca škofa 234
5. svečana. V dan s. Agate device mučenice 216	16. velic. travna. V dan s. Ja- neza Nepm. mučenika . . 235
6. svečana. V dan s. Doroteje device mučenice 217	17. velic. trav. V dan s. Jóšta (Jodoka) spoznavavca . . —
9. svečana. V dan s. Apolónije device mučenice 218	25. velic. travna. V dan s. Vrbana mučenika papeža 236
14. svečana. V dan s. Valen- tina mučenika —	31. velic. trav. V dan ss. Kan- cijana in tovar. mučenik. —
22. svečana. V dan stola s. Petra v Antiohiji. 219	2. rož. cvet. V dan ss. Marcel, Petra in Erazma mučenik. 237
23. svečana. V dan s. Marga- rete Kortonske —	9. rož. cvet. V dan ss. Primoža in Felicijana mučénikov . —
24. ali 25. svečana. V dan s. Matija apóstola 220	10. rož. cvet. V dan s. Marga- rete kraljice —
11. sušca. V dan s. Francíške Rimske vdove 222	13. rož. cvet. V dan s. Antona Padovanskega 238
12. sušca. V dan s. Gregorja papeža, cerk. učénika . . 223	15. rož. cvet. V dan ss. Vida in tovarišev mučénikov . . —
17. sušca. V dan s. Jederti device —	21. rož. cvet. V dan s. Alojzija spoznavavca 239
19. sušca. V dan s. Jožefa ženina Device matere Marije 224	22. rož. cvet. V dan ss. Ahácija in tovarišev mučénikov . 240
21. sušca. V dan s. Benedikta opáta 225	24. rož. cvet. V dan rojstva s. Janeza krstníka —
24. sušca. V dan s. Gabrijela vélikega angela —	26. rož. cvet. ss. Janeza in Pavla mučénikov 242
25. sušca. V god učlovečenja Sinú Božjega in ozn. dev. m. Mariji 226	29. rož. cvet. V god apóstolov Petra in Pavla 243
V petek po tihi nedélji. Za dan VII žal. dev. m. Marije —	2. mal. srp. V dan obiskanja s. Marije device 244
27. sušca. V dan s. Ruperta spoznavavca škofa 227	4. mal. srp. V dan s. Urha (Ulrika) spoznavav. škofa 245
24. malega travna. V dan s. Jurja mučenika —	12. mal. srp. V dan ss. Mo- horja (Hermagora) škofa in Fortunata dijakona, m., kranjske dežele priporoč- nikov —
25. mal. trav. V dan s. Marka evangelista 229	13. mal. srp. V dan s. Mar- garete device mučenice . . —
30. mal. trav. V dan s. Kata- rine sijenske device . . . 230	16. mal. srp. V dan s. d. Marije Karmelske 246
1. velic. travna. V dan ss. Fi- lipa in Jakopa apóstolov . —	17. mal. srp. V dan s. Aleša spoznavavca —
3. velic. travna. V dan naj- denja svet. križa 232	20. mal. srp. V dan s. Elija preroka 247

	stran.		stran.
22. mal. srp. V dan s. Marije Magdalene	248	21. kimovca. V dan s. Matev- ža apóstola in evangelista	262
25. mal. srp. V dan s. Jakopa apóstola	—	27. kimovca. V dan ss. Kozma in Damijana mučenikov	—
— mal. srp. V dan s. Kri- štofa mučenika	249	29. kimovca. V dan s. Mihaéla vélikega angela	263
26. mal. srp. V dan s. Ane, matere Marije devíce	—	Prvo nedéljo vinotoka. V prazn. Marije devíce s. rožn. venca	—
2. velic. srp. V dan s. Štefana papeža mučenika	250	4. vinot. V dan s. Frančiška Serafskega	264
5. velic. srp. V dan s. Marije Snežnice	—	12. vinot. V dan s. Maksimili- jana škofa mučenika	—
— velic. srp. V dan s. Os- valda spoznavavca	251	15. vinot. V dan s. Terezije devíce	—
6. velic. srp. V dan ss. Krista in tovarišev mučenikov	—	16. vinot. V dan s. Gala opáta	265
10. velic. srp. V dan s. Lov- renca mučenika	—	18. vinot. V dan s. Luka evangelista	—
15. velic. srp. V dan Vel. gosp., ali v god. vnebovzetja Ma- rije devíce	252	21. vinot. V dan s. Uršule in tovarišic, devic in mučenic	266
16. velic. srp. V dan s. Roka spoznavavca	253	28. vinot. V dan ss. Simona in Juda apóstolov	—
24. velic. srp. V dan s. Jerneja apóstola	254	1. listopád. V god vseh svet- nikov	267
28. velic. srp. V dan s. Av- gustína škofa in učenika	255	2. listop. V dan s. Justa muč.	269
29. velic. srp. V dan obglav- ljenja s. Janeza krstníka	—	4. listop. V dan s. Karla Borom. škofa	—
Prvo nedéljo kimovca. V god vseh angelov varuhov	256	6. listop. V dan s. Lenaita (Leonarda) opáta	—
1. kimovca. V god. s. Tilna (Egfdija) opáta	258	11. listop. V dan s. Martina škofa	270
4. kimovca. V god s. Rozálie devíce	—	13. listop. V dan Brikcija spoznavavca škofa	—
8. kimovca. Malo gospojnico ali v god rojstva Marije d.	—	15. listop. V dan s. Leopolda spoznavavca	—
Prvo nedéljo po mali gospoj- nici. V praznik Marijinega imena	259	19. listop. V dan s. Elizabete kraljice vdove	272
14. kimovca. V dan povišanja s. križa	260	21. listop. V dan darovanja Marije devíce	—
17. kimovca. V dan s. Lam- berta škofa mučenika	—	22. listop. V dan s. Cecilije devíce mučenice	—
		23. listop. V dan s. Klemen mučenika	273
		25. listop. V dan s. Katerine devíce mučenice	—

III. Občina svetnikov.

V predgod kakega apóstola	274	V dan kakega mučenika ne	
V dan kakega mučenika škofa	275	škofa	276

	stran.		stran.
V dan kakega mučen. o veli-		V dan kakega spozn. neškofa	286
konočnem času	278	„ kakega opáta	287
„ več mučen. o veliko-		„ kake devíce mučen.	—
nočnem času	—	„ kake devíce nemučen.	288
„ več mučen. zunaj veli-		„ kake mučen. nedevíce	289
konočnega časa	280	„ kake svetnice nedevíce	
„ kakega spoznavavca		nemučenice	—
škofa	284	V god obletnice posvečevanja	
„ kakega cerkvenega uče-		vseh církev	290
nika	285	V dan kakšne zahvale	291

Pri sv. mašah po mrtvih:		V dan smrti ali pokopa mrli-	
V dan spomína vseh vérnih		čevega	293
mrtvih	292	„ obletnice po mrtvih	294

IV. Molitve pri očitni službi Božji s poglavitnimi resnicami krščanskega nauka.

Božje čednosti: vera, upanje,		Lavretanske litanije o praz-	
ljubezen	296—297	nikih matere Božje	315
Litanije vseh svetnikov	298	Molitve po Lavretanskih lita-	
Molitve po litanijah v dan sve-		nijah	317
tega Marka in križev teden	302	Rožni venec	323
Molitve po litanijah pri po-		Angelovo češčenje, kadar	
poldanji službi Božji ob ne-		zvoní	324
déljah in praznikih, kateri		Krščanska očitna izpoved	—
niso matere Božje	305	Poglavitne resnice krščan-	
Molitve o posebnih potrebah	308	skega nauka	325

167. - - -

168. + + +

169. + + +

6. 36 - 42

14. 16 - 24.

6. 56 59

15
13
—
28

